

STŘEDA, 22. ŘÍJNA 2008

PŘESEDÁJÍCÍ: PAN MAREK SIWIEC

místopředseda

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 9:00)

2. Změny registrací léčivých přípravků – Padělání léčivých přípravků (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem programu je společná diskuse o:

- zprávě Françoise Grossetêteové, jménem Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2001/82/ES a směrnice 2001/83/ES, pokud jde o změny registrací léčivých přípravků (KOM(2008)0123 - C6-0137/2008 - 2008/0045(COD)) (A6-0346/2008)

- zprávě Komise o padělání léčivých přípravků.

Françoise Grossetête, zpravodajka. – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, dovoluji mi, abych na úvod vřele poblahopřála Radě, Komisi a stínovým zpravodajům k jejich spolupráci na těchto pozměňovacích návrzích, týkajících se podmínek registrace léčivých přípravků.

Je třeba umožnit, aby veškeré léčivé přípravky, bez ohledu na postup, jímž získaly registraci, podléhaly stejným kritériím pro hodnocení, schvalování a administrativní zpracování úprav. Tyto úpravy, známé jako „změny“, se týkají například výrobního procesu, zavádění nových léčebných indikací, aktualizace příbalových informací, či administrativních úprav. Držitelé oprávnění k registraci léčivých prostředků jsou povinni oznámit tyto změny příslušným orgánům.

Nicméně současný způsob řízení změn se stále více jeví jako neefektivní a nevyhovující jak pro příslušné orgány, tak pro samotný farmaceutický průmysl. Je zde příliš mnoho byrokratických překážek, které nepříznivě ovlivňují pacienty, protože ti se pak dostávají k nejlepším léčivým prostředkům se zpožděním.

Farmaceutický průmysl věnuje stále větší část své regulační činnosti řízení těchto změn. Například v případě středně velké společnosti, která vyrábí generická léčiva a jejíž seznam produktů obsahuje přes 400 různých druhů, může celkový počet hlášených změn přesahovat 4 000 změn za jeden rok. V případě větší společnosti pak toto číslo může dosahovat i 19 000. Změny čistě vnitrostátních registrací probíhají v souladu s předpisy, které jsou specifické pro každý členský stát, a které se liší od evropských regulačních požadavků.

Vzhledem k tomu, že 80 % všech léčivých přípravků, ať již určených pro lidi či zvířata, je schvalováno prostřednictvím vnitrostátních postupů, má toto přezkoumávání významný dopad na farmaceutický průmysl celé Evropské unie. Každá změna produktu schvalovaná v rámci vnitrostátních postupů různých členských států je tak posuzována na základě řady odlišných způsobů, týkajících se jak dokumentace, která má být předložena, tak hodnotícího postupu.

Tato situace má své nežádoucí důsledky, zejména s sebou přináší další neodůvodněnou a nadbytečnou administrativní zátěž pro příslušné orgány a farmaceutické podniky, logistické problémy při provádění aktuálních změn a značně rozdílné lhůty pro zavádění změn týkajících se souhrnu údajů o přípravku a příbalových informací pro zdravotnický personál i pacienty, a proto tak má vliv na celkové fungování trhu v oblasti léčiv. Nakonec má také nepříznivý dopad pro pacienty tím, že zavedení některých změn, které by zvýšily efektivitu léčiv, může být zpožděno, ba co hůře, nemusí k němu vůbec dojít.

Moje zpráva si proto klade za svůj hlavní cíl zjednodušit a harmonizovat pravidla týkající se změny registrací léčivých přípravků. S touto směrnicí bude situace mnohem jednodušší, jasnější a také pružnější pro všechny zainteresované. Pravidla týkající se změn budou všude stejná, a to bez ohledu na typ schvalování, tedy bude jedno, zda se bude jednat o vnitrostátní schvalování, proces vzájemného uznávání, či centralizovanou proceduru uznávání léčivého přípravku.

Zjednodušení těchto změn bude znamenat, že budou podléhat stejným kritériím jak při schvalování, tak při administrativní správě, tak také při dohledu nad provedenými změnami, a to bez ohledu na právní postupy, kterými byly tyto léčivé přípravky schváleny.

Dále jsem také navrhla další vylepšení systému, kde se změna týká počtu registrací. Pokud se týká této změny, musí být umožněno podat pouze jedinou žádost, která by pokrývala všechny registrace.

Pane předsedající, jsem si vědoma, že se pan Verheugen chystá hovořit po mém vystoupení o padělání léčivých přípravků. S velkou netrpělivostí očekávám jeho prohlášení, které je velmi důležité pro tento balíček, zahrnující padělání léčivých přípravků, jež nám zde bude prezentován. Očekáváme jej již delší dobu. Padělání léčiv je zločin, který se týká veřejného zdraví. Je důležité, aby nám pan Verheugen sdělil, ve které fázi se zrovna nachází. Jsme velmi nedočkaví, pokud jde o toto sdělení, a v každém případě nabízíme panu Verheugenovi naši plnou podporu.

Günter Verheugen, místopředseda Komise. – (DE) Pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, dnešní rozprava se odehrává na pozadí vývoje v oblasti zdravotní péče, ve které se mnoho věcí změnilo.

Tento vývoj spočívá v tom, že počet starších lidí v naší společnosti neustále narůstá, a otázka zdraví je hlavním problémem, se kterým se tyto starší lidé potýkají. Tuto skutečnost je třeba si uvědomit. Čím více bude ve společnosti starších lidí – a tato skupina populace bude neustále narůstat – tím významnější je otázka zdravotnictví, jak se vypořádat se zdravotní péčí o tyto občany a jak se vypořádat s příslušnými terapiemi a léčivými přípravky. Další důležitou otázkou také je, jak zajistit, aby tyto občané získali potřebné informace, relevantní nejen pro jejich současný zdravotní stav, ale také informace, které jsou nezbytné k udržení jejich dobrého zdraví. To je pozadím dnešní rozpravy.

Problémem, kterým se dnes přímo zabýváme, je nařízení týkající se změn. Jsem velmi potěšen, že jsme v této problematice dospěli ke kompromisu. Toto nařízení upravuje jakékoli požadované změny – ať již změny týkající se veřejného zdraví či změny týkající se ekonomických záležitostí – po tom, co již byl léčivý přípravek schválen. Nemůžeme jen tak stát stranou a nečinně přihlížet, jak jsou prováděny změny – jakéhokoliv typu – na léčivých přípravcích po jejich schválení. Bez diskuse je jasné, že je nutná regulace a kontrola. Dámy a pánové, vaše dnešní rozhodnutí významně přispěje k zajištění toho, že v budoucnu budou léčivé přípravky i nadále bezpečné a účinné.

Stávající právní předpisy s sebou přinesly řadu problémů, které jsme již zanalyzovali. Současné právní předpisy například přináší značné finanční a administrativní zatížení pro všechny zúčastněné strany. To může vyústit i v to, že některé změny nebudou nakonec provedeny – máme i takové případy – a to i přesto, že jsou tyto změny nezbytné a jsou v zájmu samotných pacientů.

Například zde byl případ, kdy léčivý přípravek vyžadoval v určité fázi další vývoj. K tomu však nakonec nedošlo, neboť náklady spojené s uvedením změn do schvalovacího procesu byly až příliš vysoké. Z tohoto důvodu je velmi důležité, aby zde dnes byl přijat návrh, který zlepšuje stávající právní předpisy, zejména pokud se týká jednoduchosti, přesnosti a flexibility. To také znamená, že by toto řešení mělo být rovněž v souladu s naší agendou pro lepší právní úpravu.

Rád bych vyjádřil svůj upřímný dík paní Grossetêtové a také všem, kdo se podíleli na její zprávě, za jejich práci na tomto velmi obtížném dokumentu. Rád bych vám také poděkoval za vaši vydatnou podporu Evropského parlamentu, které se mi dostalo v mnoha případech, zejména v případě boje proti padělání léčivých přípravků. Chápu netrpělivost paní Grossetêtové, která si přeje, aby tento návrh byl schválen co nejdříve, a sdílím s ní toto nadšení, přesto je v tomto případě třeba mít na paměti, že kvalita je důležitější než rychlost. K časovému plánu se dostanu za chvíli a řeknu k němu několik svých poznámek. Tlak, který Evropský parlament vyvíjí v souvislosti s bojem proti padělání léčivých přípravků, je velmi důležitý a užitečný. Prosim, nemyslete si, že mi tento tlak vadí. Ba právě naopak, mám spíše pocit, že mne posiluje.

Jaká je situace? V současné době zažíváme alarmující nárůst padělání léčivých přípravků, které se objevuje i v samotné Evropské unii. Dříve jsme vždy vycházeli z toho, že Evropa byla pouze tranzitní stanicí pro nelegální produkty, které měly směřovat do třetích zemí. Pamatuji si, že když jsme zde poprvé diskutovali o tomto problému, setkal jsem se se stanoviskem, že se nejedná o problém Evropy jako takové, nýbrž především o problém Afriky a dalších méně rozvinutých částí světa.

Situace se však změnila: tento problém se stal i naším problémem. Evropský trh se stále více stává destinací pro padělané léčivé přípravky. Tento fakt představuje významné ohrožení veřejného zdraví. Může nás stát mnoho lidských životů, a proto by Evropská komise měla začít rozhodně jednat.

Ve velmi důležitém usnesení Evropského parlamentu z 12. července 2007 bylo učiněno významné prohlášení, které je výchozím bodem mých úvah: „padělání léčivých přípravků není předmětem patentového práva jako takového“. Tato poznámka je velmi důležitá. Předmětem diskuse zde totiž nejsou práva duševního vlastnictví ani patentová práva, nýbrž trestné činy. Padělání léčivých přípravků představuje trestný čin, a to bez ohledu na to, zda je daný léčivý přípravek stále chráněn patentem, či vypršela-li platnost jeho patentu. Tento aspekt zde nehraje žádnou roli. Padělání je stále paděláním, a zejména v případě léčivých přípravků by mělo být vždy klasifikováno jako trestný čin.

Následně Evropský parlament pokračoval: „Je nezbytné přijmout opatření v boji proti padělání léčivých přípravků na úrovni trestního práva [...] a regulaci v oblasti léčiv posílit tím, že posílíme regulační kapacitu vnitrostátních orgánů, a ne tím, že posílíme úroveň ochrany duševního vlastnictví.“ Dámy a pánové, Evropská komise ve své práci, která se týkala návrhu, jak bojovat proti padělaným léčivým přípravkům, postupovala přesně podle vašeho návrhu.

V průběhu několika příštích týdnů předloží Evropská komise právní předpis, který by měl posílit stávající legislativní rámec. Cílem je zajistit, s pokud možno stoprocentní pravděpodobností, aby další padělky léčivých přípravků nemohly být propašovány mezi legální zásilky zboží a do řádného distribučního řetězce. Jak ale víte, Evropská komise se doposud tímto návrhem nezabývala. Svůj návrh jsem Evropské komisi zatím nepředložil, neboť je zde velké množství svízelných otázek, které je ještě třeba objasnit. Dále bych také rád, aby mé konečné rozhodnutí o návrhu zahrnovalo i výsledek dnešní rozpravy. Nicméně to, co vám zde již můžu představit, jsou hlavní prvky, respektive základní pilíře.

Jak již bylo řečeno, v první řadě je třeba posílit distribuční řetězec. Proto je třeba zajistit, aby vždy bylo možné ověřit pravost každého balíčku na cestě od výrobce ke spotřebiteli – respektive k pacientovi. To vyžaduje, aby původ každého balíčku a každého léčivého přípravku byl sledovatelný, a to během celé své cesty od výrobce k pacientovi. Můžete hádat, co všechno to bude obnášet. Jedná se o velmi náročný požadavek, který bude klást vysoké technické nároky na všechny články distribučního řetězce, od výrobce až po lékárny, a který bude vyžadovat velmi rozsáhlé investice. Nicméně mám radost, že vám mohu oznámit, že všechny zúčastněné strany to považují za nezbytné a že již existují určitá technická řešení ohledně sledovatelnosti léčivých přípravků.

Za druhé, pravidla pro výrobky procházející rukama dovozců musí být zcela jednoznačná a jasná a všechny zúčastněné strany musí podléhat přísnému dohledu. V této souvislosti je třeba otevřeně říci, že riziko na našich hranicích může být mnohem větší, než je riziko uvnitř Evropské unie; to znamená, že zde existuje riziko, že padělané léčivé přípravky budou dovezeny na území Evropské unie z vnějšku. S tímto problémem lze nejlépe bojovat přímo na vnějších hranicích. Proto bude návrh také obsahovat příslušná zlepšení i v této oblasti.

Konečně, další důležitý bod spočívá v zajištění toho, že léčivé látky, které jsou nejdůležitějšími složkami léčivých přípravků, budou vyráběny podle předpisů, které budou v souladu se stejnými bezpečnostními normami, jakými jsou normy v rámci Evropské unie. Dámy a pánové, proč by to měl být problém? Sám jsem byl překvapen tímto faktem: je pravdou, že léčivé látky, které jsou nejdůležitějšími složkami léčivých přípravků, velmi často, ba dokonce dalo by se říci i běžně, pocházejí ze zemí mimo Evropskou unii, respektive z třetích zemí. V této souvislosti je třeba zajistit, aby léčivé látky, bez ohledu na to, kde budou vyráběny, byly vyráběny dle stejných norem, jako jsou normy Evropské unie. To však jistě bude velmi náročný a obtížný úkol.

Jsem přesvědčen, že v našem globalizovaném světě, potřebuje Evropa dynamický a konkurenceschopný farmaceutický průmysl, aby mohla plně využít výhod, které s sebou globalizace přináší. Stejně tak se také musíme vypořádat i se všemi souvisejícími problémy, které se týkají veřejného zdraví.

Připravovaný návrh Evropské komise bude mírný, rozumný a vyvážený, ale také rozhodný a jasný tam, kde bude rozhodnosti třeba. Naše společnost má nárok na co možná nejefektivnější ochranu proti padělání léčivých přípravků. Zanedlouho, respektive za několik týdnů, budeme projednávat návrh Evropské komise. Rád bych vás požádal, abyste jej pečlivě posoudili na základě následující zásady: děláme opravdu vše, co je v našich silách, abychom účinně ochránili evropské občany před paděláním léčivých přípravků?

Petya Stavreva, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova.* – (BG) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, zpráva, o které zde dnes diskutujeme, odkazuje na některé velmi důležité otázky harmonizace podmínek registrace léčivých přípravků. Jako navrhovatelka stanoviska Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova Evropského parlamentu bych ráda vyjádřila svou podporu návrhu Evropské komise. K dnešnímu dni jen malá část léčivých přípravků spadá pod působnost evropských právních předpisů. Léčivé

přípravky, které získaly pouze vnitrostátní registrace, nejsou předmětem současných evropských právních předpisů týkajících se změn, a proto se na ně vztahuje celá řada různorodých vnitrostátních zákonů. Toto je na jednu stranu značně neefektivní a nákladné pro ekonomiku, na druhou stranu to brání vnitrostátním trhům hladce fungovat.

Provádění stávající směrnice by poskytlo právní základ pro harmonizaci a přineslo by značný prospěch jak spotřebitelům, tak samotnému odvětví. Dále by také umožnilo rychlejší přístup k nejnovějším léčivým přípravkům ve všech členských státech. Nedostatek harmonizovaných předpisů vede k tomu, že každá země používá svá specifická vnitrostátní pravidla. Tato situace má za následek byrokratické překážky, bariéry a obtíže při fungování vnitřního trhu a současně jsou jejím výsledkem rozdílná bezpečnostní kritéria. Zvláštní pozornost by měla být věnována nákladům členských států při provádění nových právních předpisů. Nevěřím tomu, že by evropské země byly schopny pozměnit své vnitrostátní právní předpisy během tak krátké doby, která jim na tyto dodatečné změny byla dána, přičemž si tato změna vyžádá vysoké náklady.

Mé poděkování patří paní zpravodajce a ráda bych vás požádala, abyste hlasovali ve prospěch návrhu paní Grossetêtové.

Cristina Gutiérrez-Cortines, jménem skupiny PPE-DE. – (ES) Pane předsedající, na toto téma bych ráda uvedla dvě věci: nejdříve bych chtěla poblahopřát Evropské komisi a paní Grossetêtové a zadruhé bych ráda hovořila o zásadě subsidiarity.

V této souvislosti jsem mnohokrát kritizovala Evropskou unii, viz například v případě směrnice o službách, nebo v případě současného útoku na lékárny ve jménu liberalizace. V těchto případech Evropská komise zasahovala do věcí, které by správně měly spadat pod zásadu subsidiarity, které byly vyvinuty pro každou jednotlivou společnost zvlášť a s nimiž jsou tyto společnosti spokojeny. Jinými slovy, vměšování Evropské unie může zničit to, co již efektivně funguje, jako se tomu stalo v případě lékáren.

Nicméně se v tomto případě domnívám, že bychom měli tuto zprávu jednoznačně uvítat, a to vzhledem k tomu, že představuje jediný způsob, jak kontrolovat kvalitu léčiv a zaručit občanům jejich dobrý zdravotní stav. Proč? Důvodem je to, že pokud nebude zaveden jeden kontrolní bod pro všechny léčivé přípravky, bude zde celá řada otevřených dveří, jak propašovat do systému nebezpečné a neregistrované léčivé přípravky a celý systém tak bude mnohem zranitelnější. To platí také v případě léčivých látek, u kterých bylo minulý rok přijato usnesení předložené paní Sartoriovou a mnou, které, jak vidím, bylo Evropskou komisí převzato.

Mám tedy pocit, že se jedná o velmi dobrý návrh, který odstraní řadu byrokratických překážek a který nabídne společnosti určitá bezpečnostní opatření. Dále také vítám důraz, který je kladen na informace, neboť je zřejmé, že ve společnosti vyznačující se mobilitou pacientů, kdy pacienti mohou snadno cestovat za ošetřením a kdy velké množství starších lidí žije v jiných zemích, než jsou země jejich původu, je velmi důležité, aby lékaři a veškerý zdravotní personál měli ve své práci přístup ke stejným informacím a ke stejným kritériím.

Dagmar Roth-Behrendt, jménem skupiny PSE. – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, ráda bych vyjádřila své srdečné díky paní Grossetêtové za její práci na této zprávě. Bylo mi potěšením s ní spolupracovat. Kompromisem, kterého dosáhla, nepochybně docílila dvou věcí. Zaprvé, dokázala zjednodušit postupy a učinit je méně byrokratickými, zadruhé, dokázala velmi flexibilně vyhovět potřebám a požadavkům drobných podniků v jednotlivých členských státech s čistě vnitrostátními systémy a registracemi a učinila jim tak velkou službu.

Zpráva paní Grossetêtové se také dotýká zajištění bezpečí pacientů, což je dalším z problémů, o kterých jsme zde dnes diskutovali. Mluvíme obecně o bezpečnosti jednotlivců, respektive o bezpečnosti pacientů. Komisař Verheugen správně poukázal na to, že s ohledem na stárnutí populace budou růst lidské nároky na zdravotní péči, stejně jako bude stoupat strach z onemocnění. Strach je něco, co se v naší společnosti objevuje a roste již delší dobu, a je na nás, našich schopnostech a kompetencích, abychom tento strach co nejvíce minimalizovali, bojovali s ním, či bude-li to možné, vypořádali se s ním.

Velké množství opatření k tomu nezbytných máme ve svých kompetencích a jsme schopni k nim poskytnout i příslušné rady. Jedním z mnoha problémů jsou nepochybně informace týkající se pacientů a bezpečnost léčivých přípravků. Pacienti mají právo být plně informováni o svém onemocnění a pokud jsou plně informováni a schopni jednat na stejné úrovni jako lékaři, pak musí mít i nárok na bezpečné léčivé přípravky a bezpečné metody léčení.

To však v současné době není případ Evropské unie a jsme si vědomi vzrůstajícího nebezpečí. Opravdu nepatřím k lidem, co by vše dramatizovali; možná jsem někdy emocionálnější, ale nedramatizuji. Jsem také

poslední osobou, která by kolem sebe podněcovala strach. Přesto bych se měla na pozoru před přehlížením či zavíráním očí před problémem, který tu je. Bankovní krize je dobrým a aktuálním příkladem toho, co se stane, jestliže budeme opomíjet řešení malých problémů, které jsem schopni řešit, a které, budeme-li příliš dlouho otálet, mohou nabýt gigantických proporcí a spláchnout nás jako vlna tsunami.

Proto bych ráda poděkovala komisaři Verheugenovi za jeho dnešní slova a také bych jej ráda vyzvala, aby jim i dostal a bojoval proti padělání léčivých přípravků. Žádné jednoduché řešení tohoto problému neexistuje, a ti, kdo věří, že bezpečnost pacientů a bezpečnost léčivých přípravků je pouze problémem paralelního obchodu – dívám se nahoru do ochozů, ale pravděpodobně je ještě příliš brzy pro zástupce paralelního obchodu – mají příliš omezený pohled na věc a urážejí jak moji inteligenci, tak inteligenci mých kolegů poslanců.

O co se zde musíme snažit, je chránit pacienty. Toho můžeme dosáhnout řadou opatření, například tím, že budeme kontrolovat, zda jsou obaly od léčivých přípravků neporušeny. Co byste řekli tomu, kdybyste si ve své zemi koupili léčivý přípravek, jehož balení by bylo v cizím jazyce, kterému byste nerozuměli, dále by bylo označeno pouze malým štítkem a uvnitř by byly pouze nastříhané kapsle s léčivem? Měli byste důvěru v takovýto produkt? Můžu vám říci, že když se mi dostalo do ruky takového balení obsahující léčivý přípravek určený pro naléhavou potřebu, neměla jsem k němu žádnou důvěru. To je něco, co je třeba zakázat, a jsem si jista, že paralelní obchodníci – neboť jsou to oni, kdo se očividně domnívá, že se snažíme ohrozit jejich živobytí, což však není naším úmyslem – budou mít dostatek inteligence na to, aby našli nějakou alternativu. Musí vymyslet nové způsoby balení, nebo alespoň přinejmenším musí zastavit stíhání kapslí s léčivem.

Jak komisař Verheugen poukázal, technická řešení existují. Farmaceutický průmysl je připraven poskytovat komplexní systém sledovatelnosti za pomoci čárového kódu, kterým lze vypátrat každý léčivý přípravek. Kromě toho je zde i zkušební projekt. Švýcarsko a Belgie ukázaly, že je to možné. Je naší povinností zajistit pacientům bezpečí.

Závěrem bych se ráda zmínila o léčivých složkách, jelikož problémem je nejen padělání léčivých přípravků. Jak jistě víte, měli jsme zde významný skandál týkající se heparinu – prostředku na ředění krve. Pokud lidé použijí padělaný léčivý přípravek, mohou zemřít. Je to velmi nebezpečné. Z Číny jsme obdrželi takovéto padělané preparáty. Je také naším úkolem zajistit, že žádné padělky přípravků nebo léčivých látek nejsou vyráběny v některé z třetích zemí, se kterou obchodujeme, a že náš trh s léčivem bude náležitě ochráněn.

Aby se tak stalo, je třeba dvou věcí: musíme řádně chránit naše hranice, musíme mít systém sledovatelnosti a musíme zajistit bezpečnost i v těchto zemích.

Předsedající. – Pan Donato Tommaso Veraldi je na řadě, aby promluvil jménem Aliance liberálů, byl jsem však informován, že není přítomen, proto předávám slovo ... á tady jste. Schovával jste se mi někde jinde.

Marios Matsakis (ALDE). – Pane předsedající, já nejsem pan Veraldi; já jsem pan Matsakis. Později budu mluvit jménem skupiny ALDE. Zajímalo mě, zda bych v nepřítomnosti svého kolegy pana Veraldiho nemohl využít jeho pořadí.

Předsedající. – Ne, je mi líto: musíme dodržet pořadí mluvčích. Až přijde váš čas, předám vám slovo.

Alessandro Foglietta, jménem skupiny UEN. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, rád bych vyjádřil svou podporu této zprávě, která je dokonale v souladu se závazkem ke zlepšení regulace, za kterým si Evropa již řadu let stojí. Tento nový systém registrací léčivých přípravků značnou měrou zjednoduší postupy, které se týkají drobných změn léčivých přípravků a nových vědeckých poznatků, a přinese také podnikům významné odlehčení technické a administrativní zátěže.

Toto všechno je plně v souladu s cíli vytyčenými v Lisabonské strategii, kterou přijaly evropské orgány na počátku nového tisíciletí a která označuje lepší regulaci za jeden z hlavních pilířů, na němž stojí rozkvět evropské ekonomiky a zaměstnanosti v Evropě. Nelze popřít skutečnost, že konkurenceschopnost a produktivita našich podniků trpí pod vahou nadměrné legislativní a byrokratické zátěže, která se akumulovala v průběhu několika posledních desetiletí a která má ještě tíživější dopad v případech drobných a středně velkých podniků, které tvoří kostru národních výrobních systémů řady členských států Evropské unie.

Proto také zejména v této době, kdy mezinárodní krize ohrožuje a brzdí naši ekonomiku, nemůžeme připustit, aby byly naše podniky dále znevýhodňovány množstvím zbytečných nákladů a byrokratickými průtahy. Snaha o zjednodušení legislativního rámce musí být chápána jako naše povinnost a nezcizitelný závazek. Jsem rád, že také Evropská rada přijala výzvu Evropského parlamentu, aby byly chráněny drobné a středně velké podniky tím, že budou vyňaty z působnosti nařízení týkajících se léčiv, která členské státy přijaly v roce

1998. Tímto se usnadnila situace drobným a středně velkým podnikům, které tak nemusí vynakládat další úsilí, aby vyhověly stávajícím právním předpisům.

Jiří Maštálka, jménem skupiny GUE/NGL – (CS) Já bych nejdřív chtěl velmi upřímně poděkovat paní zpravodajce za to, že odvedla velký kus práce na této zprávě, a zejména za úspěšné úsilí, tedy snad úspěšné úsilí při vyjednávání kompromisu s Radou a s Komisí. Chtěl bych poděkovat i Komisi, že nasměrovala své úsilí na sjednocování administrativy v oblasti uznávání léků, a poděkovat jí za to, že toto směřování by se mělo odrazit v zajištění větší bezpečnosti pro pacienty.

Je jasné, že sladění legislativy na evropské úrovni v oblasti registrace léčiv je nezbytné. Proto, abychom mohli předcházet negativním dopadům na lidské zdraví, potřebujeme jednotná administrativní pravidla pro všechna léčiva na vnitřním trhu. Velmi tedy vítám záměr tohoto legislativního návrhu zajistit, aby všechna léčiva na trhu podléhala stejným kritériím, včetně většiny těch léčiv, které jsou schvalovány na čistě národní úrovni. Dovolte mi, abych se zastavil u otázky čistě národních registrací podrobněji. I když jsem byl zastáncem bezvýjimečně jednotných kritérií, věřím, že text pozměňovacího návrhu pod číslem 36, který umožňuje pokračovat v používání národních předpisů u čistě národních registrací léčiv, která byla schválena před 1. lednem 1998, je natolik vyvážený a poskytuje dostatečné záruky, jako například nutnost informovat Komisi o rozhodnutí pokračovat v uplatňování národních předpisů nebo nutnost přechodu na evropské předpisy, pokud je lék zaregistrován ještě v jiném členském státě, aby nebyl překážkou pro harmonizaci na celoevropské úrovni.

Co se týká uplatňování jedné žádosti pro jednu nebo více identických změn, domnívám se, že přinese jistá ulehčení velkým farmaceutickým firmám, což je jistě dobře. Nejsm si ale tak jistý, že pozitivním efektem bude snižování administrativní zátěže v jednotlivých členských státech. Tento negativní efekt budeme možná v budoucnu muset odstranit. I přes některé drobné výhrady, které jsem z části vyjádřil, považuji text, který je výsledkem vyjednávání, za pozitivní krok v oblasti registrace léčiv a s vědomím, že je to velmi těžce dosažený kompromis, ho jako stínový zpravodaj doporučím kolegům z méj politiké frakce ke schválení. Mimo jiné i z praktických důvodů proto, že pokud nebude tento návrh směrnice v prvním čtení letos schválen, bude na českém předsednictví, aby našlo řešení této velmi těžké otázky. Proto máme šanci nyní.

Předsedající. – Rád bych poznamenal, že předsedající není tím, kdo byl tak laskav a dal mluvčímu více času na vystoupení, ale může za to skupina, která obdarovala mluvčího dodatečným časem. Nejspíše za to mohou nadcházející prázdniny.

Kathy Sinnott, jménem skupiny IND/DEM. – Pane předsedající, je zde řada věcí, které by se lidé o léčivých přípravcích rádi dozvěděli, a to před tím, než je sami požívají, případně dají svým zvířatům. Rádi by se dozvěděli, zda jsou tyto přípravky bezpečné a účinné, zda pocházejí od zdrojů dodržujících etiku, a zda a jak mohou interagovat s jinými léčivými přípravky. To by mělo být předmětem našeho schvalovacího procesu. Pokud se týká obchodních záležitostí, podniky by rády věděly, zda jsou jejich investice v bezpečí. Zjednodušení nesmí znamenat, že zůstaneme laxními, ale že se zaměříme na nejpodstatnější záležitosti.

I když je naším hlavním tématem schvalování léčiv, ráda bych upozornila Evropskou komisi na fakt, že do irské pitné vody je přidávána kyselina hexafluorokremičitá, a to bez jakéhokoliv schválení. Stejně tak několik po sobě následujících irských vlád nečinilo žádný pokus, aby pro to získalo jakékoliv schválení, a to i přes to, že se jedná o nejrozšířenější léčivo v Irsku. Jestliže chceme brát schvalování a změny vedoucí k větší efektivitě a bezpečnosti schvalovacího procesu vážně, musíme řešit toto do očí bijící porušení schvalovacího procesu.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Ve většině členských států neexistuje harmonizace s právními předpisy Společenství v oblasti registrací léčivých přípravků a proto se v jednotlivých zemích uplatňují odlišné praktiky. Cílem návrhu je, aby se na všechny léčivé přípravky bez ohledu na postup, jakým jim byla udělena registrace, vztahovala stejná kritéria hodnocení v průběhu administrativního procesu schvalování změn.

Vítám iniciativy tohoto typu, které jsou zaměřeny na zjednodušení právního rámce, aniž by ustoupily od kritérií, která jsou potřebná k ochraně zdraví lidí i zvířat. Harmonizace je potřebná především z důvodů rizika ohrožení veřejného zdraví, které vyvstává v souvislosti s tím, že členské státy uplatňují odlišná vědecká kritéria při hodnocení změn u léčivých přípravků. Bez této právní úpravy bude i nadále stávající stav klást překážky volnému pohybu léčivých přípravků, což je opět na úkor pacientů.

Stejně tak samotné konzultace při přípravě právní úpravy směrnice ukázaly, že řada členských států podporuje harmonizaci v této oblasti. Administrativní zátěž a logistické komplikace jsou však společným problémem, který musíme vyřešit. Proto musíme klást velký důraz na to, že optimalizace systému bude mimo jiné

prospěšná i pro pacienty v dlouhodobém výhledu, a to tak, že na jedné straně se tím zlepší používání léčivých přípravků, na druhé straně tato optimalizace bude mít pozitivní vliv na lepší využívání zdrojů příslušných orgánů v zájmu lepší ochrany veřejného zdraví.

Navzdory tomu doporučuji opatrnost vzhledem ke skrytým nákladům, které členskými státy mohou vzniknout. Dále je také třeba dbát na zajištění náležitých harmonogramů pro praktické provádění. Členské státy nelze pouze vyzvat k tomu, aby změny své vnitrostátní právní předpisy s cílem naplnit toto ustanovení, ale je třeba jim i pomoci, aby doba pro provedení změn, která je až příliš krátká, neznamenala pro členský stát příliš velký náklad.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). – (FI) Pane předsedající, ráda bych poděkovala své kolegyni, paní Grossetétové, za její vynikající zprávu. Je důležité reformovat právní předpisy týkající se registrací léčivých přípravků, protože se tím sníží administrativní zátěž, která je spojena s jejich zpracováním. Stejně tak se tím i lépe přidělí zdroje potřebné pro řešení zásadních problémů ohledně bezpečnosti léčiv a veřejného zdraví, což je také v zájmu pacientů potřebujících tato léčiva. A koneckonců, hlavním kritériem jsou zájmy pacienta.

Jsem pro zavedení systému, ve kterém budou platit stejná pravidla jak pro vnitrostátní schvalování, tak pro schvalování v rámci Evropské unie. V současné době jsou pravidla týkající se registrace léčivých přípravků harmonizována bez ohledu na schvalovací proces, který se k nim vztahuje. Tento problém však nebyl předmětem nových změn týkajících se registrací léčiv. V souvislosti s tím pak různé členské státy očekávají zčásti různá pravidla pro takové záležitosti, jako je klasifikace žádostí o změny v souvislosti s procesem pro jejich vyhodnocení. Pro farmaceutický průmysl je důležité, že i v budoucnu bude možné podat zcela novou žádost o registraci léčivého přípravku, a to i v případě, že tento přípravek již jednu registraci má, bude-li však přípravek mít jiný obchodní název a jiný soubor charakteristik. To je velmi důležité v situacích, kdy jsou podávány registrace léčivých přípravků z důvodu jejich nového léčebného využití. Léčivý přípravek tak může nést nové jméno, což je pro pacienta mnohem srozumitelnější, než kdyby se používalo totéž jméno přípravku pro různé léčebné účely. Proto podporuji pozměňovací návrhy číslo 4 a 18, které se tomuto problému věnují.

Protože farmaceutické společnosti svými léčivými přípravky často zásobí celou Evropskou unii, je důležité, aby byly administrativní postupy v různých zemích harmonizovány. Jakýkoliv jiný přístup by znamenal nejen obrovskou administrativní zátěž pro celý farmaceutický průmysl, ale také časté logistické obtíže. Doufám, že Evropský parlament podpoří v zítřejším hlasování zprávu paní Grossetétové a že následně během letošního roku také členské státy podpoří tuto vizi, takže reformy týkající se změn právních předpisů o registraci léčivých přípravků budou moci být dokončeny ještě do konce tohoto roku.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) Vytvoření harmonizovaných kritérií pro schvalování a administrativní řízení u jakýchkoliv změn registrací léčivých přípravků bude přínosem pro pacienty, kteří tak budou mít v dlouhodobém časovém horizontu přístup ke kvalitnějším a bezpečnějším produktům.

Vzhledem k tomu, že pouze 20 % všech léčivých přípravků určených jak lidem, tak pro veterinární užití, je schvalováno prostřednictvím postupů Společenství, revize této směrnice bude mít významný dopad na farmaceutický průmysl Evropské unie. Jakékoliv změny procesu výroby léčiv, změny týkající se balení léčiv, nebo změny adresy výrobce musí být přezkoumány a zjednodušeny, aby se co možná nejlépe zabezpečila ochrana veřejného zdraví. Je třeba vytvořit jednoduchý, flexibilní legislativní rámec, aby se na všechny léčivé přípravky, bez ohledu na postupy, které se používají k jejich schvalování, vztahovala stejná hodnotící a schvalovací kritéria.

Toto opatření zajistí volný pohyb léčivých přípravků v rámci Evropské unie tím, že se vzdá kontroly nezbytné k zajištění kvality dovážených léčivých přípravků a pomůže vytvořit vnitřní trh a zabezpečit jeho lepší fungování. Tím se spotřebitelům i farmaceutickému průmyslu urychlí přístup k nejnovějším léčivým přípravkům a zároveň se také odstraní rozdíly mezi vnitrostátními právními předpisy a vytvoří se jednotný harmonizovaný systém.

Marios Matsakis (ALDE). – Pane předsedající, doufám, že to nemá nic společného s paděláním léků. Mohu dostat o trochu více času na svůj příspěvek?

Předsedající. – Vzhledem k nedostatku dalších zástupců z vaší skupiny myslím, že můžete hovořit velmi dlouho! Nevím nic o dalších mluvčích na seznamu, vy však bezesporu na tomto seznamu jste.

Marios Matsakis (ALDE). – Pane předsedající, nebudu hovořit příliš dlouho, přesto však můžu překročit čas, který mi byl přidělen.

Rád bych evropskému komisaři řekl, že je nepopiratelným faktem, že současný systém řízení změn týkajících se registrací léčivých přípravků je nedostatečný a v mnoha případech jde jak proti zájmům farmaceutického průmyslu, tak především proti zájmům samotných pacientů. Proto je nutné, aby byl revidován.

V tomto ohledu jsou jak návrh Evropské komise, tak také zpráva paní Grossetetové celkově zdravé a přijatelné, a proto bychom je měli podpořit. Nicméně bych rád vyjádřil své výhrady k následujícímu bodu, který se týká rozšíření registrací léčivých přípravků.

Jestli to dobře chápu, Evropská komise i zpravodaj se shodli na tom, že by mělo být umožněno registrovaným léčivým přípravkům změnit své jméno v případě, kdy se pro ně nalezne nové léčebné využití. Například léčivý přípravek aspirin, jehož léčivou složkou je kyselina salicylová, by v případě přijetí návrhu Evropské komise mohl být prodáván pod řadou odlišných názvů, a to i přesto, že jeho chemické složení by bylo naprosto stejné – tedy kyselina salicylová. Díky tomu by pak pacient mohl skončit tak, že by bral tři různé tablety, které by vypadaly odlišně, nesly by každá jiné jméno a byly určené pro léčbu tří odlišných chorob, zatímco by se ve skutečnosti jednalo o tři tablety se stejným chemickým složením – takže by pak v konečném důsledku pacient užíval tři stejné tablety aspirinu.

Dle mého názoru by toto mohlo být zavádějící a vést ke zmatení jak pacientů, tak i lékařů, přičemž by se zvýšilo riziko předávkování lékem a riziko výskytu nebezpečných vedlejších účinků. Proto bych rád Evropskou komisi i zpravodajku vyzval, aby se nad tímto problémem ještě jednou zamysleli.

Protože mi zbývá ještě několik sekund, rád bych se vyjádřil k otázce padělání léčivých přípravků. Naprosto souhlasím s názorem evropského komisaře, že se jedná o trestný čin, který ohrožuje životy pacientů. Není mi však jasné, proč zde otálíme. Tak jak to chápu, jedná se o jasnou a přímočarou věc. Léčivé přípravky, které jsou vyráběny registrovanými farmaceutickými společnostmi, jsou prodávány na předpis registrovanými lékárníky. Jestliže se nemůžeme dobrat k jádru věci a odhalit, jestli některé z léčivých přípravků nebyly nelegálně padělané, pak mi není jasné, co jako Evropská unie můžeme udělat. Tento problém bych spíše považoval za záležitost policie než za záležitost změn v právních předpisech. Pane komisaři, je třeba se dobrat jádra celého problému co možná nejrychleji.

Hanne Dahl (IND/DEM). – (DA) Pane předsedající, díky tomu, že harmonizace právních předpisů Evropské unie týkajících se léčivých přípravků vedla v Dánsku k uvolnění pravidel a ke zvýšení objemu prodeje léčivých přípravků, ráda bych využila privilegia poskytnout obecný pohled na tento problém. Nový návrh týkající se registrací léčivých přípravků podává pomocnou ruku farmaceutickému průmyslu. Obecně bude mnohem jednodušší učinit drobné změny na léčivých přípravcích a prodávat je pod stejným jménem, tak jak to přede mnou zmínil pan Matsakis, ale stejně tak bude také jednodušší změnit název léčivého přípravku, aby mohl být prodáván i pro jiné léčebné účely. Je zde obava z toho, že tyto změny mohou vést ke zmatení spotřebitelů, kteří se nebudou schopni řádně orientovat v tomto problému, a usnadnit život farmaceutickému průmyslu. Musíme také zvážit skutečnost, že vztah mezi jednodušším přístupem registrace léčivých přípravků a zvýšeným rizikem pro spotřebitele je, bohužel, velmi často přímo úměrný. Neříkám, že bychom měli farmaceutickému průmyslu klást zbytečné administrativní překážky, ale neměli bychom také popustit farmaceutickému průmyslu otežku, pouze abychom mu usnadnili život a zvýšili mu zisk, zatímco by bylo v sázce lidské zdraví i zdraví zvířat. Pokud bychom tak učinili, pouze bychom plakali na špatném hrobě. Jestliže se podíváme na celý problém v širším kontextu, zjistíme, že tato směrnice je součástí snah farmaceutického průmyslu zvýšit své zisky v porovnání se Spojenými státy. Nebuďme příliš naivní. Nesmíme se nechat oklamat dobře znějícími, ale prázdnými frázemi týkajícími se pacientů a spotřebitelů.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Návrh směrnice, která podstatně zjednoduší uvádění farmaceutických výrobků pro humánní i veterinární použití na evropský trh, je velice dobrá zpráva pro pacienty a také evropský farmaceutický průmysl. Technologický pokrok umožňuje téměř kontinuální vylepšování již registrovaných léčiv. Každá změna však musí projít schvalovací procedurou, protože jde o bezpečnost zdraví. Zatímco udělení registrací pouze na vnitrostátní úrovni podléhá stejným regulativním požadavkům jako udělení registrací v rámci evropských postupů, regulativní požadavky na změnu registrací však sjednoceny nejsou. Tato situace představuje zbytečnou administrativní zátěž a není žádnou přidanou hodnotou. Nově pro celý vnitřní trh bude stačit jen jedna přihláška.

Proto velmi vítám návrh Komise a blahopřeji paní zpravodajce k její zprávě, která návrh zpřesnila a vylepšila. Navrhovanými změnami se odlehčí administrativní zátěž spojená s procesem uvádění takových výrobků na trh. Farmaceutické společnosti operující na nadnárodní úrovni budou moci lépe kooperovat a výsledkem bude rychlejší přístup k nejnovějším lékům pro všechny, zejména pro ty nejpotřebnější.

Evropa však čelí velice nebezpečnému jevu, kterým je šíření padělaných léčiv. Už to není jen problém afrického či asijského kontinentu. Lidé si i v Evropě často léky kupují přes internet nebo mimo lékárny. Proto je také tak důležité zajistit vysoký standard pro uvádění léků na trh, takový, který současně umožní u každého balení identifikovat zpětně jeho původ a zkontrolovat, že je skutečně registrován. Bude nutné, aby všechny léky měly čárové kódy a aby byly baleny tak, že i laik pozná, zda má v ruce bezpečný lék nebo padělek podle toho, jak je zabalený, pokud si lék samozřejmě koupí mimo lékárnu. Členské státy podle mě mají dostatek času, ty dva roky, na to, aby se připravily na zavedení této směrnice.

Giovanna Corda (PSE). – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, na začátek bych ráda vzdala hold paní Grossetêtové za její práci, a svým kolegům poslancům, kteří se na této zprávě podíleli. Toto téma je velmi důležité, neboť se týká našeho zdraví. Touto zprávou učiníme obrovský krok jak směrem k harmonizaci vnitřního trhu, tak směrem k ochraně spotřebitele, zejména pokud se týká seniorů.

Jak již pan Verheugen poznamenal, naše populace se dožívá vyššího věku, což kromě naší samozřejmě radosti vyvolává i potřebu se tomuto tématu více věnovat. Pokud bude tato směrnice uplatněna, údaje na léčivých přípravcích budou stejné ve všech členských státech, čímž se zajistí přehlednost a transparentnost evropským spotřebitelům, ať už se bude jednat o pacienty, veterináře nebo farmáře.

Stejně jako zavedení jednotného postupu při žádosti o registraci léčivých přípravků přispěje tato zpráva k zjednodušení stávajících postupů na administrativní a technické úrovni.

Ve skutečnosti tak již nebude nutné podat celkem 27 žádostí ve všech členských státech, ale bude stačit jediná žádost Evropské agentury pro léčivé přípravky. Tato zpráva znamená další krok na cestě k evropské integraci.

Thomas Ulmer (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, rád bych poblahopřál paní Grossetêtové za její návrh zprávy ohledně změn podmínek registrací léčivých přípravků.

K tomu, co zde předchozí řečníci řekli, musím uvést dvě krátké poznámky. Z mého pohledu nové léčivé přípravky představují možnost, jak léčit nemoci, a riziko s nimi spojené považuji za přiměřené. Například ve Spolkové republice Německo již existují tytéž léčivé látky v řadě různých farmaceutických forem a objevují se pod řadou různých jmen, aniž by se zvýšilo jakékoliv riziko. Hlavním cílem tohoto nařízení je však zjednodušení změn, respektive částečných rozšíření nebo změn farmaceutických forem léčivých přípravků. Současná praxe je obzvláště těžkopádná a žádá si velkou administrativní zátěž jak pro podniky, tak pro příslušné orgány, které jsou tak zaneprázdněny relativně neefektivními opatřeními. Proto by navrhovaná změna s sebou přinesla žádoucí oboustranně výhodnou situaci.

Zpráva významným způsobem zlepšuje bezpečnost a spolehlivost vnitřního trhu. Navíc byla při práci ve výboru vzata v potaz také řada dalších úvah, které dále vedly k urychlení nebo zjednodušení celého procesu. Byla například věnována dostatečná pozornost národním schvalovacím postupům, aby nedocházelo k vynakládání zbytečného úsilí.

Náležitá pozornost byla rovněž věnována zájmům Německa a německých farmaceutických společností. Návrh byl připojen k souhrnnému návrhu EU/2008/0032. Rozšíření týkající se registrací léčivých přípravků pod jinými jmény bylo významně zjednodušeno. Bylo také zjednodušeno přidávání či rozšiřování charakteristik léčivých přípravků.

Jak jsem byl včera odpoledne kritický vůči zprávě pana Jørgensena, tak jsem dnes spokojen a pozitivní vůči zprávě paní Grossetêtové. Zpráva paní Grossetêtové se ubírá správným směrem: směrem k lisabonskému procesu s cílem stát se nejučinnější znalostně-orientovanou oblastí na světě. Podporuji tento návrh.

Předsedající. – Menší omluva: vznikla zde určitá nejasnost týkající se sekretariátu, můj seznam se totiž liší od zveřejněného seznamu. Dokud budu předsedat, budu používat svůj seznam mluvčích. Jakmile sekretariát zaujme mé místo, bude postupovat podle svého seznamu.

Takže po paní Grabowské převezme slovo pan Buşoi.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Pane předsedající, ráda bych na úvod poblahopřála paní zpravodajce, jelikož z technického hlediska tato zpráva zabezpečí lepší bezpečnost pro pacienty i lepší bezpečnost pro občany Evropské unie, kteří potřebují brát léčivé přípravky. Je dobře, že odstraňujeme rozdíly mezi vydáním rozhodnutí o registraci pro léčivé přípravky a procedurami týkajícími se změn tohoto rozhodnutí.

Ráda bych také odkázala na slova komisaře Verheugena a vyjádřila své potěšení nad tím, že budeme mít nové společné předpisy pro boj proti padělání a nelegálnímu obchodování s léčivými přípravky. Učinil jste prohlášení, že děláte vše pro to, aby se zabránilo padělaným léčivým přípravkům proniknout do legitimních distribučních sítí. Mám otázku: co se však děje mimo tyto legitimní distribuční sítě? Vztahují se nové předpisy i na tento problém, nebo pouze farmaceutický průmysl dostane přes prsty? Moje poslední otázka zní takto: plánujete v nových předpisech obsáhnout i řešení problému větší informovanosti občanů ohledně farmaceutik?

Cristian Silviu Bușoi (ALDE). – (RO) Jsem pevně přesvědčen o tom, že tento návrh směrnice znamená významný pokrok, pokud se jedná o urychlení přístupu k léčivým přípravkům. Rád bych také poblahopřál Evropské komisi, komisaři Verheugenovi a paní zpravodajce za tuto iniciativu. Zajistit volný oběh zboží je jedním ze základních zásad vnitřního trhu a zdá se mi být zcela přirozené, že by se tato zásada měla vztahovat i na léčivé přípravky.

V současné době je díky složitosti a různorodosti administrativních postupů při schvalování změn u léčivých přípravků, které jsou již v oběhu, narušeno skutečné fungování vnitřního trhu. Samozřejmě že tato situace ovlivňuje i farmaceutický průmysl a příslušné orgány, jsou to však především pacienti, kteří jsou v první řadě postiženi, neboť tyto složité procedury oddalují jejich přístup k lepším léčivým přípravkům. Proto zcela souhlasím s návrhem Evropské komise, aby byly harmonizovány postupy při schvalování změn u léčivých přípravků, bez ohledu na původní proces jejich registrace, neboť toto zjednodušení zefektivní celý systém a především zabezpečí vyšší úroveň ochrany veřejného zdraví.

Podporuji také myšlenku, kterou předložila zpravodajka, paní Grossetêtová, ohledně nutnosti jednotného postupu při schvalování změn, který bude poskytovat větší pravomoc. S ohledem na závěrečné poznámky týkající se návrhu Evropské komise zachovat původní název léčivého přípravku v případě prodloužení registrace podporuji toto zachování původního jména, neboť často se měnící názvy léčivých přípravků mohou zbytečně mást pacienty, kteří tak jako tak potřebují před každou léčbou navštívit lékaře, který bude obeznámen s nejnovějšími léčebnými indikacemi léčivých přípravků.

Amalia Sartori (PPE-DE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, jsem velmi spokojena s touto směrnicí, která zajistí, že pravidla pro změny budou jasnější, jednodušší, flexibilnější a opravdu harmonizovaná. Gratuluji paní Grossetêtové.

Potěšilo mne také vyjádření Evropské komise, které bylo částečně reakcí na několik usnesení tohoto parlamentu, včetně toho, které jsem předložila společně s paní Grossetêtovou, s paní Gutiérrez-Cortinesovou a s panem Ulmerem, že zde bude vytvořena směrnice zaměřená na boj proti padělání léčiv. Ta bude vyžadovat, aby výrobci a dovozci léčivých látek získali certifikát správné výrobní praxe vydaný evropskými orgány na základě povinných kontrol výrobních lokalit. Zavedením sledovatelnosti produktu – jeho zemi původu, společnosti, která jej vyrábí, a lokalit, kde se vyrábí – se zabránilo přeznačování a přebalování produktů, jejichž původ je mimo území Společenství.

Miroslav Míkolášik (PPE-DE). – (SK) Vítám zprávu kolegyně Françoise Grossetêtové, která si klade za cíl zjednodušit a zlepšit systém regulačních podmínek týkajících se změn registrací léčivých přípravků. Vzhledem k novým vědeckým poznatkům a technologickému pokroku se původní systém administrativních změn jeví jako neúčinný a neuspokojivý. Postup udělování registrací na vnitrostátní úrovni se v jednotlivých členských státech Evropské unie značně liší. Existují různé postupy při přezkoumávání léčivých přípravků, různé délky lhůt pro zavedení změn a také různé požadavky na dokumenty, které je třeba předložit.

Pevně věřím, že sladění těchto prvků bude velmi prospěšné pro ochranu veřejného zdraví. Mnohem efektivnější systém bude mít také pozitivní dopad na celý farmaceutický průmysl. Podporuji zlepšení navrhované paní zpravodajkou. Souhlasím s názorem, že na všechny léčivé přípravky, bez ohledu na postup, jakým jim byla udělena registrace pro uvedení na trh, by se měla vztahovat stejná schvalovací a hodnotící kritéria. Nový vylepšený regulační systém přinese užitek všem pacientům, schvalovacím orgánům a také farmaceutickým společnostem.

Dagmar Roth-Behrendt (PSE). – (DE) Pane předsedající, mám další dvě otázky pro komisaře Verheugena. Pane komisaři, souhlasíte, že neporušenost balení léčiv a čárové kódy na obalech nejsou překážkou pro další formy obchodu, a že naopak se špetkou inteligence mohou být čárové kódy aplikovány na další produkty, stejně jako mohou být informační letáky pro pacienty vsunuty při dalším přebalování léčiv? Souhlasíte, že tuto špetku inteligence a flexibility, která se od všech Evropanů očekává, lze očekávat i od všech osob zapojených do obchodu a distribuce léčivých přípravků zde v Evropské unii?

Mám poslední otázku. Stále více se budeme setkávat s problémy týkajícími se léčivých látek dovážených do Evropské unie ze třetích zemí. Uvažujete výhledově o tvorbě nějakých pobídek, které by vedly k tomu, že by se opět více léčivých látek vyrábělo na území Evropské unie, takže by výrobci léčivých přípravků získávali tyto přísady spíše od dodavatelů v rámci Evropské unie, než od dodavatelů z jiných zemí, u kterých nemůžeme zaručit jejich bezpečnost?

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Pane předsedající, rád bych na úvod pogrataloval paní Grossetetové. Také bych rád poděkoval panu komisaři za jeho projev, zejména pokud jde o aspekt pirátství a padělání léčivých přípravků.

300% procentní nárůst za poslední rok rozhodně není málo a zdraví občanů Evropské unie je tak v ohrožení. Musíme se také starat o to, odkud pirátství pochází a kde bere své zdroje. V tomto ohledu jsme zjistili, že 80 % všech padělaných přípravků pochází z internetového prodeje a pouze 20 % z opravdového pašeráctví. Toto by mělo být naším východiskem.

V případě pašovaného zboží je třeba zmobilizovat naše celní orgány, musíme využívat nových technologií a je třeba se také mnohem pečlivěji věnovat tomu, jak zajistíme bezpečnost blistrů s léky. Samozřejmě musíme také zajistit, že budou existovat bezpečné internetové lékárny a že občané budou vědět, které lékárny jsou bezpečné.

Rád bych také upozornil na nové zásady. Potřebujeme ucelený přístup založený na zásadě: „Poznej svého dodavatele, poznej svého zákazníka.“

Dumitru Oprea (PPE-DE). – (RO) V mnoha evropských zemích je postup při registraci léčivých přípravků jednoznačný a dokonce z úředního hlediska dobře regulovaný. Nicméně bych rád upozornil na to, že některé schvalovací postupy jsou až příliš rychlé, což pak vede k mnoha úmrtím, která byla způsobena předávkováním léčivými přípravky, léčivými přípravky, které jsou užívány ad hoc, nebo léčivými přípravky s vedlejšími účinky, které však před tím nebyly řádně prozkoumány.

Domnívám se, že nové léčivé přípravky a vylepšené léčivé přípravky se zázračnými vlastnostmi jsou až příliš snadno uvolňovány na trh, následně jsou však stahovány ve velmi krátkém čase. Kdo je zodpovědný za jejich kvalitu a za jejich vedlejší účinky? Vítáme snahu zavést pro trh s léčivy harmonizovaný postup, který bude jednomyslně přijímán v celé Evropě. Nicméně nové léčivé přípravky by měly být podrobeny odborné analýze, kterou bude provádět mezinárodní komise odborníků.

Donato Tommaso Veraldi (ALDE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, děkuji vám za příležitost, kterou jste mi dali, abych zde promluvil o vynikající práci paní zpravodajky, paní Grossetetové a o návrhu směrnice, jejímž cílem je poskytnout právní úpravy Společenství vztahující se na všechny druhy registrací léčivých přípravků.

Jedná se o pozitivní směrnici, která je vítána pro své cíle – ochranu veřejného zdraví a snížení administrativní zátěže. Návrh směrnice má právní charakter, předkládá jednoduché úpravy právního základu týkajícího se změn léčivých přípravků, jako je zavádění nových léčebných účelů nebo nových administrativních postupů, týkajících se léčivých přípravků, ať již humánních či veterinárních, po jejich prvním uvedení na trh.

Harmonizace této oblasti je nezbytností, ne-li klíčovým bodem, neboť bez jednotného právního rámce Společenství budou i nadále změny léčivých přípravků předmětem vnitrostátních zákonů a národního schvalování, které se v současné době liší stát od státu.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Pane předsedající, rád bych také pogrataloval paní zpravodajce a učinil dvě poznámky v reakci na pana komisaře. Za prvé, pokud jde o obchod s padělkami léčivých přípravků, byli jsme překvapeni zjištěním, že některé z nich jsou vyráběny ve dvou zemích Evropské unie a následně obchodovány prostřednictvím třetí země, jmenovitě prostřednictvím Švýcarska. Pane komisaři, na to byste se měl podívat.

Má druhá poznámka se týká průmyslu produkujícího suroviny pro léčivé přípravky, který před 20 lety vzkvátal, ale který nyní pouze pomalu umírá. Příčinami jsou jednak vysoké náklady, jednak ochrana inovací, na které jsme se všichni shodli, která však brání evropským podnikům vyrábět suroviny pro léčivé přípravky, které tak spadají pod pravidla na ochranu inovací. Výsledkem je, že se výzkumná centra stěhují do Číny a Indie. Je třeba přijmout určité politiky, aby se tato centra vrátila zpět do Evropské unie.

Günter Verheugen, místopředseda Evropské komise. – (DE) Pane předsedající, vážené dámy a pánové, tato rozprava potvrdila společný postoj v otázce změn předpisů, proto již o tomto problému nebudu dále

diskutovat. Konsensus, ke kterému jsme dospěli, by nyní měl být uveden v platnost a měli bychom zajistit, aby se tak stalo co možná neefektivněji. Domnívám se, že mnohem důležitější jsou však další problémy, které zde dnes byly vzneseny.

Dovolte mi učinit několik základních poznámek. Samozřejmě není mým úkolem, abych vám zde vysvětloval technické předpisy, ale abych vám vysvětlil, proč určité věci děláme a jiné zase ne.

V naší společnosti existuje konflikt mezi administrativními požadavky na zdravotní péči na straně jedné a mezi zájmy pacientů na straně druhé. To je naprosto jasné a zřejmé. Návrhy, jimiž se budeme v budoucnu zabývat, leží v centru tohoto konfliktu zájmů. Informovaný pacient není zájmem administrativy týkající se zdravotnictví v členských státech. Informovaný pacient totiž znamená více práce a více papírování. Ti, kteří by zde měli být pro pacienty, jsou nuceni jim poskytovat informace jako: proč dostávám tento léčivý přípravek, proč nedostávám tamten? Proč bych měl podstoupit tuto léčbu a proč nemůžu podstoupit tamtu léčbu? A na tyto informace mají pacienti, jakožto lidské bytosti, právo.

Za neochvějnou zásadu považuji následující. V demokratické společnosti by se nemělo stávat, že ti, kdo mají zájem poskytovat informace, se musí ospravedlňovat, a ti, kdo naopak nechtějí informace poskytovat, se ospravedlňovat nemusí. Administrativní pracovníci členských států v oblasti zdravotní péče jsou těmi, kdo by měl vysvětlit, proč nechtějí, aby byli pacienti informováni. Nemusím snad vysvětlovat, proč bych chtěl, aby byli pacienti informováni.

Abych se vyjádřil naprosto jasně: bude zde následovat vzrušená, temperamentní a kontroverzní diskuse, ve které, jak doufám a přeji si, bude Evropský parlament stát za mnou i za Evropskou komisí. Konečkonců tento problém je poměrně zásadní a týká se nejen veřejného zdraví, ale také sociální politiky. Vystává zde otázka, co pro nás znamená občanská svoboda v oblasti zdravotní péče.

Pokud se týká druhého problému, padělání léčivých přípravků, souhlasím se všemi, kdo tvrdí, že jde o trestné činy. Nelegální distribuční řetězce s padělanými přípravky jsou věcí policie. Nezákonné jednání je prostě nezákonné a my s tím nic víc udělat nemůžeme. Nicméně si myslím, že můžeme přijít s návrhy, které učiní prakticky nemožné, aby se padělané léčivé přípravky dostaly do legálního distribučního řetězce. To udělat můžeme.

Paní Roth-Behrendtová má naprostou pravdu. Dle mého názoru je opravdu drzost se domnívat, že naším cílem je kladení administrativních překážek do cesty jakýmkoliv formám distribuce léčivých přípravků z konkurenčních důvodů. To je opravdu něco, o co nemám nejmenší zájem. Paralelní obchod je v rámci Evropské unie legální aktivitou, což bylo jednoznačně potvrzeno Evropským soudním dvorem. Ani v nejmenším nehodlám zasahovat do paralelního obchodu, ale rád bych zdůraznil jednu věc, a sice, že všechny strany zainteresované v distribuci léčivých přípravků by měly podléhat stejně přísným bezpečnostním opatřením. Nechápu, proč by někdo měl být osvobozen od těchto bezpečnostních opatření jenom proto, že v jednom členském státě levně nakupuje léčivé přípravky, které se prodávají za vyšší cenu v jiném členském státě, do kterého je pak přiváží a prodává za tuto vyšší cenu. To mi opravdu není jasné.

Ti z vás, kteří alespoň trochu znáte potravinářský zákon, se nejspíše stejně jako já sami sebe ptáte, proč je na cestě od výrobce ke spotřebiteli nejpřísněji zakázáno otevřít balíček špaget – což je opravdu nejpřísněji zakázáno – zatímco je povoleno otevírání léčivých přípravků na cestě od výrobce ke spotřebiteli, což v případě zneužití může vést až k úmrtí spotřebitele.

Stojí za to se zamyslet, proč tento udivující nepoměr existuje, proč něco, co je zakázáno například u špaget, je povoleno v případě životně důležitých léčivých přípravků. To je pro mě těžké pochopit.

Musíme najít řešení, které umožní všem zúčastněným dále pokračovat ve své činnosti, a to ve stejném duchu, jako naznačila paní Roth-Behrendtová: musíme být kreativní, zapojit svůj mozek a pořádně se nad tím zamyslet, bezpečnostní opatření se však musí vztahovat na všechny, a to v plném rozsahu: nesmí být žádné výjimky!

Věřím, že jsem tímto odpověděl na vaše dotazy a že jsem také naznačil předzvěst živé debaty, která nás v budoucnu teprve čeká. Již za několik týdnů budou projednávány jednotlivé návrhy a vše, co k tomu můžu říci, je, že bychom se zde, ve sněmovně, měli opět sejit a dále o tomto problému jednat.

Françoise Grossetête, zpravodajka. – (FR) Pane předsedající, na úvod bych ráda poděkovala svým kolegům poslancům, kteří hovořili ve prospěch zprávy, kterou jsem zde předložila. Ráda bych připomněla i ty, kteří zde již bohužel nejsou, ale kteří vyjádřili určité obavy, zda opravdu směřujeme ke zlepšení, harmonizaci a zjednodušení postupů. Zjednodušení postupů však neznamená snižování kvality nebo snižování počtu

kontrol, ale znamená snižování nákladů jak pro celé odvětví, tak především pro malé a střední podniky, což je velmi důležité. Snižování nákladů a úspora času: jinými slovy, evropští pacienti konečně budou mít rychlejší přístup k léčivým přípravkům. Upřímně doufám, že se dohodneme již při prvním čtení. Udělali jsme všechno možné pro to, aby bylo možné dosáhnout dohody, a proto bych ráda ještě jednou poděkovala Komisi i Radě za jejich pomoc.

Pane Verheugene, pokud se týká padělání léčivých přípravků, bylo nám potěšením vyslechnout od vás informace ohledně dokumentu, který nám, jak doufám, v brzké době předložíte, neboť jak víte, jsme na něj zvědaví. Jak zde můj kolega zmínil, padělání je trestným činem a my v případě trestného činu nesmíme otálet. Je nám známo, že velká většina prodeje léčivých přípravků prostřednictvím internetu zahrnuje padělané léčivé přípravky, které jsou nebezpečné pro zdraví občanů.

Také jste mluvil o léčivých látkách a kontrole, které by měly být tyto látky podřízeny, včetně kontroly při jejich výrobě, která probíhá ve třetích zemích, mimo Evropskou unii. Tento problém je opravdu velmi důležitý a my vám s ním pomůžeme. Chystáme se učinit opatření ohledně jejich sledovatelnosti, ustanovit postihy za porušování pravidel a učinit bezpečnostní opatření týkající se distribučního řetězce. Pro pacienty je důležité, aby mohli mít stoprocentní důvěru v léčivé přípravky, které jim byly předepsány: proto nesmí být možné otevřít balení s léčivými přípravky a dále je přebalovat.

To jsem chtěla říci jménem všech svých kolegů. Pane Verheugene, chci, abyste věděl, že až dnes budete odsud odcházet, budete mít plnou podporu Evropského parlamentu na své straně, a bude velmi důležité přesvědčit kolegium komisařů, abychom již dále neztráceli čas a začali konečně jednat proti padělání léčivých přípravků.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování proběhne dnes, 22. října 2008

Písemná prohlášení (článek 142)

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), písemně. – (RO) Evropská unie potřebuje jasná a přísná pravidla týkající se podmínek uvádění léčivých přípravků na trh a také pravidla týkající se obecně všech léčivých přípravků. Tuto potřebu bych rád ilustroval na nedávném případě, který se odehrál v Rumunsku. V září zde zemřela žena na následky operace, během které byly použity nesterilizované chirurgické nitě dovezené z Číny. Další pacienti utrpěli komplikace, které taktéž ohrozily jejich životy.

Vyšetřovací komise rumunského ministerstva zdravotnictví bez jakýchkoliv pochyb zjistila, že tyto chirurgické nitě nenesly známku kvality CE. Ze zákona o získávání certifikace produktů jasně vyplývá, že chyba je především na straně příslušného ministerstva. Přesto však by jasnější pravidla a větší transparentnost mohly této situaci předejít.

Marian Zlotea (PPE-DE), písemně. – (RO) Přestože jsou léčivé přípravky pocházející z Evropského společenství během celé své existence neustále kontrolovány předpisy vypracovanými národními vládami a Společenstvím, existují zde rozpory mezi nařízeními Komise a předpisy jednotlivých členských států, které mají negativní dopady jak z administrativního úhlu pohledu a z pohledu veřejného zdraví, tak také pokud se týká obecného fungování vnitřního trhu s léčivými přípravky.

Cílem této zprávy je zajistit, aby všechny léčivé přípravky uváděné na trh ve Společenství, a to včetně těch, které byly schváleny na úrovni členských států, podléhaly stejným administrativním schvalovacím a pozměňovacím kritériím bez ohledu na postup, který byl použit při jejich schválení. Tento návrh zjednodušuje administrativní postupy v jednotlivých členských státech a usnadňuje harmonizaci požadavků na schvalovací proces a dohled nad léčivými přípravky.

Přijetím této zprávy zabezpečíme mnohem lepší ochranu spotřebitelům, kteří tak budou mít přímý užitek ze zlepšené efektivity, konsolidované organizace, srozumitelnosti a konečně také transparentnosti. To vše by mělo být výsledkem přijetí zjednodušeného, standardizovaného regulačního systému, o který se budou opírat registrace léčivých přípravků pro evropský trh.

3. Ochrana spotřebitelů ve vztahu k některým aspektům timeshare (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0195/2008) Toine Manderse, jménem Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů, ohledně návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o ochraně spotřebitele ve

vztahu k některým aspektům timeshare, dlouhodobých rekreačních produktů, dalšího prodeje a výměn (KOM(2007)0303 - C6-0159/2007 - 2007/0113(COD)).

Toine Manders, zpravodaj. – (NL) Pane předsedající, jak se již stalo tradicí, rád bych na úvod poděkoval všem zúčastněným: paní komisařce Kunevové, stínovým zpravodajům a také třem předsedajícím Evropské rady za zprávu, kterou jsme započali v roce 2007 ještě za portugalského předsednictví. Poté následovalo slovínské předsednictví a pak také francouzské předsednictví, za jehož pomoci se nám konečně podařilo dospět ke kompromisu. Je škoda, že se nemohl zúčastnit státní tajemník Luc Chatel, neboť by jistě bylo úžasné být svědkem toho, že dosáhneme kompromisu již během prvního čtení.

V roce 1994 byla schválena směrnice týkající se timeshare, která znamenala pro toto odvětví celkovou reorganizaci. Bylo však velkým problémem, že jednotlivé členské státy provedly tuto směrnici různě. Jednalo se o záplatu na stávající právní úpravu, která, ať již vědomě či nevědomě, byla různě aplikována v různých oblastech, což ve spotřebitelích, zvažujících zda koupit v zahraničí nemovitost typu timeshare, zasel semínka pochybností.

Nyní projednáváme novou směrnici. Trochu jsme rozšířili její platnost, neboť ve směrnici z roku 1994 byla řada produktů, jako například dlouhodobé rekreační produkty nebo produkty určené k výměně, nedostatečně definována, byla-li vůbec definována. Dle mého názoru se nám v této věci podařilo dosáhnout výrazného zlepšení a jak zákazníci, tak celé odvětví jsou výsledkem nadšeni. Doufám, že spokojeni jsme i my, politici. Se svými kolegy poslanci jsme velmi úzce spolupracovali v několika různých skupinách a dosáhli jsme velmi příznivých výsledků.

Například se zakázala platba záloh, neboť se prokázalo, že tyto zálohy jsou pro řadu spotřebitelů frustrující. Jakmile jste totiž jednou zaplatili zálohu, bylo pro vás nemožné získat zpět těchto 1 000 EUR nebo 1 500 EUR, která jste předem zaplatili.

Čtrnáctidenní výpovědní lhůta je dle mého názoru taktéž velmi důležitá.

S čím jsem osobně velmi spokojen, je, že bude existovat určitý seznam, standardní informační formulář, ve kterém bude dopodrobna stanoveno, co jste si zakoupili, a který také uvádí, že máte právo do čtrnácti dnů odstoupit od smlouvy bez udání důvodů.

Byly také vytvořeny dobrovolné kodexy chování pro toto odvětví, stejně jako byl vytvořen punc, uznání kvality a známka kvality, a dále také máme příslib Evropské komise, že bude na toto všechno dohlížet, což je rajsskou hudbou pro mé uši, neboť dle mého názoru musíme závazek Komise, že bude na tyto kodexy chování dohlížet, vřele uvítat. Jsem obzvláště potěšen, že Komise slíbila kontrolovat dodržování právních předpisů v členských státech v rámci dialogu.

V některých případech tak bude pro spotřebitele mnohem jednodušší, aby předstoupil před vnitrostátní soud. Mrzí mě však, že pravomoci, ustanovení příslušného soudu, nejsou v této směrnici výslovně zmíněny. Je to pro mě politováníhodné, někdy však musíte v rámci kompromisu přidat do vína trochu vody. Dále je například také politováníhodné, že i pokud nebudou poskytnuty zásadní informace, bude smlouva stále jeden rok platit.

Dosáhnout tohoto všeho je možné jen díky kompromisu. Celkově vzato bylo dosaženo obrovského pokroku jak z pohledu spotřebitele, tak z pohledu celého odvětví, zejména v otázkách maximální harmonizace. Tento pokrok pak v budoucnu usnadní řadě spotřebitelů předstupovat před soudy ve vlastním členském státě. Dále se také pro celé odvětví značně zjednoduší zahraniční obchodování.

Dle mého názoru výsledek, který zde před sebou máme, je dobrým výsledkem, na který můžeme být v Evropském parlamentu, společně s Evropskou komisí a Radou, hrdí.

Meglana Kuneva, členka Komise. – Pane předsedající, dovolu mi začít poděkováním panu zpravodaji, panu Mandersovi, a stínovým zpravodajům, zejména panu Harbourovi a paní McCarthyové, za jejich politickou angažovanost a podporu, a týmům IMCO sekretariátu a GR SANCO za jejich úzkou spolupráci. Doufejme, že se nám díky tomu podaří dospět k závěru již při prvním čtení. Opravdu si vážím vašeho nezměrného úsilí a jsem vám vděčná, že jsme konečně dospěli k dohodě. Ze stejného důvodu bych také ráda poděkovala francouzskému předsednictví.

Tento návrh by měl pro spotřebitele přinést velmi podstatná zlepšení na trhu s timeshare a podobnými rekreačními produkty. Je nezbytně nutné a naléhavé přepracovat stávající pravidla týkající se timeshare. Spotřebitelé jsou totiž poškozováni při nákupu produktů, které jsou ekonomicky shodné s timeshare, na

kteří se však nevztahuje definice současné směrnice. Mluvím zde o produktech, jako jsou například prázdninové kluby poskytující slevu, kterým často musí spotřebitelé předem zaplatit značné finanční částky, pohybující se od 6 000 EUR po 20 000 EUR, a to jen za členství v těchto klubech, které jim pouze dává právo na slevu budoucí dovolené. Dále zde také mluvím o dalším prodeji a výměně timeshare, což není v současné době regulováno.

Jsem hluboce přesvědčena, že musíme zapracovat na databázi stížností. Údaje vyplývající ze stížností poukazují na skutečnost, že se spotřebitelé setkávají s mnohem většími problémy u těchto neregulovaných produktů, zejména prázdninových klubů poskytujících slevy, než u timeshare. Je zde proto pádný důvod, aby se na tyto produkty vztahovala stejná pravidla, za účelem dosažení větší spravedlnosti na trhu s rekreačními produkty.

Návrh, o kterém se dnes bude hlasovat, vyplní všechny mezery ve stávajících právních předpisech tím, že rozšíří oblast působnosti směrnice tak, aby se vztahovala nejen na timeshare, ale také na dlouhodobé rekreační produkty, další prodej a výměnu timeshare.

Dle nových pravidel budou muset obchodníci obchodující s těmito produkty poskytovat spotřebitelům komplexní předsměrní informace, aby byl spotřebitel schopen učinit informované rozhodnutí.

Díky dodatkům této směrnice, které bezvýhradně podporuji, budou muset být tyto informace poskytovány prostřednictvím standardizovaných formulářů, které usnadní spotřebiteli vstřebat potřebné informace. Standardizované formuláře také usnadní život obchodníkům, zejména díky tomu, že budou dostupné ve všech jazycích Evropské unie. Spotřebitelé nakupující tyto produkty budou dále těžit z výhod, které jim přinese právo na odstoupení od smlouvy a zákaz platby záloh, jak již je tomu v případě timeshare.

Dále bude také vyjasněno, že o odstoupení od smlouvy bude možné informovat prodejce jak dopisem, tak emailem, faxem a dalšími obdobnými způsoby. Navíc bude spotřebitelům nakupujícím dlouhodobé rekreační produkty poskytnuta dodatečná ochrana. Celkovou platbu za členství již nebude možné vybírat předem, ale bude muset být místo toho rozdělena do ročních splátek. Spotřebitel také bude mít právo na odstoupení od smlouvy před každou roční platbou.

Plně harmonizovaná pravidla směrnice budou pro spotřebitele přínosem. V současné době, pokud si spotřebitel přeje zakoupit timeshare v jiné zemi, vztahují se na koupi pravidla této země, která jej nemusí chránit tak, jako pravidla v jeho domovské zemi. Díky nové, plně harmonizované směrnici budou mít spotřebitelé jistotu, že budou uplatněna stejná pravidla pro jejich ochranu, a to bez ohledu na to, zda si koupí timeshare ve své domovské zemi nebo v zahraničí.

Emanuel Jardim Fernandes, *navrhovatel stanoviska Výboru pro dopravu a cestovní ruch*. – (PT) Pane předsedající, paní komisařko, musím poděkovat panu zpravodaji, panu Mandersovi, stínovému zpravodaji, panu Hasse Ferreirovi, a všem dalším navrhovatelům a kolegům za jejich spolupráci, ochotu zapojit se do dialogu a za jejich připravenost dospět k vzájemné dohodě.

Směrnice týkající se timeshare bude rozšířena o nové aktivity a bude mít pozitivní přínos pro evropský cestovní ruch, cestovní kanceláře i spotřebitele. Spotřebitelé jsou ze všech zainteresovaných stran nejméně informováni o svých právech a povinnostech a jsou také nejméně kvalifikováni vést obchodní jednání. Proto jsem ve Výboru pro dopravu a cestovní ruch prosazoval vysokou úroveň ochrany spotřebitele, zejména prostřednictvím rozšíření a aktualizace základních definic směrnice, posílením jazykových požadavků, zkvalitněním smluvních informací a práv na odstoupení od smlouvy, aby se zajistil průhledný a stabilní trh bez žádných skrytých nákladů pro spotřebitele.

Poté, co byl tento proces zahájen, souběžně bylo též zahájeno přezkoumání spotřebitelského práva *acquis* Společenství. Argumentoval jsem, že vzhledem k závažným problémům, kterým spotřebitelé čelí při uplatňování svých práv, zejména na mezinárodní úrovni, a vzhledem k novým aktivitám, které spadají pod timeshare, bychom neměli na toto přezkoumání čekat. Tyto problémy neplynou z příslušného harmonizovaného práva Společenství pro tuto oblast, nýbrž z nedostatku jednoznačného právního rámce Společenství, pokud možno doplněného přísnějšími vnitrostátními právními rámci, které by odměňovaly poctivé podniky a spotřebitele. To je hlavním cílem tohoto návrhu směrnice, pro jejíž podporu bych rád vyzval všechny zúčastněné.

Antonio López-Istúriz White, *navrhovatel stanoviska Výboru pro právní záležitosti*. – (ES) Pane předsedající, dámy a pánové, na úvod musím opět vyjádřit své politování nad tím, že Konference předsedů neumožnila

posílení spolupráce mezi Výborem pro právní záležitosti a Výborem pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů na této zprávě.

Podle mého názoru Výbor pro právní záležitosti nechtěl měnit právní základ, který navrhla Evropská komise, ani nechtěl změnit právní nástroje. Hlavním cílem byla ochrana spotřebitele před poškozováním ze strany jistých „prázdninových klubů“, aniž by byl narušen rozvoj legitimních podnikatelských činností, které vytvářejí nová pracovní místa, jakými jsou například tzv. „timeshare“.

Dle mého názoru na prázdninové kluby nestačí pouze aplikovat pravidla specifická pro timeshare, ale musíme podniknout další kroky, neboť právní podstata obou systémů se podstatně liší.

Zatímco timeshare je spojeno i s vlastnickými právy, prázdninové kluby jsou pouze dohodou o poskytnutí služby. V případě prázdninových klubů spotřebitel ve skutečnosti platí za dlouhodobý příslib poskytování turistických služeb.

Neměli bychom také zapomínat na to, že většina stížností spotřebitelů se týká poškozování ze strany prázdninových klubů a ne timeshare, které jsou všem důvěrně známé. Jak komisařka Kunevová uvedla, cílem, který sdílí i Výbor pro právní záležitosti, je regulovat neprůhledná odvětví a stanovit pravidla, která umožní poctivým podnikatelům dále rozvíjet svoji podnikatelskou činnost ku prospěchu spotřebitelů.

Jsem přesvědčen, že touto zprávou a jejími navrhovanými opatřeními směřujeme správným směrem.

Malcolm Harbour, jménem skupiny PPE-DE. – Pane předsedající, je mi velkým potěšením přivítat jak za svou skupinu, tak i za sebe, jakožto druhého stínového zpravodaje mé skupiny, dohodu, ke které jsme dnes s Evropskou radou dospěli. Rád bych také poděkoval Evropské radě za její spolupráci.

Rád bych vyjádřil naši vděčnost paní Luise Rudi Ubedové, která byla v létě zvolena do španělského parlamentu a která odvedla obrovský kus práce na této směrnici. Zejména pak s ohledem na pana zpravodaje z Výboru pro právní záležitosti bych rád zdůraznil, že určitých speciálních opatření týkajících se prázdninových klubů, tedy opatření, jež jsou dle mého názoru pravděpodobně největším samostatným úspěchem, kterého jsme v této směrnici týkající se těchto specifických druhů produktů dosáhli, bylo dosaženo především díky houževnatosti paní Rudi Ubedové a díky její snaze zajistit tomuto problému neustálou pozornost. Evropská rada a Komise byly v tomto problému poněkud váhavé, přesto jsem rád, že jsme nakonec dospěli k dohodě, která má dle mého názoru zásadní význam.

Můj zpravodaj, Toine Manders, který na tom taktéž odvedl vynikající práci a kterému bych rád vzdal hold, stejně jako bych rád vzdal hold i zbytku týmu, který s ním spolupracoval, a také paní Kunevové, se dotkl řady dalších problémů. Rád bych zde však poukázal pouze na dva velmi důležité problémy, u kterých jsme se snažili dosáhnout podstatného zlepšení.

Prvním z nich je problém týkající se reklamy. Pokud se podíváte na doložku ohledně reklamy, je nyní jasně definováno, že jakákoliv propagační aktivita týkající se timeshare nebo prázdninových klubů musí být jasně prezentována a musí být zřejmé, že se jedná o reklamu jako takovou. Dále také musí být za všech okolností, neohledně k typu propagační aktivity, dostupné všechny standardizované informace, tak jak jsme to vyžadovali, aby spotřebitelé nemohli být v žádném případě oklamáni nějakou lákavou nabídkou, cestou či dovolenou. Musí jim být naprosto jasné, o čem je řeč, a nabídky by neměly být prodávány jako investice.

Druhým naprosto zásadním problémem – a zde bych se rád obrátil na Evropskou radu, přestože zde není pan ministr bohužel přítomen – je podpora kodexů chování a mimosoudního řešení sporů.

Celkově se jedná o významný pokrok v ochraně spotřebitele. Návrh plně podporuji a jsem si jist, že dnes získá i drtivou podporu sněmovny.

Joel Hasse Ferreira, jménem skupiny PSE. – (PT) Pane předsedající, dámy a pánové, po roce práce v parlamentu, nyní jednáme o návrhu směrnice, která je významným vylepšením dokumentu předloženého v roce 2007. Práva evropských spotřebitelů, ať již se jedná o stávající či potenciální zákazníky timeshare či prázdninových karet a klubů, byla značně posílena na několika úrovních.

Tento návrh tedy stanoví tři různá období, na která se vztahuje použití různých podmínek, což umožní spotřebiteli jednostranně odstoupit od smlouvy. Stanoví také řadu podstatných prvků, které musí být výslovně zahrnuty ve smlouvách. Kromě toho dále objasňuje a vysvětluje použití jazyka, což bude mnohem lepší pro spotřebitele, a pravidla týkající se reklamy, která si zaslouhují zvláštní pozornost. Jedná se tedy o dobrý návrh

směrnice, který je nyní v Parlamentu předkládán po rozsáhlých a detailních vyjednáváních mezi různými parlamentními skupinami a na kterém se již shodla Evropská komise s Radou.

Pane předsedající, musím pogratulovat slovinskému předsednictví za jeho snahu vyřešit a překonat řadu odlišných názorů týkajících se obsahu tohoto návrhu. Dále je třeba také srdečně poblahopřát francouzskému předsednictví, zejména panu velvyslanci Léglise-Costovi, za velkolepou práci v poslední fázi vyjednávání. Gratulace patří i zástupcům Evropské komise za jejich ochotu a technické dovednosti, které demonstrovali jak při trialogu, tak při bilaterálních stycích.

V rámci Evropského parlamentu mé gratulace patří navrhovateli stanoviska Výboru pro dopravu a cestovní ruch, panu Manueli Jardim Fernandesovi, stejně jako členům Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů, zejména jejich navrhovateli, dále skupině stínových zpravodajů a koordinátorů, a konečně také paní předsedající Arleně McCarthyové.

Na závěr bych rád poděkoval sdružením spotřebitelů, zejména britskému sdružení spotřebitelů a portugalskému sdružení DECO, stejně jako evropské obchodní asociaci pro toto odvětví, za jejich užitečné příspěvky, které mi poskytly v průběhu celého procesu. Směrnice týkající se timeshare a prázdninových karet a klubů je vynikající, proto vás vyzývám k jejímu přijetí.

Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, náš vnitřní trh Evropské unie je, a musí být, součástí Evropy, která chrání své spotřebitele.

PŘESEDÁJÍCÍ: PANÍ ROTHE

místopředsedkyně

Heide Rühle, *jménem skupiny Verts/ALE.* – (DE) Vážená paní předsedající, paní komisařko, jménem stínového zpravodaje z mé skupiny, který se bohužel dnes nemohl zúčastnit, bych také ráda poděkovala panu zpravodaji za jeho konstruktivní spolupráci. Věřím, že tato příjemná spolupráce s panem Mandersem byla opravdu konstruktivní a přinesla dobré výsledky, na které můžeme být pyšní.

Velmi významné bylo rozšíření působnosti směrnice o prázdninové kluby – které představují hlavní problém – ale také o výletní lodě, hausbóty a karavany. Díky tomu jsme zacelili řadu děr, které se bohužel ve staré směrnici vyskytovaly. Dále je též velmi významné upevnění větší transparentnosti, a to jak prostřednictvím předmluvních informací a standardizovaných formulářů, tak prostřednictvím standardizovaných informací, které zde předchozí řečníci již několikrát zmínili.

Dále se také domnívám, že je velmi důležité, a na to bych ráda upozornila, prodloužení výpovědní lhůty na 14 dní v případě, že dojde ke zneužití informací, tak aby spotřebitel mohl využít prodloužené tříměsíční lhůty, a dále v případě trestního zanedbání informační povinnosti, aby tato lhůta činila jeden rok. Tím se dosáhne větší transparentnosti a právní jistoty, což je v zájmu nejen samotných spotřebitelů, ale také v zájmu celého odvětví, neboť je v jeho samozřejmém zájmu distancovat se od jakýchkoliv pochybných poskytovatelů působících v tomto odvětví.

Jednou pro vždy tak můžeme společně s průmyslem, členskými státy a spotřebitelskými organizacemi, učinit toto odvětví seriózním. Proto věřím, že naše skupina získá plnou podporu. Doposud se nám sice nepodařilo dosáhnout všeho, čeho bychom rádi dosáhli, přesto jsme tímto učinili velký krok kupředu.

Leopold Józef Rutowicz, *jménem skupiny UEN.* – (PL) Paní předsedající, paní komisařko, odvětví cestovního ruchu hraje stále významnější úlohu v ekonomice zemí Evropské unie, a to včetně služeb spojených s timeshare, dlouhodobými rekreačními produkty, a výměnou a dalším prodejem timeshare produktů, které velmi často poškozují spotřebitele.

Tomuto problému se snaží směrnice čelit a vytváří podmínky pro harmonizaci služeb poskytovaných na evropském trhu tím, že přijala balíček základních pravidel pro zlepšení transparentnosti a ochrany spotřebitele, který mimo jiné znamená vytvoření jednotného vzoru smluv, povinnost poskytovat smlouvu v jazyce, kterým spotřebitel hovoří, usnadnění rozhodování, zavedení výpovědní lhůty, během které může spotřebitel odstoupit od smlouvy, aniž by musel uvést důvod. Spolu s pozměňovacími návrhy směrnice stanoví podmínky pro rozvoj těchto služeb a také zvyšuje jejich důvěryhodnost pro spotřebitele.

Děkuji vám, pane Mandersi, za vaši vynikající zprávu. Skupina Unie pro Evropu národů podporuje tuto směrnici.

Andreas Schwab (PPE-DE). – (DE) Vážení paní předsedající, dámy a pánové, i my bychom rádi na úvod poděkovali panu zpravodaji, dále také stínovému zpravodaji a panu zpravodaji ze skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů ve Výboru pro právní záležitosti. Evropský parlament prokázal, že pokud se trh ocitne v nesnázích – tak jako se tomu stalo v případech odvětví s timeshare produkty – jsme připraveni jednat jako celek a podniknout potřebné kroky společně. Je třeba znovu zdůraznit, že se na trhu s timeshare stále častěji objevují pochybní poskytovatelé těchto služeb – jako jsou například různé kluby a resorty – kteří jsou roztroušeni po celé Evropě a kteří jasně a zřetelně neinformují spotřebitele o výhodách či nevýhodách tohoto druhu investice. V tomto ohledu přinese nový systém výrazné zlepšení.

O prodloužení výpovědní lhůty z 10 na 14 dnů jsme se zde již zmínili. Dále se také domnívám, že bylo správným krokem, když jsme vynesli víceleté hotelové rezervace, neboť se pro spotřebitele jedná o zcela odlišnou záležitost, než je tomu v případě opakovaných ročních investic do prázdninových klubů či resortů.

Sice zde již byla řada věcí na toto téma zmíněna, přesto bych rád poznamenal, že pravidlo, dle kterého budou muset být poskytnuty spotřebiteli informace buď v jeho rodném jazyce, nebo v jazyce země, ve které přebývá, bude znamenat na trhu výrazný úbytek pochybných smluv, což obecně povede na trhu s timeshare produkty k větší poctivosti, a zároveň se tak zajistí, že zákazníci, kteří si přejí koupit dovolenou v některém z těchto zařízení, tak mohou učinit s naprostou důvěrou.

Ustanovení o revizi, které nebylo obsaženo v minulé směrnici, dává Evropskému parlamentu možnost po třech letech zhodnotit, zda námi navrhovaná opatření opravdu řeší problémy, nebo zda existují další problémy, které je třeba dále vyřešit.

Paní komisařko Kunevová, děkuji vám. Věřím, že s ohledem na vnitřní trh je toto opatření velmi pozitivní.

Evelyne Gebhardt (PSE). – (DE) Paní předsedající, paní komisařko, domnívám se, že jsme zde odvedli poctivý kus práce, a to nejen z pohledu vnitřního trhu, jak zde pan Schwab právě zmínil, ale také z pohledu našich občanů – což je pro mě mnohem důležitější. Naším cílem je zabezpečit, aby se naši občané nacházeli v Evropě, která bude vykazovat společný růst, v dobrém slova smyslu, a myslím, že k tomu dnes opravdu spějeme.

Z mého pohledu koordinátora jsem obzvláště zavázána našemu stínovému zpravodaji, panu Hasse Ferreirovi, za jeho vynikající práci, kterou společně s panem zpravodajem a dalšími stínovými zpravodaji odvedli.

Skupina sociálních demokratů v Evropském parlamentu by si samozřejmě také přála větší rozšíření působnosti směrnice, někdy se však určitým kompromisům nelze vyhnout. Přesto se domnívám, že se nám podařilo nalézt velmi dobré řešení. Usnadnění porovnatelnosti nabídek, právo na odstoupení od smlouvy a reklama, to všechno jsou věci, které v budoucnu povedou ke zlepšení podmínek pro naše občany, kteří tak budou pány na trhu, jenž byl předtím hotovou džunglí.

Díky této džungli se spousta lidí, kteří pravděpodobně nevěnovali dostatečnou pozornost při nákupu svých dovolených, ocitla ve velmi svízelné situaci. Této situaci bychom rádi v budoucnu zabránili a věřím, že dosažením tohoto kompromisu to bude možné.

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE). – (SV) Paní předsedající, s tímto problémem jsme bohužel až příliš dobře obeznámeni v mé vlastní zemi, Švédsku. Turisté, kteří jsou prázdninově naladěni, jsou vábeni do nákupu podílů v apartmánech, se kterými následně po příjezdu nejsou spokojeni, mají-li tedy po svém příjezdu vůbec možnost shlédnout, co že si to vlastně koupili. Nová směrnice týkající se timeshare nemovitostí bude znamenat lepší ochranu a stejná pravidla pro nákup timeshare nemovitostí v celé Evropské unii. Aby mohli lidé bezpečně využívat svobodu vnitřního trhu, je potřeba spotřebitelům zajistit jejich řádnou ochranu. Spotřebitel se musí cítit bezpečně, být ve spolehlivém prostředí a musí mít pocit, že jeho hlas má váhu.

Je zakázáno, aby prodejci požadovali platbu záloh v období výpovědní lhůty, která kromě toho byla prodloužena z 10 na 14 dnů. Díky tomu se tak spotřebitelé již nemusí dále obávat, že budou nuceni platit zálohy, i pokud nebudou spokojeni, nebo pokud budou chtít během výpovědní lhůty odstoupit od smlouvy. Tato směrnice pravděpodobně odradí nepoctivé společnosti, které nesplňují požadavky na neklamavou reklamu a požadavky na řádnou kupní smlouvu. Domnívám se, že v současné době řada lidí váhá, zda zakoupit tento druh služeb v jiném členském státě, neboť cítí, že jim nejsou poskytnuty dostatečné záruky a že se nemohou spoléhat na stávající ochranu spotřebitele.

Díky harmonizaci a opatřením v této směrnici bude spotřebiteli poskytnuta masivnější právní ochrana. Tato ochrana spotřebitele může přispět k tomu, že více lidí bude chtít využívat služeb spojených s timeshare nemovitostmi i mimo své vlastní členské státy, což pochopitelně všichni vítáme. Jinými slovy, jedná se o

vynikající návrh s naší širokou podporou. Severští milovníci slunce by rádi poděkovali jak Evropské komisi, tak také panu zpravodaji a stínovým zpravodajům.

Arlene McCarthy (PSE). – Paní předsedající, na tento zákon upravující timeshare již dlouhou dobu čekáme. Jeho první slyšení provedl Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů již v roce 2001, kdy poukázal na všechny problémy, které se na tomto trhu objevují. Jsme samozřejmě velmi rádi, že jsme konečně dospěli až do stádia, kdy spotřebitel může ocenit výsledky naší práce. Rozšiřujeme působnost zákona tak, aby se týkal všech produktů podobných s timeshare, zejména problematických prázdninových klubů poskytujících slevy. Rozšiřujeme působnost o další prodej a výměnu timeshare a zajišťujeme spotřebiteli lepší ochranu a práva. Věřím, že spotřebitel bude mít tatáž práva bez ohledu na to, zda nakupuje ve Varně u Černého moře nebo ve Valencii na pobřeží Costa Blanca.

Dle tohoto zákona musí být spotřebiteli dodány klíčové informace prostřednictvím standardizovaného formuláře – včetně informace o všech poplatcích – a pokud tak společnost neučiní, zákon prodlužuje lhůtu na odstoupení od smlouvy na tři měsíce. Neinformováním spotřebitele o jeho právu odstoupit od smlouvy se pak tato lhůta zvyšuje na jeden rok. Tato práva jsou pro spotřebitele opravdu velmi prospěšná. Naši prodejci se stanou zodpovědnými prodejci a naši spotřebitelé budou chráněni a informováni. Tím zbavíme náš trh nejrůznějších pochybných prodejců a podvodníků.

Dnes jsme prokázali, že pokud má spotřebitel nějakou stížnost, parlamentní Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů nejen na tuto stížnost odpoví, ale také začne jednat. Paní komisařko, ráda bych vás požádala, abyste dále pokračovala v prosazování těchto otázek tak, jak je to u vás již tradicí. Musíme využít nové posílené přes-hraniční sítě, abychom čelili přetrvávajícím problémům, se kterými se spotřebitelé potýkají, a abychom snížili počet stížností, který se v souvislosti s timeshare objevil v zákaznických centrech ve všech 27 členských státech.

Marian Zlotea (PPE-DE). – (RO) Vždy bylo naším cílem zajistit, abychom zavedli legislativu, která bude pro spotřebitele přínosem. Proto bych rád nové směrnici, která přináší zjednodušený model pro timeshare produkty, vyjádřil svou podporu. Věřím, že také přivítáte návrh poskytnout spotřebiteli 14denní výpovědní lhůtu pro možnost odstoupení od smlouvy a že rovněž přivítáte zákaz platby záloh během této výpovědní lhůty. Doufám, že tyto změny, které budou výsledkem harmonizovaných evropských právních předpisů, přispějí k řádnému fungování vnitřního trhu a zvýší úroveň ochrany spotřebitele.

Musíme zajistit, aby byl spotřebitel před podpisem smlouvy náležitě informován a aby mu byly poskytnuty všechny potřebné informace o zahrnutých nákladech na služby, ze kterých bude mít prospěch. Musíme podporovat rozvoj timeshare a dlouhodobých rekreačních produktů. Proto musíme zvýšit úroveň důvěry spotřebitelů v nákup balíčků se zahraničními dovolenými a musíme podporovat společnosti prodávající tyto produkty do zahraničí, aby co nejvíce využívaly výhod jednotného trhu.

Rád bych dále vyzval paní komisařku Kunevovou, aby také zasáhla v případě smluv o úvěrech, neboť v souvislosti s finančním chaosem, ve kterém se nyní nacházíme, většina bank tyto smlouvy o úvěrech změnila a pokračuje tak v klamání spotřebitelů. Rád bych poděkoval panu zpravodaji za jeho úsilí a doufám, že se nám podaří vybudovat trh, který bude vyvíjet spotřebitele.

Bernadette Vergnaud (PSE). – (FR) Paní předsedající, paní Kunevová, dámy a pánové, chystáme se hlasovat o nezbytné revizi 14 let staré směrnice, která ovlivňuje životy miliony evropských občanů, a to jak odborníků působících v odvětví cestovního ruchu, tak spotřebitelů nakupujících timeshare a zákazníků prázdninových klubů.

V rámci Lisabonské strategie je toto odvětví, jehož hodnota převyšuje 2 miliardy EUR ročně a které zaměstnává kolem 200 000 lidí, hlavní hnací silou vnitřního trhu, a to zejména proto, že se předpovídá rychlý nárůst těchto služeb. I když nelze zanedbat jisté ekonomické důvody, neměly by tyto důvody být překážkou větší ochrany bezpočtu spotřebitelů využívajících tyto služby, kteří mají velmi často pouze středně velký rozpočet na svou dovolenou a potřebují větší ochranu a srozumitelnější právní předpisy.

Harmonizace podmínek pro odstoupení od smlouvy, stejně jako zákaz nekalých obchodních praktik, zákaz platby záloh během výpovědní lhůty a požadavek na přesnou, srozumitelnou a čitelnou smlouvu v jazyce nakupujícího znamenají významný krok kupředu v oblasti ochrany spotřebitele a jeho práv. Tento text nám konečně umožní učinit přítrž nekalým praktikám, které byly doposud možné díky nedostatům ve stávající směrnici, a umožní nám znovunabýt důvěryhodnost pro toto odvětví, jehož pověst byla značně pošramocena. Na jednu stranu tak máme důvod k optimismu, že díky odstranění nepoctivých konkurentů dojde mezi

obchodníky k novému pozitivnímu impulsu, na druhou stranu můžeme doufat v znovuoobnovení důvěry u spotřebitelů.

Chtěla bych proto poděkovat panu zpravodaji, panu Mandersovi, a stínovým zpravodajům, zejména svému příteli, Joeli Hasse Ferreirovi, za jejich plodnou práci, která při prvním čtení povede k přijetí dohody, jež zachová řadu kroků podporovaných Evropským parlamentem, které Evropská rada zamítla.

Philip Bradbourn (PPE-DE). – Paní předsedající, již řadu let jsem znepokojen tím, že současné právní předpisy o timeshare neberou v úvahu velké množství nových produktů, které na tento trh přicházejí. Proto vítám úpravy stávající směrnice, které se objevily v tomto návrhu.

Rozšíření působnosti směrnice o prázdninové kluby a další obdobné produkty je velkým krokem kupředu směrem k ochraně spotřebitele, který byl předtím velmi snadnou kořistí pro bezohledné obchodníky. Tato směrnice jasně dokazuje, že Evropská unie činí vše pro to, aby zůstala pánem situace.

Bohužel však musím přiznat, že jsem zklamán, že Evropský parlament musel ustoupit s požadavkem na 21denní výpovědní lhůtu proto, aby dosáhl dohody s Radou. Nicméně to ale neznamená, že by tato zlepšení nepřinesla žádný efekt pro stávající směrnici, ba právě naopak je třeba uvítat, že není třeba provádět žádné platby záloh až do konce výpovědní lhůty. Bylo vyvinuto velké úsilí ve snaze dosáhnout kompromisu s Radou a doufám, že tato zpráva dnes bude přijata velkou většinou hlasů.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Vítám revizi patnáct let staré směrnice o timeshare. Dochází k rozšíření definice dlouhodobých rekreačních produktů. To umožní vyšší ochranu spotřebitelů a zajistí konkurenceschopnost poctivých poskytovatelů. Směrnice totiž vylučuje vznik nových účelových produktů určených pouhému obcházení právního předpisu. Produkty timeshare jsou ze své podstaty službami poskytovanými přeshraničně. A proto mě těší, že v Evropě bude tento trh plně harmonizován a spotřebitel bude mít ve všech státech stejná práva, např. čtrnáctidenní lhůtu možnosti odstoupení od smlouvy, aniž by musel předem platit zálohu. Nebo povinnost poskytovatele připravit smlouvu v jazyce, který upřednostňuje spotřebitel. A to je dobrá zpráva i pro české obyvatele, kteří chtějí jet na dovolenou. Podporuji také myšlenku zavést evropský registrační systém, jako mají cestovní kanceláře, který by byl zdrojem informací při vedení soudních sporů a mohl by zřizovat i záruční fond pro spotřebitele pro případ krachu společnosti. Blahopřeji paní komisařce a také zpravodajům.

Meglana Kuneva, členka Komise. – Vážená paní předsedající, je třeba zajistit, aby spotřebitelé ze všech zemí Evropské unie byli chráněni před agresivními prodejními praktikami nepoctivých obchodníků, pohybujících se na trhu s timeshare a dalšími rekreačními produkty.

Vzhledem k přeshraničnímu charakteru většiny timeshare smluv je potřeba jednat na úrovni Evropské unie o to důležitější.

Dále musíme zajistit, aby spotřebitelé měli dostatek důvěry v právní rámec a aby tak neváhali s nákupem timeshare v zahraničí od legitimních prodejců. Zdravý trh s timeshare a obdobnými rekreačními produkty přispěje k ekonomickému růstu Evropské unie a k tvorbě nových pracovních míst.

Pevně věřím, že balíček, ke kterému jsme za pomoci kompromisu dospěli a o němž se dnes bude hlasovat, přispěje významnou měrou k naplnění těchto cílů. Pozměňovací návrhy předložené skupinami ALDE, PPE-DE a PSE – které Evropská rada odsouhlasila – jsou dle mého názoru spravedlivé a přijatelné. Celý balíček je také v souladu s původním návrhem Evropské komise.

Dle mého názoru tento balíček představuje nejlepší možnou volbu, a to jak v zájmu spotřebitele, tak v zájmu obchodníků. Volba tohoto balíčku znamená volbu spotřebitele majícího důvěru v rekreační produkty, volbu jasných informací pro spotřebitele a volbu konkurenceschopného a zodpovědného odvětví s rekreačními produkty.

Proto se obracím na členy tohoto Parlamentu, aby dnes svým hlasem podpořili dohodu, ke které jsme dospěli v otázkách pravidel pro timeshare a obdobné rekreační produkty a která znamená opravdovou přidanou hodnotu pro rekreanty z celé Evropy.

Toine Manders, zpravodaj. – (NL) Paní předsedající, pokud dnes odpoledne schválíme tuto směrnici, přestože se jedná o směrnici pro pouze malou část vnitřního trhu, učiníme tak obrovský krok pro evropského spotřebitele. Tato směrnice je předstupněm horizontálního nástroje na ochranu spotřebitele.

Ze své pozice zpravodaje jsem navrhl, abychom v první řadě formulovali různé aspekty úprav. Nakonec se nám podařilo dosáhnout maximální harmonizace a dle mého názoru tato maximální evropská harmonizace poskytne významnou ochranu nejen spotřebitelům, ale také *bona fide* společnostem zapojeným do tohoto obchodu. Cestovní ruch tak dostane obrovský impuls a vnitřní trh bude dobře fungovat pouze v případě, bude-li mít důvěru spotřebitelů.

Jsem rád, že díky této maximální harmonizaci budou mít všichni evropští spotřebitelé stejná práva. Jsem vskutku toho názoru, že evropští spotřebitelé, nehlédě z jaké země pocházejí, by měli mít na vnitřním trhu stejná práva při nákupu zboží, služeb či čehokoliv jiného. A právě to by měla tato směrnice zaručit.

Doufám, že členské státy budou stejným způsobem regulovat a kontrolovat dodržování postupů, aby důvěra spotřebitele zůstala na vysoké úrovni. Konec konců vnitřní trh může dobře fungovat pouze na základě důvěry, a to jak ze strany průmyslu, tak vlády a spotřebitelů, a to je důvod, proč věřím v Evropu.

Pokud to bude fungovat, pak to bude předzvěst a důležitý signál toho, že tento horizontální nástroj pro ochranu spotřebitele by měl být plně harmonizován pro všechny spotřebitelské nákupy.

Dle mého názoru se tak jedná o velký krok kupředu, protože mnohé oblasti vnitřního trhu jsme již ošetřili, důvěru spotřebitelů však zatím ne. Myslím, že tato směrnice je důležitým krokem v tomto směru. Rád bych poděkoval všem, kterých se to týká, za jejich kladný přínos k tomuto problému.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování proběhne dnes v poledne.

Písemná prohlášení (článek 142)

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), písemně. – (PL) Timeshare je formou rekreačního produktu. Řada spotřebitelů se rozhoduje o koupi těchto služeb ve chvíli, kdy jsou okouzleni místem, v němž tráví svou dovolenou, což je bohužel zneužíváno bezohlednými obchodníky, kteří těmto spotřebitelům neposkytují veškeré informace o nabízených službách.

Změny, které směrnice zavádí, zvýší rozsah ochrany spotřebitele proti těmto praktikám. Spotřebitelé tak v první řadě dostanou 14denní výpovědní lhůtu, během které mohou odstoupit od smlouvy bez jakýchkoliv následků, což jim pomůže znovu přehodnotit svá rozhodnutí. Informace, které budou obchodníci povinni poskytnout svým potenciálním zákazníkům, budou také muset být rozšířeny. Spotřebitel bude mít právo na kompletní informace, a to bez ohledu na členský stát, ve kterém bude službu nakupovat, a co je mnohem důležitější, tyto informace budou muset být spotřebiteli poskytnuty písemně v jeho mateřském jazyce, případně v jazyce země, odkud pochází. Pokud spotřebitelé nebudou informováni o svém právu na 14denní výpovědní lhůtu, bude tato lhůta prodloužena na jeden rok a 14 dnů.

Všechna tato řešení jsou velmi prospěšná pro spotřebitele, a to zejména v době, kdy se cestování do zahraničí stalo široce rozšířeným, a proto spotřebitelé stále častěji přicházejí do styku s nekalými praktikami některých operátorů.

Zita Pleštinová (PPE-DE), písemně. – (SK) Evropskému parlamentu vždy ležela na srdci práva spotřebitelů v oblasti cestovního ruchu, a proto ve svých usneseních o nových perspektivách a o nových výzvách k trvale udržitelnému evropskému cestovnímu ruchu Parlament uznal potřebu revidovat směrnici 94/47/EC.

Nezodpovědné agentury tuto směrnici lehce obcházejí, a proto v zájmu dosažení optimální úrovně ochrany spotřebitele i v této oblasti se náš výbor IMCO snažil přijmout harmonizovaná pravidla ohledně některých klíčových aspektů. Ta pomohou spotřebiteli učinit správné rozhodnutí bez ohledu na zemi, ze které pochází nebo ve které se chystá strávit dovolenou.

Timeshare znamená časově omezené užívání nemovitostí či dalšího majetku, smluvně vázané na období delší než jeden rok, přičemž prostřednictvím smlouvy spotřebitel získá za finanční kompenzaci právo využívat jedno či více ubytovacích zařízení, a to na více než jedno období. Smlouva bude muset obsahovat kontrolní seznam s cílem upoutat pozornost spotřebitele a ulehčit mu pochopení jeho práva na odstoupení od smlouvy.

Vítám etický kodex obchodníků v tomto odvětví, značku kvality, přeshraniční kampaně a používání standardizovaných formulářů. Důležitým aspektem je reklama, která by měla spotřebitele informovat, nikoli klamat. Tato směrnice definuje právní rámec pro dlouhodobé rekreační produkty. Spotřebitel bude mít čas pro zvážení svého rozhodnutí v prostředí, kde na něj nikdo nemůže vyvíjet nátlak. Věřím, že tato směrnice

pomůže vyřešit vážné problémy, se kterými se spotřebitelé potýkají při nákupu dlouhodobých rekreačních produktů.

Salvador Domingo Sanz Palacio (PPE-DE), písemně. – (ES) Pane předsedo, jsem velmi rád, že mohu vyjádřit svou podporu této zprávě a rád bych poděkoval panu zpravodaji, panu Mandersovi, a svému kolegovi, panu Harbourovi, za jejich vynikající práci, stejně jako stínovým zpravodajům. Byla to výborná týmová spolupráce. Tento balíček opatření je výsledkem enormního úsilí jak Evropské komise, tak také Parlamentu a Rady.

Naše španělská delegace se vždy snaží o porozumění, jasnost a právní jistotu, což společně s plnou harmonizací zajišťuje spotřebiteli optimální ochranu.

Požadujeme jasnější pravidla a lepší regulaci trhu, a to ze dvou důvodů: na jedné straně pro podnikatele, aby mohli vykonávat své aktivity s vysokou mírou kvality a bezpečnosti, na druhé straně pro spotřebitele, aby při vstupu na tento trh cítili jistotu, aby měli všechny nezbytné informace předtím, než podepíší jakoukoliv smlouvu, a aby měli potřebné záruky pro ochranu svých práv.

Dobré zákony stimulují tržní aktivitu a jsou přínosem jak pro spotřebitele, tak pro podnikatele. To je to, čeho jsme chtěli a co se nám i podařilo dosáhnout s touto smlouvou.

(Zasedání bylo přerušeno v 10:55 z důvodů udílení ceny LUX a následně obnoveno v 11:30.)

PŘESEDÁJÍCÍ: PAN VIDAL-QUADRAS

místopředseda

4. Hlasování

Předsedající. – Dalším bodem je hlasování.

(Pro výsledky a další podrobnosti hlasování viz. zápis)

*
* *

Gay Mitchell (PPE-DE). – Pane předsedající, na základě článku 166 o procesních námitkách bych rád upozornil pana předsedu na neschopnost dodržovat jednací řád Parlamentu, zejména ve vztahu ke včerejší době vyhrazené pro otázky, která se dle mého názoru, stejně jako hlasování v tomto Parlamentu, neustále mění. Otázky jsou uspořádány v takovém pořadí, aby vyhovovaly Komisi a Radě, a ne členům Parlamentu; poté jsou otázky sjednoceny a až pak jsou přibrány doplňující otázky. Včera jsme dosáhli pouze 12ti otázek. To nám, kteří zde máme jen velmi málo příležitostí promluvit, prakticky znemožňuje zúčastnit se zasedání. Zvolili jsme si předsedu, místopředsedy a vedoucí skupin, aby bránili zájmy Evropského parlamentu a jeho členů. To se však neděje. Proto bych rád, aby došlo k nápravě a aby úloha členů Parlamentu v plénu – kteří zde zastupují veřejnost – byla bráněna a ne obětována ve prospěch kohokoliv, komu se zlíbí přijít si do této sněmovny. Práva členů Parlamentu musí být předsedajícím chráněna a ne upírána kvůli jakémukoliv rozmaru. Silně protestuji proti tomu, že právě toto se zde v plénu děje.

(Potlesk)

Předsedající. – Velmi vám děkuji, pane Mitchell. Vaše připomínky a vaše stížnost budou řádně projednány na příští schůzi předsednictva.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, jen bych chtěl upozornit pana Mitchella, že již po několik let je mi stále opakováno, že to bude projednáno na příští schůzi předsednictva, nikdy se však nic nestalo.

(Potlesk)

Předsedající. – Pane Posselte, taktéž váš komentář bude předsednictvu přetlumočen.

(Smích)

*
* *

4.1. Schválení jmenování Catherine Ashton jako členky Evropské komise (hlasování)

4.2. Zasedání Evropské rady (15.-16. října 2008) (hlasování)

- Před hlasováním:

Pervenche Berès (PSE), předsedkyně Výboru pro hospodářské a měnové záležitosti. – (FR) Pane předsedající, při řešení této krize Evropský parlament prokázal svůj smysl pro zodpovědnost. Právě v tomto duchu se v pondělí večer setkal Výbor pro hospodářské a měnové záležitosti, aby přistoupil k revizi směrnice o kapitálových požadavcích, známou jako „CRD“, která byla Komisí prezentována jako jeden ze základních kamenů v její reakci na závažnou finanční krizi v Evropské unii.

Ráda bych toto plenární shromáždění informovala o tom, že Evropská komise nepovažovala za užitečné podílet se v pondělí večer na práci Výboru pro hospodářské a měnové záležitosti pro tuto diskuzi.

- Před hlasováním o odstavci 6:

Wolf Klinz (ALDE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, toto jste obdrželi v písemné formě. Jsem pro to, aby byla přidána následující anglická fráze:

„Deplores the expected spillover effects to other sectors of the economy, therefore ..“

– (DE) Tato vsuvka dá jasně najevo, že finanční krize má negativní dopad na celou ekonomiku.

(Ústní pozměňovací návrh nebyl přijat)

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, jen bych chtěl poukázat na to, že máme společné usnesení ze čtyř politických skupin, které se dohodly na tom, že již nebudou předkládány žádné pozměňovací návrhy ke společnému textu. Ústní pozměňovací návrhy jsou stále pozměňovacími návrhy a skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu podepsala toto společné usnesení. Z tohoto důvodu se bohužel musíme bránit dalším změnám, včetně ústních pozměňovacích návrhů.

- Po hlasování o pozměňovacím návrhu č. 6:

Avril Doyle (PPE-DE). – Pane předsedající, neměli jsme o odstavci 6? Informujte mne.

Předsedající. – Ne, nebyl zde žádný požadavek na samostatné hlasování o tomto odstavci.

- Před hlasováním o odstavci 9:

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Jen jsem chtěla přidat slova, která následují za odstavcem 9, takže by pak text zněl:

„a jejich soulad s ustanoveními Smlouvy“, za účelem vyjasnění. Text by proto měl znít takto: „pravidla pro poskytování státní podpory a jejich soulad s ustanoveními Smlouvy“.

(Ústní pozměňovací návrh nebyl přijat)

- Před hlasováním o odstavci 29:

Ona Juknevičienė (ALDE). – Pane předsedající, věřím, že kolegové ze skupiny PPE-DE zde krátce vystoupí, přesto bych je však ráda, než tak učiní, požádala, aby zvážili, zda by poškodilo jejich zásady, pokud by podpořili můj ústní pozměňovací návrh na přidání dvou slov, která podtrhují izolaci pobaltské oblasti v otázkách energetiky a její stoprocentní závislosti na Rusku. Rádi bychom vyzdvihli a uvítali snahu Komise, a obzvláště snahu Rady pomoci ukončit tuto izolaci pobaltského území v energetickém sektoru. Proto když v odstavci 29 hovoříme o východní Evropě, ráda bych se také zmínila o Pobaltí. Žádám vás o vaši podporu.

(Potlesk ze středu a zleva)

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, rád bych navrhnul, aby naši parlamentní kolegové ze skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu vznesli své oprávněné námitky v průběhu jednání, která jsou k tomuto účelu určena. Je nemístné vznášet takovéto požadavky v plénu, neboť zde o nich nemůžeme seriózně diskutovat. Takové jednání je neparlamentární a proto by od něj mělo být upuštěno.

(Potlesk)

(Ústní pozměňovací návrh nebyl přijat)

- Po hlasování o pozměňovacím návrhu č. 1:

Hélène Goudin (IND/DEM). – (SV) Pane předsedající, myslím, že neexistuje žádná omluva pro to, pokud se nám nepodaří přijmout pozměňovací návrhy do desíti hodin dnešního rána, a to navíc pouze v angličtině, litevštině a finštině. To není způsob, jakým by se měly věci řešit.

Předsedající. – Zaznamenali jsme vaši stížnost paní Goudinová.

- Po hlasování:

Alexander Alvaro (ALDE). – Pane předsedající, chtěl jsem jen poukázat na skutečnost, že jsme zde v Parlamentu právě hlasovali o usnesení ze zasedání Evropské rady a je ostudou, že zde z Rady nebyl nikdo přítomen, aby vzal na vědomí, na čem jsme tu pracovali a co k tomu máme říci. Toto není způsob jak spolu vzájemně spolupracovat.

(Potlesk)

David Martin (PSE). – Pane předsedající, je sice pravda, že zde Rada není přítomna, přesto bych však tuto sněmovnu požádal, aby přivítala naši novou komisařku, která se ihned po svém potvrzení i přes veškeré obtíže zúčastnila hlasování. Vítám baronku Ashtonovou ve sněmovně.

(Hlasitý potlesk)

Předsedající. – Přesně tak, pane Martine. Velmi dobrý postřeh.

4.3. Agenturní zaměstnávání (A6-0373/2008, Harlem Désir) (hlasování)

4.4. Ochrana dětí využívajících Internet a jiné komunikační technologie (A6-0404/2008, Roberta Angelilli) (hlasování)

4.5. Podpora čistých a energeticky účinných silničních vozidel (A6-0291/2008, Dan Jørgensen) (hlasování)

4.6. Změny registrací léčivých přípravků (A6-0346/2008, Françoise Grossetête) (hlasování)

4.7. Ochrana spotřebitelů ve vztahu k některým aspektům timeshare (A6-0195/2008, Toine Manders) (hlasování)

- Před hlasováním:

Toine Manders, zpravodaj. – (NL) Pane předsedající, rád bych ještě jednou všem poděkoval, a to i stínovým zpravodajům z různých výborů a dále také paní komisařce.

Doufám, že daný text schválíme, neboť se jedná o významný krok kupředu v oblasti evropských spotřebitelských práv, který dodá evropskému cestovnímu ruchu obrovský impuls.

Proto doufám, že moji kolegové z Parlamentu schválí daný kompromis a že uskutečníme tento důležitý krok směrem k optimalizaci vnitřního trhu již během jednoho čtení.

Předsedající. – Prohlašuji hlasování za přerušené, aby se vytvořil prostor pro slavnostní zasedání.

PŘESEDÁJÍCÍ: PAN PÖTTERING*předseda***5. Slavnostní zasedání – Vysoký představitel OSN pro Spojenectví civilizací**

Předseda. – Vysoký představiteli OSN pro Spojenectví civilizací, pan Sampaio, dámy a pánové. Pane Sampaio, je mou velkou ctí a potěšením uvítat vás v Evropském parlamentu.

Evropský parlament jste navštívil již v roce 1998 za portugalského předsednictví. Od té doby vzrostl nejen počet členských států Evropské unie, ale také její ambice a povinnosti.

Obzvláště zde dnes vítám vaši přítomnost v roli vysokého představitele OSN pro Spojenectví civilizací, iniciativy Organizace spojených národů, především proto, že vzhledem k probíhajícímu Evropskému roku mezikulturního dialogu je vaše návštěva pro nás všechny velmi důležitá.

Vaše práce v rámci Spojenectví civilizací Organizace spojených národů významnou měrou přispívá ke zlepšení vzájemného respektu a pochopení mezi národy. Jsem přesvědčen, že vaše nadšení a dlouholeté zkušenosti budou přínosem pro řadu iniciativ podporovaných vaší organizací v oblasti mládeže, vzdělávání, médií a migrace. Vzdělávání spolu s oblastí médií a zábavním průmyslem je při mezikulturním dialogu obzvláště důležité.

Závěrečná zpráva vysoce postavené skupiny Spojenectví civilizací obsahuje dvě tematické oblasti s detailními a užitečnými návrhy. Zpráva například vyzývá k vývoji dalších nových výukových materiálů, jakými jsou školní učebnice, které budou vhodněji podporovat vzájemné porozumění.

Koneckonců úspěšný rozvoj mezikulturního dialogu by neměl být omezen pouze na napohled působivá jednotlivá opatření, jakými jsou symposia, společná prohlášení nebo symbolická gesta. V rámci Evropského roku mezikulturního dialogu se Evropská unie a Evropský parlament snažily jít nad rámec pouhých prohlášení o svých záměrech a prostřednictvím velmi konkrétních iniciativ se snažily přispět k lepšímu porozumění mezi různými kulturami.

Do tohoto pléna jsme pozvali řadu vůdčích osobností a vy jste jednou z nich.

Nyní je důležité, abychom tento mezikulturní dialog neomezili pouze na rok 2008, ale abychom v něm pokračovali i v dalších letech.

Pane Sampaio, jsme vám velmi vděční, že jste dnes zavítal do Evropského parlamentu, který zastupuje 27 zemí a téměř 500 milionů občanů. Je pro mne velkým potěšením vám nyní předat slovo. Dámy a pánové, pan Sampaio.

Jorge Sampaio, vysoký představitel OSN pro Spojenectví civilizací. – (PT) Pane předsedo, pane generální tajemníku, vážení členové parlamentu, dámy a pánové, na úvod jsem vás chtěl pozdravit ve svém rodném jazyce, portugalské, ale jak všichni chápete, budu muset vzhledem ke svému postavení používat jiný jazyk.

Vaše excelence, dovoluji mi na úvod vyjádřit srdečné díky panu Pötteringovi za jeho přátelské uvítání. Dovolte mi také dodat, že je mi velkou ctí a potěšením promluvit před tak prominentním publikem jménem jak jeho excelence, generálního tajemníka Organizace spojených národů, tak jménem svým z pozice vysokého představitele pro Společenství civilizací.

Generální tajemník byl přizván k tomuto parlamentnímu zasedání, bohužel se však dnes nemohl osobně zúčastnit. Požádal mne, abych přednesl v Evropském parlamentu následující zprávu o Evropském roku mezikulturního dialogu, cituji:

„Je mi velkým potěšením pozdravit všechny vysoce postavené účastníky tohoto zasedání Evropského parlamentu o mezikulturním dialogu.

Evropa během své celé historie zažila řadu děsivých ozbrojených konfliktů, které velmi často pramenily z předsudků a nenávisti. Přesto byl tento kontinent také úrodnou půdou pro vědecký pokrok, řadu uměleckých děl a pro některé z nejvýznamnějších světových inovací. Obrovská rozmanitost Evropy a její strategická geografická poloha ve středu starých i nových migračních cest z ní udělaly významné místo pro střetávání se různými kulturami a pro dialog mezi různými náboženstvími. Zejména její úzké vztahy se sousedy v celém Středozeří činí Evropu důležitým mostem mezi civilizacemi.

Stejně jako mnoho dalších regionů světa čelí Evropa řadě výzev spojených s šířením mezikulturního dialogu. Migrace, ekonomická nejistota a politická pnutí mají negativní dopad na vztahy mezi různými kulturami, etniky a náboženskými skupinami. Je to však právě v Evropě, kde po staletí rozvíjené kontakty umožnily lidstvu učinit krok vpřed, kde existují příležitosti pro usmíření a spolupráci.

Toto dnešní zvláštní zasedání s sebou přináší velký příslib. Vyzývám vás, abyste se co možná nejlépe chopili této příležitosti a pokračovali ve společných ekonomických projektech, vzdělávacích výměnách a dalších iniciativách, které povedou ke zkvalitnění lidských životů a které vytvoří obrannou hradbu proti netoleranci, náboženskému fundamentalismu a extremismu.

Organizace spojených národů bude podporovat a doplňovat vaši snahu, a to jak v Evropě, tak i mimo ni.

Pro tento úkol je Spojenectví civilizací naším hlavním motorem. Jeho cílem je řešit prohlubující se rozdíly mezi společnostmi za pomoci zdůrazňování paradigmatu vzájemného respektu mezi národy. Za tímto účelem se také snaží podnikat společné kroky. Mezi hlavní iniciativy Spojenectví patří fond solidarity pro mladé za účelem podpory dialogu a celosvětový odborný vyhledávač, který je zdrojem informací pro komentátory, kteří mohou objasnit potencionálně rozporuplné otázky.

„Kdybch měl začít znovu, začal bych kulturou.“ Tento slavný citát, velmi často přisuzován Jeanu Monnetovi, který se neúnavně snažil o dosažení Evropské jednoty, překvapivě zůstává i dnes aktuálním.

Lepší svět, který se pokoušíme vybudovat, musí být postaven na toleranci napříč kulturami, dialogu, respektu a vzájemném porozumění. Vaše odhodlání k tomuto poslání je velmi povzbudivé.

„Aby mezikulturní dialog přinesl své ovoce, musíme v zájmu bezpečnosti lidí, kteří žijí mezi extrémami a prahnují po míru a důstojnosti, začít společně jednat. V tomto duchu, prosím, přijměte mé srdečné přání, abyste uspěli při své diskusi.“

Toto je konec zprávy jeho excelence.

(Potlesk)

Jako bývalý člen Parlamentu vím, že Parlament je a vždy bude domovem pro demokracii. Jeho členové mají občas nevděčný úkol zajistit příznivé vyhlídky do budoucnosti pro občany, které zastupují.

Pokud jde o Evropu, všichni víme, jak pomalu se vyvíjela parlamentní instituce a jak velkou výzvou je prosazení evropského modelu demokracie.

Nezbývá mi nic než pochválit vykonanou práci a její přínos k vybudování participativnější a pluralističtější Evropy, která bude mnohem blíže svým občanům, a to hlavně všem občanům. Za tyto výsledky vaší práce bych rád srdečně poděkoval i všem členům tohoto shromáždění. Za poslední století je do vás, jakožto oprávněných zástupců společenství národů, odhodlaných dosáhnout jedinečného a unikátního projektu, vkládána řada nadějí, ale také je s vámi spojena řada očekávání.

Přišel jsem k vám dnes promluvit o Spojenectví civilizací, tedy o záležitosti, která se na první pohled může zdát příliš vzdálená od našeho dennodenního života, ale která je do něj ve skutečnosti hluboce zasazena. Vlastně to všechno začalo akademickým sporem mezi učiteli, kteří předpovídali konec dějin a střet civilizací, ale díky globalizaci, zvýšené migraci a 11. září se z tohoto problému stalo žhavé sociální téma, které je výzvou pro demokracii a hlavním problémem mezinárodní politiky. Problémem, ze kterého se Organizaci spojených národů konečně podařilo učinit hlavní bod celosvětového jednání.

O čem to vlastně mluvím? Mluvím zde o obrovské – etnické, kulturní a náboženské – rozmanitosti naší společnosti a vzrůstajících potížích, které zažíváme při vzájemném soužití. Mluvím zde o prohlubujících se neshodách a rozporech nejrůznějšího druhu, o erozi sociální soudržnosti a o narůstající propasti mezi společnostmi. Také zde mluvím o všeobecně rozšířeném neklidu, který se projevuje ve zvýšeném napětí jak mezi komunitami, tak uvnitř těchto komunit, dále se projevuje vzájemnou nedůvěrou, polarizovanou vizí světa, nevladatelnými konflikty pramenícími z odlišné identity a samozřejmě také nárůstem extremismu.

Dále také mluvím o náboženství, které je široce využíváno a zneužíváno pro nejrůznější účely a záměry. Také zde mluvím o dezorientaci politických sil, které čelí nedostatku bezpečnostně orientovaného a/nebo represivního přístupu, a o absenci vhodných politik a nástrojů pro správné zvládnutí kulturní rozmanitosti.

To vše jen podtrhuje nezvratný důkaz toho, že kulturní rozmanitost se stala hlavním politickým problémem, který ohrožuje jak současnou moderní demokracii, pluralismus, občanství a sociální soudržnost, tak také mír a stabilitu mezi národy.

Domnívám se, že je zcela zřejmé, že i navzdory vážným problémům, pramenícím ze současné finanční a ekonomické krize, které si žádají naši plnou pozornost, nesmíme přes tyto aktuální problémy zapomínat na řešení hlubších problémů a na předcházení možným budoucím krizím.

Stručně řečeno, pokud se zaměříme jen na to hlavní, co to pro nás, Evropskou unii, vlastně znamená? Znamená to řešení otázek: jak sjednotit a začlenit do společnosti všechny menšiny, zejména evropské muslimy? Jak rozvíjet naše vztahy se zeměmi Středozeří? Kam až vést hranice tohoto evropského projektu? Jak posílit evropskou zahraniční politiku, abychom prosazovali to, co považujeme za univerzální celosvětové hodnoty?

Dle mého názoru se vše točí kolem základních otázek týkajících se hodnot, přesvědčení, postojů a chování. To vše je záležitostí demokracie, právních řádů, lidských práv a respektování kulturní rozmanitosti; záležitostí spravedlnosti, sociální soudržnosti a začlenění se do společnosti; záležitostí států, sekularismu a laicizace neboli *laicité*; záležitostí veřejné sféry, soukromých aktů a náboženského obrození. To vše je záležitostí evropské identity a hodnot. Takhle to vidím já.

(Potlesk)

Vzhledem k tomu, že není příliš mnoho času a nemohu se věnovat všem těmto bodům, zaměřím se proto na problematiku muslimské menšiny v Evropě.

Proč zde panují stále větší obavy ohledně začlenění muslimů do Evropy? Je to z toho důvodu, že se jedná o demografický problém? Samozřejmě že ano! A jedná se tedy i o problém integrace? Bezesporně ano! Domnívám se, že přítomnost muslimů v Evropě není otázkou islámu a Západu, ale akutním problémem integrace.

Nicméně se domnívám, že je zde i další problém: a sice otázka identity. Samozřejmě že příliv imigrantů do jakékoliv společnosti má vliv na její vnímání sebe sama. Jak již však někdo na toto téma poznamenal, pointou je, že „hráz oddělující křesťanskou Evropu od muslimského Východu utrpěla trhlinu a ovlivnila tak evropskou kulturu“.

Proč například minulé diskuse o preambuli bývalé Ústavy pro Evropu končily tak hlasitými a rozhořčenými hádkami? Proč přijetí Turecka do Evropské unie vzbuzuje tak vášnivé a bojovné debaty? Všechny tyto otázky jsou spolu propojeny a všechny směřují k takzvaným evropským hodnotám a evropské identitě.

V zájmu svého posílení by měla evropská identita zahrnovat věrnost své individualitě a přijetí kulturního dědictví.

(Potlesk)

Aby se Evropa stala místem, kde můžeme žít pospolu, a být si všichni rovni, je třeba dobrá politika udělování občanství a lepší zvládnání kulturních rozdílností.

Abychom zvládli integraci muslimů do Evropy a do evropské společnosti, je třeba přijmout nové politiky na všech úrovních. Potřebujeme jednat na evropské úrovni, ale také na úrovni národních vládních iniciativ a také na úrovni lokálních opatření. Potřebujeme demokratické řízení kulturní rozmanitosti. Potřebujeme integrované perspektivy a politiky v oblasti vzdělávání, mládeže a integrace migrantů.

Abychom vyvinuli vhodné kulturní politiky, musíme sestavit kulturní statistiky a ukazatele, které pomohou těm, kdo rozhodují, při jejich rozhodovacím procesu, a které budou sledovat a hodnotit provádění těchto politik. Musíme rozvíjet demokratické občanství a spoluúčast.

Potřebujeme vzdělávání v oblasti lidských práv, vzdělávání v oblasti občanství a respektu ke druhým, vzdělávání v oblasti mezikulturního dialogu a porozumění, vzdělání v oblasti mediální gramotnosti, vzdělání v oblasti náboženství, víry, ale také náboženského dialogu, a to jak v rámci jednoho náboženství, tak mezi různými náboženstvími. Potřebujeme poznat naše kulturní kompetence a naučit je i naše občany.

Musíme vytvořit strategie a politiky pro mezikulturní dialog na úrovni měst. Potřebujeme nové politiky založené na rovných příležitostech. Potřebujeme, aby se také zapojila celá společnost občanů, aby se zapojili mladí lidé, náboženští vůdci a také média. Nicméně musíme také dále rozšířit a rozvinout program mezikulturního dialogu i do mezinárodních vztahů, které jsou samozřejmě pro nás prioritou.

Jak můžeme spolu žít v našem globalizovaném světě, kde jakýkoliv konflikt je konfliktem celosvětovým a kde je naše společnost rozdělena kulturní a náboženskou linií? To je hlavní výzva, které Spojenectví civilizací čelí a která musí být řešena konkrétními opatřeními.

Proto je hlavním úkolem Spojenectví proměnit tento globální problém v sérii „glokálních“ opatření. Termínem „glokální“ mám na mysli opatření, která jsou založena na globálním přístupu, avšak prováděna na místní úrovni.

To znamená, že Spojenectví velkou měrou spoléhá na Evropskou unii, aby prováděla program správného řízení kulturní rozmanitosti v evropském regionu, čímž se myslí nejen členské státy Evropské unie, ale také její sousední země, zejména země ze Středozeří.

Proto jsem rád, že byl přijat akční plán ohledně spolupráce mezi Evropskou unií a Spojenectvím civilizací, který nám poskytne pevnou základnu při plnění konkrétních cílů a při provádění skutečných projektů.

V této souvislosti bych rád zdůraznil, jak důležité a významné je, aby byl Evropský rok mezikulturního dialogu rozšířen v dlouhodobou a udržitelnou koncepci zavádění správného řízení mezikulturní rozmanitosti, a proto děkuji jeho excelenci, panu předsedovi, za jeho slova.

Jsem si jist, že to bude mít velký vliv na posílení národních strategií v rámci mezikulturního dialogu zahrnujícího různé programy a opatření v oblasti vzdělávání, médií, migrace a mládeže. Tedy programy a opatření, k jejichž návrhu a provádění jsem jednotlivé země vyzval. Na tento návrh, který jsem předložil v dubnu loňského roku, bych vás rád upozornil a požádal vás, ctihodné členy Parlamentu, abyste jej podpořili.

Další oblastí, na které by Spojenectví rádo spolupracovalo, aby došlo ke zlepšení zvládnutí mezikulturní rozmanitosti a mezikulturního dialogu, zahrnujícího náboženské otázky v rámci evropských a muslimských komunit a společností, je Unie pro Středomoří.

Mám-li mluvit bez obalu: současné mezinárodní obtíže a neuspokojená touha všech lidí po soužití ve vzájemném respektu podpořily šíření zavádějícího názoru, že kultury se ubírají cestou, jež nevyhnutelně povede ke střetu civilizací

Čelíme zde nárůstu polarizace, která je výsledkem vzrůstajícího napětí z řady politických problémů a výsledkem posilování kulturních stereotypů. Je samozřejmostí, že politické konflikty by měly být řešeny za pomoci politického vyjednávání. Například, dokud nebudou úspěšně řešeny některé, nám dobře známé, zdroje nepřátelského jednání, nebude možné dosáhnout dlouhodobého řešení napětí mezi muslimy a západní společností.

Nicméně na druhou stranu je také pravda, že mírové smlouvy jsou jen málokdy dodržovány, pokud nemají plnou podporu zainteresované společnosti. V minulosti řada mírových smluv selhala právě proto, že zde zůstala hluboce zakořeněná nedůvěra a nepřátelství, které zainteresované národy kulturně a nábožensky rozdělily.

Pointou je, že všechno jednoznačně ukazuje na zvěšující se propast mezi muslimy a lidmi ze Západu ve způsobu, jak se navzájem vnímají. Zatímco muslimové vnímají západní obyvatele jako povýšené a despoticke, lidé ze Západu zase vnímají muslimy jako fanatické a netolerantní. Navíc socioekonomické odloučení a diskriminace vyvolávají nepřátelství a netoleranci a zvěšují propast mezi muslimy a západní veřejností.

Tato takzvaná propast, která staví proti sobě dva monolitické bloky, islám a Západ, dále podporuje stereotypy a polarizaci a je živnou půdou pro extremismus. Nicméně bych rád zdůraznil, že převážná většina lidí nesouhlasí s projevy extremismu v jakékoliv společnosti a podporuje respektování kulturní a náboženské rozmanitosti. Stejně jako muslimové, tak i ne-muslimové jsou znepokojeni bezpečnostními hrozbami a hrozbou sociální polarizace. Miliony muslimských rodin se obávají o své potomky, aby nepropadli náboženskému a politickému extremismu.

Ve snaze vyřešit tento problém je třeba vyvíjet nové strategie pro řízení a podporu mezináboženského dialogu jako součásti kulturní rozmanitosti založené na univerzálních lidských právech. Jinými slovy, abychom vytvořili podmínky nezbytné pro zachování míru, je třeba vyvinout nejrůznější druhy úsilí, zaměřené na názorový posun rozdělených společností. To je můj první závěr.

Můj druhý závěr je, že musíme dát rozvoji demokratického řízení kulturní rozmanitosti politickou prioritu.

Pro Evropskou unii to znamená vytvoření kolektivní identity mezi občany – a to bez ohledu na jejich původ, etnikum, jazyk, filozofické přesvědčení a politickou a náboženskou příslušnost – aby spolu sdíleli stejné

hodnoty, postoje a úkoly a aby tak vytvořili základy pro budoucí soužití. Proto by kulturní rozmanitost měla jít ruku v ruce s ochranou lidských práv a základních svobod, rovných příležitostí pro všechny, ekonomickou solidaritou a sociální soudržností.

Bohužel je faktem, že tyto problémy není možné vyřešit v krátkém časovém horizontu, proto je třeba dlouhodobého úsilí. Samozřejmě, že nás po celou dobu bude provázet pokušení naší snahu vzdát, my však nikdy nesmíme rezignovat, protože konec konců i drobné změny určitých okolností mohou vést k velkým změnám chování. Potřebujeme podněcovat touhu po společném soužití ve vzájemném respektu a potřebujeme porozumět našim etnickým, lingvistickým, kulturním a náboženským odlišnostem.

Naléhavost tohoto úkolu nesmíme podcenit. Nicméně jsem si jist, že díky vašemu úsilí a odhodlání dokážeme spolu žít v integrované společnosti. Velmi vám děkuji za pozornost.

(Členové parlamentu odměnili řečníka potleskem vestoje.)

Předseda. – Jménem Evropského parlamentu bych vám rád, pane předsedo Sampaio, poděkoval za vaši řeč a poděkoval vám, jako vysokému představiteli OSN, za váš velký závazek vůči Spojenství civilizací a mezikulturnímu dialogu.

Rád bych využil vaši zmínky o Unii pro Středomoří a informoval vás, že parlamentní shromáždění EU – Středomoří – včetně zástupců Izraele, Palestiny, arabských zemí, Evropského parlamentu a zástupců vnitrostátních parlamentů zemí Evropské unie – na svém mimořádném plenárním zasedání 12. a 13. října v Jordánsku přijalo deklaraci o mírovém procesu na Blízkém východě.

V listopadu se zde setkají stovky mladých lidí ze všech zemí, které tvoří Unii pro Středomoří, aby zde ve sněmovně Evropského parlamentu ve Štrasburku zahájili dialog společností – respektive dialog kultur. Pane předsedo, jsme odhodláni naplnit vaše cíle a přejeme vám hodně úspěchů ve vašem úsilí ve Spojenství civilizací. Máte plnou podporu Evropského parlamentu. Vaše ambice jsou i našimi ambicemi.

Děkuji vám, pane předsedo Sampaio, za vaši návštěvu Evropského parlamentu. *Obrigado.*

(Potlesk)

PŘESEDÁJÍCÍ: PAN VIDAL-QUADRAS

místopředseda

6. Hlasování (pokračování)

Předsedající. – Dámy a pánové, po Spojenství civilizací je nutné se vrátit zpět na zem a pokračovat v hlasování.

6.1. Hodnocení dohody o PNR mezi Austrálií a EU (A6-0403/2008, Sophia in 't Veld) (hlasování)

- Před hlasováním o odst. 1 písm. g):

Sophia in 't Veld, zpravodajka. – Pane předsedající, ve shodě se stínovými zpravodaji ze skupin PPE-DE, PSE a Verts/ALE bych ráda navrhla ústní pozměňovací návrh k odst. 1 písm. g). Tento návrh obsahuje dvě drobné změny.

První změnou je, abychom ve druhé větě nahradili slovo „neodpovídá“ slovy „nemusí být v souladu se“. Druhá věta pak tedy bude znít „a následkem toho dohoda nemusí být v souladu se standardy ochrany údajů na mezinárodní úrovni a na úrovni EU.“

Druhou drobnou změnu bych ráda učinila v poslední větě, kde bych chtěla zaměnit slovo „byla“ slovem „mohla být“, takže celá věta pak bude znít: „domnívá se, že následkem toho by mohla být dohoda napadena u soudu.“

Předsedající. – Paní in 't Veld, mám dotaz. Pochopil jsem to správně, že pokud bude váš ústní pozměňovací návrh přijat, nahradí tím dílčí hlasování? Jinými slovy, pokud přijmeme váš pozměňovací návrh, budeme pak moci hlasovat o tomto odstavci jako celku, není-liž pravda?

Sophia in 't Veld, *zpravodaj*. – Pane předsedající, pokud se nepletu, tak ano. Skupina PSE požadovala dílčí hlasování, protože nesouhlasila s prostřední částí odstavce. Pokud bude můj ústní pozměňovací návrh přijat – a jak se dívám na stínovou zpravodajku ze skupiny PSE, tak se mnou souhlasí – pak bude tato skupina souhlasit s celým odstavcem, takže budeme moci o tomto odstavci hlasovat jako o celku.

(Parlament přijal ústní pozměňovací návrh)

6.2. Výzvy v oblasti kolektivních dohod v EU (A6-0370/2008, Jan Andersson) (hlasování)

- Před hlasováním:

Jacek Protasiewicz, *jménem skupiny PPE-DE*. – (PL) Pane předsedající, rád bych vás informoval o tom, že po naší včerejší debatě na setkání skupiny PPE-DE jsme se rozhodli odstoupit od tří pozměňovacích návrhů: pozměňovacího návrhu č. 6 odstavce 9, pozměňovacího návrhu č. 8 odstavce 15 a pozměňovacího návrhu č. 10 odstavce 24. Jménem skupiny PPE-DE vám s potěšením oznamuji, že tyto tři pozměňovací návrhy byly vzaty zpět.

- Po hlasování:

Emilio Menéndez del Valle (PSE). – (ES) Pane předsedající, ve vši úctě, musím učinit následující komentář.

Po tom, co vysoký představitel OSN velmi správně a citlivě mluvil o Spojenectví civilizací, pokračoval jste v zasedání těmito slovy – možná, že je máte při ruce – která více méně zněla takto:

„Tak a nyní se po Spojenectví civilizací musíme vrátit zpět na zem.“

Pane předsedající, s politováním musím konstatovat, že váš komentář nebyl v souladu s parlamentními způsoby a byl nevhodný z vaší pozice předsedajícího.

Předsedající. – Měl byste si být vědom toho, že jednou z výsad předsedajícího – kterou mí kolegové místopředsedové často využívají – je možnost činit neškodné komentáře ohledně dění ve sněmovně. Tyto komentáře je třeba posuzovat na základě jejich obsahu a záměru.

Vážení členové Parlamentu, mohu vás ujistit, že mé záměry byly čistě pozitivní.

Nicméně pokud jste vy, případně kdokoliv další ze členů Parlamentu, shledali na tomto nevinném a laskavém komentáři cokoli znepokojujícího, pak jej považujte za vzatý zpět.

6.3. Demokracie, lidská práva a nová dohoda o partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a Vietnamem (hlasování)

- Před hlasováním:

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, rád bych učinil čistě faktickou opravu. Ve zmínce o sjednocené buddhistické církvi Vietnamu se praví, že se kdysi jednalo o největší buddhistickou organizaci v jižním a centrálním Vietnamu. Tato věta však ve skutečnosti poukazuje na fakt, že již neexistují žádné dostupné a spolehlivé informace. Proto by měla daná věta znít: „která je největší buddhistickou organizací ve Vietnamu“.

(Parlament přijal ústní pozměňovací návrh)

7. Vysvětlení hlasování

Ústní vysvětlení hlasování

- **Návrh rozhodnutí: Schválení jmenování Catherine Ashton jako členky Evropské komise (B6-0575/2008)**

Toomas Savi (ALDE). – Pane předsedající, vítám jmenování baronky Ashtonové členkou Evropské komise a chtěl bych dále zdůraznit, že již samotný fakt, že jí byl udělen doživotní šlechtický titul, vypovídá o její

vynikající práci pro Spojené království. Pevně věřím, že se stane stejně hodnotnou komisařkou, jako byl před ní její předchůdce lord Cockfield, který byl v roce 1984 zvolen kabinetem Margaret Thatcherové za komisaře Spojeného království. Výsledkem jeho významné bruselské kariéry bylo položení základů pro jednotný trh.

Impulsem k jednání v Dohá by si baronka Ashtonová zajistila trvalé místo v historii Evropské unie. Jedná se sice o velkou výzvu, úspěšné dokončení jednání by však nesmírně pomohlo rozvojovým zemím.

- Návrh usnesení: Evropská rada (B6-0543/2008)

Jim Allister (NI). – Pane předsedající, hlasoval jsem proti společnému usnesení summitu Evropské rady, zejména pro jeho pokrytectví ohledně irského referenda a díky jeho bláhovým, ekonomicky neúnosným cílům týkajícím se změny klimatu. Úřední zpráva pokrytecky potvrzuje, že uznává irské odmítnutí lisabonské strategie, aby vzápětí svým kódovaným jazykem trvá na tom, aby Irsko s lisabonskou strategií souhlasilo. Tento takzvaný respekt vůči demokratickému rozhodnutí voličů je zjevně falešný.

V současné době, kdy všichni čelíme hluboké ekonomické krizi, která je nejhorší krizí, jakou většina z nás pamatuje, se Evropská unie obává o plnění cílů týkajících se změny klimatu. Naše ekonomika a průmysl si však za současných podmínek nemůže toto přispělíši vysoké zelené daňové břemeno dovolit. Jediné, čeho tak dosáhneme, je, že se náš výrobní průmysl bude stále více stěhovat na Dálný východ.

Marian Harkin (ALDE). – Pane předsedající, ráda bych zmínila pozměňovací návrh č. 3, kde jsme kritizovali řadu komisařů za to, že dlouhou dobu bagatelizovali žádosti Evropského parlamentu, aby byly navrženy právní předpisy pro lepší dohled nad finančním trhem. Taková je realita. Domnívám se však, že je také důležité, aby i členské státy přiznaly svůj díl viny. I kdyby se nakonec Komise odhodlala k nějaké akci, domnívám se, že by se stejně setkala se značným odporem. Přesto za to Komise nese odpovědnost. Oproti předpisům založeným na nařízeních jsou naše předpisy založeny na zásadách, a proto potřebujeme být nekompromisnější, neboť nepřilíš tvrdé předpisy se minuly účinkem.

Ráda bych také zmínila odstavec 20, kde Parlament znovu zdůrazňuje, že uznává výsledky irského referenda a výsledky procesu ratifikace v dalších členských státech. Během rozpravy o irském referendu však několikrát opakovaně zaznělo, že Parlament tento výsledek neuznává. Bez ohledu na cokoli jiného, Parlament zde nemá žádnou pravomoc a žádné oprávnění jednat, ať tak či onak. Přesto na rozdíl od svého kolegy pana Allistera toto prohlášení vítám.

Domnívám se, že odstavec 20 může konečně odpovědět na obavy irských občanů před evropskými volbami. Přesto bychom neměli podcenit, co je třeba v tomto ohledu udělat. Odstavec 20 také říká, že Parlament je připraven nabídnout pomoc pro dosažení větší a informovanější shody názorů. Věřím, že ve skutečnosti by tato formulace měla znít: „pro dosažení informovanější shody názorů“.

Daniel Hannan (NI). – Pane předsedající, nejnebezpečnější možnou frází v současné politice je, že „něco se musí udělat“. Politici mají neopodstatněný a nepřiměřený strach z toho, že budou působit neaktivně, a jak jsme měli možnost sledovat v průběhu finanční krize, za každou cenu se o „něco“ snaží. Nezáleží jim na tom, co to „něco“ je – 500 miliard liber v Británii, 500 miliard eur v Evropě, 850 miliard dolarů v USA – ano, to už „něco“ je, tak to prostě udělají, bez ohledu na praktické důsledky.

Pravdou je, že nemůžete vydat zákony proti recesi, stejně jako nemůžete vydat zákony pro pohyb Slunce či Měsíce. To, čeho jsme nyní svědky, je neúprosná korekce let, kdy bylo velmi snadné získat úvěr, což bylo dílo stejných vládních kabinetů, které taktéž držely úrokové míry až příliš nízkou po příliš dlouhou dobu. Toto byla politická a ne tržní rozhodnutí a nafouknutá bublina nyní začíná splaskávat. Jedinou opravdovou změnou, kterou znárodnění našich bank a tyto obrovské náklady na pomoc z nesnázi způsobí, je, že místo toho, abychom snížili daně za účelem pomoci lidem v této tíživé době, je právě naopak zatížíme ještě dalším obrovitým břemenem. Naši daňoví poplatníci draze platí za naši domýšlivost.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). – Pane předsedající, pokud jde o pozměňovací návrh č. 9, proti kterému má skupina PPE-DE hlasovala, zejména v současné době, kdy v případě obchodování s emisemi nelze postup Parlamentu popsat lichotivými slovy, je pro naši skupinu klíčové, aby byl demokratický proces dokončen bez jakýchkoli škrťů, které by vedly k nedostatku demokracie. Byli jsme svědky klamavých triků, manipulace a konečně také zpravodajky, která ignorovala politické záměry své vlastní skupiny.

Vzhledem k mrtvému bodu, do kterého Rada minulý týden dospěla, se to jeví ještě závažnější. Skupina PPE-DE nabídla řešení problému poškozování průmyslu současně vedoucí ke zmírnění klimatických změn.

Proto nejen průmysl v Evropské unii, ale také odbory podporují náš zkušební návrh na nahrazení drahého aukčního systému. Všechny nás spojuje snaha snižovat škodlivé emise. O tom není žádných pochyb.

Otázkou zůstává, jak toho dosáhnout. Naše planeta musí být naším prvořadým zájmem. Tvrdím však, že opatřením, potřebným pro zastavení klimatických změn, příliš nepomůže ekonomický úpadek hlavních klimaticky příznivých úsporných opatření, která vedou k nezaměstnanosti v Evropské unii.

Peter Skinner (PSE). – Pane předsedající, EPLP vítá obsah tohoto společného usnesení i návrh týkající se finančního klimatu a širší ekonomiky. Pokud jde o to, co můžeme dále dělat, je pravda, že Parlament vznesl řadu požadavků – které byly spíše do určité míry seznamem přání – a také konkrétních návrhů, co je třeba udělat. Občas jsme zašli dále než Komise. Občas jsme – možná z národních důvodů, možná z politických důvodů – byli svědky toho, jak Evropský parlament určité texty oslabil, ale i další dobré texty navrhl.

Tyto požadavky jsou však zcela relevantní i dnes a vztahují se přímo k podmínkám, ve kterých se nyní nacházíme. Kontrolní struktury více než kdy dříve potřebují posílit nejen na evropské úrovni, ale především na globální úrovni. Potřebujeme se dívat i mimo Evropskou unii. Proto také musíme brát v úvahu, co se ve světě děje v oblasti rozvojové pomoci. Před rozvojovými problémy nesmíme utíkat, místo toho potřebujeme prohloubit své rezervy, určené k jejich zvládnutí, a doufat, že tak dosáhneme potřebné světové ekonomické rovnováhy. Naším úkolem je poukázat na tyto problémy. Naším úkolem je podniknout určité kroky a já se tomuto problému budu více věnovat písemně.

Ivo Strejček (PPE-DE). – Pane předsedající, rád bych shrnul důvody, proč jsem hlasoval proti usnesení. Za prvé, to, že budeme posilovat úlohu státu, není správnou cestou, jak najít východisko z tohoto finančního chaosu. Za druhé, větší regulace a vytvoření nového pan-evropského kontrolního orgánu bez vyjasnění kompetencí k vyřešení krize nepovede. Za třetí, vzhledem k odmítnutí při irském referendu nemůže Lisabonská smlouva vstoupit v platnost. Z tohoto důvodu by měla Evropská rada respektovat výsledek irského referenda. Za čtvrté, Evropská rada není ochotna ustoupit ze svých nereálných a extrémně nákladných cílů ohledně klimatických změn, což v konečném důsledku povede ke zhoršení životní úrovně obyčejných lidí.

Gay Mitchell (PPE-DE). – Pane předsedající, dovoluji mi na úvod poznamenat, že Lisabonská smlouva nemůže vstoupit v platnost, dokud ji neodsouhlasí všech 27 členských států. To však ještě neznamená, že by se Evropa nemohla pohnout kupředu, a já ani nechci, aby se Evropa pohnula kupředu bez účasti Irska. Jako odpovědná osoba za řízení voleb ve straně Fine Gael při nedávném referendu chci, aby bylo naprosto jasné, že místo Irska je a mělo by být uprostřed Evropy. Nechceme již dál být pouhým ostrovem za ostrovem, kterému vévodí britské zájmy. Respektujeme Británii a její zájmy – má na ně naprosté právo. Naše zájmy jsou však jiné a proto nechceme, aby zde jakýkoliv britský člen Parlamentu zastupoval mé voliče a mluvil jejich jménem či reprezentoval irské zájmy.

Rád bych poznamenal, že členové Evropského parlamentu za stranu Fine Gael ve skupině PPE-DE podporují všeobecný směr, kterým se ubírá zpráva ze zasedání Evropské rady, nesouhlasí však s tím, že by Parlament měl zvážit „zda je možné odpovědět na obavy, které vyjádřil irský lid, aby se před evropskými volbami zajistilo řešení, které bude přijatelné pro všechny“, neboť je věcí irského lidu, aby to zvážil dle svého vlastního uvážení a načasování. Tuto skutečnost musíme brát v úvahu.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Nejsm příliš nadšená obsahem našeho společného usnesení a také jsem nebyla příliš nadšená projevem pana předsedy Rady Sarkozyho. Přesto považuji shodu nebo schopnost dohodnout se na nějakém společném výstupu za velmi důležitý počin, protože to nejhorší, co bychom mohli Evropanům sdělit, je, že nejsme schopni se na něčem dohodnout. Nicméně chtěla bych také upozornit na trochu zdravého rozumu. Jsou tady 3 jevy. Jedno je samozřejmě finanční krize, druhá je recese a třetí se týká v podstatě vlivu globalizace na náš vnitřní trh. A na to já tady upozorňuji už mnoho, mnoho měsíců, dokonce několik let. My nejsme schopni zastavit tempo růstu nároků na evropský průmysl a nejsme ani schopni samozřejmě podobný nárůst vyjednat na úrovni WTO. To je náš velký problém, tato nekompatibilita.

- Doporučení: Harlem Désir (A6-0373/2008)

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, jak všichni víme, Evropská unie zažívá obrovský nárůst agenturního zaměstnávání. To je na jednu stranu dobrá věc, neboť se tak vytváří mnoho pracovních příležitostí, na druhou stranu jsou zde však velmi odlišné vnitrostátní předpisy, které mají do dnešního dne spíše negativní důsledky, a to zejména pro pracovníky, neboť vedou k dumpingu mezd, které jsou pak velmi nízké a vedou k propouštění místních pracovníků. V konečném důsledku tak vedou k narušení hospodářské soutěže, zejména z pohledu malých a středních podnikatelů, a zvyhodňují ty, kteří na základě úspor nákladů zaměstnávají tolik dočasných pracovníků, kolik je to jen možné.

Proto je našim cílem, aby směrnice regulovaly agenturní zaměstnávání v Evropské unii jako celek a zejména aby stanovily, že dočasní pracovníci budou mít stejné pracovní podmínky i podmínky zaměstnání, jako mají běžní zaměstnanci. To je v zájmu jak evropských podniků, tak především v zájmu pracujících, neboť se tak zabrání narušování hospodářské soutěže.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Pane předsedající, přijetí jakékoliv novely této směrnice, bez ohledu na to, jak moc by byla relevantní, by znamenalo významné prodloužení legislativního procesu a po delší dobu ponechalo dočasné pracovníky bez právní ochrany. Tato směrnice měla být uvedena v platnost již před mnoha lety. Je také vyjádřením dohody mezi sociálními partnery. Proto jsem hlasovala pro zamítnutí jakýchkoliv změn.

- Zpráva: Roberta Angelilli (A6-0404/2008)

Neena Gill (PSE). – Pane předsedající, hlasovala jsem pro tuto zprávu, neboť se opravdu obávám o bezpečnost dětí využívajících internet. Tento problém vznesla také řada mých voličů z West Midlands. Víím, že mnoho rodičů a učitelů se stále více obává o děti, které mají přístup k pro ně nevhodným a potenciálně nebezpečným materiálům.

S rozvojem internetu jako mocného celosvětového média se zvýšilo nebezpečí pro mládež na celém světě. Nedávný průzkum ve Velké Británii ukázal, že 1 z 10 dětí, používajících internetové diskusní místnosti, bylo prostřednictvím internetu osloveno pedofily. Oceňujeme, že internet nabízí dětem svět zábavy, příležitosti a informací, na druhou stranu však také musíme zavést opatření, které jim zaručí bezpečí. Věřím, že je naší povinností chránit děti před škodlivými materiály a před těmi, kdo s nimi na internetu manipulují.

Evropský parlament hraje významnou roli při snižování dostupnosti nevhodných a ilegálních materiálů a při zvyšování veřejného povědomí o nebezpečích číhajících na internetu. Proto vítám jak tuto zprávu, tak také snahu Evropské unie chránit naše děti. Dětem by mělo být umožněno využívat veškeré výhody, které tato technologie nabízí, aniž by se musely obávat lidí, kteří by jim mohli ublížit.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, internet je sám o sobě velmi pozitivním vynálezem, stále častěji je však zneužíván zločinci, což vede k exponenciálnímu nárůstu jednoho z nejohavnějších zločinů vůbec, a sice obchodu s dětskou pornografií.

Když vezmete v úvahu, že minulý rok vzrostlo množství tohoto materiálu na internetu o 16 % – a když k tomu navíc připočtete fakt, že každoročně je přes 20 000 dětí zneužíváno k tomuto účelu, tedy k výrobě těchto fotografií – dostanete hrubou představu o tom, jaká je situace. Naším cílem musí být: nulová tolerance v případě zneužívání dětí, tvrdé tresty pro viníky a maximální ochrana dětí využívajících internet.

Vítám balíček opatření podporovaný Evropským parlamentem, který obsahuje nejružnější opatření od tísňových linek až po instalaci blokovacích systémů, vzdělávání, posílení policejního dozoru a sledovatelnosti finančních operací.

Tato zpráva Evropského parlamentu je velmi důležitá, protože je velmi silným signálem vyzývajícím k ochraně těch nejzranitelnějších členů naší společnosti, našich dětí.

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Internet je skvělým pomocníkem, ale současně může představovat i velké nebezpečí, zejména pro děti. Děti jsou mnohem zručnější při práci s počítačem než jejich rodiče, proto si dospělí velmi často neuvědomují velké množství nástrah, se kterými se právě děti mohou střetnout při několikahodinovém surfování na internetu. Vítám tuto zprávu a při hlasování jsem jí vyjádřila svou podporu.

Věřím, že program bezpečného internetu pomůže odstranit obrovskou generační propast ve znalostech o používání internetu. Potřebujeme informační kampaň zaměřenou na rodiče a učitele. Podporuji vytvoření kontaktních míst v jednotlivých zemích Evropské unie, ve kterých bude možné nahlásit ilegální aktivity v souvislosti s bezpečností na internetu.

Matti Juhani Saari umístil ve Finsku na internet, včetně stránek YouTube, video, které zachycuje, jak na střelnici střílí z pistole. Ve škole ve finském městě Kauhajokki tomuto šílenému střelci padlo za obět deset mladých lidí. Dámy a pánové, věřím, že se nám prostřednictvím tohoto programu podaří snížit riziko a dále věřím, že se nám podaří zabezpečit, aby mladiství neměli přístup k takovýmto internetovým videím.

Jan Březina (PPE-DE). – (CS) Podpořil jsem zprávu Angelilli, protože se domnívám, že přispěje k boji proti zneužívání dětí na internetu. Chtěl bych položit důraz na zlepšování nástrojů, jež mají k dispozici policejní útvary. Konkrétně se jedná o vytvoření evropské databáze dětských pornografických materiálů napojené na

oznámení krizových linek, kterou by měly k dispozici policejní útvary. Tento nástroj bude velmi užitečný v případě nákupu snímků formou sdílení souborů peer-to-peer, k ověření toho, zda se snímek už na internetu objevil a zda případně nebylo vedeno v té záležitosti vyšetřování, aby se předešlo zbytečnému zdvojení vyšetřování. Účinným opatřením by bylo rovněž umístění sledování stop plateb uskutečněných na stránkách s dětskou pornografií, a to při plném respektování norem týkajících se ochrany soukromí a bankovního tajemství.

Dosavadní zkušenosti ukazují, že bezpečnost dětí na internetu lze zajistit pouze na základě vícestupňového přístupu, do něhož by byly zapojeny děti, rodiny, škola, všichni operátoři působící v oblasti telekomunikací, poskytovatelé internetových služeb a také státní instituce. Je nutné zvýšit informovanost a prevenci, což by po technické stránce podpořilo a usnadnilo ohlašování případů a zlepšilo možnost jejich vyšetřování policejními útvary, a jsem přesvědčen, že k tomu program pro bezpečnější internet může přispět.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Dovoľte mi doplnit pondělní diskuzi o ochraně dětí při používání internetu a dalších komunikačních technologií. Samozřejmě, že jsem zprávu podpořila a velmi ji vítám. Nicméně v programu, který jsme schválili, není důraz na sjednocení terminologie, pokud jde o nebezpečný obsah, a členské státy se také liší v tom, co je jen nepovolené a co je už trestné. To samozřejmě ztěžuje boj se zločinem využívajícím internet, který nezná hranice státu ani kontinentu. Harmonizace v této oblasti by měla být v zájmu dětí naší prioritou. Ať se nám to líbí nebo ne.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Pane předsedající, důrazně jsem hlasoval pro tuto zprávu. Je třeba uvítat, že Evropa chce zabezpečit děti před mnoha nebezpečími, která na ně v současné době mohou na internetu číhat. Mladiství přicházejí do styku s internetem již od svého raného věku, což ale s sebou samozřejmě přináší i svá nebezpečí

Odhaduje se, že 9 z 10 dětí ve věku mezi 8 a 16 lety přišlo do kontaktu s pornografickým materiálem na internetu. Internetoví obchodníci s pornem jsou stále nezodpovědnější. Kromě rizika internetových pedofilů a obchodníků s pornem jsou zde však také ještě internetová kasina a jejich agresivní marketingové techniky. Obzvláště malé děti si nejsou vždy vědomy tohoto nebezpečí.

Proto je na rodičích, školách, učitelích, ale také politikách, aby před tím děti chránili. Je třeba sledovat i zvýšit povědomí, zejména mezi nejmladšími členy naší společnosti, protože právě ti jsou nejcitlivější a nejzranitelnější.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Děkuji vám, pane předsedající. Hlasovala jsem pro tuto zprávu, protože se domnívám, že je mimořádně důležitá. Je velmi obtížné vyřešit v jednom dokumentu celou škálu problémů, které vyvstávají, když děti používají komunikační technologie. Tento program je nicméně důležitý z organizačních důvodů. Když hovoříme o dopadu nových technologií, máme tendenci hovořit o sociálních, vzdělávacích, kulturních a dalších výhodách, ale jejich negativní dopady si uvědomujeme až příliš pozdě. Stávající mechanismy pro omezení produktů s negativním vlivem jsou sice velmi důležité při snižování rizika, my však kromě těchto mechanismů potřebujeme i preventivní programy. Nyní, když zde máme společný evropský program, každý z členských států by měl mít v tomto ohledu i svůj národní program. Potřebujeme zvýšit povědomí veřejnosti o tomto problému a naučit děti inteligentně využívat informační a komunikační technologie. Dalším problémem, se kterým se musíme vypořádat, je nebezpečí „počítačové závislosti“. Dalším úkolem pro národní vlády je, aby byly schopny vyvinout integrované úsilí, které je třeba.

- Zpráva: Françoise Grossetête (A6-0346/2008)

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Pane předsedající, rád bych vám poděkoval za to, že jste mi předal slovo, a dále bych rád poděkoval paní Grossetétové za zprávu o návrhu směrnice, která se týká změn podmínek registrace léčivých přípravků. Při hlasování jsem tuto zprávu podpořil. Znamená pokrok v harmonizaci právních předpisů i ochrany spotřebitele, snižuje byrokracii, zvyšuje flexibilitu a je přínosem pro bezpečnost a zvýšení informovanosti pacientů. Současně zjednodušuje činnost a snižuje náklady středně velkých farmaceutických firem.

Oceňuji jasné vystoupení pana komisaře Verheugena v otázce distribuce padělaných léčivých přípravků, nekvalitních generických léčiv, která velmi často mají pouze placebo efekt, a zakázaných léčiv a vakcín, které pronikají k evropským občanům prostřednictvím černého trhu. Takováto činnost je zločinem. V nejbližší době Evropská komise přijme opatření na posílení současné legislativy v této oblasti, aby žádný z těchto léků nemohl být distribuován. Dále se také zavedou sankce proti osobám, které budou takto jednat. Pan komisař nás také ujistil, že účinná léčiva budou muset být vyráběna na základě uznávaných evropských norem a výrobních postupů.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Musím reagovat na dnešní diskuzi, kde jsem samozřejmě řekla, že velmi vítám tuto zprávu. Zazníval tam ale požadavek, aby všechny léky se stejnou účinnou látkou měly také stejný firemní název, aby to nepletlo pacienty a nepředávkovali se. Laikům to zní možná logicky, ale léky se stále inovují a navíc i léky se stejnou či podobnou účinnou látkou se liší řadou dalších komponent. Vyčítat Komisi, že nezařídila sjednocení firemních názvů, je absurdní a svědčí to o nepochopení toho, jak systém funguje, a to nehledě na to, jaké kompetence vůbec má Evropská unie.

- Zpráva: Toine Manders (A6-0195/2008)

Neena Gill (PSE). – Pane předsedající, jsem velmi potěšena, že se Evropský parlament konečně zabýval mezerami ve směrnici o timeshare z roku 1994, takže spotřebitelé se mohou těšit na lepší ochranu svých investic. V dlouhodobé perspektivě to také bude znamenat ochranu až 40 tisíc evropských pracovních míst. Na této zprávě, která se týká problémů přímo ovlivňujících řadu mých voličů, mám zvláštní zájem. V Británii máme mnohem více vlastníků timeshare zařízení než v jakékoliv jiné evropské zemi. Tato zpráva tak řadu z nich ubezpečí o tom, že se je Evropa snaží chránit před nepoctivými obchodníky. Britské odvětví s timeshare má hodnotu zhruba 1 57 milionů eur ročně, proto tato směrnice představuje významný krok kupředu v naší snaze eliminovat bezohledné agenty, kteří způsobují našim spotřebitelům řadu problémů a kazí reputaci legitimním operátorům. Tato nová zjednodušená pravidla zajistí spotřebitelům stejnou ochranu ve všech zemích Evropské unie a současně zajistí rovné podmínky na trhu s timeshare a podobnými populárními rekreačními produkty.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Jsem ráda, že napříč politickým spektrem došlo k dohodě o harmonizaci legislativy, která ochrání všechny Evropany, kteří se chystají na dovolenou do zahraničí a chtějí si najmout bez rizika ubytování v zahraničí. Revize směrnice o timeshare eliminuje registraci nesolidních poskytovatelů služeb, což zvýší naději, že se nestanou obětí podvodů, jak tomu bohužel často dnes bývá.

Spotřebitelé budou mít také čtrnáctidenní lhůtu, možnost na odstoupení od smlouvy, aniž by museli platit zálohu předem, a smlouvu dokonce dostanou v jazyce, kterému rozumí. A to je dobrá zpráva i pro české občany.

Gary Tittley (PSE). – Pane předsedající, sdílím nadšení své přítelkyně a kolegyně, paní Gillové, nad tím, že zacelujeme mezery v této směrnici.

Trh s timeshare patří k velkým průmyslovým odvětvím, může se však stát velkým podvodem. Například jsme zde měli co do činění s obchodní společností ETOO (European Timeshare Owners Organisation), která působí ve Španělsku – ovšem výhodně z adresy na Gibraltar – a o níž mi mí voliči řekli, že je oslovila a nabídla jim, že znovu odprodá jejich timeshare. Když však za vysoké náklady přijeli do Španělska, zjistili, že zde není nikdo, kdo by chtěl odkoupit jejich timeshare, ale tato společnost se jim snaží prodat další timeshare.

Několik týdnů jsem se pokoušel spojit s touto společností a konečně se mi to podařilo až tento týden, protože na telefonních číslech, které tato společnost uvádí, jako zázrakem nikdo není – a jak se zdá, tak ani na dopisy tato společnost příliš nereaguje.

Doufám, že nyní podnikneme rázná opatření ohledně společností typu European Timeshare Owners Organisation, neboť díky nim získává trh s timeshare špatnou pověst a upřímně řečeno, poškozují image celého španělského rekreačního odvětví, o který vám jde.

- Zpráva: Jan Andersson (A6-0370/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Já jsem nemohla hlasovat pro zprávu Andersson. Nelíbí se mi, že ti, kteří nebyli spokojeni s rozsudkem Soudního dvora, se dnes pokoušejí touto zprávou zpochybnit výrok soudu v případě Laval ve Švédsku. Volný pohyb služeb patří k výhodám Evropské unie a je potřeba, aby se členské státy spíše lépe postaraly o to, aby zaměstnanci i podnikatelé byli lépe informováni o principech směrnice o vysílání pracovníků, která dnes existuje. A toto je ta dobrá cesta, jak čelit nelegálnímu zaměstnávání a tím i dumpingu na pracovním trhu v Evropské unii. A nikoliv zpochybňování jurisdikcí. V demokratické společnosti je potřeba právo důsledně vymáhat a ne ho zpochybňovat.

Marian Harkin (ALDE). – Pane předsedající, první část pozměňovacího návrhu č. 24 uznává, že sociální dumping byl významným faktorem, který přispěl k irskému „ne“ Lisabonské smlouvě. Souhlasím s tím a dále také souhlasím s výzvou Evropské radě, aby podnikla kroky k zajištění stejných mezd za stejnou práci.

Tento pozměňovací návrh vyzývá členské státy, aby respektovaly výsledek irského referenda. Kromě toho, že se jedná o samozřejmost, je to také právní imperativ pro všechny členské státy.

Nicméně kromě toho je zde i požadavek, abychom provedli důkladnou revizi existujících smluv s cílem otevřít cestu k sociální Evropě. Trhání fialek dynamitem! Tato „důkladná revize existujících smluv“ mi zní jako rozcupování právních předpisů. Již zde máme velmi pozitivní právní předpisy proti diskriminaci a dále také tyto současné předpisy neustále vylepšujeme. Dospěli jsme ke stejnému postoji ohledně směrnice o agenturním zaměstnávání, která bude základem pro práva pracovníků a která také dokáže, že sociální srdce Evropy stále bije.

Pozměňovací návrh č. 16 vyzývá členské státy k napadení rozsudků Evropského soudního dvora. Takto bychom to dělat neměli. Potřebujeme přezkoumat směrnici o vysílání pracovníků a zajistit její správné provedení ve všech členských státech, a pokud bude třeba ji změnit, musíme to udělat, ale důkladná revize smluv není nutná.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Pane předsedající, ráda bych podotkla, že pokud jde o hlasování, poslanci ze strany Fine Gael, k nimž patřím, hlasovali pro zprávu Andersson, protože se tato zpráva zaměřuje na důležité otázky týkající se rozhodnutí Evropského soudního dvora ve věcech Viking, Laval a Rüffert, které se zabývají základní zásadou rovného zacházení a rovného odměňování za stejnou práci.

Tato zpráva velmi jasně uvádí, že právní předpisy nejsou dostačující a že je třeba zajistit lepší rovnováhu mezi právy pracovníků a volným pohybem služeb. Řešením však není důkladná revize stávajících smluv o Evropské unii, jak k tomu vyzývá pozměňovací návrh č. 24. Řešením je vylepšení právních předpisů, a proto jsme hlasovali proti pozměňovacím návrhům č. 24 a č. 16, které nebyly příliš užitečné ani nezbytné, neboť se nezabývají tímto požadavkem na právní předpisy.

Philip Claeyns (NI). – (NL) Pane předsedající, hlasoval jsem proti zprávě Andersson nejen proto, že tento text se týká pracovního práva – které spadá pod pravomoci jednotlivých členských států – ale také proto, že opakovaně odkazuje na Listinu základních práv a na Lisabonskou smlouvu.

Samozřejmě že se nejedná o první zprávu, která by se dopouštěla tohoto prohřešku, zpráva však vyjadřuje hluboké pohrdání irskými voliči, kteří odmítli Smlouvu, a v podstatě i všemi evropskými voliči, kteří stále ještě neměli možnost demokraticky vyjádřit svůj názor na Lisabonskou smlouvu.

Znovu a znovu je slibováno, že Evropa bude brát ohled na vůli občanů, že něco udělá na odstranění demokratického deficitu, a znovu a znovu zde v Evropském parlamentu vychází najevo, že tyto sliby nejsou plněny. Evropská unie má problém s důvěryhodností, který je přinejmenším stejně velký jako problém demokratického deficitu.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Pane předsedající, jako stínová zpravodajka skupiny Unie pro Evropu národů jsem spolupracovala s panem Anderssonem, plně si vědoma významnosti otázek, kterými se zpráva zabývala, a to jak pro můj odborový svaz Solidarita a další odborové svazy, tak také pro mou politickou skupinu, která je citlivá na sociální problémy. Ohledně toho právě držím v ruce dopis pana Janusze Śniadeka, předsedy odborového svazu Solidarita.

Zpráva upozorňuje na to, že je nutné respektovat práva odborových svazů a vyzdvihuje důležitost dialogu mezi sociálními partnery, výsledků tohoto dialogu, zejména kolektivních smluv, a respektování zásady „rovného odměňování za stejnou práci“. Proto jsem hlasovala pro tuto zprávu, i když, jak zde ve Sněmovně již někteří z mých kolegů řekli, odkazy na Lisabonskou smlouvu jsou v současné době neopodstatněné.

Katrin Saks (PSE). – (ET) Ráda bych vysvětlila, proč jsem nehlasovala pro zprávu pana Anderssona.

Přestože je nyní tato zpráva mnohem vyváženější než byla původní verze, já a mnozí z členů mé skupiny z východní Evropy jsme se zdrželi hlasování. Samozřejmě že podporujeme zásady rovného zacházení, vidíme však nebezpečí v tom, že by toto motto mohlo být zneužito k pokusu zabránit realizaci jedné ze základních svobod Evropské unie - volného pohybu pracovních sil. To je důležité zejména pro východní Evropu: aby dosáhla lepších výdělků, naše pracovní síla by ráda získala, byť jen dočasný, přístup k trhu práce v západní Evropě. Domnívám se však, že toto je důležité i pro ekonomický vývoj celé Evropské unie.

Dle mého názoru by se místo změny regulace na úrovni Evropské unie, jak bylo požadováno, měla věnovat větší pozornost provádění směrnice a předpisů v členských státech.

Písemné vysvětlení hlasování

- Návrh rozhodnutí: Schválení jmenování Catherine Ashton jako členky Evropské komise (B6-0575/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro legislativní usnesení, kterým se v rámci změn schvaluje návrh nařízení Rady, jímž se mění nařízení z roku 2003 týkající se pravomocí a zakládající předpisy vztahující se na právo rozhodné v oblasti manželství na základě zprávy mé německé kolegyně paní Gebhardtové. Vzhledem ke zvýšené mobilitě občanů v rámci Evropské unie, jež vede k nárůstu počtu „mezinárodních“ párů, jinými slovy manželských párů tvořených manžely různých národností nebo s místem bydliště v různých členských státech či v jednom členském státě, jehož občanem není alespoň jeden z manželů, a vzhledem k vysoké rozvodovosti v rámci Evropské unie bylo nezbytné regulovat rozhodné právo a jurisdikci v oblasti manželství, jež se každým rokem týkají vyššího počtu občanů. Měli bychom trvale zdůrazňovat skutečnost, že dohody stanovují progresivní vytváření společné oblasti svobody, bezpečnosti a spravedlnosti prostřednictvím opatření, jež si kladou za cíl podporu „slučitelnosti kolizních norem platných v členských státech a předpisů pro řešení kompetenčních sporů“.

David Martin (PSE), písemně. – Podporuji Catherine Ashtonovou coby novou komisařku pro obchod. Těší mě, že post komisaře pro obchod konečně získala žena a že touto první ženou je britská komisařka. Jsem přesvědčen, že bude velmi vstřícnou a otevřenou komisařkou, jež bude úzce spolupracovat s Parlamentem.

- Návrh usnesení: Zasedání Evropské rady (B6-0543/2008)

Colm Burke, Avril Doyle, Jim Higgins a Mairead McGuinness (PPE-DE), písemně. – Rádi bychom uvedli, že poslanci za stranu Fine Gael ve skupině PPE-DE podporují obecnou strukturu zprávy o zasedání Evropské rady, nesouhlasí však s tím, že by měl Parlament zastávat názor, „že je možné vyřešit obavy, které vyjádřili občané Irska, aby bylo před evropskými volbami zajištěno řešení přijatelné pro všechny“, neboť se jedná o záležitost občanů Irska, jejíž zvážení závisí na jejich úsudku a načasování.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE), písemně. – Já a moji kolegové z britské konzervativní strany podporujeme prvky tohoto usnesení, které se týkají spolupráce mezi státy v souvislosti se současnou finanční krizí, a vyjádření podpory pro malé a střední podniky v tomto kontextu. Podporujeme rovněž dodržování závazků EU týkajících se změny klimatu. Vítejme silnou podporu Gruzie v rámci tohoto usnesení v důsledku nedávné ruské intervence v této zemi.

Ovšem, vzhledem k tomu, že důrazně omítáme Lisabonskou smlouvu, nemůžeme text s touto tematikou podpořit. Rovněž se stavíme proti společné přistěhovalecké politice EU.

Z těchto důvodů jsme se zdrželi závěrečného hlasování.

Sylwester Chruszcz (NI), písemně. – (PL) Dnes jsem hlasoval proti usnesení zasedání Evropské rady, které se konalo v Bruselu, protože nesouhlasím s postojem většiny poslanců přinejmenším ve dvou bodech, o nichž se diskutovalo na summitu EU. Podle mého názoru byl proces ratifikace Lisabonské smlouvy definitivně ukončen výsledky irského referenda. To znamená, že veškeré snahy o prosazování ústavního procesu v Evropské unii jsou zbytečné. Nesouhlasím rovněž s postojem většiny v otázkách energetiky a změny klimatu. Rád bych zdůraznil, že násilná řešení ohrožují průmysl a spotřebitele v mnoha zemích, včetně Polska.

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Já a všichni moji kolegové z irské politické strany Fine Gael, jejímiž jsme členy, jsme hlasovali pro a chceme, aby irská vláda co nejrychleji jasně a jednoznačně ratifikovala Lisabonskou smlouvu. Přistupujeme však k irským voličům jako k lumíkům na naše vlastní nebezpečí. V období mezi výsledkem hlasování, které proběhlo 12. června, a jakýmkoli rozhodnutím ohledně druhého pokusu o ratifikaci je zapotřebí čistých politických vod.

Tohoto bodu dosáhneme rychleji, s větší pravděpodobností úspěchu, bez patrných diktátů ze strany kolegů ve věci načasování našeho ratifikačního procesu, totiž „před evropskými volbami“, jak je uvedeno v odstavci 20, proti němuž jsem dnes hlasovala.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro společný návrh usnesení o závěrech Evropské rady (15. a 16. října 2008), neboť souhlasím s rozhodnutím o zásazích v rámci finančních trhů. Bylo to pochopitelné vzhledem k naléhavé potřebě reagovat na obavy evropských občanů a poskytnout trhu likviditu a jistotu, se všemi odpovídajícími výhodami pro rodiny a malé a střední podniky.

Nesmíme však zapomínat, že toto usnesení také hájí přijetí základních opatření zaměřených na restrukturalizaci mezinárodního finančního systému, zejména prostřednictvím posílení spolupráce a

koordinace mezi regulátory na úrovni Společenství a prostřednictvím toho, že Evropské unii bude poskytnut spravedlivý a účinný systém dohledu. Větší regulace finančního trhu je nezbytná, nejprve ale potřebujeme lepší předpisy. Toto usnesení míří tímto směrem.

Patrick Gaubert (PPE-DE), písemně. – (FR) Těší mě podpora Parlamentu ve věci Evropského paktu o přistěhovalectví a azylu v souvislosti s hlasováním o usnesení Evropské rady, jejíž zasedání se konalo ve dnech 15. až 16. října 2008, které jsem při hlasování podpořil.

Poslanci vítají tuto iniciativu francouzského předsednictví EU, jež navrhuje koherentní a vyvážený přístup k otázce imigrace a která znovu potvrzuje odpovědné rozhodnutí Evropské unie podporovat legální imigraci a důsledně bojovat proti nelegální imigraci.

Tento úspěch ve věci celosvětového akčního rámce byl konsolidován díky úsilí francouzského předsednictví s cílem rychle přijmout návrhy směrnic, které byly právě projednávány, v důsledku čehož byla tato ambiciózní prohlášení realizována konkrétními kroky. Zejména se jedná o směrnici týkající se jednotného postupu a společného souboru práv, takzvanou směrnici o „modrých kartách“ o podmínkách vstupu vysoce kvalifikovaných státních příslušníků a směrnice o sankcích vůči zaměstnavatelům zaměstnávajícím státní příslušníky, kteří v zemi pobývají nelegálně.

Tento pakt představuje nedílnou součást cesty směřující ke skutečné společné přistěhovalecké a azylové politice, která bude podporovat základní práva a lidskou důstojnost tak, jak je chrání Evropský parlament.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) S ohledem na pozměňovací návrh 7 předložený skupinou Zelených/Evropské svobodné aliance bychom rádi zdůraznili, že chceme, aby členské státy měly možnost vyvíjet vlastní přístup při práci na reformě institucí v rámci brettonwoodského systému.

Vzhledem k tomu, že dokumenty týkající se kompromisního usnesení a s nimi související pozměňovací návrhy byly dodány pozdě, zdrželi jsme se účasti na hlasování od bodu 19; (ovšem, žádný z bodů nebyl předmětem jmenovitého hlasování).

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Usnesení PPE/PSE/ALDE/UEN ukazuje omezení a skutečné cíle opatření přijatých EU do dnešního dne.

Přehlížením pravých příčin současné finanční krize – způsobených zvyšujícím se hromaděním a soustředěním kapitálu, financionalizací ekonomiky, spekulací a volným a snadným pohybem kapitálu a zredukováním této situace na „nedostatečnou transparentnost“ a „nedostatečný dohled“ v oblasti finančních trhů se většina Parlamentu snaží o kvadraturu kruhu. Jinými slovy, chce zachránit systém před krizí, která je mu vlastní, tak, že (dočasně) obnoví „důvěru v trhy“ a bude poskytovat injekce z veřejných fondů bez jakýchkoli skutečných záruk, jako je tomu v případě Portugalska, kde byl právě vypsán „prázdný šek“ na částku odpovídající všem strukturálním fondům, které tato země může využít v rámci stávajícího finančního rámce Společenství.

Ovšem všechna tato opatření, která Parlament tolik oceňuje, jsou jednoduše způsobem, jak se vyhnout krokům založeným na základních prvcích, jako např. vytvoření silné, efektivní veřejné banky v každé zemi, která by sloužila jejím rozvojovým potřebám, zrušení „daňových rájů“, uplatňování podmínek pro pohyb kapitálu a ukončení finančních spekulací, změna měnové politiky EU a Paktu o stabilitě, konec privatizace a liberalizace ekonomiky atd.

Místo toho většina Parlamentu chce znovu potvrdit svou neoliberální agendu.

Ona Juknevičienė (ALDE), písemně. – Usnesení o zasedání Evropské rady, které se konalo 15. – 16. října 2008, se věnuje řadě důležitých otázek, jakými jsou např. dopad světové finanční krize na ekonomickou strategii pro ukončení finanční krize, zlepšení předpisů, pro posílení regulačního rámce a rámec dohledu EU, energie a změna klimatu a problematika energetické bezpečnosti. Domnívám se však, že jsme nedokázali zcela řešit problémy spojené s energetickou bezpečností s ohledem na nejnovější závazky přijaté Komisí a na závěry francouzského předsednictví. Evropská komise se ujala úkolu vypracovat plán propojení Pobaltí a předložit ho v prosinci ministrům pro energetiku EU. Rada považuje za prioritu napojit Litvu, Lotyšsko a Estonsko na širší evropskou elektrickou síť a diverzifikovat zdroje plynu, aby se snížila závislost na ruském plynu. Navrhla jsem zařadit tyto návrhy do usnesení, nedostaly se však na pořad jednání mezi politickými skupinami, stejně jako můj ústní pozměňovací návrh. Jsem přesvědčena, že Evropský parlament nedokázal vyjádřit solidaritu s pobaltskými státy, které již v rámci Společenství představují nejvíce izolované energetické ostrůvky a, co se týče plynu, jsou vydány na milost Rusku. Z výše uvedených důvodů jsem se zdržela hlasování o společném usnesení.

Andreas Mölzer (NI), *písemně*. – (DE) V otázce Kosova se EU postavila na stranu Prištiny, zatímco během konfliktu na Kavkaze trvala na územní integritě Gruzie. Brusel musí jednou provždy vyjasnit, zda je, či není zastáncem práva národů na sebeurčení. Pokud EU myslí vážně v zveřejněné cíle, které neustále vyzvedává, pak musí přestat uplatňovat dvojí metr a namísto toho, aby pokaždé zastávala pouze zájmy Spojených států, by měla přijmout neutrální zprostředkovatelskou úlohu.

Finanční krize ovšem rovněž zpochybňuje i to, jak EU vnímá samu sebe. Koneckonců, v posledních desetiletích Unie vystupovala jako nástroj divokého liberalismu. Ve středu zájmu nestáli občané, nýbrž neúprosné uplatňování neoliberálního stanoviska. Nyní nejen, že je třeba v celé EU uplatňovat přísné minimální normy v oblasti dohledu nad finančním trhem, ale také je třeba požadovat solidární příspěvek od příjemců podpor z mezinárodního finančního systému. Tento příspěvek by mohl být použit například v rámci bezpečnostního fondu sloužícího k podpoře bank v dobách krize.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), *písemně*. – (EL) Zatímco pravostředové a levostředové vlády členských států odmítají splnit dokonce i ty nejnižší mzdové či jiné požadavky zaměstnanců na základě toho, že to ekonomika neumožňuje, Evropská rada je uráží tím, že financuje banky a monopoly částkami ve výši bilionů euro, čímž opět nutí zaměstnance, aby platili náklady způsobené krizí.

Rychlejší kapitalistické rekonstrukce, rozklad průmyslových vztahů, likvidace systémů sociální ochrany a pojištění, mzdy založené na produktivitě a nezaměstnanost jsou jádrem nové bouře signalizované usneseními přijatými na summitu EU. Tento brutální útok je doplněn Evropskou dohodou o přístěhovalectví a azylu, která klade imigrantům v EU do cesty nelidské překážky, zatímco současně zajišťuje to, aby byla uspokojena poptávka monopolů po levné pracovní síle.

Přítom rozhodnutí Rady zastírají pokrytecký zájem EU o oblast klimatu vzhledem k tomu, že energetické náklady budou nyní založené na rozmarech burzy cenných papírů bez ohledu na výrobní náklady, čímž se zvýší zisky monopolů na úkor životního prostředí.

Neexistují řešení, která by přinesla lidem prospěch v rámci konkurenceschopnosti a deregulované činnosti kapitálu, jež EU a vlády posilují dokonce i nadále pomocí prostředků, které by monopolům poskytly státní podporu, přičemž by stupňovaly útok na politiku zdola s cílem dostat kapitalistický systém z krize.

Luís Queiró (PPE-DE), *písemně*. – (PT) Zasedání Evropské rady ve dnech 15. a 16. října se vyznačovalo reakcí na finanční krizi. Ačkoli si pozornost zaslouhují jiné problémy a mělo by se o nich diskutovat, naše pozornost se nutně zaměřuje na finanční krizi. Tváří v tvář nástupu finanční krize, v rámci níž nedostatek prostředků, v pravém slova smyslu, den po dni vedl k novým problémům a hrozbám, byla odpověď EU v rámci obnovení potřebné důvěry v trh účinná.

Bez ohledu na to, co si myslíte o původu této krize a o nejlepších možných reakcích na ni, fakta potvrzují tuto interpretaci. V tomto smyslu bychom měli přivítat reakce evropských orgánů. Při analýze reakce EU se setkáváme s jedním dominantním faktem. Rozhodující zasedání za účelem obnovení důvěry v trh nejsou stanovena ve stávajících smlouvách ani v Lisabonské smlouvě. To dokazuje, že jako unie států, kterou nyní je a kterou, doufáme, bude i nadále, Evropa potřebuje institucionální flexibilitu a především silné a rozhodné politické vedení. Právě to jsme měli a tato skutečnost očividně udělala pro přiblížení Evropanů EU víc než jakákoli strategie v oblasti komunikace s veřejností či institucionální debata.

Catherine Stihler (PSE), *písemně*. – Zamítnutí pozměňovacího návrhu 4 je zklamáním. Finanční krize by neměla znamenat to, že se vzdáme našich mezinárodních závazků týkajících se boje proti změně klimatu a chudobě.

- Doporučení: Harlem Désir (A6-0373/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), *písemně*. – (IT) Vítám zprávu pana Désira ze Skupiny sociálních demokratů v Evropském parlamentu, která Parlamentu umožnila přijmout směrnici, jež chrání sezónní dělníky tím, že potvrzuje jejich právo požívat pracovní podmínky stejné, jaké mají zaměstnanci pracující na plný úvazek. Členské státy nyní musí přijmout potřebné právní a správní předpisy, které budou odpovídat směrnici v období tří let po jejím zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie. Směrnice má rovněž za cíl vytvoření vhodného rámce pro využívání dočasné agenturní práce s cílem účinně se podílet na vytváření pracovních míst a na rozvoji flexibilních forem práce, což jak se domnívám, představuje obzvlášť v této době krize důležité rozhodnutí.

Richard Corbett (PSE), písemně. – Vítám přijetí směrnice o dočasných agenturních pracovnících, jež konečně některým z našich nejzranitelnějších pracovníků umožní rovné zacházení v zaměstnání.

Tato směrnice se dlouho připravovala. Uplynulo šest let od doby, kdy Komise poprvé předložila návrhy směrnice o dočasných agenturních pracovnících. V průběhu této doby se počet agenturních pracovníků ve veřejných i soukromých sektorech v rámci trhu práce velmi zvýšil. Dočasná agenturní práce přispívá k dynamické a flexibilní moderní ekonomice a může často sloužit jako most pro dlouhodobě nezaměstnané při jejich návratu na trh práce. S agenturními pracovníky by se však nemělo jednat jako s druhořadými zaměstnanci a agentury by neměly být schopny zkreslovat trh práce prostřednictvím snižování mezd a zhoršování podmínek ostatních zaměstnanců.

Těší mě tudíž, že Parlament tím, že přijal kompromisní dohodu, kterou uzavřeli evropsští ministři práce během červnového zasedání Rady ministrů, nyní zajistil, že tato směrnice vstoupí v platnost. To je skvělá zpráva pro 1,3 miliony britských zaměstnanců, které budou tyto právní předpisy chránit. Slouží také jako vynikající ukázka toho, že náš společný evropský trh je sociální trh, jehož součástí je ochrana práv zaměstnanců společně s flexibilními pracovními trhy.

Proinsias De Rossa (PSE), písemně. – Vřele vítám dnešní hlasování Evropského parlamentu, kterým byla schválena směrnice o agenturním zaměstnávání, jež zákonem stanovuje zásadu stejné odměny za stejnou práci a chrání tak odměny a podmínky platné jak pro agenturu, tak pro stále zaměstnance vykonávajících zaměstnání na plný úvazek.

Vlády Irska a Spojeného království řadu let mařily rozvoj v oblasti celoevropské ochrany zaměstnanců agentur práce, kteří čelí diskriminaci, co se týče pracovních podmínek a práva na členství v odborových organizacích. Dnešní hlasování Evropského parlamentu o závěrečné fázi schvalování nové směrnice představuje vítězství ve velké bitvě v rámci boje proti závodu ke dnu. Agentury mohly snižovat mzdy a zhoršovat podmínky stálých zaměstnanců pracujících na plný úvazek příliš dlouho a způsobovaly tak újmu všem zaměstnancům.

V zájmu urychlení přijetí právních předpisů tato zpráva přijímá společný postoj Rady bez pozměňovacích návrhů. Rada dokonce vrátila navrhovanou směrnici Parlamentu ke druhému čtení poté, co přijala pozměňovací návrhy Parlamentu z prvního čtení. Předložení pozměňovacích návrhů v této fázi procesu je jednoduše projevem nezodpovědného uličnictví těch, kdo dávají stranické politice přednost před zlepšením pracovních a životních podmínek našich občanů.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Uznáváme skutečnost, že přijetí společného postoje Rady ohledně agentur zprostředkávajících dočasnou práci a dočasné zaměstnání má jistý význam pro zaměstnance v různých zemích EU, kde jsou právní předpisy velmi křehké a kde při využívání tohoto druhu práce dochází k největšímu a nejzávažnějšímu porušování těchto předpisů.

Je tudíž nezbytné, aby v případě zaměstnanců umístěných agenturami pro dočasnou práci byly v uživatelském podniku dodržovány zásady rovného zacházení i v oblasti mezd. Je rovněž nezbytné, aby tato rovnost byla respektována ode dne zahájení zaměstnání a aby jakékoli výjimky z této zásady mohly vzniknout jen po dohodě sociálních partnerů prostřednictvím kolektivního vyjednávání mezi partnery na vnitrostátní úrovni.

Bylo by ovšem lepší, kdyby, jak jsme navrhovali, k takovýmto výjimkám nedocházelo. Bylo by také prospěšné blíže upřesnit pojem dočasná práce, abychom jeho používání omezili pouze na výjimečné případy nebo jinými slovy na velmi rušná období a periody, kdy je stálý zaměstnanec dočasně neschopen vykonávat práci. Je nám líto, že většina poslanců, včetně poslanců PSE, naše návrhy zamítla.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Řada pozměňovacích návrhů v této zprávě, ke kterým Evropský parlament přijímá postoje, je opodstatněná. Pozměňovací návrhy se ovšem vztahují k problémům, které by měly být řešeny na vnitrostátní úrovni a nikoli orgány EU. Hlasovali jsme tudíž proti těmto pozměňovacím návrhům.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), písemně. – (PL) Po šesti letech jednání Evropský parlament konečně schválil směrnici o dočasných agenturních pracovnících. V současnosti v členských státech existují značné nesrovnalosti mezi vnitrostátními právními předpisy týkajícími se dočasné práce. Dočasná práce ale hraje čím dál významnější úlohu ve všech zemích Evropské unie a trh práce se dynamicky rozvíjí. Předpokládá se, že v rámci celé Evropské unie pracují asi tři miliony lidí jako dočasní pracovníci pro zhruba 20 000 podniků. Z tohoto důvodu potřebujeme přesnější definici rozsahu této formy zaměstnání.

Tato nařízení jsou obzvláště důležitá pro samotné zaměstnance. Dočasní pracovníci nyní budou mít záruky, že pokud pracují pro zaměstnavatele, podmínky, které jim poskytne zaměstnavatel, budou stejné, jaké by zaměstnavatel poskytl dočasným pracovníkům, které zaměstnává přímo. Tyto podmínky navíc budou poskytovány ode dne zahájení dočasného zaměstnání.

Dále, samotné agentury zprostředkovávající dočasnou práci mají prospěch z regulace sezónních pracovníků. Dočasná práce rovněž umožňuje podnikům flexibilně řídit své zaměstnance, zejména při sezónních situacích, kdy podnik potřebuje zvýšit počet pracovníků, aby dokázal plnit požadavky trhu.

Ona Juknevičienė (ALDE), písemně. – (LT) V současnosti existují velké rozdíly mezi vnitrostátními právními akty regulujícími dočasnou práci. Špatně definovaná koordinace činnosti agentur pro dočasnou práci vytváří podmínky pro vykořisťování sezónních pracovníků. Při setkání s Litevci pracujícími v zahraničí jsem při několika příležitostech slyšela, jak dostávají nižší a často vůbec žádné mzdy za provedenou práci, nebo jim jsou ze mzdy nelegálně odečítány náklady na dopravu a bydlení.

Mimoto dočasní pracovníci čelí pracovním podmínkám, které jsou náročnější a často zdraví škodlivé. Současně je často požadováno, aby pracovali intenzivněji a rychleji než jiní zaměstnanci. Lidé vykonávající dočasnou práci také nemají skutečné sociální záruky. Dočasná práce je na vzestupu ve všech zemích Evropské unie, ačkoli se tato skupina zaměstnanců stát od státu velice liší. Souhlasím se všeobecným postojem Evropského parlamentu a Rady a domnívám se, že tato směrnice pomůže zlepšit pracovní podmínky většiny lidí a poskytne jim sociální záruky. K agenturám zprostředkovávajícím dočasnou práci se bude přistupovat jako k zaměstnavatelům a budou muset zajistit, aby zaměstnanci měli veškerá práva, na která mají nárok.

Na dočasné zaměstnance se budou vztahovat všeobecné pracovní právní předpisy. Budou mít stejnou mzdu jako ostatní zaměstnanci a budou jim zaručeny stejné podmínky sociálního zabezpečení. Z podnětu Parlamentu začnou být tato práva uplatňována prvním dnem zaměstnání. V době hlasování jsem nepodpořila pozměňovací návrhy předložené skupinou GUE, které měly za cíl přimět členské státy k zákazu či omezení pracovních příležitostí prostřednictvím agentur zprostředkovávajících dočasnou práci.

David Martin (PSE), písemně. – Podporuji směrnici o dočasných agenturních pracovnících. 1,3 milionů agenturních pracovníků v Británii nyní bude mít stejná práva, jaká mají jejich kolegové, stálí zaměstnanci. Plně podporuji to, aby agenturní zaměstnanci měli stejná práva v oblastech, jakými jsou např. volno z důvodu nemoci, příspěvek na penzi, stejná odměna a přístup k odbornému vzdělávání.

Catherine Stihler (PSE), písemně. – Vítám přijetí této zprávy v druhém čtení. Členské státy nyní musí podniknout kroky k zajištění účinnější ochrany lidí vykonávajícím dočasnou práci.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně. – (PL) Agentury pro dočasnou práci zaměstnávají v rámci Evropské unie tři miliony lidí. Předpokládá se, že poskytnou služby v hodnotě 75 miliard EUR.

Předloha směrnice o podmínkách pro dočasné agenturní pracovníky si klade za cíl poskytnout dočasným zaměstnancům minimální výši ochrany a přitom současně podporovat odvětví dočasné práce. Stává se příkladem sociálních právních předpisů v době širokého očekávání sociální Evropy.

Hlavním základem tohoto legislativního aktu je nediskriminace agenturních pracovníků, co se týče mzdy, sociálních a zaměstnaneckých práv příslušných právních předpisů.

Rovněž bude odstraněna diskriminace v oblasti pracovní doby, přesčasů, dovolené a ochrany těhotných žen.

Jedním z velmi důležitých prvků této směrnice je to, že práva dočasných agenturních pracovníků jsou v současnosti chráněna hned od prvního dne. Jakékoli odchylky od této zásady je vždy třeba projednat se sociálními partnery.

Není pochyb o tom, že v současnosti existují obrovské rozdíly v pracovních podmínkách a mzdách dočasných zaměstnanců. Tyto rozdíly musí být co nejrychleji vyrovnány.

Na základě výše uvedených skutečností jsem se při hlasování rozhodl pro co nejrychlejší přijetí předpisů na ochranu těchto zaměstnanců.

Georgios Toussas (GUE/NGL), písemně. – (EL) Směrnice přijatá Evropským parlamentem z důvodu ochrany takzvaných „rovných práv“ zaměstnanců umožňuje otrokářským úřadům klamně nazývaným „agentury pro dočasnou práci“ zahájení činnosti a podnikání. Na členské státy je kladen požadavek, aby zakázaly

jakoukoli překážku bránící jejich legálnímu zřízení a podnikání a chránily jejich právo na poplatek za poskytované „služby“, jinými slovy, na výkupné za obchod s otroky, který provozují.

Ve skutečnosti směrnice osvobozuje faktického zaměstnavatele od jakýchkoli povinností vůči pracovníkům, kteří jsou považováni za zaměstnance iluzorní otrokářské společnosti, která zaměstnává pracovníky pouze na papíře. Zaměstnavatelé tudíž už nemusí respektovat povinnosti, které jim ukládají pracovní a pojišťovací právní předpisy (jako např. příspěvky na zdravotní pojištění) a jsou osvobozeni od veškeré odpovědnosti, jako např. odškodnění za pracovní úrazy.

Ve skutečnosti směrnice nechrání práva zaměstnanců/obětí obchodníků s otroky; právě naopak, všech práv je zbavuje.

Údajná ochrana práv zaměstnanců se ukazuje být ochranou otrokářských společností a prohlašuje neodpovědnost kapitálu a barbarského vykořisťování pracující třídy za oprávněné.

Uspokojení potřeb moderní politiky a práv zdola předpokládá změnu politiky EU, která není vůči iniciativám zdola vstřícná, a protiútok zaměstnanců, který by stanovil podmínky spojenectví v rámci politiky zdola, aby si mohli občané nárokovat svou moc.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), písemně. – Směrnice EU o dočasných agenturních pracovnících přispívá k přeměře právních předpisů EU a britské vlády a ztěžuje tak život zaměstnavatelů a podnikatelů a činí ho nákladnějším, více omezujícím, méně flexibilním a obecně problematictější. V době globální soutěže je dokonce ještě důležitější, aby si Spojené království a další evropské země zachovaly veškeré výhody v oblasti soutěže, které mají v rámci svého hospodářství. Regulace v oblasti zaměstnávání by tedy měla být záležitostí vnitrostátních orgánů, nikoli EU. Směrnice si klade za cíl vytvořit společný právní rámec pro celou Evropu, který by reguloval mzdu a pracovní podmínky dočasných zaměstnanců vysílaných agenturami. To by mělo významně negativní dopad na trh práce ve Spojeném království a na 1,4 milionů dočasných zaměstnanců. Také tím budou podpořeni migrující pracovníci, kteří by mohli mít z této směrnice prospěch. Vzhledem k tomu, že vstupujeme do období recese, je ještě důležitější, aby se možnosti flexibilního zaměstnání pro naše vlastní občany zvýšily a aby byly podporovány malé podniky, místo toho aby byly zatěžovány.

- Zpráva: Roberta Angelilli (A6-0404/2008)

John Attard-Montalto (PSE), písemně. – Rád bych vyjádřil svou podporu návrhu Komise a Rady, který se týká využívání internetu a komunikačních technologií. Zatímco na jedné straně online technologie, jako např. mobilní telefony, nabízejí množství příležitostí, ohrožení dětí a zneužívání těchto technologií jsou stále aktuálním problémem. Mezi nebezpečími, kterým děti čelí, je riziko, že budou vystaveny materiálům s tematikou zneužívání dětí nebo toho, že budou kontaktovány lidmi, kteří se s nimi spřátelí se záměrem sexuálního zneužívání (grooming), nebo se stanou oběťmi šikany v internetovém prostředí (kybernetická šikana).

Vzhledem k tomu, že problémy v této oblasti jsou dále komplikovány vývojem nových technologií a služeb, je nezbytný nový program navrhovaný Komisí pro lepší ochranu dětí před novými riziky, kterým jsou děti vystaveny, a já s navrhovanými kroky a opatřeními zcela souhlasím.

Jsem si plně vědom závažnosti a nebezpečí situace, kdy je dítě vystaveno nepříjemným zážitkům, neboť má vlastní dcera – která začíná dospívat – se stala takovouto obětí. Většina mladých dospívajících je zvědavá a domnívá se, že když dosáhnou puberty, jsou dospělí. Jde o velmi citlivé období jejich života a my musíme dělat všechno proto, abychom jim poskytli určitou formu bezpečí a ochrany pro jejich vlastní dobro.

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro návrh Komise ohledně programu Bezpečnější internet, který si od 1. ledna klade za cíl po dobu pěti let díky financování ve výši 55 milionů EUR chránit děti využívající internet a další komunikační technologie, jako např. mobilní telefony. Tento závazek podpoří aktivity v oblasti veřejného povědomí a boj proti nedovolenému obsahu a škodlivému chování za účelem zajištění bezpečného prostředí. Blahopřeji zpravodajce paní Angelillové k pečlivosti, s jakou pojala závažná témata, jakými jsou dětská pornografie a internetový grooming, a k různým návrhům na ochranu proti možnému nebezpečí, které hrozí „malým uživatelům“.

Je skutečností, že se šířením nových technologií a s růstem počítačové gramotnosti jsou děti čím dál více vystaveny nebezpečím nelegálního obsahu a škodlivého chování. Z tohoto důvodu jsme povinni zajistit jim bezpečný přístup k novým médiím.

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE), písemně. – (SV) Iniciativy a opatření, která mají zabránit tomu, aby byly děti vystaveny zločinu při používání internetu, jsou nesmírně důležitá a nezbytná. Z tohoto důvodu jsme hlasovali pro zprávu paní Angelillové o vytvoření víceletého programu Společenství na ochranu dětí využívajících internet a jiné komunikační technologie. Rádi bychom však zdůraznili, že řada opatření navržených v této zprávě by měla být iniciována a placena spíše samotnými členskými státy. Další opatření zaměřená na boj, např. s dětskou pornografií, by ovšem měla být navržena prostřednictvím spolupráce mezi členskými státy vzhledem ke globální povaze tohoto problému.

Derek Roland Clark, Nigel Farage a John Whittaker (IND/DEM), písemně. – Souhlasíme s tím, že by děti měly být chráněny před sexuálními násilníky, kybernetickou šikanou a jinými nebezpečími, která internet přináší. Máme ovšem vůči těmto právním předpisům dvě námitky – zaprvé, skutečnost, že umožňují EU získat větší kontrolu nad internetem, a my se domníváme, že EU už téměř disponuje monopolem v oblasti mediálních kanálů. Zadruhé se nedomníváme, že by netransparentní agentura Europol měla být zapojena v jakémkoli druhu prosazování práva. Jsme přesvědčeni, že odpovídající prostředky pro ochranu dětí představují vnitrostátní parlamenty a vnitrostátní donucovací orgány, které mohou vypracovat odpovídající způsob ochrany dětí na internetu. To bude mít demokratickou legitimitu, kterou mohou poskytnout pouze shromáždění na vnitrostátní úrovni, a operativní účinnost, kterou mohou zaručit jediné vnitrostátní donucovací orgány.

Carlos Coelho (PPE-DE), písemně. – (PT) Vítám vytvoření víceletého programu Společenství (2009–2013), jenž si klade za cíl zlepšení veřejného povědomí a vzdělávání dětí v oblasti bezpečnějšího využívání internetu, zejména co se týče přístupu k nelegálnímu obsahu, groomingu a kybernetické šikaně.

Podle nejnovějších statistik Eurbarometru téměř 74 % mladých lidí (ve věku mezi 12 a 15 lety) využívá internet alespoň tři hodiny denně. Převážná většina těchto dětí přiznala, že se už někdy náhodně dostaly k pornografickým snímkům.

Je nezbytné, abychom co nejrychleji přijali veškerá opatření, která se jeví jako potřebná k ochraně našich dětí před narůstajícími nebezpečími, kterým jsou vystaveny na stále více stránkách s obsahem, jenž je pro děti škodlivý, zejména s dětskou pornografií.

Musíme zastavit nárůst – kolem 16 % v posledním roce – který byl zaznamenán v oblasti případů zneužívání dětí na internetu, což jen zhoršuje znepokojivý trend, který se týká stále mladších dětí.

Z tohoto důvodu podporuji vytvoření tohoto programu a ustanovení kontaktních míst a nouzových telefonních linek sloužících k oznámení existence takového obsahu a rovněž rozvoj společného označování internetových stránek jako „bezpečných pro děti“.

Petru Filip (PPE-DE), písemně. – (RO) Zpráva o potřebě toho, aby Evropský parlament a Rada předložily návrh rozhodnutí, které podpoří vytvoření programu Společenství, jenž bude chránit děti proti přívalu internetových stránek a dalších komunikačních technologií zobrazujících pornografii a násilí, je nanejvýš vítaný, ačkoli od něj nelze očekávat příliš.

Skutečně bylo nutné čekat, až děti začnou zabíjet nebo napadat jiné děti, abychom takového rozhodnutí přijali? Ještě před pár lety bylo těžké si v evropské společnosti takovouto skutečnost představit. K tomu všemu došlo, protože globalizace, která také znamená přeshraniční komunikaci, vytvořila situaci, v rámci níž se informace stávají komoditou, jež má jediný jasný cíl, dosáhnout zisk za jakoukoli cenu a na úkor kvality, namísto toho, aby byla prostředkem pravdy, vzdělávání a krásy.

Z tohoto důvodu je třeba, aby Rada a Komise ke zprávě přistupovaly nanejvýš odpovědně, neboť se nechceme dostat do situace, kdy naše vlastní děti povedou budoucí společnost ke zločinu, násilí a pornografii. Hlasoval jsem pro tuto zprávu v naději, že umožní zahájení procesu návrhu směrnice, která dětem zabrání v přístupu k informacím s nevhodným obsahem, přičemž však bude respektovat právo občanů na informace.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Existují stovky jednoduchých, dostupných a levných počítačových programů, které účinně brání dětem v tom, aby se nedopatřením nedostaly na nevhodné internetové stránky. A co víc, většina standardních internetových prohlížečů má nainstalované různé „dětské funkce“, které rodičům umožňují snadno sledovat stránky, které jejich děti mohou navštěvovat. Zpravodajka hovoří velmi nejasně o navrženém způsobu, jakým by bylo celých 55 milionů EUR z peněz evropských daňových poplatníků přiděleno na propagační program EU, který by byl podle našeho názoru nepotřebný, drahý a neúčinný.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), písemně. – (PL) Možnost využívat počítače a přístup na internet roste spolu s rozvojem nových technologií. Jednou z největších skupin uživatelů internetu jsou děti a mládež. Ačkoli internet poskytuje přístup k informacím, představuje bohužel také nebezpečí. Děti a mladí lidé jsou jednou z nejvíce zasažených skupin. Provedené studie ukazují, že se téměř všechny děti setkaly s pornografickými snímky. Velmi znepokojivý je trend snižování věku dětí, které jsou oběťmi tohoto procesu.

Podle mého názoru se boj proti tomuto fenoménu musí stát naší prioritou. To znamená, že je třeba přijmout víceúrovňový přístup, v němž budou zapojeni rodiče, školy, telekomunikační operátoři, poskytovatelé internetového připojení, nevládní organizace a samoregulační orgány. Zejména je třeba zvýšit úroveň vyhýbání se povědomí o škodlivých praktikách, rozvinout účinný systém oznamování zneužívání a zlepšit zdroje policie a vyšetřovacích orgánů. Rovněž se domnívám, že by rozsáhlá vzdělávací kampaň vedla ke zvýšení povědomí u dětí o nebezpečí spojeném s využíváním nových technologií.

Z tohoto důvodu jsem s potěšením hlasovala pro financování programu Bezpečný internet v celkové výši 55 milionů EUR pro období let 2009–2013, což bylo součástí návrhu, o němž se hlasovalo. Domnívám se, že tyto zdroje umožní, aby program dosáhl své cíle.

Ona Juknevičienė (ALDE), písemně. – (LT) S rychlým šířením nových technologií a s růstem počítačové gramotnosti využívá internet stále více dětí a mladých lidí. Nezletilí jsou často vystaveni internetovým stránkám, které podporují škodlivé chování, dětskou pornografii, prostituci nezletilých, propagují diety vedoucí k anorexii nebo navádějí k sebevraždě. Podle údajů Interpolu počet nových snímků s tematikou dětské pornografie na internetu každým rokem roste. Musíme vyřešit problém bezpečnosti dětí na internetu na všech úrovních, tak abychom do řešení zapojili děti, jejich rodiny, školy a celou společnost. Musíme děti informovat o nebezpečích, kterým jsou vystaveny ve spojitosti s užíváním nových technologií. Musíme jim pomáhat rozeznat případy možného zneužívání dětí, obtěžování, násilí nebo jiných rizik, formy, v jakých se vyskytují, a učít děti jak se proti nim bránit. Nový program Evropské komise Bezpečnější internet navrhuje přidělit 55 milionů EUR na boj proti takovému chování na internetu, které je dětem a mladým lidem škodlivé. Má za cíl vytvořit bezpečné internetové prostředí a podporovat prostředky pro předcházení trestné činnosti. Zahrnuje plány na vytvoření společné databáze a výměnu osvědčených postupů na mezinárodní úrovni.

Roger Knapman a Thomas Wise (NI), písemně. – Zneužívání a vykořisťování dětí prostřednictvím internetu, mobilních telefonů a dalších technologií je odporne a nepřijatelné, ale prostředky na jejich ochranu – a potrestání těch, kteří jim ubližují nebo jim zamýšlejí ublížit – je třeba přijmout na vnitrostátní úrovni a mezi vnitrostátními vládami na základě spolupráce. Jako vždy jsme přesvědčeni, že opatření na úrovni EU nejsou řešením.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), písemně. – (FI) Hlasovala jsem pro zprávu paní Angelillové, protože jednou z nejzákladnějších a nejstálejších struktur mezi základními evropskými hodnotami je naše povinnost chránit nevinné, tedy děti. Práva dětí a jejich ochrana jsou podstatou lidských hodnot. Internet přináší mnohá nebezpečí, proti nimž je třeba děti chránit účinněji, než jak tomu je v současnosti. Opatření na úrovni Společenství jsou v této oblasti oprávněná. Stále si musíme navzájem připomínat slova o „mlýnském kamenu“ a „mořské hlubině“.

Rovněž si coby rodiče musíme být vědomi naší vlastní odpovědnosti. Podpořila jsem všechny pozměňovací návrhy, které zdůrazňovaly význam informování a vzdělávání rodičů, učitelů a dalších lidí pracujících s dětmi. Je velmi důležité tímto způsobem rodiče informovat a podporovat tak odpovědné využívání komunikačních technologií.

Dále je důležitý pozměňovací návrh 23, který se rovněž věnuje problémům „groomingu“ a elektronického obtěžování a různým formám násilného obsahu. Návrhy v pozměňovacím návrhu 26 na zavedení různých technických nástrojů a podporu odpovědnosti poskytovatelů služeb jsou jen správné a opodstatněné.

Carl Lang a Fernand Le Rachinel (NI), písemně. – (FR) Podle anglické organizace Internet Watch Foundation, která bojuje proti držení a šíření snímků s tematikou dětské pornografie, je sexuální zneužívání dětí na internetu pro komerční účely rostoucí odvětví představující nízké riziko a vysoký zisk. Prodej těchto snímků na internetu dokonce tvoří zvrácený trh v hodnotě miliard euro.

Ztotožňujeme se s postojem Komise a naší kolegyně, kteří chtějí zastavit takovýto druh činnosti, zejména, prostřednictvím vytvoření blokačního mechanismu u kreditních karet a při elektronických platbách v případě nakupování snímků s tematikou dětské pornografie na internetu.

V současnosti bohužel existuje závažné technické omezení v rámci všech vyvíjených vnitrostátních a evropských ochranných mechanismů. Většina komerčních serverů, která tyto snímky nabízí, se ve skutečnosti nenachází v Evropě, ale ve Spojených státech, Rusku a v Asii. Proto lze jejich nelegální obsah snadno přenést do systému v jedné zemi a prohlížet je v jiné. Je tudíž pochopitelné, že účinné prostředky pro boj proti šíření pedofilie na internetu jsou sice nezbytné, ale problematické.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), písemně. – Vítáme zprávu zaměřenou na vytvoření bezpečnějšího internetového prostředí pro děti. Je naší odpovědností chránit naše děti před nebezpečným materiálem obsahujícím dětskou pornografii a násilí. Tato zpráva by však neměla být používána jako záminka pro harmonizaci trestního práva v EU. V první řadě potřebujeme lepší koordinaci mezi vnitrostátními právními systémy.

David Martin (PSE), písemně. – Plně podporuji potřebu rozpočtu ve výši 55 milionů EUR na zajištění toho, aby děti, z nichž mnoho denně tráví přinejmenším tři hodiny na internetu, byly lépe chráněny před nebezpečným uživatelským obsahem. Podporuji nutnost lépe informovat rodiče a osoby pečující o děti prostřednictvím informačních balíčků o nebezpečích na internetu.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Internet není sledován, ovšem děti a mládež si málokdy uvědomují nebezpečí, která tam na ně čekají. Skutečnost, kterou uvádí britská studie, že tři čtvrtiny dětí už se na internetu setkaly se snímky s pornografickým nebo násilným obsahem, je znepokojující. Musíme proti tomu mladé lidi chránit a stejně tak proti závažnému nezákonnému chování na internetu, jakým jsou „kybernetická šikana“ a „kybergrooming“.

To druhé je obzvláště důležité pro zajištění toho, aby internet přestal být rájem pedofilních zločinců, kteří využívají jeho anonymitu. V tom uspějeme pouze prostřednictvím kombinace různých opatření, která by se měla rovněž vztahovat na internetové kavárny. Podle mého názoru nám tato zpráva umožňuje pokročit správným směrem, i když ne dost daleko, a proto jsem pro ni hlasoval.

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Bezpečnost dětí ve vztahu k internetovým komunikačním systémům má zásadní význam vzhledem k šíření nových technologií a nárůstu počítačové gramotnosti, v jejichž rámci jsou děti stále více vystavovány nebezpečím nelegálního obsahu a škodlivého chování, jako např. obtěžování, dětské pornografii, groomingu na internetu za účelem sexuálního zneužívání, kybernetické šikany a podněcování k sebepoškození, anorexii a sebevraždě.

Je nutné přijmout opatření, na kterých by se podílely děti, rodiny a školy společně s dalšími zúčastněnými stranami. Je zapotřebí společného úsilí zaměřeného na zlepšení znalostí a prevence, aby děti získaly povědomí o dané problematice. Je tudíž potřeba provést rozsáhlou kampaň zaměřenou na počítačovou gramotnost mezi rodiči a učiteli, abychom zmenšili generační propast v oblasti technologií. Musíme podporovat opatření zahrnující poskytování informací, rozvoj nových technologických nástrojů a výměnu osvědčených postupů.

Tyto návrhy platí stejnou měrou i pro Portugalsko, kde vláda dětem od 6 let poskytuje počítač Magalhães. Zajímalo by mě, zda portugalská vláda ve svých krocích zohlední všechny obavy vyjádřené v této zprávě.

Frédérique Ries (ALDE), písemně. – (FR) Internet je nedílnou součástí každodenního života našich dětí. Čím jsou starší, tím víc internet využívají. Mládež starší 11 let surfuje na internetu denně a kolem věku 15 let se na internet připojuje a komunikuje jeho prostřednictvím několikrát za den.

Nicméně využívání tohoto impozantního nástroje, jenž je bránou k poznání a odrazovým můstkem ke vzdělávající se společnosti, není bez rizika.

Nespočet dětí je tak nevědomky vystaveno škodlivým snímkům nebo obsahu, jako např. podvodným reklamám, obtěžování, pornografii a podněcování k rasismu a sebevraždám.

Toto zneužívání je způsobeno zejména nedostatkem odpovídající mezinárodní regulace a spolupráce.

Evropský program Bezpečnější internet s rozpočtem 55 milionů EUR si klade za cíl zvýšit povědomí o nebezpečích na internetu nejen mezi dětmi, ale také mezi jejich rodiči a učiteli. Rovněž chce podporovat rozvoj filtrovacích systémů a označování internetových stránek považovaných za bezpečné pro děti.

Proto jsem přirozeně hlasovala pro zprávu italské poslankyně Roberty Angelillové, jež prosazuje používání internetu v bezpečném prostředí, kdy je zajištěna ochrana fyzické i morální integrity dětí.

Luca Romagnoli (NI), *písemně*. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, podporuji zprávu paní Angelillové o ochraně dětí používajících internet a další komunikační technologie. S masivním šířením nových technologií, které se postupně stávají dostupnějšími, jsou děti stále více vystaveny nebezpečím nelegálního obsahu, jako např. obtěžování, dětské pornografii, šikaně, podněcování k anorexii a tak dále. Potřebujeme tedy společná opatření, abychom takovému zneužívání mohli předcházet a mohli s ním bojovat. Rozhodně podporuji tuto zprávu, protože staví do popředí problém, který je orgány Společenství často podceňován. Na závěr oceňuji návrh na vytvoření evropské databáze snímků s tematikou dětské pornografie s odkazem v reálném čase na horkou linku, která by zprostředkovala informace policii, která by tak měla k dispozici nejlepší možné nástroje pro boj s takovými nenormálními chováními.

- Zpráva: Dan Jørgensen (A6-0291/2008)

Liam Aylward (UEN), *písemně*. – Tato směrnice navrhuje nová opatření na podporu provozu vozidel s nižšími emisemi CO₂. Se závazkem snížit emise skleníkových plynů o 18 % čelí Irsko velké výzvě. Co se týče dopravy, musíme se zaměřit na snižování emisí v tomto odvětví a zvyšování povědomí veřejnosti.

Tento návrh EU má za cíl rozvoj nové metodiky zaměřené na výpočet nákladů spojených se spotřebou energie a emisemi vozidel, které budou občany motivovat k nákupu energeticky úsporných vozidel. Takováto metodika zahrnuje všechny druhy silniční dopravy s výjimkou zásahových, záchranných a vojenských vozidel.

Podporujeme zavedení integrovaného přístupu, do něhož by byli zapojeni výrobci vozidel, dodavatelé pohonných hmot, opraváři, zákazníci, řidiči, stejně jako příslušné orgány. Iniciativa zaměřená na stimulaci trhu pro přechod na energeticky úspornější vozidla za konkurenční ceny poskytne irským občanům prostředky na snížení emisí a stejně tak i hospodářské výhody. To je přínosné na všech úrovních: kromě vnitrostátních nákladů se to týká i nákladů soukromých. Menší spotřeba pohonných hmot znamená snížení dovozu potřebných paliv. To podpoří celosvětový rozvoj technologie energeticky úsporných vozidel, což je nesmírně pozitivní krok.

Carlos Coelho (PPE-DE), *písemně*. – (PT) Široké uvádění technologií s větším výkonem na trh je často komplikováno vysokými počátečními náklady a tudíž nedostatečnou poptávkou ze strany zákazníků. Je tudíž zapotřebí podniknout kroky na úrovni Společenství, abychom podpořili investice potřebné k výrobě vozidel, která budou energeticky úspornější a budou méně znečišťovat prostředí, protože z dlouhodobého hlediska budou náklady spojené s touto alternativou nižší.

Souhlasím s cílem této směrnice, kterým je podpora uvádění čistých a energeticky účinných silničních vozidel na trh, čímž přispějeme k energetické účinnosti v dopravě snížením emisí CO₂ a ke zlepšení kvality ovzduší prostřednictvím snížení emisí znečišťujících látek.

Evropský parlament musí jít příkladem tím, že přijme kritéria udržitelnosti, zejména v oblasti veřejných zakázek.

Podporuji kompromis dosažený ve věci této zprávy. Je flexibilnější a méně byrokratický než původní návrh předložený Komisí a zpravodajem. S kompromisem souhlasím především proto, že respektuje zásadu subsidiarity a představuje menší zátěž pro místní orgány.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), *písemně*. – (EL) Podpora „čistých a energeticky účinných silničních vozidel“ je z technického hlediska zásadním opatřením v rámci ochrany životního prostředí, neboť emise z konvenčních vozidel přispívají ke změně klimatu a znečištění ovzduší v městských centrech se závažným dopadem na veřejné zdraví.

Navzdory demonstracím zaměstnanců požadujících kroky pro řešení závažných problémů se automobilový průmysl v rámci soutěže staví proti výrobě „čistých silničních vozidel“, pokud není předem zaručena větší výnosnost, a požaduje, aby náklady na výzkum a výrobu čistých vozidel byly financovány, společně s jejich zvyšujícím se ziskem, veřejným sektorem.

Přesně toto navrhovaná směrnice dělá, když požaduje, aby provozní výdaje na spotřebu energie, emise CO₂ a znečišťující látky v průběhu životnosti vozidla byly zahrnuty v kritériích pro zadávání veřejných zakázek v oblasti vozidel, a tudíž urážlivě používá veřejné finance na subvencování výroby čistějších vozidel v rámci automobilového průmyslu.

Zaměstnanci bojují za společnosti zprostředkující veřejnou dopravu, které splňují jejich potřeby vysoce kvalitními službami šetrnými k životnímu prostředí. Jsou proti jakékoli formě regulace určené k obohacování

automobilového průmyslu, který se svým neodpovědným sociálním postojem a postojem k životnímu prostředí zaměřeným na zvýšení zisků podílí na změně klimatu, nadměrné spotřebě zdrojů energie a na znečišťování ovzduší.

Edite Estrela (PSE), *písemně*. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu Dana Jørgensena o podpoře čistých a energeticky účinných silničních vozidel, neboť se domnívám, že je třeba toto odvětví podporovat k investování do vývoje vozidel s nízkou spotřebou energie a nízkými emisemi skleníkových plynů.

Veřejné správní orgány by měly pomáhat při podpoře stimulace tohoto trhu a zlepšování podílu odvětví dopravy na politikách EU v oblasti životního prostředí, klimatu a energie tím, že zohlední energetické a ekologické dopady při nákupu silničních vozidel.

Genowefa Grabowska (PSE), *písemně*. – (PL) Vozidla veřejné dopravy, která jsou šetrná k životnímu prostředí a energeticky úsporná, jsou samozřejmým přínosem. Jsou nezbytná pro naše města a životní prostředí. Měli bychom také pamatovat na začlenění používání „čistých“ vozidel v našich činnostech spojených s balíčkem o změně klimatu. Jako členka Výboru pro životní prostředí tudíž podporuji většinu kroků navrhovaných zpravodajem (a to zejména technická a organizační opatření), které přispějí k dosažení základního cíle, jímž je snížení znečištění prostřednictvím investic do technologií šetrných k životnímu prostředí s nižšími emisemi CO₂. Vozidla, kterých se to týká, jsou zejména služební vozidla (zvláště nákladní vozidla a autobusy pro operační podporu, údržbu infrastruktury, úklidová vozidla atd.).

Návrh zavést povinná kritéria pro úroveň emisí CO₂ při vyhlášení výběrových řízení na veřejné zakázky mi však připadá poněkud pochybný. Podle mého by bylo lepší, alespoň v počáteční fázi nové právní úpravy, dát zadavatelským organizacím v jednotlivých členských státech (kterými jsou ve většině případů místní orgány) právo zvolit si vlastní environmentální kritéria při zadávání veřejných zakázek v oblasti vozových parků. Souhlasím s hodnocením, že by zadávání veřejných zakázek coby vysoce důležitá součást evropského trhu mělo zůstat nástrojem pro podporu vozidel šetrných k životnímu prostředí, ale nemělo by to být prováděno mechanicky.

Jörg Leichtfried (PSE), *písemně*. – (DE) Hlasoval jsem pro podporu energeticky úsporných vozidel šetrných k životnímu prostředí při veřejném nabídkovém řízení.

Je třeba ocenit skutečnost, že by při zadávání veřejných zakázek v oblasti silničních vozidel orgány a určité společnosti zohlednily nejen cenu zakázky, ale také energii, kterou vozidlo během své životnosti spotřebuje, a dopady na životní prostředí – tedy včetně spotřeby energie, emisí CO₂ a dalších emisí znečišťujících látek.

Seán Ó Neachtain (UEN), *písemně*. – Jelikož se nacházíme uprostřed finanční krize, je pro nás, tvůrce politik, snadné soustředit se plně na stávající problém a zapomínat či opomíjet cíle a další iniciativy Evropské unie. Vítám tudíž zprávu, která zdůrazňuje potřebu pokroku v oblasti čistých a účinných vozidel.

Nejdůležitějším prvkem této zprávy je podle mého názoru skutečnost, že se nezaměřuje pouze na samotná vozidla a dopravu zákazníků, ale řeší rovněž podporu a posilování veřejného sektoru. Je záhodno, aby veřejný sektor šel příkladem evropským občanům při prosazování čistých vozidel.

Je chválné, že se zpravodaj snaží vytvořit vazbu mezi zadáváním veřejných zakázek a podporou a prosazováním čistých, účinných vozidel, a já doufám, že to povede k růstu investic a rozvoji výzkumu vozidel s nízkými emisemi CO₂.

Rovana Plumb (PSE), *písemně*. – (RO) Tato směrnice zavádí harmonizovanou metodiku zadávání veřejných zakázek na čistá a energeticky účinná vozidla určená pro udržitelnou službu v oblasti veřejné dopravy. Pomáhá také zavádět priority stanovené jako součást lisabonské strategie.

Výslovný požadavek se týká spotřeby energie, emisí oxidu uhličitého a emisí znečišťujících látek, které je třeba brát v potaz při nákupu silničních dopravních prostředků ze strany vnitrostátních orgánů, stejně jako při nákupu silničních dopravních prostředků za účelem poskytování služeb veřejné dopravy.

Největšího hospodářského přínosu bychom dosáhli, kdybychom při zadávání zakázek museli zahrnout externí náklady jako kritéria přidělení v rámci všech rozhodnutí. Majitelé vozidel by poté měli bezprostřední užitek z dlouhodobé úspory energie, která by daleko přesahovala možnou vyšší cenu vozidla.

Podpora čistých, energeticky účinných vozidel prostřednictvím veřejných zakázek na poskytování služeb veřejné dopravy prosazovaná touto iniciativou urychlí rozvoj těchto technologií na trhu a přispěje k úsporám energie, stejně jako k ochraně životního prostředí a veřejného zdraví.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), písemně. – (RO) Hlasovala jsem pro zprávu pana Jørgensena, která podporuje využívání zelených vozidel v rámci veřejné dopravy. Původní návrh předložený Komisí v roce 2005 Parlament zamítl, protože byl velmi byrokraticky, aniž by však vedl ke snížení úrovně znečištění. Předchozí návrh požadoval, aby 25 % motorových vozidel bylo zelených. Nový návrh hovoří pouze o motorových vozidlech určených pro veřejnou dopravu a o odpovědnosti vnitrostátních orgánů za poskytování těchto služeb. Domnívám se, že nový návrh pomůže vštípit místním politikům větší povědomí a přiměje je přijmout významné kroky k ochraně životního prostředí. Na evropské úrovni se výše nákladů plynoucích ze silniční infrastruktury ve velkých městských aglomeracích odhaduje na 1 % evropského HDP.

Znečištění ve velkých městech lze také snížit jak prostřednictvím prosazování veřejné dopravy, tak zejména prostřednictvím čistého systému veřejné dopravy. Kromě podpory využívání systémů metra, tramvají, trolejbusů a regionálně vlaků nebo lodní dopravy může být úroveň znečištění ve velkých evropských městech snížena rovněž zavedením zelených autobusů. Nová směrnice zavádí povinnost místních orgánů počítat s náklady na využívání autobusu nebo minibusu po celou jeho provozní životnost a zohlednit je. Ráda bych poblahopřála místním orgánům v Praze k zakoupení vozového parku zelených autobusů, k čemuž byla použita státní pomoc, čímž nám daly hodný následování.

- Zpráva: Françoise Grossetête (A6-0346/2008)

Liam Aylward (UEN), písemně. – Tato směrnice se zabývá předpisy týkajícími se registrace léčivých přípravků. Vítáme iniciativu EU zaměřenou na zjednodušení a harmonizaci stávajících předpisů. Jedná se o záležitost, která šetří čas i peníze a která uspokojí irské výrobce i spotřebitele.

Navrhovaná přezkoumání prospějí irskému farmaceutickému průmyslu, který je významnou měrou zastoupen v Evropě. Jsme šťastní, že v tomto odvětví 14 z 15 nejvýznamnějších společností ve světě v současnosti působí v Irsku. V Irsku je nyní přes 1 40 společností zaměřených na medicínské technologie, které poskytují 26 000 pracovních míst. A co víc, roční vývoz zdravotnických prostředků dosahuje zhruba 6,2 miliard EUR, což představuje 10 % celkového irského vývozu.

Podporujeme vytvoření jednotných kritérií hodnocení, schvalování a certifikace farmaceutických přípravků, u nichž dochází ke změnám, např. ve věci výrobních postupů, označování výrobků nebo informačních brožur pro pacienty. Uznáváme rovněž potřebu další harmonizace vnitrostátních předpisů členských států a evropských právních předpisů za účelem snížení administrativní zátěže a zjednodušení změn regulujících systém, jako např. povolení jediné žádosti pro jednu nebo více stejných změn. Souhlasíme s přezkoumáním kontroly Komise v oblasti „zařazení látek“, „ochranných lhůt“ a „zásad a pokynů“.

Carlos Coelho (PPE-DE), písemně. – (PT) Stávající způsob řešení odchylek se ukazuje jako stále méně účinný a už není uspokojivý pro orgány ani pro farmaceutický průmysl jako celek.

Ke každé jednotlivé změně u výrobků schválených čistě vnitrostátním řízením v různých členských státech se přistupuje různými způsoby, co se týče dokumentace, kterou je třeba předložit, a hodnotícího postupu. Tato situace způsobuje problémy v různých oblastech: v oblasti veřejného zdraví, vnitřního trhu, právního a praktického uplatňování.

Zpráva navrhuje určitá zlepšení. Z důvodů harmonizace a zjednodušení je důležité, aby změny povolování uvádění výrobků na trh podléhaly stejným regulačním požadavkům bez ohledu na původně použitý licenční postup. Prospěch z tohoto budou mít všechny zúčastněné strany: pacienti, příslušné orgány a farmaceutické společnosti.

Souhlasím s pozměňovacími návrhy navrženými v kompromisním postoji, neboť zdůrazňují potřebu zjednodušení a sladění správních postupů, povolení možnosti předkládání jedné žádosti pro jednu nebo více stejných změn a zdůraznění potřeby uplatňování zásady subsidiarity.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu Françoise Grossetêteové o změnách registrací léčivých přípravků, protože podporuji myšlenku jednotného licenčního postupu pro uvádění léčivých přípravků na trh Společenství, protože to povede k zajištění bezpečí evropských občanů.

Musím vyzvednout zejména návrh Skupiny sociálních demokratů ohledně používání zásady subsidiarity při uplatňování evropského systému odchylek v oblasti léčivých přípravků prodávaných výhradně na vnitrostátním trhu, čímž by byly chráněny malé a střední podniky vyrábějící rostlinná léčiva a homeopatické přípravky.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), písemně. – (PL) Vzhledem k nedostatku harmonizace na úrovni Společenství odchylky v čistě domácí registraci přípravků pro uvádění na trh podléhají vnitrostátním právním předpisům. V některých členských státech jsou požadavky spojené s povolením pro uvedení přípravku na vnitrostátní trh podobné těm, které se vztahují k odchylkám v oblasti registrace léčivých přípravků. Ve většině zemí ovšem není takováto koordinace, což znamená, že mezi členskými státy existují rozdíly ve vnitrostátních opatřeních.

Tato situace má negativní vliv na veřejné zdraví, administrativní zátěž a všeobecné fungování vnitřního trhu s farmaceutickými výrobky.

Všechny léčivé přípravky bez ohledu na kritéria registrace by měly podléhat stejným hodnotícím kritériím a správním opatřením, pokud se jejich registrace na trhu liší.

- Zpráva: Toine Manders (A6-0195/2008)

Brian Crowley (UEN), písemně. – Podstatou této zprávy je zásadní problém ochrany spotřebitele. Existuje očividně poptávka po timeshare a podobných produktech a my nemůžeme bránit odpovědným společnostem, aby na tuto poptávku reagovaly. Nemyslím si, že kdokoli jakýmkoli způsobem naznačuje, že všechny společnosti působící v této oblasti jsou zapleteny ve špatných postupech nebo zneužívání. Jsme si nicméně vědomi toho, že existují společnosti, které bezohledně zneužívají evropské spotřebitele a že evropští spotřebitelé jsou poškozováni při jednání se špatně řízenými společnostmi, které se utrhly ze řetězu následkem nedostatečných právních předpisů v této oblasti. Řada irských rekreativců utrpěla závažné finanční a právní obtíže následkem dohod, které uzavřeli se špatně řízenou timesharingovou společností v kontinentální Evropě.

Nová směrnice obsahuje některé nezbytné záruky týkající se ochrany spotřebitele v oblastech, jakými jsou reklama a smlouvy. Zejména vítám ustanovení ve věci práva na odstoupení od smlouvy nebo lhůty na rozmyšlenou, jež spotřebitelům poskytuje – pod tlakem ostré reklamní kampaně, nebo když jsou na dovolené – čas pro řádné uvážení, aby si mohli být jistí, že souhlasí se střednědobými a dlouhodobými důsledky dohody o timeshareových službách.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), písemně. – (EL) Právo zaměstnanců na odpočinek a dovolenou se změnilo v komoditu sloužící k obohacení kapitálu. Účelem produktů timeshare a nových produktů prosazovaných v těchto rámcích je využívání neustálého zkracování doby dovolené, snižujících se příjmů a snah zaměstnanců zajistit si dlouhodobě levnou dovolenou, čímž vytvářejí obrat přesahující 11 miliard EUR.

Tyto podvody a agresivní metody používané společnostmi, které jsou často smyšlené, k přesvědčování a podvádění zákazníků, zahrnují v nejlepším případě škálu triků, od drobného písma ve smlouvách po klamavou reklamu, únavné prezentace, slibování darů a tak dále, a téměř vždy končí okamžitým podepsáním závazných dokumentů pod nátlakem.

Stížnosti, které spotřebitelské organizace dostávají, ohledně podvodů, nadměrných poplatků za provoz a údržbu, přijímaných kreditních karet, velkých cenových propadů při opětovném prodeji z důvodu marketingových výdajů a tak dále, se nedají spočítat.

Zařazení dalších produktů, jako např. dovolené na lodi nebo v klubech či karavanech, do směrnice o dočasném užívání nemovitostí zajišťuje právní krytí a nové zdroje zisku pro kapitál.

Lhůta na rozmyšlenou, která je omezena na 10 dní a zahrnuje pokutu ve výši 3 % celkové částky, tento problém neřeší. Právě naopak, stejně jako je tomu v případě spotřebního zboží EU přenáší břemeno odpovědnosti na zaměstnance.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu pana Manderse o ochraně spotřebitelů týkající se dočasného užívání nemovitostí vzhledem k tomu, že kompromis dosažený společně s Radou v této věci nabízí větší ochranu práv a zájmů evropských spotřebitelů.

Domnívám se, že zlepšení právních předpisů v tomto odvětví prospěje nejen spotřebitelům, ale také evropské turistice.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Tato zpráva stanovuje soubor návrhů, které v podstatě přijímáme s ohledem na potřebu posílení práv spotřebitelů na informace o rekreačních produktech. Zpráva stanovuje,

že provozovatelé mají povinnost poskytovat důležité informace v takovém rozsahu, aby zákazníci mohli přijímat informovanější rozhodnutí v souvislosti s uzavíranými smlouvami.

Dále dochází k prodloužení lhůty, během níž spotřebitelé mohou od dohody odstoupit bez jakéhokoli poplatku, zejména v případech, že jim nebyly poskytnuty potřebné informace. Je nezbytné zamezit zneužití a opakovaným případům podvodů. Doufáme, že zákaz placení záloh v jakékoli výši ochranné během lhůty a ukládání splátek při prodeji dlouhodobých rekreačních produktů na tom budou mít kladný podíl.

David Martin (PSE), *písemně*. – Plně podporuji zprávu o rostoucí ochraně spotřebitelů v této oblasti. Vzhledem k tomu, že britští spotřebitelé představují třetinu všech evropských majitelů timeshare, je tento zákon reakcí na zájmy spotřebitelů ve Velké Británii. Zcela schvaluji nutnost toho, aby maloobchodní prodejci timeshare prodloužili zákazníkům lhůtu na rozmyšlenou, stejně jako povinnost poskytnout všechny podrobnosti nákupu před podpisem smlouvy.

Luís Queiró (PPE-DE), *písemně*. – (PT) Řada stížností spotřebitelů potvrdila závažné problémy, s nimiž se spotřebitelé setkali v oblasti timeshare, což vede k nerovnováze na trhu. Rozvoj trhu co se týče poptávky a významný rozvoj nových produktů, uváděných na trh stejným způsobem, způsobují spotřebitelům a podnikům podstatné problémy.

Text, o němž jsme dnes hlasovali, v podstatě pozměňuje definice a rozsah této směrnice tak, aby byly pokryty nové rekreační produkty. Rovněž upřesňuje a aktualizuje ustanovení vztahující se k obsahu a jazyku informací a smluv poskytovaných zákazníkům.

Obchodní činnosti ovlivněné touto směrnicí mají zásadní význam pro evropské odvětví cestovního ruchu, včetně portugalského, a co je důležitější, pro provozovatele a spotřebitele. Ústřední myšlenkou je tudíž posílení postavení zákazníka při jakémkoli jednání za účelem nákupu práv na užívání. Tímto způsobem lze lépe bojovat proti nejistotám existujícím v oblasti trhu a lze vytvořit stabilnější a transparentnější prostředí, a poskytnout tak spotřebitelům více kvalitnějších informací.

- Zpráva: Sophia in 't Veld (A6-0403/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), *písemně*. – (IT) Hlasoval jsem pro návrh doporučení Evropského parlamentu Radě ohledně uzavření dohody mezi Evropskou unií a Austrálií o zpracovávání údajů jmenné evidence cestujících (PNR) leteckých dopravců australskou celní správou. Nedávno jsem navštívil Austrálii a z rozhovorů s tamějšími zástupci vlády jsem vyrozuměl, že toto hlasování bude představovat významný krok, který posílí stávající spolupráci Evropy a Austrálie v oblasti bezpečnosti osobní a nákladní dopravy.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *písemně*. – (PT) Přestože se jedná o krok zpět, má postoj Evropského parlamentu zásluhu na tom, že upozornil na nepřijatelné dohody mezi EU a třetími zeměmi s ohledem na zpracování a přenos dat obsažených ve jmenné evidenci cestujících (PNR) leteckých dopravců pod záminkou „boje proti terorismu“.

Kromě dalších důležitých prvků návrh:

- odsuzuje častý nedostatek jakékoli parlamentní kontroly nad jednáním o těchto dohodách a jejich schvalování, přičemž souhlas parlamentu je požadován pouze v sedmi členských státech;

- varuje, že dohoda nemusí odpovídat mezinárodním zákonům o ochraně údajů;

- lituje, že množství požadovaných údajů je stejné jako v případě dohody se Spojenými státy a zahrnuje navíc údaje o hotelových rezervacích a rezervacích vozidel, telefonních číslech, e-mailových adresách, osobních a obchodních adresách, stravovacích preferencích, číslech kreditních karet, osobních údajích sdělovacích rasu nebo etnický původ, politické názory, náboženské a filozofické přesvědčení a členství v odborových organizacích, stejně jako další údaje o zdraví a sexuálních aktivitách.

Toto je další nepřijatelná situace způsobená současnými tendencemi v oblasti bezpečnosti, jež ohrožuje práva, svobody a záruky občanů.

Andreas Mölzer (NI), *písemně*. – (DE) Když se podíváme na situaci kolem dohody o zpracovávání údajů jmenné evidence cestujících se Spojenými státy, ukazuje se znepokojivý vývoj, k němuž dochází ve jménu boje proti terorismu. V rámci této dohody jsou osobní údaje, jako např. telefonní čísla a e-mailové adresy, přenášeny a roky uchovávány. Při tomto procesu není nijak zaručena ochrana osobních údajů. Je třeba zabránit dalšímu takovému porušování ochrany údajů.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Zpráva odhaluje pokrytectví Evropského parlamentu, co se týče osobních práv občanů a demokratických svobod. Veškerá kritika ze strany Evropského parlamentu se omezuje na procesní otázky a na skutečnost, že evropským občanům není poskytována ochrana, která je jim údajně poskytována v rámci právních předpisů EU. Ovšem právě tyto právní předpisy bezohledně porušují všechny formy ochrany osobních údajů a zavádí všeobecné záznamy osobních údajů a shromažďování a výměnu nejcitlivějších osobních údajů mezi represivními mechanismy členských států a dokonce i mezi tajnými službami třetích zemí.

Skutečnost, že se zpráva neodvažuje požadovat zrušení dohody nebo její vzájemnost je důkazem toho, že veškeré povrchní protesty vůči ní jsou předneseny jen, aby se neřeklo. Stejně jako u podobné, nepřijatelné dohody mezi EU a Spojenými státy, nebrání diskretní výhrady ze strany Evropského parlamentu tomu, aby k osobním údajům zaměstnanců z EU neměly přístup všechny tajné služby a veškeré represivní mechanismy v rámci své „protiteroristické spolupráce“.

Opět je zřejmé, že Evropský parlament a EU nejen, že nejsou schopny hájit demokratická práva a svobodu občanů, ale právě naopak je omezují do té míry, že je likvidují prostřednictvím reakčních legislativních opatření a dohod.

- Zpráva: Jan Andersson (A6-0370/2008)

John Attard-Montalto (PSE), písemně. – Rozhodnutí Evropského soudního dvora v případech Laval, Ruffert a Lucembursko ukázalo, že je nutné vyjasnit, že hospodářské svobody, jak je stanoví smlouvy, by měly být vykládány takovým způsobem, aby nedocházelo k porušování uplatňování základních sociálních práv uznávaných členskými státy a předpisy Společenství. Toto se týká práva sjednávat, uzavírat a prosazovat kolektivní smlouvy a podnikat společné kroky, aniž je porušována autonomie sociálních partnerů v rámci uplatňování těchto základních práv při sledování sociálních zájmů a cílů ochrany zaměstnanců.

Nepochybně je zapotřebí přezkoumat stávající právní předpisy. Tato situace by mohla vést k tomu, že se zaměstnanci v hostitelských zemích ocitnou pod tlakem soutěže v oblasti nízkých mezd. Chci se připojit k iniciativě svých kolegů ohledně zavedení konzistentního provádění směrnice o vysílání pracovníků ve všech členských státech.

Zcela souhlasím s tím, že by Komise a členské státy měly přijmout opatření pro boj proti zneužívání práv, zejména v oblasti činnosti společností, které v podstatě nejsou zapojeny v žádném skutečném a efektivním podnikání v zemi, v níž jsou registrovány.

Vytvoření právního rámce pro nadnárodní kolektivní smlouvy bude zajisté krokem vpřed a je třeba říct, že důležitým.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE), písemně. – Britští konzervativci podporují právo zaměstnanců na stávku, ale také právo zaměstnanců nestávkovat, pokud se tak rozhodnou. Podporujeme rozhodnutí Evropského soudního dvora a nedomníváme se, že jimi byla zpochybněna práva zaměstnanců. Přezkoumání směrnice o vysílání pracovníků není nutné, stejně jako rozšíření jejího právního základu, kvůli problémům, které určité členské státy zaznamenaly v důsledku organizace vnitrostátních trhů práce. Každoročně je úspěšně vyslán 1 milion zaměstnanců.

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE), písemně. – (SV) Dnes jsem se rozhodla zdržet závěrečného hlasování o zprávě pana Anderssona o problémech kolektivních smluv v EU (A6-0370/2008). Kolektivní smlouvy, práva odborových organizací a právo na protestní akce v kolektivním vyjednávání jsou uvedeny v Lisabonské smlouvě, kterou bych ráda viděla jako právně závazný dokument. Smlouva také obsahuje právo na práci, právo na podnikání a právo na pohyb v různých státech EU. Výjimky nelze učinit, jak je požadováno v návrhu, v případě představitelů odborů, v souvislosti s respektováním základních právních zásad ES, například zásady proporcionality. Toto platí a samozřejmě musí platit pro všechny občany EU.

Právo ES a smlouvy by měly mít své největší zastánce v Evropském parlamentu. Existuje však nebezpečí, že se postoj přijatý Parlamentem ohledně právního základu stane hrozbou pro budoucí svobodu pohybu. Velmi mě však těší, že Evropský parlament přijal postoj, který je nakloněn švédskému modelu a našim kolektivním smlouvám.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Usnesení přijaté většinou Evropského parlamentu o nepřijatelných rozhodnutích Evropského soudního dvora v případech Laval, Ruffert a Viking je zcela nepřiměřené. Nestací uznat, že zásada volného pohybu služeb není nadřazená základním právům, zejména

právu odborových organizací na protestní akce v kolektivním vyjednávání, zvláště proto, že jde o ústavní právo v několika členských státech.

Ačkoli usnesení zdůrazňuje, že hospodářské svobody, jak je stanoví Smlouvy, by měly být vykládány takovým způsobem, aby by neporušovaly uplatňování základních sociálních práv, včetně práva sjednávat, uzavírat a vymáhat kolektivní smlouvy a práva podnikat kolektivní kroky, pravdou je, že zatímco zásady použité Soudním dvorem zůstávají součástí evropských Smluv s ohledem na to, že jsou rovněž obsaženy v návrhu Lisabonské smlouvy, nikdo nemůže zaručit, že stejná rozhodnutí nebudou učiněna opakovaně.

Hlasovali jsme tudíž proti zprávě, neboť se nezabývá jádrem věci a místo toho trvá na podpoře návrhu Lisabonské smlouvy, přestože ta už byla zamítnuta irskými občany.

Glyn Ford (PSE), písemně. – Podpořil jsem zprávu pana Anderssona o výzvách, které pro kolektivní smlouvy představuje série nedávných rozhodnutí Evropského soudního dvora. Nepochybují o právní platnosti přijatých rozhodnutí, pochybuji však o tom, že odrážejí záměr Parlamentu, Komise a Rady, když byla schválena směrnice o vysílání pracovníků.

Závěr je jasný: směrnice musí být přezkoumána, aby byla pozměněna její ustanovení za účelem obnovení našeho původního záměru. Toto musí být prioritou Evropské komise. Tuto věc je třeba bezodkladně řešit. Pokud tato Komise nenapraví situaci, musí tak učinit nová Komise po evropských volbách v roce 2009. Já budu hlasovat pro schválení jakékoli nové Komise, která nebude mít tento problém ve svém pracovním programu na prvních dvanácti měsících své činnosti.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Ve zprávě pana Anderssona se tvrdí, že zohledňuje poučení ze skandálních rozhodnutí Soudního dvora v Lucembursku, zejména v případech Laval a Viking. Tato rozhodnutí dávají přednost volnému pohybu služeb a svobodě zakládat podniky před ochranou národních zájmů zaměstnanců a práv proti sociálnímu dumpingu. V nepřijatelné míře podřizují uplatňování sociálních práv „zásadě proporcionality“, která dalece přesahuje zákonná omezení (např. veřejný pořádek a zdraví) uznávaná vnitrostátními právními předpisy a úmluvami MOP.

Představují nestandardní návrat první verze Bolkensteinovy směrnice, ve které se právo země původu (sociální právo, pracovní právo, platy atd.) vztahovalo na zaměstnance, kteří chtěli poskytovat služby v jiném členském státě bez ohledu na právní předpisy nebo kolektivní smlouvy v daném jiném členském státě. V současnosti byla tato verze zamítnuta evropským zákonodárcem a je nepřijatelné, aby na sebe soudci brali roli tvůrců právních předpisů pod záminkou výkladu práva.

Ačkoli občas pan Andersson odvádí dobrou práci, příliš si zakládá na ultra-liberálních zásadách, které vedly k situaci, v rámci jejíhož řešení jeho zpráva vyžaduje naši podporu. Z tohoto důvodu se zdržíme hlasování.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Skupina sociálních demokratů v Evropském parlamentu a pravá část středových stran plně podpořily všechny změny ve smlouvě EU. Mají tak podíl na tom, že daly orgánům EU, včetně Evropského soudního dvora, ještě větší moc nad švédským trhem práce. Tímto způsobem se EU stala hrozbou pro regulace trhu práce, které vznikly prostřednictvím jednání a právních předpisů, které jsou pevně zakotveny ve švédské společnosti.

Zpráva doporučuje především změny směrnice o vysílání pracovníků. Nedokáže tedy předejít neustálým zásahům Evropského soudního dvora do předpisů platných pro švédský trh práce. Zaprvé, výsledek je kompromisem mezi konzervativci a socialisty – situace, která vedla k nejasným a protichůdným definicím. Zadruhé, primární právo EU týkající se vnitřního trhu (článek 49) má přednost před ustanoveními směrnice o vysílání pracovníků. Evropský soudní dvůr tedy může nadále dospět ke stejnému závěru jako v případě Laval.

EU nesmí být kladeny úkoly, které mohou vyřešit samotné členské státy a trh práce je skutečně záležitostí, která by měla spadat do jejich pravomoci. Červnový seznam tudíž doporučuje švédskou výjimku z právních předpisů EU v oblasti trhu práce, aby bylo zaručeno, že Evropský soudní dvůr v budoucnu nebude moci kontrolovat švédský trh práce.

Nicméně jsme hlasovali pro zprávu, protože její cíl je stále platný, jak jen to jde, pro zabránění budoucím zásahům Evropského soudního dvora do švédských kolektivních smluv.

Rovněž podporujeme pozměňovací návrhy, které doporučují větší vnitrostátní sebeurčení v otázkách trhu práce, ale pochopitelně jsme hlasovali proti zpravodajově oslavě Lisabonské smlouvy.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), písemně. – (PL) Rozhodla jsem se hlasovat proti zprávě pana Anderssona o výzvách týkajících se kolektivních smluv v Evropské unii.

Zpravodaj kritizuje rozhodnutí Evropského soudu ve věci směrnice o vysílání pracovníků a vyzývá k jejímu přezkoumání.

Rozhodně nesouhlasím se zpravodajovým přístupem a jsem rovněž přesvědčená, že vyzývat ke změně směrnice bez potřebné analýzy na úrovni členských států, zejména v těch členských státech ovlivněných rozhodnutím Evropského soudního dvora, je nepředložený krok učiněný z politických důvodů. Zejména formulace použitá zpravodajem je útokem na volné poskytování služeb, jednu ze základních svobod Evropské unie a ohrožuje liberalizaci poskytování služeb, které stanovuje směrnice o službách, a zásadu země původu.

Z mého hlediska řádné provádění směrnice o vysílání pracovníků všemi členskými státy a větší správní spolupráce mezi nimi poskytne odpovídající prostředky na jedné straně k zaručení ochrany práv zaměstnanců a svobody poskytovat služby na straně druhé.

Lituji skutečnosti, že Parlament zamítl pozměňovací návrhy, které měly zprávé zaručit větší vyváženost.

Ona Juknevičienė (ALDE), písemně. – (LT) Směrnice o dočasných agenturních pracovnících je důležitá v našem úsilí o uzákonění volného pohybu služeb a zaměstnanců v rámci Společenství. Ne všechny členské státy dodržují požadavky směrnice. Někdy jsou na zprostředkovatele služeb kladeny větší požadavky, než jaké jsou uvedeny ve směrnici. Porušováním nařízení směrnice dochází k blokování služeb, což je zástěrkou ochrannářských politik. Evropský soudní dvůr (ESD) prošetřil případ lotyšského stavebního podniku „Laval“, kterému bylo zakázáno poskytovat stavební služby ve Švédsku. Podle švédského práva byla vyžadována kolektivní smlouva, ačkoli byla podepsána v Lotyšsku. ESD rozhodl, že je zakázáno klást požadavky, které jsou dodatečné nebo větší než požadavky stanovené směrnicí. Rozhodnutí přijaté ESD v případě „Laval“ a v dalších podobných případech je ve zprávě a v pozměňovacích návrzích kritizováno a dokonce zpochybňováno.

Hlasovala jsem proti, neboť se domnívám, že Evropský parlament překračuje své pravomoci tím, že vykládá nebo zpochybňuje rozhodnutí přijatá ESD. Nesouhlasím s prohlášeními, která zpochybňují spravedlnost rozhodnutí ESD, a navrhuji, aby rozhodnutí ESD nebyla v určitých státech EU uplatňována. Takovýmito prohlášeními nejen, že zpochybňujeme kompetentnost ESD, ale také vyjadřujeme pochyby o jeho nestrannosti, riskujeme porušování institucionálního systému EU a podporujeme nedůvěru občanů v tuto instituci. Také nesouhlasím se záměrem přezkoumat a revidovat směrnici. Pokud směrnice nefunguje v některých státech tak, jak by měla, pak jsou za to odpovědní členové Společenství, protože nejsou schopni uvést ustanovení směrnice do praxe, nebo je uplatňují nesprávně v rámci vnitrostátních právních předpisů. Evropská komise by měla dohlížet na to, zda jsou směrnice EU prováděny do vnitrostátních právních předpisů správně a zda vnitrostátní právní předpisy dodržují podstatu a ducha směrnic.

Carl Lang (NI), písemně. – (FR) Cíl sociální Evropa stanovený Evropskou unií je iluze, Lisabonská strategie je fiasko a nejrůznější kouzelné lektvary, které si vysnili zastánci EU ke zlepšení životních a pracovních podmínek, se ukázaly jako neúčinné z prostého důvodu, že skutečná vize Bruselu je ultra-liberální a podřízená myšlence globalizace. Na jednu stranu chceme zabránit sociálnímu dumpingu, abychom chránili zaměstnance, ať se jedná o vyslané pracovníky, nebo ne, a mít tudíž vyvážený vnitřní trh a na druhou stranu chceme udělat všechno, co je v našich silách, abychom o něco více otevřeli ekonomické hranice prostřednictvím masivní emigrace uchazečů o zaměstnání a občanů.

Toto je jen věčný obrázek proevropské schizofrenie. Kupříkladu stačí jen vzít na vědomí odkazy na zániklou Lisabonskou smlouvu, které se několikrát vyskytly v této zmatečné zprávě. Následně nevíme, jak by mohla představit jasnou vizi, která by usilovala o rovnováhu mezi volným pohybem služeb a právy zaměstnanců.

Bogusław Liberadzki (PSE), písemně. – (PL) Cílem Evropského společenství je zajistit základní práva všech občanů, jak v oblasti veřejného života, tak na trhu práce. Náš ideál je vypořádání se s diskriminací a nejistotou spojenou s budoucností.

Zpravodaj Jan Andersson poukazuje na to, že některé rozsudky Evropského soudního dvora by se mohly dotknout některých občanů a jejich smyslu pro rovnost a respektování trhu práce. Abychom předešli výskytu takových situací v budoucnu, pan Anderson navrhuje, že je třeba provést rychlé kroky pro zachování pozměňovacích návrhů k právním předpisům, které by odvrátily všechny potenciální sociální, ekonomické a politické dopady rozsudků ESD. To zahrnuje přezkoumání směrnice o vysílání pracovníků a okamžité přijetí směrnice o dočasných agenturních pracovnících.

Zkrátka se domnívám, že bychom měli přijmout tuto zprávu v zájmu vize sjednocené Evropy.

Kartika Tamara Liotard a Erik Meijer (GUE/NGL), písemně. – (NL) Mnoho podnikatelů podléhá pokušení platit zaměstnancům za odváděnou práci co nejméně. Další náklady spojené se zaměstnáním, jako např. bezpečnost a zařízení, jsou také na vážkách. Zaměstnanci se však mohou chránit jen tím, že zajistí to, aby jejich mzda byla založena na obecně závazné kolektivní pracovní smlouvě a odpovídající právní ochraně v zemi, kde pracují a žijí.

Jak původní cíle směrnice o službách, tak nedávné rozsudky Evropského soudního dvora mají vliv na tuto ochranu. Pokud umožňují uplatňování méně výhodných kolektivních pracovních smluv nebo méně výhodných zahraničních právních předpisů, stále více zaměstnavatelů začne přecházet na tyto úsporné možnosti a příjem zaměstnanců dramaticky poklesne.

Někteří podléhají představě, že návrh Ústavy pro Evropu nebo Lisabonská smlouva poskytují proti tomuto dostatečné záruky. Abychom toho dosáhli, bylo by třeba dané dokumenty modifikovat předtím, než by mohly být schváleny. Někteří očekávali, že zpráva pana Anderssona zmíněné záruky nabídne. Avšak s kompromisy, které byly dohodnuty s ohledem na tento text, je to ještě méně pravděpodobné než, jak tomu bylo původně. Z tohoto důvodu pro zprávu hlasovat nemůžeme.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Je nepřijatelné, aby byly na jedné straně veřejné smlouvy předkládány pro celou EU, a na straně druhé, aby povinnost zaplatit dohodnuté minimální mzdy, které jsou spojené s odměnou, byla Evropským soudním dvorem anulována na základě toho, že je nekompatibilní se směrnicí o vysílání pracovníků a se směrnicí o službách. EU v tomto případě ukazuje své pravé barvy jako čisté hospodářské společenství, které odbyvá sociálně znevýhodněné občany buráky a prázdnými slovy. Je nejvyšší čas, aby EU odpověděla na volání o pomoc ze strany občanů, které příliš dlouho přehlížela a pokusila se odstranit mezery a vyřešit rozpory. Tato zpráva by o to alespoň měla začít usilovat, ale stále nechává příliš mnoho prostoru pro zneužívání, což je důvod, proč jsem se zdržel hlasování.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Stejně jako evropská levice i já podporuji plné uznávání základních práv zaměstnanců. Odmítl jsem hlasovat pro zprávu pana Anderssona, neboť i přes jednotlivé pozitivní prvky ještě stále není dostačující. Domnívám se, že tato zpráva představuje ztracenou příležitost účinně řešit otázku práv zaměstnanců v rámci evropských primárních právních předpisů. Uplatňování základních práv uznávaných členskými státy v úmluvách MOP a v Evropské sociální chartě, včetně práva na vyjednávání, nemůže záviset na nekontrolovaném úsudku soudce a vždycky přichází na řadu jako druhé, protože je založeno na v hierarchii níže postaveném zdroji právních předpisů. Právo na odborovou akci nesmí být ohroženo. Smlouvy musí obsahovat „doložku o sociální ochraně“.

Olle Schmidt (ALDE), písemně. – (SV) V průběhu dne se hlasovalo o zprávě pana Anderssona o budoucnosti kolektivních dohod v Evropě například po rozsudku v případě společnosti Laval. Skupina sociálních demokratů v Evropském parlamentu požadovala, aby stávající právní předpis EU – známý jako směrnice o vysílání pracovníků – byl zrušen, aby bylo zaručeno, že si Švédsko bude moci zachovat své kolektivní smlouvy.

Já jsem na druhou stranu aktivně vystupoval ve Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů a před plenárním zasedáním s cílem zajistit, aby tato otázka byla především projednávána na odpovídající úrovni: vnitrostátní úrovni. Důvodem je to, že jsem přesvědčen, že strategie ze strany skupiny PSE je špatně promyšlená. Tím, že se opakovaně snaží přenést rozsudek v případě společnosti Laval na evropskou úroveň namísto toho, aby věc byla vyřešena prostřednictvím švédských právních předpisů, je vyvíjen tlak na zavedení více společných právních předpisů v oblasti trhu práce – což způsobilo naše současné problémy hned na počátku. Vzhledem k tomu, že pan Andersson a Parlament přijali můj návrh nerušit směrnici o vysílání pracovníků, dokud vnitrostátní vyšetřování nepotvrdí, že je to skutečně nezbytné, jsem toho názoru, že přesto nemohu hlasovat pro zprávu.

Brian Simpson (PSE), písemně. – Děkuji našemu zpravodaji Janu Anderssonovi za jeho zprávu na toto velmi důležité téma.

Nedávné případy projednávané ESD a samotné rozsudky tohoto soudu znamenají, že práva zaměstnanců a solidarita zaměstnanců prostřednictvím kolektivních smluv jsou ohrožovány společnostmi, jejichž jedinou prioritou je zisk, a pokud to znamená porušování práv zaměstnanců, žádný problém: jsou připraveni udělat právě toto.

Evropský sociální model, na který jsme právem hrdí, je napadán a vážně ohrožován spekulanty.

Hrozba dovezené levné pracovní síly je skutečná a zadním vchodem ji sem vnesli bezohlední zaměstnavatelé pod záminkou volného pohybu.

Zásada volného pohybu nikdy nebyla zamýšlena jako nástroj levné pracovní síly nebo jako zásada sloužící k oslabování sociálních podmínek zaměstnanců. Zajímavé by bylo, co by na to řekl Jacques Delors.

Rozsudky v případech Viking a Laval představují útok na odbory a práva zaměstnanců. Proto je zpráva pana Anderssona nanejvýš potřebná a já ji z tohoto důvodu podpořím. Zpráva obnovuje rovnováhu, od které ESD ve svých nedávných rozsudcích tak očividně opustil.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), písemně. – (DA) Evropský soudní dvůr se v rozsudcích v případech Vaxholm/Viking Line/Rüffert/Lucembursko očividně postavil na stranu vnitřního trhu a práva usazování na úkor práv zaměstnanců, včetně práva na stávku s cílem předejít sociálnímu dumpingu.

Rozhodnutí Evropského soudního dvora ovšem nepřišla jako blesk z čistého nebe. Jsou založena na základních smlouvách EU doplněných vágmi směrnici o vysílání pracovníků.

Pokud by většina v Evropském parlamentu skutečně chtěla hájit zájmy zaměstnanců, vyžadovalo by to zásadní změny smluv EU, například ve formě právně závazného sociálního protokolu, který by základní práva zaměstnanců nadřadil vnitřnímu trhu a právu usazování.

Konečná verze zprávy pana Anderssona, jež je výsledkem spolupráce mezi zpravodajem z řad socialistů a konzervativci, tento zásadní požadavek neklade. Zpráva nedokáže ani požadovat přezkum směrnice o vysílání pracovníků. To znamená, že je to jen nafouklá bublina obalená spoustou hezkých slov a přání.

Lidové hnutí například předložilo řadu pozměňovacích návrhů týkajících se skutečnosti, že by právo na protestní akce v kolektivním vyjednávání mělo zůstat vnitrostátní záležitostí. Všechny tyto pozměňovací návrhy byly socialisticko-konzervativní aliancí zamítnuty.

V tomto světle Lidové hnutí nemůže při závěrečném hlasování zprávu pana Anderssona podpořit. Namísto toho budeme pokračovat v práci na ochraně zaměstnanců proti nižším mzdám a horším pracovním podmínkám, jimž Evropský soudní dvůr připravil půdu.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), písemně. – (SV) Zpráva o kolektivních smlouvách v EU nevyjadřuje žádný skutečně hodnotný postoj. Jejím cílem je posílení postavení zaměstnanců v období po rozsudku v případě Laval, ale obsah zprávy je bohužel tomuto záměru velmi vzdálen.

Bylo by špatné znovu jednat o směrnici EU o vysílání pracovníků, jak navrhuje zpráva. To by znamenalo riskovat, že se situace zaměstnanců ještě zhorší. Na toto riziko nejsme připraveni, protože v celém evropském systému dominují konzervativní síly.

Zpráva se nezmiňuje o tom, že by právo na stávku mělo mít přednost před svobodným trhem, a o tom, že toto je třeba uvést v sociálně závazném protokolu k Lisabonské smlouvě. Skupina konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice předložila v souvislosti s tím množství pozměňovacích návrhů, ty ale byly převážnou většinou zamítnuty.

Je třeba, aby Švédsko zařadilo do Lisabonské smlouvy výjimku, která stanoví, že rozsudek v případě Laval nemá ve Švédsku žádný vliv. Tento pozměňovací návrh skupiny GUE/NGL byl ovšem také zamítnut. Zpráva namísto toho chválí Lisabonskou smlouvu navzdory skutečnosti, že smlouva rozsudek v případě Laval nijak nemění, ale naopak ho potvrzuje.

Georgios Toussas (GUE/NGL), písemně. – (EL) Zpráva se snaží řešit reakce pracující třídy a zaměstnanců všeobecně na nepřijatelné rozhodnutí Soudního dvora Evropských společenství (ESD), které považuje stávky zaměstnanců za nelegální, protože rámec, v němž zaměstnanci bojují a způsob, jakým bojují, je v rozporu s Maastrichtskou smlouvou a Lisabonskou smlouvou, které chrání konkurenceschopnost a volný pohyb a činnost kapitálu v členských státech EU jako základní, nepopíratelnou zásadu. Obhajuje politiku zdola a reakční povahu EU. Snaží se přesvědčit zaměstnance, že je prostřednictvím EU údajně možné nastolit „rovnováhu“ mezi právy zaměstnanců a právem na volný pohyb kapitálu, aby bylo možné využít jakékoli příležitosti pro větší vykořisťování pracující třídy a ostatních občanů, čímž jsou chráněny a zvyšovány zisky monopolů.

Podobně evropské strany, které vidí pouze jedinou cestu vpřed, šíří mezi zaměstnanci nebezpečnou iluzi, že EU také může získat „sociální tvář“ a že EU a kapitál mohou nabýt sociální povědomí prostřednictvím „doložek o sociální ochraně“.

Útok EU proti politice zdola na nejzákladnější práva zaměstnanců dokazuje, že se EU nezmění. Byla vytvořena a existuje pouze proto, aby oddaně sloužila zájmům monopolních obchodních skupin a aby hájila vykořisťování pracujících třídy.

Lars Wohlin (PPE-DE), písemně. – (SV) Hlasoval jsem proti zprávě. Další předpisy na úrovni EU by ovšem pravděpodobně posílily moc Evropského soudního dvora. Podle mého názoru by o problémech v oblasti politiky trhu práce neměl rozhodovat Evropský soudní dvůr, ale švédský parlament nebo sociální partneři.

Hlasoval jsem proti pozitivním formulacím týkajícím se Lisabonské smlouvy a nedomnívám se, že by Listina základních práv měla být právně závaznou, neboť by pak existovalo nebezpečí, že bude v praxi docházet k přesunu zákonodárné moci švédského parlamentu na Evropský soudní dvůr.

- Návrh usnesení: Partnerství mezi EU a Vietnamem (RC-B6-0538/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro novou dohodu o partnerství a spolupráci mezi EU a Vietnamem, která bude obsahovat jednoznačnou doložku o lidských právech. Rád bych však v této souvislosti zdůraznil nutnost toho, aby vitemanská vláda dané podmínky dodržovala. Musí se zavázat, že zajistí spolupráci, větší dodržování lidských práv a náboženské svobody tím, že v rámci svých právních předpisů zruší ustanovení, která kriminalizují disent, a tím, že zruší cenzuru.

Bairbre de Brún, Jens Holm, Kartika Tamara Liotard, Mary Lou McDonald, Erik Meijer a Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), písemně. – Plně podporujeme dodržování lidských práv a demokratických zásad, jak je navrhuje dohoda o spolupráci mezi EU a Vietnamem, a domníváme se, že v této oblasti je zapotřebí pokroku ze strany Vietnamu.

Takovéto zásady jsou univerzální a měly by být uplatňovány stejným způsobem ve vztahu ke všem zemím v rámci EU i mimo ni.

Hlasujeme tudíž pro toto usnesení navzdory poněkud nevyváženému způsobu, jakým bylo předloženo.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) S ohledem na druhé kolo jednání o nové dohodě o partnerství a spolupráci mezi Evropskou Unií a Vietnamem, která proběhla včera a předevedl jsem v Hanoji, většina Parlamentu přijala usnesení, které se jeví spíše jako ukázka pokrytectví a instrumentalizace lidských práv.

Při čtení obsahu jsme se mohli ptát, proč většina Parlamentu také nenavrhl, že podmíní budoucí dohodu doložkou zajišťující dodržování demokracie a lidských práv ze strany EU.

Jak užitečné a obohacující by pro EP bylo, kdyby např. „žádal“ členské státy a EU, aby nespolupracovaly ve věci letů CIA sloužících k převozu zločinců nebo je kryly, aby dodržovaly lidská práva imigrantů, která zjevně porušuje „směrnice o navrácení osob“, aby dodržovaly demokraticky a svrchovaně vyjádřenou vůli občanů Francie, Nizozemska a Irska, kteří odmítli navrhovanou „ústavní“ / „Lisabonskou“ smlouvu, aby dodržovaly mezinárodní právní předpisy, zejména ve věci Kosova, a aby přestaly předstírat, že můžou poučovat svět...

Co by se stalo, kdyby nám tohle dělal Vietnam? Souhlasil by EP, že bude za těchto podmínek vyjednávat? Souhlasil by se vzájemným uplatňováním této doložky? Očividně ne, protože „dialog“ a „doložka“ jsou jen pro ty druhé...

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem pro návrh usnesení o demokracii, lidských právech a nové dohodě o partnerství mezi Evropskou Unií a Vietnamem. V rámci dialogu mezi Evropskou unií a Vietnamem je v podstatě třeba konkrétním způsobem zlepšit situaci lidských práv, která jsou příliš často tvrdě porušována. Rozhodně toto usnesení podporuji, neboť Vietnam musí zrušit cenzuru médií a zrušit ustanovení omezující právo na vykonávání náboženských úkonů a politickou a náboženskou svobodu, pokud se chce aktivně zapojit do mezinárodního společenství. Dále Vietnam musí spolupracovat se Spojenými národy ve věci těchto práv a svobod.

Proto toto usnesení podporuji a opakuji výzvu Komisi, aby vytvořila jednoznačnou měřítko hodnocení současných rozvojových projektů ve Vietnamu, a zajistila tak jejich soulad s doložkou o lidských právech a demokracii.

8. Opravy hlasování a sdělení úmyslu hlasovat: viz zápis

(Zasedání bylo přerušeno ve 13:35 a znovu zahájeno v 15:00)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ ROURE

Místopředsedkyně

9. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

10. Oprava k textu přijatému Parlamentem (Článek 204 a jednacího řádu): viz zápis

11. Souhrnný rozpočet na rok 2009 (oddíl III) – Návrh souhrnného rozpočtu na rok 2009 (oddíly I, II, IV, V, VI, VII, VIII a IX), (rozprava)

Předsedající. – Dále je na programu společná rozprava o:

- zprávě Jutty Haugové (A6-0398/2008) jménem Rozpočtového výboru o návrhu souhrnného rozpočtu Evropské unie na finanční rok 2009 (C6-0309/2008 - 2008/2026(BUD)) a návrhu na změnu č. 1/2009 k předběžnému návrhu rozpočtu Evropské unie na rok 2009, oddíl III – Komise (SEC (2008)2435));

- zprávě Janusze Lewandowského (A6-0397/2008) jménem Rozpočtového výboru o návrhu souhrnného rozpočtu Evropské unie na finanční rok 2009

Oddíl I, Evropský parlament

Oddíl II, Rada

Oddíl IV, Soudní dvůr

Oddíl V, Účetní dvůr

Oddíl VI, Evropský hospodářský a sociální výbor

Oddíl VII, Výbor regionů

Oddíl VIII, Evropský veřejný ochránce práv

Oddíl IX, Evropský inspektor ochrany údajů

(C6-0310/2008 - 2008/2026B(BUD)).

Jutta Haug, zpravodajka. – (DE) Paní předsedající, pane úřadující předsedo Rady, paní komisařko, dámy a pánové, přípravy na první čtení evropského rozpočtu na rok 2009 jsou u konce. Proto bych ráda zahájila dnešní rozpravu vřelým poděkováním jak členům Rozpočtového výboru, tak i všem členům odborných výborů, kteří se mnou úzce spolupracovali, za spolupráci a všechen čas, které takto investovali.

Již na počátku rozpočtového procesu 2009 jsem řekla, a ráda to zopakuji, že rozpočtový zpravodaj je jen tak dobrý, jako celý jeho tým spolupracovníků. Takže jsem vám velice vděčná.

Také bych ráda poděkovala sekretariátu Rozpočtového výboru: bez soustavně výborných pracovních výkonů zaměstnanců sekretariátu bychom my, členové Parlamentu, při nejlepší vůli nebyli ničím! Proto děkuji! Ano, souhlasím, pořádný potlesk by byl na místě.

(Potlesk)

Můj dík patří i mé osobní asistentce a spolupracovníkům a spolupracovnicím politických skupin: pořádný výkon vyžaduje mnoho hlav a mnoho rukou.

Přípravy na první čtení našeho rozpočtu, během kterých jsme museli přečíst, pochopit a zhodnotit 1 400 pozměňovacích návrhů, byly ovlivněny finanční krizí. Ačkoli se náš rozpočet ve výši okolo 130 miliard EUR může zdát směšně malý v porovnání s několika sty miliardami, které členské státy v samostatném či

společném úsilí rozprostřely jako ochranný deštník nad bankami a reálnou ekonomikou, byly naše přípravy na první čtení ovlivněny diskusními příspěvky ze všech zúčastněných frakcí k tomuto tématu. V podstatě jsme již předvíдали reakce Rady na naše rozpočtové požadavky.

Co tedy požadujeme? Zprv jsou to platby. Již v červenci jsme poukázali na to, že nemůžeme souhlasit se schodkem ve výši 15 % mezi vyhrazenými závazky a platbami, se kterým Komise přišla v rozpočtovém návrhu, a který Rada ještě navýšila. Podle našeho názoru to není v souladu se zásadami rozpočtové správnosti a jasnosti. I když srovnáme tento schodek ve třetím roce současného finančního výhledu se schodkem ve třetím roce minulého finančního výhledu, který dosáhl pouze 3 procenta, nenalezneme pro tak vysoký schodek ospravedlnění. Z těchto důvodů jsme navýšili platby: nemohli jsme sice odbourat schodek zcela, ale podařilo se nám ho zmenšit na polovinu na nynějších 8 procent.

Platby jsme nenavýšili ani na základě aklamace, ani náhodně, ale u těch položek rozpočtu, které slouží k financování parlamentních priorit: opatření proti změně klimatu, sociální dimenzi ve smyslu navýšování počtu pracovních míst, formování globalizace, podpora pro malé a střední podniky, dále jsme navýšili položky, které přispívají ke zvýšení bezpečnosti občanů. Celkově došlo k navýšení plateb ze 0,89 % hrubého domácího produktu – což byla hodnota navržená Radou – na zaokrouhleně 0,96 % hrubého domácího produktu.

Zadruhé jsme se rozhodli plně využít možností, které nám nabízí finanční výhled. V podkapitolách 1a a 3b chceme rozdělit peníze na ty rozpočtové položky, které jsou pro nás důležité, a to beze zbytku. Chceme, aby název podkapitoly 1a – „Konkurenceschopnosti k růstu a zaměstnanosti“ – nebyl jen pouhou rétorikou, ale aby se pod ním skrývala konkrétní opatření. Stejně tak nechceme, aby byl název podkapitoly 3b – „Občanství“ – pouhou frází. Chceme do něho vnést život jako do pojmu, který v sobě zahrnuje opatření, která se přímo dotýkají občanů na regionální úrovni, a která tak Evropskou unii zvláště reprezentují.

Za třetí jsme prodiskutovali s politickými skupinami a předali Komisi k ohodnocení balík pilotních projektů a přípravných opatření pro řadu podnětů na nová politická témata, nové činnosti společnosti a snad i nová zákonodárná opatření.

Za čtvrté jsme jednali v souladu s naším politickým přesvědčením. Dobrou administrativní práci, ať od Komise nebo od decentralizovaných agentur, můžeme očekávat pouze tehdy, je-li jejím zaměstnancům poskytnut dostatečný rozpočet. Z tohoto důvodu nemůžeme přijmout škrty Komise. Zde jsme se vrátili k původnímu návrhu rozpočtu. Za tento krok by nám Komise měla nejen poděkovat, ale i se za nás postavit při jednáních s Radou.

Za páté bych ráda zmínila náš největší problém, a sice položku 4 se vznešeným názvem „EU jako globální aktér“. Tato položka byla zřízena již v rámci jednání o finančním výhledu, a již tehdy byla zoufale podfinancovaná. Z toho důvodu jsme v každoročních diskusích o rozpočtu zdůrazňovali totéž: jak je možné poskytnout finance na vše, co si je vyžaduje, a zároveň si nechat rezervu na nepředvídatelné výdaje během hospodářského roku?

Ráda bych předem poznamenala, že neexistovalo a neexistuje uspokojivé řešení. Pro naši účast v Kosovu, Afghánistánu, Palestině a nyní i Gruzii potřebujeme dlouhodobé finanční programy namísto tohoto přežívání ze dne na den.

Není žádnou novinkou, že nás Komise postavila před nový problém: s ohledem na celosvětový nárůst cen potravin navrhla zřízení potravinové pomoci pro méně rozvinuté státy ve finanční hodnotě 1 miliardy EUR na léta 2008 a 2009.

Pokud by Komise byla pečlivá, navrhla by okamžitě přesunutí potřebných zdrojů z kapitoly 2 do kapitoly 4. Komise tak neudělala nejen proto, že není pečlivá, ale i proto, že se obávala. Obávala se nesouhlasu Rady. Pro nás tím vstal problém. Potřebujeme přesvědčit Radu o tom, že je třeba přestat vést pouze plané řeči o potřebě pomoci těm nejchudším. Je třeba přimět ji, aby nám pomohla s hledáním zdrojů tak, abychom mohli uskutečnit přímou potravinovou pomoc, zakoupit osivo a hnojiva.

V Rozpočtovém výboru je celkem zřejmé, že nebudeme schopni nalézt potřebné finance v rozpočtových liniích v položce 4, a proto jsme vytvořili to, co je známé pod názvem „hvězdičkový dodatek“, obsahující 250 milionů EUR na potravinovou pomoc, 40 milionů pro Kosovo, 80 milionů pro Palestinu a 20 milionů pro Afghánistán. Tento hvězdičkový dodatek, který naznačuje naši vůli investovat nad rámec finančního výhledu, by měl být chápán jako výzva Radě.

Doufejme, že bude náš odkaz skutečně Radou interpretován jako výzva nebo požadavek, a že s námi bez prodlení zahájí jednání. Nemůžeme si dovolit ztrácet čas – nesmíme vše nechat na poslední chvíli. Pane úřadující předsedo Rady, teď je řada na vás.

(Potlesk)

Janusz Lewandowski, zpravodaj. – (PL) Paní předsedající, paní komisařko Grybauskaitėová, která rozumíte polsky, ale pravděpodobně nebudete mít zájem o mou část rozpočtového procesu.

Dostáváme se na konec procesu, který nazýváme „pilotním“. Je vhodná příležitost pro zdůraznění dobré spolupráce s předsednictvem a vytrvalé budování vzájemné důvěry Rozpočtovým výborem a předsednictvem, což je mimo jiné výsledkem úsilí generálního sekretáře Rømera. Nicméně „nikdo není dokonalý“, a proto existují názorové rozdíly, které odráží především oblast rezerv, které jsme stanovili na rok 2009. Nicméně, nikdo není dokonalý, a jisté neshody přetrvávají, což je patrné například v oblasti rezerv, které jsme stanovili na rok 2009. Rozpočet na rok 2009 musí čelit řadě zvláštních výzev. Jedná se o volební rok, který si žádá zvláštní přístup, především co se týče komunikace s veřejností, kterou je třeba dotovat. V tomto roce bude poslancům Evropského parlamentu zároveň uznán nový status, což se neobejde bez finančních důsledků. Dále bych rád zdůraznil nové zásady v systému zaměstnávání a vyplácení asistentů, který se stane transparentnějším v souladu s našimi již dříve zmíněnými potřebami a rušením penzijních fondů v jejich předešlé podobě. Mimo to jsme v druhé polovině roku 2008 stáli před úkolem restrukturalizace rozpočtu s ohledem na pravděpodobný scénář, že Lisabonská smlouva, měnící kompetence Parlamentu, nebude ratifikována, a my budeme muset fungovat na základě starých Smluv.

Podářilo se nám udržet rozpočet pod úrovní hranice, kterou jsme si sami stanovili, tj. 20% hranice u administrativních výdajů orgánů Evropské unie. Měli bychom přijmout tuto výši jak v administrativě, tak v politických skupinách, protože podmiňují lepší fungování zákonodárné činnosti, čímž ulehčují život poslanců Evropského parlamentu a přinášejí zlepšení do nového způsobu projednávání ve výborech, které má nastat v roce 2009.

Příslušné rezervy bychom rádi použili na postupné odstranění některých nepoměrů, které vykryštalizovaly během dlouhého období v různých sekcích administrativy Parlamentu. Zdroje by měly být poskytovány přednostně na ty služby, které jsou přímo spojeny s prací parlamentních výborů. Jsme si vědomi dalších iniciativ, které by mohly přispět ke zlepšení práce Parlamentu, konkrétně systém zpracování informací a poznatků v parlamentní knihovně. Bereme na vědomí, že do voleb nebude bohužel otevřeno nové návštěvnické centrum. Bylo oznámeno, že bude otevřeno, ale otevřeno nebude. Můžeme počítat s tím, že bude zprovozněno do konce roku 2009, což jsme také zohlednili v rezervách určených pro zaměstnance.

Dodržování rozpočtu je filozofií Parlamentu i dalších orgánů, přičemž bychom se měli obzvláště během volebního roku vyhnout prezentování evropských institucí jako příliš náročných, co se týká nákladů pro evropského daňového poplatníka. Totéž platí i pro další orgány, kde jsme zvážili výše zmíněné, všechna rozhodnutí Rady, a zohlednili to v našem vyhodnocení potřeb orgánů. Rád bych zdůraznil dva naše počiny: pro Evropský soudní dvůr máme 39 položek spojených s novým postupem agentur, pro Evropský účetní dvůr máme tři nové položky, které zvyšují potenciál organizace, ale zároveň umožňují financovat jeho nové sídlo formou předfinancování.

To zvěstuje hladký a rychlý průběh zítřejšího hlasování, což je výsledkem výborné spolupráce s koordinátory politických skupin, navrhovateli stanoviska výboru, a v neposlední řadě řízení výboru panem Raimere Bøgem. Můj zvláštní dík patří lidem, kteří mi pomáhali, konkrétně Richardu Westerovi a Marrianně Pariové.

Dalia Grybauskaitė, komisařka. – Paní předsedající, velmi mě těší, jak rychle a účinně dokončil Parlament své první čtení, a že je připraven k zítřejšímu hlasování. Tento obrovský kus práce byl odveden Rozpočtovým výborem, jeho vedením a koordinátory, a samozřejmě politickými skupinami. Tento největší díl odvedené práce se nyní stane předmětem jednání. V příštích dvou měsících zahájíme spolupráci mezi dvěma křídly rozpočtového orgánu a Komisí.

Komise obecně velice oceňuje a sdílí politické priority, na základě kterých Evropský parlament navrhuje posílení rozpočtu a jeho vyrovnání. Co se týče plateb, má Evropský parlament v úmyslu vylepšit úroveň vyplácení plateb do určitého stropu. Nicméně, nás to dostatečně nepřesvědčilo, protože jsme toho názoru, že předběžný návrh rozpočtu lépe odpovídá současné schopnosti absorpce, zejména v členských státech. Tento týden pošlu informace ohledně provádění rozpočtu, a vidíte, že naše výpočty mají velmi seriózní základ.

Komise z velké části souhlasí s novým postupem ohledně pilotních projektů a přípravnými opatřeními navrhovanými Parlamentem. Při této příležitosti bych ráda zdůraznila, že oceňuji výbornou spolupráci mezi našimi orgány, což je výsledkem nového úspěšného přístupu zastávaného generální zpravodajkou, paní Haugovou. Poprvé za dobu našeho vyjednávání jsme tak byli schopni přijmout a odsouhlasit širokou paletu těchto pilotních projektů ještě před létem.

Ráda bych upozornila na řadu záležitostí, které stále – při prvním čtení – vzbuzují závažné pochybnosti Komise.

První a nejdůležitější z nich se týká položky 5. Oceňujeme, že Parlament obnovil částky požadované Komisí na platy zaměstnanců. Nicméně zároveň bylo 37 milionů EUR převedeno do rezerv, jejichž uvolnění je vázáno splněním určitých podmínek.

Navíc byla vyčleněna dodatečná rezerva ve výši 16 milionů EUR na dvě určité oblasti politiky, konkrétně na dopravu a životní prostředí. Pro Komisi bude samozřejmě velmi obtížné na to reagovat, obzvláště na poslední zmíněné, protože v rámci Komise existuje jen jeden zaměstnavatel, a tím je Komise sama, a není možné pozastavit platby například jen u jednoho nebo dvou generálních ředitelství a pokračovat ve vyplácení ostatních.

Tyto rezervy – v celkové výši okolo 50 milionů EUR – by znamenaly zastavení nábory na 250 pracovních míst zřízených v souvislosti s rozšířením a od ledna by nebylo možné nahrazovat zaměstnance, kteří odcházejí do důchodu. Samozřejmě chápeme, že co nejdříve po prvním čtení vstoupí do hry naše vyjednávací a vysvětlovací schopnosti tváří v tvář vašim lidem. Pokusíme se poskytnout všechna potřebná vysvětlení a splnit všechny podmínky stanovené pro tyto rezervy.

Co se týče administrativní podpory operačních programů, tento rok Parlament následoval Rada a potvrdil škrtý. Chápu, že bude třeba doplňujících technických vysvětlení, a pokusíme se situaci řešit v rámci jednání o těchto liniích obecně.

Další problém, který vidíme, je skutečnost, že Parlament neobnovil platby požadované pro vydávání oznámení o výběrových řízeních na veřejné zakázky. To, podle našeho názoru, znemožňuje Komisi plnit své závazky pramenící ze směrnic o udělování veřejných zakázek, obzvláště pak v současné situaci. Snažíme se řešit a pomoci s řešením státní pomoci a dalších problémů v členských státech v souvislosti s kolísavou hospodářskou situací. Takto Komise riskuje soudní žalobu

Shrneme-li výše zmíněné, podrobí Komise detailní analýze každý pozměňovací návrh přijatý Parlamentem a předloží své reakce na počátku listopadu v „dopisu o proveditelnosti“ – tak jako každý rok – kde vysvětlí všechny potřebné detaily. Před dohodovacím řízením v listopadu a před druhým čtením se budeme snažit, jak jen to bude možné, vyřešit všechny ostatní body, které považujeme v prvním čtení za problematické

Komise se jako obvykle bude snažit být čestným makléřem mezi dvěma rozpočtovými orgány, obzvláště při jednáních o problémech, které se objevily v položkách 4 a 5 a při stanovování horní hranice pro vyplácení plateb v rozpočtu. Budeme se snažit být nápomocní při hledání vhodných podmínek a správného rozpočtu pro celou Evropu, obzvláště v tomto těžkém období, kterému společně čelíme.

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Paní předsedající, paní Grybauskaitėová, dámy a pánové, nejprve bych chtěl omluvit nepřítomnost pana Woertha, který se ze závažných důvodů zdržel v Paříži, neboť i ve Francii je v současné době připravován rozpočet a jeho návrh je nyní předkládán parlamentu v rámci prvního programového účtu veřejných financí. Po diskusi s panem Bögem jsem si vědom závažnosti této rozpravy v Parlamentu, stejně jako jejího významu pro francouzské předsednictví. Proto bych také rád poděkoval svým asistentům a asistentům Rady a pana Woertha, kteří mi pomáhali s přípravou této důležité rozpravy.

Doposud jsme pracovali v atmosféře pozitivní spolupráce, a mohu vás ujistit o tom, že Rada je připravena pokračovat ve vysoce kvalitním dialogu s výhledem na zajištění dohody o rozpočtu na rok 2009, který je vyrovnaný a uspokojivý pro všechny. Pozorně jsem naslouchal projevům paní Haugové a pana Lewandowskiho, který obzvláště vyjadřoval ochotu ke komunikaci. V této souvislosti jsme dnes ráno dosáhli politické dohody ohledně plánu na komunikaci s Parlamentem a Komisí. Těší mě, že mohu poznamenat, že bez ohledu na rozdílné postoje sdílíme společný cíl, a sice zajištění financování politických priorit Evropské unie, ať již to je konkurenceschopnost, soudržnost nebo růst.

Zřejmě je třeba, jak již zdůraznila paní Grybauskaitėová, zajistit Evropě v současném mezinárodním prostředí takové zdroje, aby mohla dostát své roli na mezinárodním poli. Nicméně k tomu musí dojít v souladu s finančním rámcem ustanoveným pro období 2007–2013.

Z tohoto důvodu bych rád stručně zmínil tři mimořádně důležité oblasti: první se týká poskytování plateb a jejich výše; druhá pojednává pravidla rozpočtové kázně a řádného finančního řízení; třetí se týká potravinového nástroje.

Co se týče přidělování plateb, nebudu skrývat skutečnost, že se Rada ve zvýšené míře obává vysokého počtu plateb, které zamýšlí Evropský parlament schválit v prvním čtení, protože tento záměr daleko překračuje původní návrh Komise v předběžném rozpočtu. Přidělování plateb by mělo odpovídat skutečným požadavkům. Obzvláště bychom si měli vzít poučení z plnění minulého rozpočtu, abychom byli schopni určit naši skutečnou schopnost provádět odvětvovou politiku.

Od vypracování finančního výhledu, který jsem já po určitou dobu mohl sledovat z jiného úhlu pohledu, jsme mohli vidět, že rozpočet Společenství byl vždy nedostatečně využit, a sice již od roku 1988. Opravný rozpočet z roku 2008 by měl ukázat, že tento rok byly potřeby při přidělování plateb opět podstatně nadhodnoceny, obzvláště co se týká tak zásadních politik, jako je politika soudržnosti. V tomto bodě se zdá, že rok 2009 se nebude nijak lišit.

Jak již zmínila paní Grybauskaitėová, a na její příkaz, byla v posledních letech provedena zlepšení, i přesto přetrvávají značné nejasnosti ohledně finančního roku 2009. K 1. říjnu byly provedeny předběžné platby pouze u dvou programů ze 433 programů v rámci politiky soudržnosti.. Jistě uznáte, že si v současné ekonomické a finanční situaci nemůžeme dovolit porovnávat rozpočet Evropské unie s věcmi, které jsou nesrovnatelné – především v kontextu kroků, které byly podniknuty k uchránění finančního systému pro spořitelce a na ochranu evropských občanů. Musíme především podpořit zájmy daňových poplatníků a pokud možno se vyhnout tomu, abychom do rozpočtu zařadili položky, které nemohou být využity.

Druhým problémem je soulad s pravidly pro rozpočtovou kázeň a řádné finanční řízení. Rada se bude snažit beze zbytku naplnit interinstitucionální dohodu ze 17. května 2006. Výdaje se musí řídit limity stanovenými touto dohodou a musí být zachovány dostatečné rezervy pod stropem stanoveným pro různé oblasti. Těchto stropů, jak víme, nemusí být dosaženo. Jejich systematické naplňování není podle našeho názoru přijatelné, neboť tím zcela ohrožuje naši schopnost jednat při nepředvídaných událostech, které mohou nastat v průběhu rozpočtového roku 2009.

V tomto ohledu bych rád stručně zmínil položku 4, v souvislosti s níž má Parlament hlasovat o pozměňovacím návrhu, který má podstatně přesáhnout strop stanovený ve finančním výhledu. Jsme si dobře vědomi napětí, které se týká tuto položku. Musíme nalézt logickou odpověď na rozdílné priority Unie na mezinárodním poli, vhodně sladit míru své intervence, obzvláště v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky, přičemž jsme si vědomi toho, že v této oblasti se okolnosti mění velice rychle. Z tohoto důvodu bychom i zde měli ponechat dostatečné rezervy tak, abychom byli schopni reagovat na jakýkoli vývoj v této oblasti spojený s intervencemi v rámci SZBP.

Třetí problém se týká financování potravinového nástroje. To bude bezpochyby důležitý prvek v diskusích v Radě v nadcházejících týdnech. Evropská rada v červnu tohoto roku poskytla silnou politickou podporu tím, že přivítala přání Komise předložit svůj návrh, ale mandát Rady je jednoznačný: musíme najít takové finanční řešení, které je zcela v souladu se současným finančním výhledem. Jsem si vědom toho, že Parlament sdílí tento názor, nicméně Rada se snaží nalézt jakékoli vhodné finanční řešení tak, abychom mohli uvést do praxe politickou vůli, která byla vyjádřena i představiteli států a vlád a Evropskou komisí.

To, co jsem měl na mysli – abychom se vyhnuli případným chybám v překladu – je, že jsem si vědom toho, že Parlament nesdílí tento názor. Udělal jsem chybu, samozřejmě jsem se překl. Nicméně bych rád zmínil i body, ve kterých se shodne Parlament s Radou v oblasti potravinového nástroje. Obzvláště se shodneme ohledně skutečnosti, že oba máme výhrady k návrhu Komise, podle kterého je třeba celý nástroj financovat z rezerv pod stropem stanoveným pro položku 2.

Jednoznačně si musíme klást za cíl – a Rada je si toho vědoma – nalézt vhodnou kombinaci finančních zdrojů tak, abychom mohli dosáhnout shody v rámci Rady a jejího listopadového dohodovacího řízení ohledně celkové výše částky, kterou navrhla Komise a které by bylo možné dosáhnout. Jsem přesvědčen o tom, že tyto tři orgány udělají, co bude v jejich silách, aby zajistily maximální možnou shodu ohledně rozpočtu na rok 2009, financování nových iniciativ, které jsem zmiňoval, během dohodovacího řízení mezi

Radou a Parlamentem v listopadu. Tato shoda musí být tím nejlepším možným kompromisem pro Unii, její občany a orgány.

Ještě stručná zmínka o nařízení, jímž se zavádí rozhodování o vlastních zdrojích, o němž bude Parlament rozhodovat během tohoto jednání. Chtěl bych poděkovat – osobně i jménem Rady – Alainovi Lamassouereovi za jeho zprávu, stejně jako Parlamentu za jeho pracovitost a rychlost při projednávání této otázky. Co se nás týká, neměli bychom zamítat návrh Komise. Ratifikace rozhodování o vlastních zdrojích v různých členských státech probíhá dobře a doufáme, že budeme schopni dosáhnout našeho cíle, tedy celkového a jednotného vstupu v platnost k 1. lednu 2009. To je vše, co jsem si vám přál říci.

Ana Maria Gomes, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro zahraniční věci*. – Paní předsedající, chronický nedostatek financí pro položku 4 je věčným jablkem sváru. Brání nám to v plnění našich zahraničních závazků v krizových oblastech: v Kosovu, Palestině, Afghánistánu a Gruzii. Nejsme naprosto schopni vytvořit spolehlivou dlouhodobou společnou zahraniční a bezpečnostní politiku, dokud bude Komise a Rada pokračovat v rozpočtové strategii nedostatečného financování zahraničních vztahů a pouze ad hoc reakcí na aktuální krize, která si vyžádá všechny zdroje a všechnu pozornost, jako tomu dnes s Gruzii. Aktuální priorita zastíní prioritu minulou.

Aby se EU stala globálním hráčem, je třeba více financí v položce 4. Se současným finančním přidělem není možné uspokojit potřeby rozličných rozpočtových linií. Z tohoto důvodu Výbor pro zahraniční věci rozhodně podporuje strategii Výboru pro rozpočtovou kontrolu s cílem obnovení PNR ve všech rozpočtových položkách a navýšit tím rozpočtové linie pro Kosovo o 40 milionů EUR a pro Palestinu o 139 milionů EUR.

Taktéž podporujeme hvězdičkový dodatek. Jinými slovy, Rada a Parlament musí umožnit použití nástroje flexibility a všech dalších dostupných nástrojů stanovených v interinstitucionální dohodě, k přidělení 250 milionů EUR pro nástroj potravinové pomoci, 40 milionů EUR pro Kosovo, 80 milionů EUR pro Palestinu a 20 milionů pro Afghánistán.

Maria Martens, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro rozvoj*. – (NL) Budu mluvit jako členka Výboru pro rozvoj a jménem svého výboru bych ráda poznamenala tři skutečnosti. Zaprvé o potravinové krizi, zadruhé o systému vyhodnocování rozvojové politiky a zatřetí o nedostatku zdrojů v položce 4 – zahraniční výdaje, o nichž se již hovořilo.

Ráda bych začala potravinovou krizí, což je samozřejmě obrovský problém, protože ohrožuje životy milionů lidí, a je nezbytně nutné nalézt společný evropský přístup. Nicméně potřebujeme jiný přístup než ten, který Komise navrhla v prvním čtení. Musíme respektovat rozpočtové dohody, přičemž nesmějí být přehlíženy pravomoci Rady a Evropského parlamentu. Z tohoto důvodu mě těší, že Komise má v úmyslu revidovat první návrh – aby byly použity nevyužité zdroje z oblasti zemědělství.

Je třeba dosáhnout potravinové jistoty pro země, kterých se to týká. Není třeba zmiňovat, že potravinová pomoc je potřebná pro lidi, kteří jsou v bezprostředním ohrožení života, ale koneckonců z dlouhodobého hlediska by se výroba potravin měla vrátit do rozvojové agendy EU jako oblast, které má být věnována přednostní pozornost.

V této souvislosti je třeba projednat přehodnocení tematického programu potravinového zajištění. Budeme se muset zabývat zajištěním lepšího přístupu drobných zemědělců ke klíčovým výrobním faktorům. Proto vítáme, že se návrh setkal se souhlasem ke zkušebnímu projektu mikroúvěru, protože by to pravděpodobně mohlo usnadnit drobným zemědělcům financovat výrobu potravin.

Zadruhé, je třeba zlepšit systém na vyhodnocování rozvojové politiky. Vyhodnocování se až příliš soustředí na to, kam jsou investovány prostředky, a příliš málo na to, jaké jsou výsledky. Přejeme-li si, aby veřejnost i nadále podporovala rozvojovou spolupráci, budeme jí muset poskytnout lepší přehled o výsledcích naší práce.

Zatřetí, nedostatek zdrojů na zahraniční výdaje, položka 4, již byl projednán. To se týká nejen zdrojů na rozvojovou spolupráci, ale Kosova, Středního Východu a tak dále. Máme velké cíle. Oprávněně. Proto si tento bod zaslouží strukturální posílení.

Helmuth Markov, *navrhovatel stanoviska Výboru pro mezinárodní obchod*. – (DE) Paní předsedající, paní komisařko, pane úřadující předsedo Rady, rád bych upozornil na dva body v souvislosti se zprávou paní Haugové.

Zaprvé se na podnět Parlamentu podařilo vytvořit samostatnou rozpočtovou linii v rámci položky „obchodní politika pro pomoc obchodního charakteru“ – jinými slovy „podpora obchodu“ – ve výši 1 miliardy EUR za rok. Naneštěstí nám Komise dosud nebyla schopna předložit žádné podrobné informace o tom, jak mají být tyto závazky v oblasti pomoci prováděny a jestli jsou funkční. Je povzbudivé, že Rozpočtový výbor zapracoval pozměňovací návrh předložený Výborem pro mezinárodní obchod, kterým se ruší návrh Rady na snížení položky určené k obchodní pomoci o 50 %.

Má druhá poznámka se týká podpory rozvojových zemí v transferu technologií souvisejících s léčivý a vytváření kapacit. V průběhu minulého roku podnikl Parlament zvláštní kroky na pomoc nejchudším zemím s dodávkou léčiv a součástí toho je i odpovídající finanční pomoc. Naneštěstí ani Komise ani Rada nesdílí tento názor a pokud tomu rozumím správně, Rozpočtový výbor bohužel také v této souvislosti nepřipojil pozměňovací návrh.

Co se týče zprávy pana Lewandowskiho, můj výbor poukázal na důležitý aspekt práce Evropského parlamentu v oblasti mezinárodních obchodních vztahů: jde o jeho angažovanost v rámci meziparlamentní unie při Světové obchodní organizaci v Ženevě. Jelikož je náš Parlament jedním z organizátorů jejich každoročních zasedání a protože budou důležité ministerské konference nepochybně na programu i v následujícím roce v souvislosti s kolem v Dohá, je třeba navýšit finanční podporu k zajištění vhodných možností infrastruktury naší účasti. Navíc máme obzvláštní zájem na podpoře zástupců zemí AKT v podobě hrazení jejich cestovních výdajů a diet v souvislosti s Parlamentní konferencí. Obě tyto součásti práce EP pomáhají zvyšovat průhlednost a posilovat dialog mezi parlamenty, vládami a širokou veřejností. Zároveň vedou k větší poctivosti a legitimitě při jednáních a rozhodování v rámci jednání ve WTO.

Pervenche Berès, *navrhovatelka stanoviska Hospodářského a měnového výboru.* – (FR) Paní předsedající, paní Grybauskaitėová, pane Jouyete, ráda bych promluvila za Hospodářský a měnový výbor a vyjádřila spokojenost, lítost a naději.

Má spokojenost pramení ze skutečnosti, že Rozpočtový výbor souhlasil převzít náš návrh, konkrétně návrh, aby inspektoři, ať již v oblasti bankovníctví, pojišťovnictví nebo cenných papírů, potřebují více finančních prostředků, aby mohli lépe spolupracovat. To je samozřejmé a dokonce i ti, kdo nejsou členy Hospodářského a měnového výboru, budou souhlasit s tím, že je to nezbytně důležité.

Lituji, že v době současné krize, kdy je euro naším základním kamenem, naším skutečným základem, snížila Komise drasticky naše zdroje pro komunikační aktivity související s naší úžasnou měnou.

Doufám, že zítra si plénum uvědomí, že zdroje euroskupiny mají být bez ohledu na to, jaké výše by měly od nynějška dosahovat, navýšeny. Nesmí mít povrchní strukturu, bez obsahu. Stalo se to skutečností. Proto doufám, že bude zítra Parlament hlasovat ve prospěch zásady navýšení prostředků pro euroskupinu.

Karin Jöns, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro zaměstnanost a sociální věci.* – (DE) Paní předsedající, ráda bych nejprve poděkovala členům Rozpočtového výboru za to, že velkou měrou sdílejí přístup k rozpočtu s Výborem pro zaměstnanost a sociální věci.

Nicméně bych ještě jednou ráda uvedla přesvědčivé důvody pro odpovídající navýšení financí pro sociální dialog, jak jsme navrhovali. Není možné neustále hovořit o tom, že sociální dialog důležitým je pilířem evropského sociálního modelu, a na druhé straně právě v této oblasti snižovat finance.

V tomto bodě bych ráda apelovala na Radu, aby se s námi pokusila nalézt řešení problému s tímto poklesem. Je třeba zmínit obzvláště dramatický dopad na práci odborových organizací a neudržitelnost škrťů v dlouhodobém horizontu.

Ještě bych se ráda vyjádřila ke dvěma pilotním projektům výboru: existoval široký konsensus ohledně pilotního projektu týkajícího se vysílání pracovníků a jsem si jista tím, že výsledky tohoto projektu nám zprostředkují důležité poznatky jako podklad pro naše další politická rozhodnutí v souvislosti se směrnicí o vysílání pracovníků. Proto budeme zajisté dbát na to, aby se i Komise zaměřila na ty aspekty, které jsou pro nás v tomto projektu podstatné tak, abychom zabránili platovému a sociálnímu dumpingu.

Druhý projekt se týká násilí vůči starším občanům. Tento projekt se dotýká tabuizovaného tématu a to je mimořádně důležité.

Péter Olajos, *navrhovatel stanoviska Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin.* – (HU) Vřelý dík, paní předsedající, jako navrhovatel stanoviska Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin k rozpočtu EU 2009 bych rád vyjádřil svou spokojenost s nám předloženým materiálem. Jedna

z nejvýznamnějších změn v příštím roce bude spočívat v tom, že bude o 10 % více dostupných zdrojů pro účely spojené s životním prostředím oproti roku 2008. Díky tomu budeme schopni přidělit 14 miliard EUR na životní prostředí.

Obzvláště vítám skutečnost, že jednou z priorit příštího roku bude změna klimatu. Evropa si musí zachovat své vůdčí postavení v rámci mezinárodního boje proti změně klimatu, jak včera zdůraznil i prezident Sarkozy. Rád bych také vyzdvihl, že bude o 9 % navýšen i rozpočet pro LIFE+. Dále vítám vynikající příležitost zahájit tzv. přípravné, neboli pilotní programy, díky nimž obdrží v tomto roce tři ze čtyř našich návrhů na ekologická témata a témata veřejného zdraví podporu Evropské komise ve výši 7,5 milionů EUR. Dosud nikdy nebylo během jednoho roku zahájeno tolik projektů zaměřených na změnu klimatu .

Co se týče agentur, myslím, že částky doporučené Komisí jsou v zásadě přijatelné, a jsem potěšen, že byl rozsah podpory pro lidské zdroje a nástroje navýšen; nicméně bych rád navrhl úpravu ve dvou bodech. Zaprvé v souvislosti s Evropským střediskem pro prevenci a kontrolu nemocí, pro které bychom doporučovali uvolnění rezervy ve výši 10 %, protože jen tak bude agentura schopná splnit svůj mandát. Druhý bod se týká Evropského úřadu pro bezpečnost potravin, kde se snažíme o pravý opak, a sice o umístění 10% zdrojů do oblasti rezerv do té doby, než agentura prokáže, že řádně plní své úkoly. Mé návrhy byly v tomto ohledu podpořeny i Výborem pro životní prostředí a Rozpočtovým výborem Parlamentu. Apeluji na své kolegy, aby mě taktéž podpořili svými hlasy v plenárním zasedání. Závěrem bych rád poděkoval paní Juttě Haugové, zpravodajce, a panu Lászlóvi Surjánovi, stínovému zpravodaji Evropské lidové strany, za jejich cennou podporu při mé práci. Velice Vám děkuji.

Gabriela Crețu, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů*. – (RO) Rozpočet není politickou záležitostí; není ani technickým problémem, ale obzvláště závažným politickým problémem. Pomocí rozpočtu stanovíme, jakými prostředky máme dosáhnout svých cílů. Také stanovíme stupeň upřímnosti, s jakým budeme plnit naše závazky. Finanční rezervy vyhrazené pro vnitřní trh se zdají být přiměřené.

Rádi bychom poděkovali paní Haugové za její obrovské úsilí při koordinaci extrémně rozdílných požadavků, kladených na základě obecnějších politických cílů. Nicméně problémy navzdory tomuto úsilí přetrvávají. Finanční trh ukazuje svá omezení. Můžeme vidět nedostatky, které se skrývají za pravidly a kterým běžný občan jen s obtížemi porozumí. Stále je zde patrná jistá křehkost.

Předložený pozměňovací návrh, který požaduje investice do vzdělávání spotřebitelů ve finančních záležitostech, byl většinou Rozpočtového výboru zamítnut. Důvodem není snaha uspořít prostředky. Následně byla vyžádána větší částka pro blíže neurčený účel spojený s ochranou spotřebitelů. Chtěli bychom vyzvat výbor k přehodnocení použití peněz na relevantní oblast finančních vzdělávacích programů. Nedostatek informací některých občanů je úrodnou půdou pro spekulace na trhu a obohacování jiných. Nicméně není vhodná doba na odstranění ochrany. Preferovanou variantou jsou dobře informovaní občané, kteří se ochrání sami.

Miloš Koterec, *navrhovatel stanoviska Výboru pro regionální rozvoj*. – (SK) Nejdříve bych rád poděkoval zpravodajce, paní Juttě Haugové, a koordinátorům za velice citlivý přístup k potřebám občanů Evropské unie a tím i k přijetí doporučení mého Výboru pro regionální rozvoj. Politika soudržnosti musí zůstat ve střednědobém horizontu jádrem rozpočtové politiky EU.

Když jsem jako zpravodaj Výboru pro regionální rozvoj připravoval jeho stanovisko ke zprávě EP k uvedenému rozpočtu, chtěl jsem také přispět k řešení problému, který se sice snaží členské státy v rámci svých rozpočtových programů řešit při neexistenci společného evropského přístupu. Jde o problematiku integrace romských společenství v Evropské unii. Mým cílem při návrhu pilotního programu, který by pomohl řešit tento problém na celoevropské úrovni, je posílení evropského povědomí při jeho řešení z pohledu regionálního rozvoje

Táto otázka je aktuální především v nových členských zemích, kde jsou malé enklávy romských komunit vážným rozvojovým a sociálním problémem. Součástí projektu by mělo být i vybudování adekvátních zdrojů v rámci evropských orgánů, bez kterých zůstane tento problém i nadále pouze otázkou členských států a miliony občanů romské národnosti se mohou stát obětmi nerovnoměrného hospodářského a sociálního rozvoje a velmi slabé integrace.

Kyösti Virrankoski, *navrhovatel stanoviska Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova*. – (FI) Paní předsedající, položka 2 v předběžném návrhu rozpočtu Komise, kde Rada opět provedla škrt, neodrážel priority Parlamentu. V tomto návrhu byly přímé zemědělské dotace a marketingové náklady příliš opatrně odhadnuty

na 2 027 milionů EUR, což bylo pod strop víceletého finančního výhledu. Výbor pro zemědělství navrhl, aby Rozpočtový výbor přehodnotil odhadované výdaje, což se také stalo.

Novinkou rozpočtu je distribuce ovoce a zeleniny školním dětem a Strukturální fond pro obměnu mléčného průmyslu. Pro první zmíněné vyčlenil výbor 181 milionů EUR a pro druhý projekt bylo vyhrazeno 600 milionů EUR.

Protože existuje velké množství nezaplacených finančních závazků nebo splatných půjček v oblasti zemědělských vývojových programů o celkové výši 9 miliard EUR a protože se v návrhu Komise objevil rozdíl 30 % mezi pohledávkami a závazky, navýšila Komise platby o 898 milionů EUR.

Výbor doporučuje poskytnutí okamžité potravinové pomoci, která by měla být financována z položky 4 v závislosti na jejím charakteru. To znamená, že bude třeba vést interinstitucionální rozhovory.

Emanuel Jardim Fernandes, *navrhovatel stanoviska Výboru pro rybolov*. – (PT) Rád bych začal gratulací zpravodajce, paní Haugové, za její úsilí při přípravě stanoviska Parlamentu. Při stanovení částky, která byla celkově vyhrazena na rybolov, musí být zohledněn negativní vývoj v rámci minulých rozpočtů, které představovaly minimum nutných prostředků nutných k provádění společné námořní politiky a politiky v oblasti rybolovu.

V důsledku zvyšujícího se vnějšího ekonomického tlaku v podobě cen paliva a stagnace a poklesu cen rybářských produktů, došlo v rybolovném průmyslu k podstatným ztrátám a ke kritickým sociálním problémům rybářů obecně.

Ačkoli Komise navrhuje restrukturalizaci odvětví rybolovu v souladu se současnou makroekonomickou situací, k tomu, aby odvětví přežilo, je třeba konkrétních opatření. Návrh rozpočtu a současný postoj Parlamentu počítá s podstatnými škrti, obzvláště v oblastech monitorování populací ryb, mezinárodní spolupráce, zaměstnanců v rybářském výzkumu a shromažďování údajů.

Na druhé straně vítám skutečnost, že současně stanovisko Parlamentu počítá s pilotním projektem, který jsem navrhoval pro sledování cen na rybářském trhu a nadále podporuje evropskou námořní politiku a všechny s ní související projekty navýšením výdajů na výzkum.

Helga Trüpel, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro kulturu a vzdělávání*. – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, již v roce 2004 prohlásil předseda Komise Barroso na velké kulturní konferenci v Berlíně, že cílem evropské kulturní politiky je poskytnout Evropě jednotnou duši. Ale při pohledu na rozpočet stanovený pro oblast kultury shledáváme, že tyto velké výzvy se setkaly jen s malým úspěchem. Sice se nám podařilo zahájit pilotní projekt a navýšit financování mobility umělců. Rádi bychom také zvýšili finanční podporu pro celoživotní vzdělávání a výměny mládeže. Ale vzhledem k tomu, že musíme evropské občany nadchnout k tomu, aby poznávali Evropu, do této oblasti neinvestujeme dost financí. Jak již zmínil pan Barroso, Evropany nenadchne vnitřní trh, chtějí lépe poznat evropské kulturní poklady.

Právě jsme udělili cenu Parlamentu v oblasti evropské kinematografie. Musíme také více investovat do produkce evropských filmů, protože je třeba přiblížit Evropanům evropský příběh a evropskou vizi evropské historie a budoucnosti.

Monica Frassoni, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro právní záležitosti*. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, soudnictví, které je pomalé, těžko dostupné a nejasné je beznadějně. Věříme, že má být navýšen a posílen počet zaměstnanců Komise, Evropského parlamentu a Soudního dvora v oblastech právního managementu, monitorování uplatňování práva Společenství a v oblasti zlepšení předpisů obecně, protože současné postupy jsou příliš zdlouhavé a neprůhledné.

Máme pocit, že Komise dosud není schopná docenit potřebu investic do odpovídajících zaměstnanců v těchto oblastech. Zdá se zcela nevhodné, aby nás Komise i nadále nechávala v nevědomosti o počtu osob pracujících konkrétně na přestupkových řízeních a tvrdila, že vše probíhá hladce.

Co se týče Evropského parlamentu, ráda bych zdůraznila problém způsobený právní kvalitou našich textů a potřebu větších investic do práce právních jazykových odborníků. Totéž se týká problematiky vnitřní reorganizace s ohledem na monitorování uplatňování evropského práva. Závěrem vyzýváme Komisi, aby nás informovala a vyčíslila opatření, která mají být podniknuta k zvýšení ekologičnosti a udržitelnosti našich institucí – včetně ekonomického hlediska.

Bárbara Dührkop Dührkop, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci.* – (ES) Paní předsedající, nejprve bych ráda poděkovala Rozpočtovému výboru za podporu našich pozměňovacích návrhů.

Vzhledem k časovému omezení se stručně vyjádřím ke dvěma bodům. První se týká tradičního pozměňovacího návrhu k rozpočtu agentury Frontex. Jak všichni víte, v důsledku nedostatku iniciativy Komise a obzvláště v důsledku nedůslednosti Rady musel Parlament vymezit působnost Frontexu prostřednictvím rozpočtového řízení.

Letos jsme souhlasili s navýšením jejího rozpočtu o 10 milionů EUR a shodli jsme se na snaze zajistit, aby její úkoly byly trvalého charakteru. Za tímto účelem je třeba nejen vyhradit finanční částku v rozpočtu, ale je také třeba, aby členské státy dostály v tomto ohledu svým povinnostem – to je apel především na úřadujícího předsedu Rady.

Má druhá poznámka se týká schválení pilotních prostředků na integraci Romů. Evropská konference organizovaná tento měsíc Komisí by tak mohla být nikoli koncem, ale začátkem promyšleného přístupu k integraci Romů do evropské společnosti.

Costas Botopoulos, *navrhovatel stanoviska Výboru pro ústavní záležitosti.* – (FR) Paní předsedající, promluvíím nejen jako zpravodaj Výboru pro ústavní záležitosti, ale i jako člen skupiny sociálních demokratů Rozpočtového výboru. I z tohoto důvodu mám dvě minuty na místo jedné.

(EL) Paní předsedající, dámy a pánové, ve Výboru pro ústavní záležitosti jsme bohužel došli k poznání, že v roce, kdy se v Irsku konalo referendum o Ústavní smlouvě, které kromě svého výsledku ukázalo, že je potřeba, aby politici komunikovali s občany Evropské unie, nám Irové vzkázali, že hlavním důvodem irského „ne“ byl právě nedostatek komunikace. Do nadcházejících voleb tedy potřebujeme lepší komunikaci.

Většina našich návrhů byla přijata. Nicméně skutečnost, že naše návrhy na posílení dvou základních nových institucí, konkrétně evropských politických stran a evropských politických institucí, nebyly přijaty, je neuspokojivá. Snad příště.

Rád bych uvedl několik politických poznámek k aktuálnímu rozpočtu, který budeme schvalovat na tento rok. Říkám politických, protože je to konec konců politická role rozpočtu, která Evropské unii dovoluje pomocí rozpočtu dostat své roli. Jak se včera vyjádřil komisař Almunia, budu ho citovat ve francouzštině, protože se vyjádřil ve francouzštině, „*Il faut commencer à imaginer le budget de l'Europe*“. Sotva jsme si stačili představit rozpočet, což je třeba udělat.

Takže co přináší tento rok? Rozpočet s nízkými platbami, s velkým schodkem mezi závazky a pohledávkami a rozpočet poskytující neuspokojivou odpověď na aktuální politické priority Evropské unie. Ano, vyskytují se tam problémy, a ano, jak řekl ministr Jouyet, musíme ponechat rezervu, abychom mohli reagovat na krizi. Nicméně, aktuální politická rozhodnutí Evropské unie jsou důležitá. Například nevěřím, že ve volebním roce má být vyčleněno tak málo peněz na komunikaci a že v období geopolitické krize má být investováno tak málo peněz do zahraniční politiky.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví.* – (PL) S ohledem na ambiciózní cíle, které si Evropská unie vytyčila, jsou jakékoli další škrty v již tak nízkém rozpočtu na rok 2009 překvapivé. Tyto škrty povedou k větší nerovnováze mezi závazky a pohledávkami, což není v souladu se zásadou vyrovnaného rozpočtu.

Finanční objem schválený Radou – pouhých 0,89 % HDP – přidělený na uhrazení plateb neodpovídá množství politických priorit a závazků Evropské unie. Ve výsledku bude možné uskutečnit jen některé z důležitých pilotních projektů prospěšných pro občany.

Jako navrhovatelka stanoviska Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví k rozpočtu na rok 2009 jsem znepokojena neuspokojivým stavem čerpání rozpočtu pro potřeby existujících programů, jako například programy Progress nebo Daphne. Evropská komise by měla při plánování rozpočtu podniknout rozhodné kroky za účelem uplatňování zásady rovnosti, stejně jako ho musí členské státy podporovat při čerpání prostředků ze strukturálních fondů a z Evropského sociálního fondu.

Mairead McGuinness, *navrhovatelka stanoviska Petičního výboru.* – Paní předsedající, také bych ráda poděkovala zpravodajům za jejich pečlivou a vysoce efektivní práci při plnění tohoto složitého úkolu, konkrétně za navýšení rozpočtu úřadu Evropského veřejného ochránce práv o téměř 6 %. Považujeme to za přiměřené, přihlédneme-li k tomu, že by polovina z těchto prostředků nebyla třeba, pokud by nedošlo k aktuálním

změnám v úřadu po volbách v roce 2009. Dále si myslím, že musíme uznat, že v úřadu Evropského veřejného ochránce práv byl odveden kus práce spojený s reorganizací zaměstnanců a zdrojů ke zvýšení efektivity.

Jako členka Výboru pro zemědělství bych ráda poznamenala, že problematika potravinové pomoci – a to říkám i směrem k veřejnosti, která se zde shromáždila – je něco, co se lidí skutečně hluboce dotýká. Myslím, že si veřejnost přeje, abychom poskytli štědrú potravinovou pomoc. Dokážu pochopit, že existují obavy o splnění rozpočtových pravidel, a to je správné. Zřejmě to tak děláme i zde v rámci Evropské unie. Jestli tahle potravinová krize přinesla něco dobrého, pak je to skutečnost, že nás upozornila na zranitelnost výroby potravin a potřebu podporovat ji v rozvojovém světě a hladové a potřebné.

Ale za zmínku stojí i to, že se naše rozvojová pomoc v minulosti soustředila na zemědělství a výrobu potravin, jak již bylo zmíněno, a naneštěstí jsme v posledních letech přestali považovat zemědělskou produkci v rozvojovém světě za důležitou. Zřejmě to tak děláme i zde v rámci Evropské unie. Jestli tahle potravinová krize přinesla něco dobrého, pak je to skutečnost, že nás upozornila na zranitelnost výroby potravin a potřebu podporovat ji v rozvojovém světě.

Závěrem bych ráda dodala, že má kolegyně, Esther De Langeová, a já podporujeme pilotní projekt na propojení mladých farmářů v Evropě s rozvojovým světem. Myslím, že to může přinést dobré výsledky, protože oni potřebují naši pomoc a my potřebujeme pochopit jejich neutěšenou situaci.

László Surján, jménem skupiny PPE-DE. – (HU) Paní předsedající, dámy a pánové, nejprve bych rád jménem své skupiny poděkoval zpravodaji, za jeho výkon a spolupráci. Rozpočet je společným úkolem a výsledek je v souladu s potřebami několika politických skupin. Poselství Skupiny evropské lidové strany je následující: lépe zabezpečit životy obyvatel EU. Bezpečnost znamená mnoho věcí, nejen ochranu hranic schengenského prostoru, předcházení nelegální migraci, boj proti terorismu, ale především zachování pracovních míst pomocí zvýšené podpory malých a středních podniků, stejně jako výzkumu a vývoje. Dále sem patří zajištění potravinové bezpečnosti a jistoty. Co se týče bezpečnosti, potřebujeme zajistit několik na sobě nezávislých zdrojů energie. Všechna tato opatření vyžadují více prostředků, než kolik bylo předběžně vyčleněno Radou.

K zajištění bankovních operací bylo během několika dní vyčleněno 2 000 miliard EUR. Dobře. Nicméně bychom si měli uvědomit, že EU bude trvat 20 let, než tuto částku utratí. Parlament plánuje vyčlenit další fondy ve výši téměř 10 miliard EUR na programy v příštím roce, které podporují reálnou ekonomiku, což je stále o 1,5 miliardy méně než bylo plánováno v sedmiletém rámcovém rozpočtu. Proto by bylo příhodné, abychom v současné situaci namísto škrtů v rozpočtu vynaložili o 10 miliard více na růst, vytváření pracovních míst a bezpečnost našich občanů. Nejde jen o finanční krizi, ale i o hospodářskou. Rada by nám měla být partnerem při intenzivnějším ekonomickém vývoji. Úkolem členských států by mělo být odbourávání takových překážek – jako jsou nadměrné nároky na jejich vlastní podíl – čímž uměle ztěžují využívání podpory evropského rozvoje. EU musí poskytnout pomoc našim občanům, kteří se ocitli v tíživé situaci v důsledku celosvětové krize. Ukažme, že Evropská unie nedokáže pouze zabránit vypuknutí válek v Evropě, ale je i schopná překonat finanční a hospodářskou krizi ovlivňující Evropu. Děkuji za Vaši uctívou pozornost.

PŘESEDÁJÍCÍ: pan MAURO

místopředseda

Catherine Guy-Quint, jménem skupiny PSE. – (FR) Pane předsedající, paní komisařko, pane úřadující předsedo Rady, rád bych začal poděkováním všem zpravodajům, obzvláště paní Haugové a panu Lewandowskiemu, stejně jako celému rozpočtovému týmu, voleným zástupcům a administrátorům za jejich práci na tomto finančním dokumentu na rok 2009. Toto je třetí finanční výhled a dokazuje, jak se z každoročního rozpočtového procesu stalo nepřírozené a tak trochu bizarní cvičení konfrontované se situací v Evropě. Jde o procvičování se v žonglování s úcty, které znemožňuje nalezení skutečného řešení pro problémy celého Společenství a naší společnosti.

Po skromném návrhu Komise nám Rada tradičně poslala omezený návrh, který jí neumožňuje splnit v průběhu roku žádný z daných slibů. Máte pravdu, pane Jouyete, když říkáte, že rozpočet nebyl od roku 1988 plně využit. Stejně jako ve sportu vede i zde pravidelný trénink k lepším výsledkům, a stejně jako atlet je i zmenšující se rozpočet EU méně efektivní a méně využívaný. Jde o začarovaný kruh, který vede k politickým katastrofám.

Připouštím, že nemůžeme utrácet bez předchozího odhadu těchto výdajů, ale s ohledem na tyto neustálé sliby to jsou vyhrazené závazky, nikoli platby, které bývají zaznamenány. To je počátek rozpočtového podvodu! Proto bychom měli vědět, zda Evropská unie chce dosáhnout svých cílů a zda jsou členské státy ochotny přispívat na společnou politiku.

Tváří v tvář tomuto neproveditelnému úkolu se Parlament ujal svých pravomocí v podobě práce našeho zpravodaje. Rozpočtový rámec je velice těsný a nedostatek iniciativy Komise vedl Parlament k založení nových rozpočtových položek SPA a APS na podporu budoucích inovací. Nicméně je nezbytně důležité, abychom v momentě, kdy se Evropa rozhoduje napumpovat 1 700 miliard EUR na pomoc bankovnímu sektoru eurozóny, byli schopni nalézt 250 milionů EUR na potravinový nástroj v roce 2009. Parlament velmi lpí na tomto fondu na poskytování potravinové pomoci.

Z tohoto důvodu bude 21. listopadu záležet na Radě. Parlament respektuje schválené postupy ve všech jejich formách: respekt vůči finančnímu výhledu, potřebu flexibility do stropu o výši 530 milionů EUR a potřebu vytvoření rezervy pro krizové účely, které jsou součástí finančního výhledu. Jednáme v rámci svých pravomocí, a proto očekáváme od Rady, že zaujme zodpovědný politický přístup podobný tomu našemu. To je klíčové pro zajištění důvěryhodnosti evropského úsilí v očích všech občanů.

Pane Jouyete, apeluji na Vás: politika je předvídatavost; postavení Parlamentu nám umožňuje předvídat při respektování pravidel, k jejichž respektování se zavázaly všechny tři orgány. Dokažte, že dokážete dostát svým závazkům!

Anne E. Jensen, jménem skupiny ALDE. – (DA) Pane předsedající, ráda bych začala poděkováním paní Haugové za její vynikající úsilí při zachování všech různých aspektů této rozpočtového postupu pohromadě. Skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu podporuje výsledky hlasování Rozpočtového výboru. Pro skupinu ALDE byly důležitými prioritami pro rok 2009 energetická a klimatická politika, stejně jako výzkum a inovace. Sdílíme názor paní Haugové, že energetická a klimatická politika není odpovídajícím způsobem zohledněna v rozpočtu, a na jaře očekáváme předložení jasného návrhu Komise ohledně způsobu, jakým může být tato oblast podpořena v rozpočtu na úrovni EU. S ohledem na ruskou invazi do Gruzie je pro skupinu ALDE důležité zajištění pomoci při obnově Gruzie, tak i podpory výstavby plynovodu Nabucco, jehož cílem je zajištění dodávek plynu do Evropy mimo ruskou kontrolu. Těší nás, že se tyto priority těší většinové podpoře.

Současný návrh rozpočtu odstraňuje řadu úsporných opatření Rady a poskytuje mnohem realističtější odhad platebních potřeb v budoucích letech. Ve třech položkách dosáhneme stropu stanoveného ve finančním výhledu, a sice v položce 1a na výzkum, vzdělání a dopravu, v položce 3b na soudní politiku a v položce 4 překročíme strop ve výdajích na zahraniční politiku. Rozpočtový strop pro zahraniční politiku je i nadále velice restriktivní a každý rok se potýkáme s problémem, jak financovat nové priority. Je podivné sledovat, jak představitelé států vydávají účty za rozpočet EU, které jejich vlastní ministři financí neproplatí. Komise navrhla financování potravinového nástroje pro rozvojové státy z prostředků ušetřených z exportních náhrad EU. Tyto peníze byly samozřejmě ušetřeny v důsledku vysokých cen za potraviny, které naopak způsobují hladovění v chudých zemích. Myšlenka je správná, ale v záležitostech týkajících se rozpočtu musíme postupovat tak, abychom jednali v souladu s dohodami mezi institucemi. Z tohoto důvodu nyní navrhuje, aby potravinový nástroj a zvláštní částky přidělené Palestině, Kosovu a Afghánistánu byly vyčleněny z rezerv, například z rezervy na flexibilitu. Není správné, aby tyto peníze byly získávány z prostředků na významné programy pro chudé země.

Skupina ALDE předložila návrh na umístění 12 % prostředků z programů strukturálních fondů do oblasti rezerv. Na pozadí tohoto návrhu byla naše snaha přimět Komisi, aby se vyvarovala chyb ohledně oněch 12 %, které se objevily v průběhu rozpravy o absolutoriu rozpočtu 2006. Zamýšleli jsme použít tuto rezervu jako nástroj následných kroků absolutoria rozpočtu 2006, ale nepodařilo se nám k prosazení tohoto kroku získat dostatečnou podporu, s čímž se budeme muset vyrovnat, ale doufám, že Komise bude v této záležitosti jednat.

Pan Lewandowski měl zajímavý úkol v podobě přípravy rozpočtu Parlamentu a dalších orgánů. Myslím, že se mu podařilo dosáhnout uspokojivého kompromisu, na základě kterého výdaje Parlamentu nepřekročí 20 % administrativních výdajů.

Helga Trüpel, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedající, vážený pane úřadující předsedo Rady, vážená paní komisařko, milí kolegové a kolegyně, rozpočet Evropské unie na rok 2009 může sklídit jen malé úspěchy, protože se pohybujeme v korzetu finančního výhledu. Skupina Zelených a evropské svobodné aliance se vyslovila poměrně jasně, když jsme hlasovali, aby finanční výhled nijak neodrážel nové výzvy a úkoly, před nimiž stojíme.

Právě jsme slyšeli ve všech projevech, že zahraniční politika je v rozpočtu nedostatečně financovaná. Nicméně, ani s ohledem na výzvy spojené s globální změnou klimatu nám evropský rozpočet nedovoluje ani reagovat odpovídajícím způsobem.

Ráda bych Vám všem připomněla včerejší významný projev prezidenta Sarkozyho, ve kterém zdůraznil, co je s ohledem na hospodářskou a klimatickou katastrofu nutné změnit v Evropské unii. Rozpočet na rok 2009 to všechno odráží jen ve velmi omezené míře, což je náš společný problém: náš evropský rozpočet nemůže dostát současným výzvám. I v oblasti zemědělské politiky je nejvyšší čas pro zohlednění aktuálních ekologických cílů při výrobě energie. Dále musíme – což zmínil včera pan Barroso – udělat více pro výzkum a vývoj a především pro oblast vzdělávací politiky. Koneckonců jde o evropské přednosti. Musíme ustoupit od rozpočtu, který je nijaký, ve prospěch proaktivního rozpočtu a nové politické koncepce.

Závěrem bych chtěla říci, že se musíme více angažovat v potírání hladu: v Africe a subsaharském regionu je hlad opět na vzestupu a to nesmíme připustit. Dále se musíme zasadit o podporu spravedlivého obchodu tak, aby rozvojové země konečně dostaly rovnou šanci.

Tím se dostávám k politickému důsledku. Jak řekl včera pan Sarkozy, musíme znovu zavést kapitalismus v zelené podobě; potřebujeme „zelenou dohodu“. Teprve pak bude možné znovu uvést evropský rozpočet na scénu.

Wiesław Stefan Kuc, jménem skupiny UEN. – (PL) Pane předsedající, paní komisařko, nejen, že návrh rozpočtu na rok 2009 – stejně jako minulé návrhy rozpočtů – neplní naše očekávání, ale – a to je mnohem důležitější – neplní očekávání našich voličů. Jeho hlavní selhání spočívá v nedostatečném množství přidělených plateb. Chceme-li splnit všechna očekávání, mělo by jich být dvakrát tolik.

Evropská rada omezila přidělování finančních prostředků, čímž bylo nutno snížit počet položek – tyto škrty se projeví především v oddílu III, který zahrnuje zemědělský a venkovský vývoj – ale také ovlivnily evropské agentury a zbývající oddíly. Je nepravděpodobné, že by byl nějaký výbor nebo politická skupiny v Evropském parlamentu spokojená s tímto rozpočtem.

Ačkoli byly stanoveny politické priority na rok 2009, nebylo možné udržet žádnou z nich na takové úrovni, jako kdyby se bývala dočkala finanční podpory. Rozpočet oficiálně zachovává všechny cíle vytyčené ve víceletém finančním rámci, ale všichni jsme očekávali, že bude vyšší. Z tohoto důvodu se při navrhování rozpočtu vracíme k původnímu návrhu, přičemž odstraňujeme škrty Evropské rady. Při hlasování o návrhu rozpočtu počítáme se snahou prosadit nárůst v oblasti redukováných rozpočtových výdajů. Možná budeme úspěšní.

Esko Seppänen, jménem skupiny GUE/NGL. – (FI) Pane předsedající, paní komisařko, můžeme oprávněně tvrdit, že rozpočet na příští rok vykazuje rozpočtovou kázeň. Nízký národní příjem, který s sebou navrhuje, vnese do EU právo a pořádek.

Výdaje na vnější činnosti v položce 4 nejsou přiměřené z pohledu žádného z rozpočtových kritérií. Všichni jsme si vědomi toho, že není dostatek finančních prostředků pro vše, co Rada považuje za důležité, obzvláště když Parlament má své vlastní oprávněné preference ohledně využití těchto prostředků.

V naší skupině jsme velmi znepokojeni nárůstem vnějších výdajů jako takových. Neschvalujeme znovuvyzbrojení Gruzie po jejím útoku na civilní obyvatelstvo Jižní Osetie a ruské mírové jednotky a její pozdější politováníhodnou porážku. Nepodporujeme priority Rady, co se týče společné zahraniční a bezpečnostní politiky. Nesouhlasíme s názorem, že by se společná zahraniční a bezpečnostní politika měla vyvíjet směrem k evropské bezpečnosti a obranné politice, jako kdyby Lisabonská smlouva nebyla zamítnuta. Nechtě se členské státy v tomto případě spokojí s Athénským mechanismem financování.

Nepodporujeme pomoc Iráku, Afghánistánu ani Gruzii pomocí mezinárodních organizací bez možnosti monitorování použití prostředků Unie. Samozřejmě jsme pro podporu utlačovaných národů, jako jsou Palestinci, zároveň poukazujeme na to, že Rada ukusuje z koláče rezerv určených na cíle, které Parlament považuje za důležité.

Všichni ti, kteří byli zapojeni do přípravy rozpočtu, si jsou vědomi toho, že strop stanovený pro vnější výdaje není udržitelný, a zhroutí se během rozpočtového procesu, stejně jako se zhroutil strop v této budově v srpnu minulého roku. Snažme se o udržení tohoto stropu. Činit tak pomocí čísel, která jsou v rozporu se správnou rozpočtovou praxí, je politická kultura, která není průhledná pro občany EU, kteří se musí ztotožňovat s celým rozpočtem.

Ačkoli naše skupina nevěří, že je mezi námi v oblasti vnějších akcí Unie dostatečná důvěra, přáli bychom si, aby tyto skutečnosti byly uznány. To je nyní úkolem Rady.

Nils Lundgren, jménem skupiny IND/DEM. – (SV) Pane předsedající, jedná se v jistém smyslu o dobře vypracovaný návrh rozpočtu. Schopní a uvážliví zpravodajové si zaslouží veškeré ocenění za přínos k aktuálnímu rámci. To všechno je nicméně zcela chybné, ovšem – co by měla EU ve skutečnosti dělat? V tomto kontextu, jdou nejméně dvě třetiny peněz do zemědělství a strukturálních fondů, včetně odpadu a korupce. Oblasti, do kterých by měla EU investovat, což je výzkum ve velkém, jako například projekt fúze v Barceloně, nebo společná infrastruktura, jako například Galileo, nebo oddělování a skladování oxidu uhličitého atd. představují pouze drobné položky v rozpočtu.

V rámci Fondu pro přizpůsobení globalizaci bylo nyní vyčleněno 2,4 milionů EUR Portugalsku a 10 milionů EUR Španělsku. V obou těchto případech nás znepokojuje, že jde jen o promile hrubého národního produktu těchto zemí. V této souvislosti není důvod pro vyčlenění peněz těmto zemím z prostředků ostatních států. Z Fondu solidarity připadlo 13 milionů EUR Francii v důsledku pohromy způsobené hurikánem Dean v Martiniku a na Guadeloupe. Opět jde o zlomek francouzského hrubého národního produktu. Celá záležitost nemá žádný smysl. Hovoříme o bohatých zemích, které by neměly žádné obtíže při řešení těchto potíží, i bez toho, aby obdržely nepodstatné částky od jiných členských států.

Proč k tomu došlo? Řekl bych, že jde o PR peníze pro účely propagace EU. Neexistuje pro to žádný jiný zřejmý důvod. Příště půjdou peníze bezpochyby na odklizení sněhu. Opakuji: jsme na úplně špatné cestě. Projednáváme rozpočet, který je technicky dobře řešený, ale politicky pitomý.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Minulý rok jsme byli podobně šokováni nízkou úrovní rozpočtových výdajů EU na rok 2008. Co se týče podílu na hrubém domácím produktu, ten se vyšplhal na 0,95 %. Tehdy jsem přirovnal křivku meziročního poklesu výdajů k padajícímu listu. Domnívali jsme se, že nemohou už více klesnout. Mýlili jsme se.

Výdaje na rok 2009 představují 0,89 % HDP. Už nejde o křivku: je to volný pád. Koho zajímá, že výše výdajů neodpovídá politickým prioritám a závazkům Evropské unie? Koho znepokojuje, že se zvětšuje schodek mezi platebními závazky a pohledávkami? Celkový objem nezaplacených závazků dosáhl 139 miliard EUR, což je více než roční rozpočet Unie.

Vnitřní disharmonie v politice Evropské Rady je nepřehlédnutelná. Vlády většiny členských států nejsou schopny zajistit úplné snížení fondů EU v tomto roce. Výše zmíněný schodek se projevil v redukci výdajů v rozpočtu na příští rok. Zvyšuje se schodek mezi finančním rámcem na období 2007–2013 a skutečnými rozpočty – což je na újmu občanů a regionů, které nedostávají dostatečné zdroje, obzvláště ze strukturálního fondu a Fondu soudržnosti.

To je i slabé místo Evropského parlamentu. Nejsme schopni nalézt v našich vlastních zemích účinný způsob, jak přimět vlády, ministerstva a další orgány v rámci veřejné správy, aby směřovaly prostředky v odpovídající výši do těchto oblastí. Podporuji nárůst výdajů z rozpočtu EU, tak jak je navržen ve vynikající zprávě Jutty Haugové. Nicméně zároveň mě napadá, zda nejde o boj s větrnými mlýny.

Salvador Garriga Polledo (PPE-DE). – (ES) Pane předsedající, pane úřadující předsedo Rady, paní komisařko, zpravodajové, dámy a pánové, co je bezpodmínečným cílem – *raison d'être* – rozpočtu EU v roce skutečné a totální finanční krize?

Prvním cílem je zajištění, aby tento rozpočet nebyl další přítěží národních peněženek. Jinými slovy, musíme se vyhnout nadbytečným výdajům, ale je možné zajít pouze tam, kam členské státy nemohou nebo nesmí.

Druhým cílem je zajistit, aby to byl rozpočet, který přináší přidanou hodnotu. Programy, jejichž financování je schváleno, se musí dočkat odpovídající politické podpory – od Rady a Parlamentu – a technické podpory od výkonného orgánu, což je Komise.

Role Komise nikdy nebyla důležitější než v tomto období hluboké krize. Její zodpovědnost je větší než kdy jindy, protože musíme beze zbytku využít návratnosti každého eura investovaného evropskými daňovými poplatníky.

Za třetí musíme v době, kdy se liberálové stávají sociálními demokraty a sociální demokraté mají liberální tendence, zajistit, aby byl rozpočet efektivní a dokonce proticyklický.

Studie provedená španělským ekonomem, Rafelem Floresem, prokázala, že jsou to výdaje na dopravní infrastrukturu a komunikace, které mají z veřejných výdajů největší dopad na veřejné investice a zaměstnanost. Co je dobré pro mou zemi, by mělo být dobré i pro Evropu jako celek.

Strukturální fondy EU a Fond soudržnosti jsou klíčovým nástrojem společenství pro znovuoživení evropské infrastruktury a následně zaměstnanosti. Z tohoto důvodu má skupina podporu kromě jiného více prostředků na transevropské síť, které Rada nezodpovědně opominula. Obzvláště bychom měli podporovat energetické síť a platební závazky v kapitole konvergence.

Thijs Berman (PSE). – (NL) Pane předsedající, rozpočty ostatních institucí se mohou pochlubit dostatečnou rovnováhou mezi stále větší potřebou většího počtu zaměstnanců a téměř chronickou potřebou omezit výdaje.

Evropský parlament, jako obezřetný rozpočtový orgán, zůstává v rámci dohodnutých mantinelů (jedna pětina rozpočtu institucí), nicméně i přesto investuje do znalostí zvyšováním počtu zaměstnanců v rámci skupin a rozšiřováním kapacity knihovny. Je to nutné, protože záležitosti, kterým čelíme, jsou stále složitější a více spojené s globalizací a celosvětovými záležitostmi. Jsou položeny základy pro zavedení statutu poslanců a asistentů, což je otázka sociální spravedlnosti, jejíž vyřešení jsme byli po dlouhou dobu dlužni.

Bude narůstat kontakt mezi Evropským parlamentem a vnitrostátními parlamenty, což je velice důležité, i když se to bude týkat malého počtu zaměstnanců. Je to právě komunikace s vnitrostátními parlamenty, kterou je třeba zlepšit. Naše hlavní města se většinou potýkají s obrovským nedostatkem znalostí o bruselské agendě a otázkách spojených se subsidiaritou, zatímco evropští občané se staví k problematice rozdělení kompetencí mezi vnitrostátní a evropskou úroveň kriticky.

Co se týče dalších orgánů, rád bych poznamenal pouze následující: přístup občanů by měl být prvořadý. Z tohoto důvodu je důležité navýšit stav zaměstnanců ombudsmana, máme-li zmínit jen jeden ohled. Evropská unie se musí otevřít všem občanům, v neposlední řadě a obzvláště občanům majícím stížnosti.

Nathalie Griesbeck (ALDE). – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, nejprve bych ráda a poděkovala dvěma naším kolegům z Rozpočtového výboru – panu Lewandowskimu a samozřejmě paní Haugové – kteří vykonávali nadšeně a efektivně dohled nad naší prací.

Nejprve bych ráda velmi stručně v čase, který je mi k dispozici, vyjádřila své potěšení ohledně množství pokynů, které byly zachovány v rámci rozpočtu, který je velmi napjatý, dokonce těsný, jak řekli někteří moji kolegové. Základní pokyny týkající se růstu, zaměstnanosti a změny klimatu byly zachovány, a dokonce jsme navýšili platby pro tyto priority, a to za jakoukoli cenu.

Přejdeme-li k druhému bodu, těší mě další velmi konkrétní věc: skutečnost, že se nám pomocí rozpočtového návrhu Komise podařilo stanovit mnohem srozumitelnější linii pro oblast výzkumu a inovace a všeho, co se týče strukturálních fondů, čímž poskytneme občanům praktické odpovědi.

V současném období krize, jejíž míra a dopady jsou stresující a budou bohužel i dlouhodobé, bych ráda zdůraznila důležitost koordinovaného postupu Evropy. Tato potřeba sice není o nic zřejmější než dříve, ale je klíčovou, pokud jde o poskytování podpory investicím v hlavních projektech infrastruktury s cílem oživit evropskou ekonomiku.

Gérard Onesta (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedající, je zřejmé, že Lisabonská smlouva bohužel nevstoupí příští rok v platnost, přesto budeme požadovat regulaci. Neschválením nové smlouvy nezmizí naše potřeby. Čelíme úkolům, které nejsou v souladu s institucionálním tempem. Stačí se podívat na aktuální vývoj, finanční a ekologickou krizi. Budeme potřebovat zdroje na naplánování dalšího postupu.

Rok 2009 je trochu zvláštní, protože se setkáme s velmi citlivým zvířátkem známým jako evropský občan v podobě voličstva. Z tohoto důvodu bychom neměli šetřit výdaji na komunikaci a spolupráci. V této souvislosti bychom měli sehnat dostatečné prostředky pro naši internetovou televizi, volební kampaň, návštěvnické centrum, občanská fóra atd.

Co se týče budov, vlastníme nyní téměř všechny naše budovy. Zde se odvolávám na naše tři hlavní pracoviště. Jediná budova, kterou ještě nevlastníme, je na našem pracovišti v Lucemburku, které čeká renovace v několika málo týdnech. Jde o obrovskou, velmi náročnou stavbu, kde se chystáme postavit jednu z největších budov na světě se zcela nezávislou dodávkou energie. Můžeme na to být hrdí, můžeme být hrdí na náš majetek, ale majetek vyžaduje údržbu, o čemž svědčí i tato místnost. Z tohoto důvodu, musíme nyní jako vlastníci najít zdroje pro to, abychom byli vlastníky vysoce kvalitního majetku.

Co se týče politiky životního prostředí, v roce 2008 jsme se stali jednou z prvních institucí, která obdržela certifikát EMAS – můžeme na to být velice pyšní. Před dvěma dny jsme obdrželi výsledky studie o naší

uhlíkové stopě. Budova Parlamentu pohltí 200 000 tun CO₂ ročně. Chceme-li dosáhnout hranice 30 % během 12 let, budeme potřebovat nějaké zdroje.

Závěrem bych rád pochválil kvalitní práci odvedenou mým přítelem, panem Lewandowskim, protože se zavedením nové metody dohodovacího řízení bylo velmi šťastné mít ho jako vedoucího.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Pane předsedající, paní komisařko, v rámci této rozpravy bych rád poukázal na čtyři záležitosti. Zaprvé: ačkoli je rozpočet ve výši 124 miliard EUR nejvyšším v historii Evropské unie, jde o nejnižší rozpočet, co se týče poměru k hrubému národnímu produktu 27 členských států. Je to mimochodem i úroveň navržená Rozpočtovým výborem Evropského parlamentu poté, co Evropská komise navrhla ještě nižší přiděly a Rada učinila další škrty v již tak skromném rozpočtu.

Ve finančním výhledu na období 2007–2013 byla stanovena horní hranice pro přidělování plateb na 0,97 % hrubého národního produktu. Jinými slovy, jedná se o závažný nepoměr mezi tím, co jsme zamýšleli financovat před třemi lety a tím, co Unie zamýšlí financovat nyní. Začtvrté, takto nízký rozpočet neumožňuje rozšíření Evropy, ani prohloubení integrace. Evropská unie nemůže být dále spolehlivým globálním hráčem, protože jí hrozí neschopnost dostát svým závazkům v této oblasti.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL). – (PT) Rozprava o rozpočtu Společenství na rok 2009 bude poznamenána rozhodnutími, která nečinila Evropská rada tento měsíc. Co rozhodně mělo být projednáno, byla naléhavá rozpočtová opatření potřebná k efektivní podpoře malého a rodinného zemědělského podnikání, rybářství, textilního průmyslu, stavby lodí, dále malých a středních podniků. Mimoto bezodkladně potřebujeme ochranu výrobního sektoru každého členského státu, soudržnosti zemí a zaměstnanosti při zajištění řádných odměn pro zaměstnance.

Nezbytně potřebujeme projednat změnu rozpočtové politiky Společenství. Tato politika podrývá ekonomickou politiku, což je jedna z příčin strukturální krize, se kterou se Evropská unie již tak dlouho potýká a která je i příčinou poklesu výrobního sektoru, nezaměstnanosti, pracovní nejistoty, nárůstu sociální nerovnosti a hlubokých rozdílů mezi členskými státy.

Ashley Mote (NI). – Pane předsedající, všiml jsem si, že miliony eur jsou stále přidělovány na sociální inženýrství a na nákup popularity EU v kandidátských zemích, členských zemích a jinde. Stále existují silnice a mosty, které nikam nevedou, a my vyměňujeme chodníky v městě Karínia před tureckými kasiny. Dotujeme elektřinu v Kosovu, kde následně mizí úctenky.

To jsou vysoce pochybné politické praktiky při využívání veřejných financí. Není divu, že roste odpor daňových poplatníků v zemích, které jsou čistými plátcí, jako je ta moje, proti využívání prostředků EU v zemích s nízkým daňovým zatížením – často mnohem nižším – čímž účinně nahrazují tamní zdroje z daní.

Vzhledem k charakteru těchto výstředností jsem se nedávno obrátil na Evropský účetní dvůr s žádostí o objasnění oprávněnosti používání prostředků z veřejných fondů, které byly vymezené mezinárodními účetními standarty.

Esther de Lange (PPE-DE). – (NL) Pane předsedající, jedna z hlavních výhod toho, že se dostanete ke slovu později, spočívá v tom, že je možné vypustit podstatnou část věcí, které již byly zmíněny. Z tohoto důvodu mohu okamžitě přejít ke dvěma bodům, na kterých mi obzvláště záleží. Zaprvé, společnost musí – v souvislosti se vzrůstajícím počtem obézních dětí v Evropě – zvýšit investice do osvěty o zdravých stravovacích návycích.

Navýšení rozpočtu na školní mléko, které jsme navrhovali, je přesně v souladu s tímto záměrem. S dodatečnými 13 miliony EUR, které bychom chtěli vyčlenit, bychom chtěli navýšit počet škol i zdravých výrobků, kterých by se to týkalo. Naneštěstí reakce Komise na podobné iniciativy – jako například na program ovoce do škol – je podle mého názoru příliš pomalá.

Evropský parlament by měl rád finance na tento program k dispozici v roce 2008. Školy budou bezplatně zásobeny ovocem až v roce 2009, přičemž bylo vyčleněno pouhých 1,3 milionů EUR na vytvoření sítě a poskytování informací. To je podle mého názoru škoda. Ovoce do škol po letních prázdninách jednoduše nepadne z nebe. Bude třeba realizovat celou řadu předpokladů pro tento program, stejně jako přidělení finančních prostředků v příštím roce. Trochu více dynamiky by jistě nebylo na škodu.

Zadruhé bych ráda poukázala na navrhované znovuzavedení inspekcí do oblasti výnosů v řetězci výroby potravin. Byla jste si například, paní komisařko, vědoma toho, že výnos z tohoto jablka je 22 % pro váš supermarket, 23 % pro distribuční síť, zatímco původní producent tohoto jablka, bez kterého by se neobjevilo na trhu, v posledních letech zaznamenával prodělek ve výši –4 %?

Pomocí studie, kterou navrhujeme, bychom mohli sledovat postavení zemědělců na trhu. Koneckonců chceme-li obnovit zemědělskou výrobu v Evropě, musíme monitorovat postavení původních výrobců a soustředění moci v řetězcích, jako jsou velké supermarkety. Paní komisařko, doufám, že se společně s vaším kolegou na hospodářskou soutěž zakousnete do tohoto problému.

Göran Färm (PSE). – (SV) pane předsedající, jako zpravodaj Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku bych rád poděkoval paní Haugové za pečlivost, s jakou sledovala naše priority, a která se opravdu projevila i v rozpočtu. K mému kolegovi, švédskému euroskeptikovi panu Lundgrenovi, který promluvil před chvílí a který charakterizoval rozpočet jako pitomý, bych pouze rád poznamenal, že se rozpočet nezlepší tím, že on sám bude navrhovat úplné zrušení některých z jeho nejlepších částí, vztahujících se například k námořní bezpečnosti nebo programu Mládež v akci.

Nicméně, rozpočet EU má nedostatky. Trojnásobná krize, kterou nyní prožíváme, ukazuje, čeho se týkají. Mluvím o klimatické krizi, potravinové krizi a finanční krizi. Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku navrhuje navýšení provozních nákladů na klima a energetiku nejméně o 5 %, což je ovšem nadále pouhou kapkou v oceánu. Jako sociální demokrat uznávám potřebnost potravinové pomoci, ale rozprava o jejím financování ukazuje nedostatky v rozpočtovém systému. Poukazuje na to, jak složité je opakovaně podstatným způsobem přehodnocovat své priority. Prezident Sarkozy včera zdůraznil potřebu společného postupu v oblasti evropského obchodu a průmyslu v důsledku krize, ale k takovému postupu nejsou dostatečné zdroje v rozpočtu EU. Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku, poukazuje na potřebu zvýšení finanční podpory malých a středních podniků, ale to také představuje kapku v oceánu.

Namísto toho jsme nuceni používat jeden dočasný nástroj za druhým. Máme nástroje flexibility, Fond pro přizpůsobení globalizaci, Fond solidarity, fond pro potravinovou pomoc a brzy bychom měli mít zvláštní mechanismus na dohled nad zdroji z budoucích dražebních a emisních práv. Myslím, že je na čase provést ctížádostivější na budoucnost orientovanou revizi dlouhodobého rozpočtu. Nyní, když máme příležitost provést střednědobou revizi, máme příležitost ujistit se, že je rozpočet lépe připravený na jednání s mnohem složitějšími skutečnostmi, ve kterých žijeme, a které si žádají radikální opatření. (rozprava)

Seán Ó Neachtain (UEN). – Pane předsedající, nejdůležitějším hlediskem tohoto rozpočtu je, jak pomáhá a podporuje hospodářství Evropy jako celku, stejně jako jak vyvíjí a posiluje hospodářství – tedy v současné době skutečně potřebné činnosti. Proto vítám podporu v rozpočtu pro výzkumné programy a vývoj nových technologií, protože bez vývoje těchto technologií nemá naše hospodářství naději na konkurenceschopnost.

Byl bych rád, kdyby tato podpora byla dostupná všem regionům v Evropě, nejen městským oblastem, ale i venkovským společenstvím. V následujících letech bych rád zaznamenal silnou podporu kontroly stavu reformy SZP s cílem zajištění dodávek zdravých lokálních potravin – místo závislosti na dovozu potravin ze vzdálených zemí.

Margaritis Schinas (PPE-DE). – (EL) Pane předsedající, ve volebním roce by měl mít rozpočet dva rozlišující znaky: zaprvé zdroje, které odrážejí ctížádost Evropské unie, a za druhé odpovědi a politické signály reagující na očekávání běžného občana, obzvláště v době současné ekonomické situace.

Máme-li ohodnotit návrh rozpočtu podle těchto kritérií, je částka, která odpovídá platbám ve výši 0,96 % HDP společenství, přiměřená, ale pouze pokud ji Rada dále nesníží během druhého čtení. Věřím, že tomu bude ministr věnovat obzvláštní pozornost.

Zaznamenali jsme zlepšení v oblasti politických poselství a cílů, kde jsme skutečně odpověděli na prvořadě potřeby společnosti. Rád bych zmínil jeden zvláště závažný problém, aniž bych zacházel do větších detailů, který se týká mé země a dalších zemí na jihu Evropské unie. Jde o problematiku nelegálního přistěhovalectví.

V současné době se shromažďují tisíce Iráčanů, Kurdů, Afghánců a obyvatel Gruzie v Turecku a snaží se hromadně dostat do Evropské unie. Řecko a další státy v jižní Evropě musí vynaložit obrovské úsilí při snaze kontrolovat nelegální přistěhovalectví pomocí skromných prostředků. Pouze v roce 2007 jsme v Řecku měli 110 000 nelegálních přistěhovalců a do září tohoto roku to bylo více než 80 000.

Proto mě těší, že Společenství má poprvé ve své historii zvláštní položku na solidaritu Evropské unie se členskými státy na jihu. Věřím, že je to dobrý začátek, a že se podobné snahy dlouhodobě udrží.

Brigitte Douay (PSE). – (FR) Pane předsedající, rozpočet na rok 2009 a rozpočet pro „Komunikaci institucí“ projednáváme v tentýž den, kdy byla podepsána politická deklarace „Partnerství pro komunikaci o Evropě“ podepsána Parlamentem, Komisí a Radou, přičemž tak Komise a Rada vyjádřily svou společnou vůli vylepšit a sjednotit informace o Evropské unii, které by byly určeny občanům.

Ve volebním roce a v době vzrůstajícího skepticismu ohledně Unie je klíčové zvyšovat povědomí občanů o evropských záležitostech. Doufáme ve vysokou účast ve volbách. Důležitým předpokladem pro ni jsou všechny iniciativy, jejichž cílem je osvětlit Evropu a její přidanou hodnotu pro potřeby každodenního života a příprav na budoucnost. Jejich součástí je chystané návštěvnické centrum v Bruselu, ale mám obavy, že určité dodatky přijaté ve výboru zpozdí jeho nedečkavě očekávané otevření.

Ráda bych jménem své skupiny zdůraznila naše nadšení z podstatných investic do všech komunikačních iniciativ týkajících se občanů a médií, obzvláště na lokální úrovni. Parlament a Komise musí být podporovány ve všech politikách, které mají zvýšit podporu obyvatel evropským projektům.

Michael Gahler (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, budu se soustředit na položku 4, která se vztahuje k vnějším aktivitám EU. Chceme dosáhnout zlepšení pro obyvatelstvo, mírový a humánní vývoj v oblastech současných nebo dřívějších konfliktních zón, jako je Gruzie, Kosovo, Palestina, Afghánistán nebo Pákistán.

Jelikož naše finanční plány neposkytly dostatek prostředků, potřebujeme v roce 2009 znovu získat na svou rozsáhlejší činnost dodatečné zdroje z členských států. Obzvláště se musíme vyvarovat škrtů v platebních závazcích v našem bezprostředním sousedství: je důležité, aby kandidátské země, naši východoevropští sousedé a středomořští partneři, viděli v EU spolehlivého partnera, se kterým mohou počítat.

Podíváme-li se na provádění rozpočtu 2008 – například, co se týče jen Palestiny – a velkého počtu dodatků, můžu již předem říci, že nakonec nastane podobná situace i v roce 2009. Proto bych rád apeloval na předsednictví Rady v souvislosti s dohodovacím řízením. Dne 21. listopadu společně zmobilizujeme nástroj flexibility, v souladu s našimi návrhy, což bude znamenat, že příští rok nebudeme ochotni tak lehce přistupovat na změny. Jak víme, blíží se volby, takže nemůžeme vědět, kdo tu bude sedět po volbách.

Dále klademe důraz na oblast zahraniční politiky, což je, myslím, pozitivní změna. Vyčlenili jsme dodatečné prostředky na vydávání evropských zpráv v jazyce „farsi“, což je dorozumivací prostředek v Íránu a Afghánistánu. Věřím, že je důležité rozšiřovat naše politické názory v těchto oblastech tak, aby tamní lidé věděli, jaké stanovisko zaujímá Evropa.

V dalším bodě bych rád požádal Komisi o změnu její politiky. Jak jistě víte, v současné době existuje síť politických nadací, které zahrnují pět politických uskupení, a naneštěstí máme takovou zkušenost, že tato uskupení ve skutečnosti neuplatňují naši politiku a podporu demokracie. Doufám, že se takhle situace příští rok změní.

Vicente Miguel Garcés Ramón (PSE). – (ES) Pane předsedající, máme před sebou návrh souhrnného rozpočtu na rok 2009, jenž směřuje k posílení sociální dimenze a dimenze životního prostředí Evropské unie jako oblasti míru a pokroku.

Obzvláště musím zdůraznit, že do schvalovacího procesu jsou zahrnuty dva parlamentní návrhy díky své symbolické hodnotě. První se týká financí vyhrazených na evropský vesmírný výzkum zaměřený na globální monitorování životního prostředí, bezpečnosti občanů a Mezinárodní rok astronomie.

Druhý bod je pilotní projekt týkající se sociálního cestovního ruchu, který se bude snažit najít způsob, jak vyhovět požadavkům na nové formy trávení volného času. Je nám líto, že návrh rozpočtu nezahrnuje zvláštní fondy pro obnovu a rekonstrukci v zemích zasažených hurikány a tajfuny v karibské oblasti a Asii.

Nechceme, aby současná ekonomická a finanční krize rozšiřující se po zeměkouli nepříznivě ovlivnila rozpočet EU.

Vladimír Maňka (PSE). – (SK) V politické skupině sociálních demokratů zodpovídám za finanční přesuny v kategorii „Jiné orgány“. Z této pozice mohu tvrdit, že se proces tvorby rozpočtu a efektivnost jeho využívání ubírá správným směrem. I zde existují rezervy, například v oblasti stálých aktiv. Výraznějších finančních úspor můžeme dosáhnout jen pomocí dlouhodobějších vizí a plánovacích opatření.

Další rezerva spočívá ve využití studií v oblasti energetické spotřeby budov. Nejnovější studie o uhlíkové stopě Evropského parlamentu zmiňuje ekvivalent oxidu uhličitého ve výši 114 tisíc tun ročně. Je třeba uplatnit sérii opatření na snížení emisí o 30 % do roku 2020. Největšími zdroji znečištění je topení a elektrická energie v samotných budovách a doprava osob mezi bydlištěm a zaměstnáním, stejně jako mezi třemi hlavními pracovišti.

Před koncem roku očekávám od generálního tajemníka Evropského parlamentu, že po analýzách předloží akční plán, abychom mohli co nejdříve podniknout kroky, které povedou k úsporám financí a čistšímu životnímu prostředí.

Ville Itälä (PPE-DE). – (FI) Pane předsedající, nejprve bych rád poděkoval oběma zpravodajům za jejich vynikající práci. Je zajímavé, že jsme byli v tomto období schopni dosáhnout konsensu, snad dokonce i politického, lépe než v minulých letech, ačkoli se blíží volby. To je výborné.

Rád bych zdůraznil jednu záležitost, totiž prezentování vlastní položky pro Baltskou strategii Rozpočtovým výborem. To je mimořádně důležité. Komise připravuje svou vlastní Baltskou strategii pro příští rok, ale žádná strategie nemá význam, dokud nemá finanční podporu, a financování by mělo být organizováno touto cestou.

Hlavním problémem v této oblasti je životní prostředí. Baltské moře je téměř mrtvé. V tomto smyslu jde o škraloup na mapě Evropy. Máme před sebou mnoho práce. Jde o naše vztahy s Ruskem, energetikou politiku, lodní dopravu, hospodářství; to všechno jsou důležité záležitosti a my můžeme touto rozpočtovou položkou pomoci zajistit, aby byly věci dány do pořádku.

Reimer Böge (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, rád bych nejprve poděkoval dvěma zpravodajům: panu Lewandowskiemu, který pracoval na návrhu evropského rozpočtu s velkým odhodláním a soustředěním; a paní Haugové, která s obrovským zaujetím pracovala, aby nám mohla předložit velmi účinnou strategii pro tvorbu rozpočtu Společenství. Široká podpora, která bude, jak doufám, vyslovena během zítřejšího hlasování, vyšle velmi jasný politický signál, obzvláště pro dohodovací řízení konané 21. listopadu.

Je naprosto jasné, že obzvláště v současné situaci musí být takové oblasti, jako je růst, zaměstnanost, transevropské sítě, celoživotní vzdělávání, boj proti změně klimatu a bezpečnost vnějších hranic utvářeny tak, jak jsme si vytyčili. Platí to i pro oblast zahraniční politiky, neboť konsistentní politika sousedství, globální vývoj, krizový management a integrační koncept Evropské unie jsou důležitější než kdy dříve. Proto je tak důležitá otázka financování, paní komisařko. Na konci procesu bude výše plateb hodnocena odlišně v závislosti na kategorii. Zmínila jste problematiku rezerv a já jsem si všiml, že kromě tohoto bodu nemáte žádné námítky k prioritám a zájmům Parlamentu. To je dobré znamení pro nadcházející jednání.

Těší nás, že je zde dnes zástupce francouzského předsednictví, pan Jouyet, protože předsednictví nebylo vždy zastoupeno na říjnové rozpravě o rozpočtu. To je důkaz počátku dobré spolupráce. Samozřejmě jste se musel rozhovořit jako ministr financí: vše je až moc drahé, vše je moc vysoké. Pohybujeme se – včetně toho, o čem hlasujeme – hluboko pod stropem stanoveným víceletým finančním plánem.

Mezi řádky jsem však mohl vyčíst vaši ochotu vyjednávat, když jste prohlásil: potravinová pomoc, a já bych zdůraznil, že nejen ona, ale i jiné priority zahraniční politiky – SZBP, Kosovo, Palestina, Afghánistán a Gruzie – jsou předmětem jednání a hledání optimální kombinace nástrojů. Jsme připraveni to udělat s využitím nástrojů, které jsou nám k dispozici na základě interinstitucionální dohody o rozpočtových prioritách. V této souvislosti se těšíme na konstruktivní jednání.

Jan Olbrycht (PPE-DE). – (PL) Pane předsedající, paní komisařko, rok 2009 bude velmi zvláštním obdobím spojeným s realizací investic v souvislosti s politikou soudržnosti. Půjde o třetí rok v řadě založené na zásadě N+3. To znamená, že půjde o období, ve kterém nesázíme na uzavírání smluv, ale spíše na konečné uskutečnění velmi konkrétních závazků. To by mohlo být ohroženo jakýmkoli pokusem o krácení financí v oblasti kohezní politiky.

Rád bych upozornil na skutečnost, že v Evropském parlamentu zaznívají hlasy, které spojují výsledky auditu Evropského účetního dvora s rozpočtovým plánováním. Ve výsledku se některé dobře známé poznámky ohledně spousty neoprávněných výdajů dostávají na program rozpočtové rozpravy. Doufám, že ani Parlament, ani paní komisařka, nepřistoupí na podobné asociace a platby do rezerv.

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, hovořil jsem již dlouze, ale tato rozprava byla skutečně fascinující. Rád bych řekl, že souhlasím s prioritami, které byly vyjádřeny vašimi zpravodaji a panem Bögem, a že máme skutečně zájem na velmi úzké spolupráci.

Lituji, že nemluvím jako ministr financí, pane Böge, ale v rámci tohoto předsednictví tomu tak je, rád bych zkrátka ujistil Parlament, že si přeji dosáhnout shody v rámci možností tohoto postupu.

Dále bych vás rád ujistil, že se Rada projevívá – v rámci mezí, které jsem zmínil – konstruktivně. Konstruktivní přístup v rámci zmíněných priorit je to, k čemu směřujeme – hovořím ke Komisi i k Parlamentu. Všiml jsem

si důrazu, který je obzvláště kladen na vnější záležitosti, komunikaci, a otázky vztahující se k finanční regulaci a euru. Zaznamenal jsem tyto různé body, stejně jako potřeby vaší instituce, které byly zdůrazněny, a to, že musíme v závěru rozpravy odlišit dva prvky.

Jedním z nich je diskuse o budoucnosti evropského rozpočtu. Vyslechl jsem pana Guy-Quinta a další, ale řadu postřehů by bylo třeba prodiskutovat v kontextu článku o přezkoumání finančního rámce. Jen v této souvislosti mohou Komise, Evropský parlament a členské státy zaujmout stanovisko a navrhnout budoucí víceletý finanční rámec. Mluvili jsme o tom s panem Bögem. Pod vlivem současných okolností jsme my, předsednictví, soustředili pozornost na jiné naléhavé záležitosti.

Druhou záležitostí jsou problémy v rámci rozpočtového postupu 2009. V tomto ohledu musíme vypracovat reálný a vyrovnaný rozpočet a nelézt řešení pro financování potravinového nástroje – říkám to do záznamu – protože jde o náš společný cíl. Jde o důležitou politickou prioritu všech institucí společenství v současné době, a doufáme, že se nám v této záležitosti podaří nalézt vhodnou kombinaci různých zdrojů.

Jutta Haug, zpravodajka. – (DE) Pane předsedající, jsem vděčná všem, kteří se zapojili do diskuse. Vám, paní komisařko, bych ráda řekla, že Komise není nikdy obzvláště nadšená, když Parlament vytváří rezervy. Rozumíme tomu, protože vy cítíte ten tlak, ale letos bychom rádi – a o tom se přesvědčíme zítra – stanovili takové podmínky pro čerpání z rezerv, které sami můžete splnit.

Nebude se jednat o žádné nereálné podmínky, kdy byste byli při snaze získat prostředky odkázáni na doprosování se dalších osob – Parlament byl v tomto bodě velice rozumný. I při velkém množství žádostí budeme schopni uvolnit tyto rezervy relativně rychle, do druhého čtení, protože budete schopni splnit námi nastavené podmínky – o tom jsem pevně přesvědčena.

Pane Jouyete, uvědomuji si, že nám teď a tady nemůžete slíbit nic konkrétního, ale domnívám se, že jste hovořil vážně ohledně ocenění a ochoty nastolit atmosféru spolupráce. Ráda bych připojila poznámku k vaší prosbě ohledně zvážení kontextu finanční politiky, ve kterém se pohybujeme: domnívám se, že tento kontext je o jeden řád vyšší. Náš rozpočet se pohybuje těsně pod hranicí 130 miliard EUR; společně se nám nabízí manévrovací prostor ve výši několika set milionů. Můžeme se o tom dohadovat, ale nemá to vůbec žádnou spojitost se širším kontextem, který jste zmiňoval.

Ještě jednou chci říci, že jsem velmi zavázána svým kolegům. Věřím, že zítra nám dobře připravená rozprava projde relativně rychle.

Janusz Lewandowski, zpravodaj. – (PL) Pane předsedající, rád bych využil dodatečný čas a promluvil na podporu četných hlasů, které se ozvaly ohledně kritické situace v položce 4 rozpočtu, která slouží k financování mezinárodních cílů Unie. Dobře si pamatuji závěr jednání o finančním výhledu, a rozhodnutí Parlamentu bylo jednoznačné – že tato část není financována odpovídajícím způsobem. Od té doby uběhl jeden rok a pokaždé se v tomto bodě během jednání o rozpočtu zastavíme. Stává se to každý rok a pokaždé se objeví nové takové body, na nichž se zarazíme. Minulý rok jsme byli ve stejné situaci, kdy jsme měli obrovské závazky v oblasti potravinové pomoci, Kosova, Afghánistánu, Palestiny, které zde byly často zmiňovány, stejně jako Gruzie, kde nejde pouze o orientaci této země, ale i o zajištění dodávek alternativních energetických zdrojů. Odpovědi musí být shoda o interinstitucionální dohodě, nikoli každoroční přehodnocování finančních pravidel na poslední chvíli, když jsme zatlačeni ke zdi. Děkuji všem, kteří promluví v záležitosti rozpočtu Parlamentu a dalších institucí.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra, v úterý 23. října.

Písemná prohlášení (článek 142)

Louis Grech (PSE), písemně. – Otázka zní, zda má EU dostatek zdrojů a vytvoří dostatek fondů k odpovídajícímu provedení opatření k migraci, stabilizaci a úprav v oblasti emisí.

Rozpočet EU nemůže obecně ve své současné podobě pohotově a reagovat na aktuální výzvy spojené se změnou klimatu. Odhlédneme-li od řady iniciativ a programů, tak rozpočet EU neobsahuje jasnou a ucelenou strategii tak, aby se mohl zabývat problematikou změny klimatu.

Proto v tomto ohledu zastávám vytvoření zvláštního fondu pro změnu klimatu nebo pro tento účel vytvořené rozpočtové linie, která by mohla významně zlepšit schopnost EU řešit problémy spojené se změnou klimatu z hlediska rozpočtového a finančního výhledu.

Hlavní zdroj prostředků by měl pocházet z dražby emisních povolenek podle evropského systému pro obchodování s emisemi. Odhaduje se, že výnosy vygenerované tímto schématem by mohly ročně dosahovat miliard eur. Tímto schématem bude disponovat a za koordinaci zodpovídat EU, aby byla zajištěna regionální subjektivita.

Znečištění přesahující hranice jednoho státu se nejlépe řídí na nadnárodní úrovni, obzvláště v souvislosti s rozdělováním zdrojů a podpory, což by se mělo opírat o potřeby a dopad na země a regiony, jimž nebyly předem vyplaceny žádné prostředky.

12. Dohoda ES-Bosna a Hercegovina o stabilizaci a přidružení – Dohoda ES-Bosna a Hercegovina o stabilizaci a přidružení (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je společná rozprava o

- zprávě (A6-0378/2008) paní Packové předložené jménem Výboru pro zahraniční věci o návrhu rozhodnutí Rady a Komise ohledně uzavření dohody o stabilizaci a přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Bosnou a Hercegovinou na straně druhé (KOM(2008)0182 – C6 0255/2008 – 2008/0073(AVC));

- prohlášení Rady a Komise – dohoda o stabilizaci a přidružení mezi ES a Bosnou a Hercegovinou.

Doris Pack, zpravodajka. – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, pane úředující předsedo Rady, dámy a pánové, nedávno jsem se dočetla, že Bosna je sice stát založený s dobrým úmyslem, avšak nefungující. Země musí žít v podmínkách Daytonské dohody, která naštěstí ukončila v roce 1995 válku, ale obsahuje příliš málo na to, aby stát jako celek mohl fungovat, a příliš mnoho na to, aby ho nechala zaniknout.

Země má politickou třídu, která je jí jen pramálo užitečná, dojde-li na převzetí odpovědnosti. Politickou scénu v zemi ovládají dva politici, kteří se navzájem podmiňují jak dvě spojené nádoby. Jeden se chce vrátit do doby před rokem 1999; což jinak řečeno znamená, že chce rozdělení obou entit. Druhý chce učinit ze své entity stát ve státě.

Stát Bosna a Hercegovina však může fungovat pouze tehdy, dokáže-li každý přijmout skutečnost a uvědomit si, že ústavní reforma je možná pouze se souhlasem všech tří etnických skupin. Obě entity musí posílit úlohu státu jako celku. Všichni bosenští politici stojí tudíž před úkolem zahájit prostřednictvím příslušných institucí, zejména parlamentu, ústavní reformu a zajistit, aby se do tohoto procesu zapojila i občanská společnost.

Chorvatsko-muslimská federace by mohla sloužit jako příklad. Nefunkční sestava komunit, deseti kantonů a federální vlády nebyla její chyba, byl to nesmysl. Mají-li být splněny požadavky Dohody o stabilizaci a přidružení k EU, je nutno snížit úroveň politického rozhodování na nejnezbytnější míru a přiblížit je co nejvíce občanům.

Přibližně 167 ministrů se vším, co to s sebou nese, představuje pro stát tu největší zátěž. Soupeření obou zmíněných politiků a jejich stoupenců začíná mít fatální následky. Vyzkoušeným a osvědčeným způsobem, vzbuzováním obav a nedůvěry, proti sobě obracejí jednotlivé etnické skupiny. Předěl mezi etniky se nezmenšil, naopak se ještě rozšířil. Místo hledání společného řešení dodávek energie, vytváření funkčního společného trhu, budování lepšího systému obecného vzdělávání a provádění důvěryhodné politiky schopné přilákat do země investory určuje současnou politickou scénu hašteření politických stran a bezmezná nedůvěra.

Potřebuje Sarajevo stále ještě vysokého představitele? Už dlouhou dobu nevyužil svých rozsáhlých pravomocí. Z jeho příkazů si už nikdo nic nedělá, i kdyby snad nějaké chtěl vydat; můžeme se proto ptát, proč na jeho místo nenastoupí zvláštní zástupce EU, který by dbal o plnění podmínek EU, tak aby bosenští politikové mohli konečně zahájit nejdůležitější reformy nezbytné k tomu, aby země udělala krok vpřed.

Nečinnější nežli nyní by politici už ani nemohli být, dokonce ani kdyby odešel. Zbývá snad jen doufat, že až k tomu dojde, tak že se probudí a vezmou osud do svých rukou. EU se celé roky snažila vysvobodit zemi z její agónie pomocí finanční podpory a poskytování znalostí, výsledky ovšem nejsou nijak ohromující. Lidé, kteří se chtějí vrátit, nemohou a etnické rozdělení je v důsledku tohoto stále hlubší a hlubší. Neprůhledné privatizace a korupce, nedostatečná svoboda tisku v určitých částech země, zastrasování nevládních organizací: to vše způsobuje, že lidé ztrácejí odvalu a obracejí se k této zemi zády.

Po více než tři léta ovládala politickou scénu nekonečná debata o politické reformě, která skončila odhlasováním téměř bezobsažného návrhu zákona. EU se nicméně i tohoto stébla chytila a podepsala dohodu, aby tak bylo možné konečně pohnout s dalšími důležitými politickými projekty v zemi.

I my zde v Parlamentu podporujeme tento krok a očekáváme, že politikové této příležitosti využijí. Ráda bych ještě jednou zdůraznila, že Bosna a Hercegovina se může stát členem EU jedině jako jeden celek. Každý, kdo podřívá její funkceschopnost, si nepřeje dosažení tohoto cíle, ať už přitom říká cokoliv. Poslance tamějšího parlamentu mohou vyzvat jedině k tomu, aby si uvědomili svou úlohu a začali provádět politiku zaměřenou na blaho svých občanů.

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, vážený pane Rehne, paní Packová, dámy a pánové, na začátku bych velmi rád poděkoval paní Packové za její kvalitní zprávu a za to, co zde právě řekla, protože mi tím umožnila, abych byl s ohledem na tuto obtížnou otázku stručnější.

Jak víte, Radě velmi mnoho záleží na tom, aby země západního Balkánu měly evropskou perspektivu, to mohu dnes potvrdit. Toto hnutí ve prospěch evropské integrace Balkánu vzešlo navíc z podnětu francouzského předsednictví, které tento cíl i nadále podporuje. K zahájení tohoto hnutí došlo v roce 2000, kdy se Evropské unii poprvé podařilo shromáždit všechny tyto země na zážrebském summitu a seznámila se s jejich vůlí stát se členy Unie.

Tuto perspektivu dnes mají všechny balkánské země a tato perspektiva je zárukou stability v oblasti a politického a hospodářského rozvoje každé z těchto zemí. Tato perspektiva má svůj smysl a má zvláště smysl zejména s ohledem na Bosnu a Hercegovinu, kterou jako zemi tohoto regionu – to vám jistě nemusím připomínat – nejvíce postihly konflikty, jež s sebou přinesl rozpad bývalé Jugoslávie. Dnes je ovšem tato země – jak jste zde, paní Packová, poznamenala – na rozcestí mezi přijetím evropské perspektivy s vyhlídkou na přistoupení k Evropské unii a uzavřeností do sebe na základě zpátečnické nacionalistické rétoriky.

Významný pokrok, jehož se podařilo v různých směrech dosáhnout během první třetiny roku 2008, umožnil Unii, aby učinila historické rozhodnutí, že přistoupí k podepsání Dohody o stabilizaci a přidružení s Bosnou a Hercegovinou. Tato dohoda byla znamením toho, že politici této země jsou na základě své vůle a svého odhodlání schopni dosáhnout konsenzu a podniknout nezbytné reformy. Bylo přáním Rady uznat toto odhodlání podpisem této smlouvy v červnu, pakliže budou splněny čtyři podmínky. Tyto podmínky vám připomenu: dobrá celková spolupráce s Mezinárodním trestním tribunálem pro bývalou Jugoslávii; reforma veřejného vysílání; zlepšení veřejné zprávy; a zahájení politické reformy.

Podepsání dohody i prozatímní dohody, k němuž došlo v Lucemburku dne 16. června, bylo velice důležitou fází ve vztazích mezi Unií a Bosnou a Hercegovinou. Mělo by zemi přinést čerstvý podnět pro její snahy o získání členství v Evropské unii. Tento podnět by měl být bez meškání využit.

Chtěl bych vám připomenout, že prozatímní dohoda vstoupila v platnost 1. července. Byl tak učiněn první krok, ale chci říci, že i tak jsme stále na začátku! Zbývá ještě mnoho práce. Právě to jsme s panem komisařem Rehmem, který je zde ve sněmovně rovněž přítomen, řekli představitelům této země, když jsme se s nimi setkali z kraje Valného shromáždění Organizace spojených národů a během setkání „trojky“.

V klíčových oblastech dohody a evropského partnerství je naším úkolem nejen upevnění pokroku, kterého již bylo dosaženo, nýbrž také, jak jste zde, paní Packová, zdůraznila, uspíšení reform. Je krajně důležité, aby ta část reform, která se týká právního státu, souladu s demokratickými pravidly a právě tak i záležitostí vztahujících se k reformě policie probíhala podstatně razantnějším způsobem, nežli je tomu dnes.

Nenechme si namluvit, že Bosna a Hercegovina má problémy týkající se rozdílu mezi politiky a veřejností, protože všechny průzkumy ukazují, že evropské snahy mají mezi obyvateli Bosny a Hercegoviny velice silný základ. O připojení k Evropské unii ve skutečnosti stojí více než 80 % obyvatel! Co tedy brání politikům Bosny a Hercegoviny, aby na tyto legitimní snahy lidu této země odpověděli?

Pokud jde o nás, tak v rámci Unie děláme, co je v našich silách, abychom tuto zemi podporovali hospodářsky i finančně, pomáhali jí dostat se vpřed, pomáhali jí v pokroku na cestě k bezpečnosti a pomáhali jí na cestě k modernizaci policejního sboru prostřednictvím policejních misí, které jsme tam vyslali spolu s misemi vojenskými.

Zkušenosti s posledním rozšiřováním – a tím skončím – ukazují, že úsilí vynaložené v souvislosti s evropskou agendou se vyplácí. Byl bych rád, aby političtí vůdci Bosny a Hercegoviny pochopili následující: Dohoda o stabilizaci a přidružení poskytuje pevný základ a páku pro rozhodné úsilí ze strany této země. Nepřestaneme jim být nápomocni, nicméně to, zač jsme byli odpovědní, to jsme splnili. Je na politikách této země, aby

opravdu pochopili, jaké jsou jejich závazky a dostáli jim, a zaručili tak to, co je jedinou cestou, po níž se lze ubírat, totiž svou nezlomnou snahu o těsnější svazky s Evropskou unií.

PŘESEDÁJÍCÍ: pan McMILLAN-SCOTT

Místopředseda

Olli Rehn, člen Komise. – Vážený pane předsedající, rád bych nejdříve poděkoval Doris Packové za její vynikající zprávu. Těší mne, že mám dnes příležitost s vámi diskutovat o Bosně a Hercegovině ve chvíli, která je pro tuto zemi a pro její evropské snahy rozhodující.

Podepsání Dohody o stabilizaci a přidružení (DSP) letos v červnu znamenalo pro Bosnu a Hercegovinu významný krok vpřed. Společně se zahájením rozhovorů o vízové povinnosti byla tato dohoda jasným signálem pro lid této země, že jeho budoucnost leží v Evropské unii.

EU byla schopna parafovat DSP vloni v prosinci a podepsat ji v červnu, neboť hlavní političtí představitelé země dospěli díky společnému úsilí ke konsenzu ohledně hlavních podmínek, zejména policejní reformy. To je důkazem toho, že jak zde na to správně poukázal pan Jouyet, je-li politická vůle, lze učinit pokrok a krize je možné překonat.

Tento konsenzus však mezitím přestal platit a reformy byly zastaveny. Jedním z faktorů, které vedly k tomuto zhoršení, byla nacionalistická rétorika před místními říjnovými volbami. Politické problémy této země sahají nicméně mnohem hlouběji.

Vedoucím představitelům země chybí společná vize o její budoucnosti a neexistuje mezi nimi shoda o proevropských reformách, což vážným způsobem poškozuje její evropské vyhlídky. Ve většině politických otázek panuje otevřená neshoda, přičemž chybí vědomí naléhavosti či odpovědnosti, které by tuto patovou politickou situaci nutilo překonat.

Své vážné obavy jsem před pár dny během své návštěvy v Sarajevu sdělil předsednictví této země. Zdůraznil jsem, že Bosna a Hercegovina stojí nyní před úkolem přesunout na první místo své politické agendy reformy týkající se EU a řešit priority evropského partnerství, mezi něž patří budování státu a institucí.

Vaše usnesení dává vedoucím představitelům Bosny a Hercegoviny zřetelný signál, že mají pokročit s reformami a vrátit svou zemi zpátky na cestu do Evropy.

Má-li dosáhnout pokroku směrem k evropské integraci, musí být Bosna a Hercegovina rovněž schopna promlouvat jedním hlasem. Dalším lakmusovým papírkem schopnosti země vydat se na cestu evropské integrace je sčítání lidu. Všichni víme, že z hlediska EU jsou údaje vyplývající ze sčítání lidu zásadní pro sociální a hospodářské plánování a rozvoj a rovněž pro většinu politik Společenství.

Komise vydá své hodnocení situace v Bosně a Hercegovině ve zprávě o pokroku dne 5. listopadu. Stejně jako vy můžeme i my poukázat na skutečnost, že vedoucí představitelé Bosny a Hercegoviny mohou buď pokračovat i nadále ve svých sporech a zaostat za svými sousedy, anebo pokročit s reformou a pohnout se vpřed směrem k EU.

Vaše usnesení zdůrazňuje, že uzavření úřadu vysokého představitele (ÚVP) a posílení úlohy Evropské unie by mělo zůstat naším nejzazším cílem. Souhlasím.

Budoucnost ÚVP je záležitostí, o které musí rozhodnout Rada pro nastolení míru, je nicméně zcela jasné v zájmu Bosny a Hercegoviny, aby dospěla do stavu, kdy ÚVP již nebude potřebný, a uvolnila tak cestu k silnější přítomnosti EU a k realizaci evropské perspektivy této země. Řečeno jinými slovy to znamená, že zároveň s tím, jak se dostáváme do další fáze našich vztahů, musí Bosna a Hercegovina sama převzít veškerou péči o reformní proces, který je podmínkou její perspektivy v EU. Podepsání DSP, k němuž došlo letos v létě, představuje příležitost, kterou by neměla promarnit. Vedoucí představitelé Bosny a Hercegoviny stojí před úkolem dosáhnout takového stupně politického konsenzu, který umožnil pokrok směrem k evropské integraci v ostatních zemích západobalkánského regionu. Už jednou se jim to podařilo, jsou ho tedy schopni dosáhnout i nyní. Věřím, že naše zprávy dojdou jejich sluchu.

Anna Ibrisagic, jménem skupiny PPE-DE. – (SV) Pane předsedající, v červnu tohoto roku podepsala Bosna a Hercegovina s EU Dohodu o stabilizaci a přidružení. Země tak učinila zásadní krok vpřed na cestě ke členství v EU, ještě zdaleka však nebyla vykonána všechna nezbytná práce. Úsilí EU nemůže a nemělo by ustrnout na víře, že všechno se nyní zařídí samo a automaticky. Je zde i nadále celá řada problémů. Nebyla dosud provedena ústavní reforma. Nevyřešená je stále otázka státního vlastnictví v Distriktu Brčko.

Je zjevné, že názory na to, kdy a jakým způsobem má dojít k uzavření úřadu vysokého představitele, se velmi rozcházejí, a to jak v samotné Bosně, tak i v rámci mezinárodního společenství. Pevně věřím, že uzavření tohoto úřadu nemůže být cílem samo o sobě. Tímto cílem by mělo být spíše splnění požadavků a podmínek, které byly Bosně uloženy Radou pro nastolení míru, aby tak bylo možné transformovat úřad vysokého představitele na úřad zvláštního zástupce EU. V souvislosti s tím a stejně tak i v souvislosti s řadou dalších problémů, s nimiž se Bosna potýká, je velmi důležité, aby mezinárodní společenství zaujímal jednotný postoj. Domnívat se, že místní bosenské strany se budou samy schopny dohodnout dejme tomu na ústavních reformách, je naivní a řekla bych, že přímo nebezpečné.

Má-li být země schopna přiblížit se více EU, musí nová ústava umožnit vznik silného a společného státu. Politický dialog v Bosně ovšem o žádném takovém zájmu o dosažení tohoto cíle nijak nesvědčí. Je to právě tak nebezpečné jako se domnívat, že nyní, kdy se Bosně podařilo udělat přece jen určitý pokrok a mezinárodní vojenská přítomnost se postupně omezuje, může mezinárodní společenství polevit ve svém úsilí. EU na sebe naopak právě nyní bere ještě větší díl odpovědnosti. Opatření, jako je usnadnění cestování a studia v zahraničí spolu s pomocí v rozvoji demokracie a provádění nezbytných reforem, představují jen několik příkladů toho, ve kterých oblastech by EU mohla a měla být aktivnější.

Naše úsilí a způsob, jakým budeme zvládat situaci v Bosně v průběhu příštích několika měsíců a let, bude rozhodující nejen s ohledem na budoucnost a bezpečnost Bosny, ale také s ohledem na budoucnost a bezpečnost tohoto regionu jako celku.

Libor Rouček, jménem skupiny PSE. Dohoda o stabilizaci a přidružení je první komplexní mezinárodní dohodou mezi Bosnou a Hercegovinou a Evropskou unií. Dohoda by měla ve svém důsledku usnadnit a urychlit přechod Bosny a Hercegoviny k plně fungujícímu právnímu státu a také k plně fungující ekonomice. Naplnění této dohody vytváří nezbytný předpoklad k budoucímu plnohodnotnému začlenění Bosny a Hercegoviny do Evropské unie. Rychlost, s jakou bude tato dohoda uvedena v život, však závisí především na společné vůli a ochotě občanů Bosny a Hercegoviny a jejich politických představitelů.

Dohoda je podepsána s Bosnou a Hercegovinou jako s celkem, ne s jejími jednotlivými entitami. Má-li se Bosna a Hercegovina jednoho dne stát členem Evropské unie, je v zájmu obou jejích entit, všech tří skupin, aby společně vytvořily společný fungující stát. Společné úsilí Bosňanů, Srbů a Chorvatů, jejich hlavních politických stran by proto mělo být zaměřeno na posílení správní kapacity země na všech úrovních. Důležitým krokem na této cestě je otázka příštího ústavního uspořádání. Mezinárodní společenství, včetně zástupců Evropské unie, může v tomto procesu nabídnout pomocnou ruku. Jakékoliv ústavní uspořádání však musí být výsledkem dobrovolné dohody obyvatel Bosny a Hercegoviny samotných. Důležité je podle mého názoru v procesu přidružení též posílení hospodářské výkonnosti země. A i zde je zapotřebí spolupráce obou entit s cílem vytvoření společného vnitřního trhu pro celou Bosnu a Hercegovinu. Situace, kdy by se země ucházela o členství ve společném evropském trhu a měla zároveň roztržitý svůj trh vlastní, je nepředstavitelná. Na závěr bych chtěl ocenit zprávu Doris Packové a vyzvat také členské země Evropské unie k rychlé ratifikaci uzavřené dohody.

Jules Maaten, jménem skupiny ALDE. – (NL) Vážený pane předsedající, pane komisaři, pane úřadující předsedo Rady, zítra budeme hlasovat o usnesení o Dohodě o stabilizaci a přidružení mezi EU a Bosnou a Hercegovinou. Má skupina tuto dohodu podporuje, chceme nicméně, aby jí bylo využito k zajištění toho, že země provede reformy a modernizace v řadě klíčových oblastí.

Bosna není připravena na členství v EU, ani zdaleka ne. Je ještě hodně práce, kterou bude třeba v Bosně vykonat na poli státní správy a soudnictví. Větší pozornost by se také měla věnovat vyšetřování a odsouzení válečných zločinců a rovněž boji proti korupci a mezinárodnímu zločinu. A jak zde již bylo mnohokrát řečeno, ještě více je nutno řešit problémy s vnitřními strukturami, byrokracií a vnitřní spoluprací.

Musím přiznat, že jsem byl na své poslední návštěvě v Sarajevu naprosto šokován nezodpovědností, s níž jsem se setkal na straně politiků této země. Pan komisař se této věci dotkl již dříve a také paní Packová věnovala tomuto aspektu ve své výborné zprávě značnou pozornost.

Člověk odchází s dojmem, že veškeré problémy, s nimiž se tato země potýká, jsou způsobeny vnějším světem, a že z vnějšího světa by tudíž měla také přijít veškerá řešení. Vypadá to jakoby za ten ping-pong, který si tam uvnitř mezi sebou na různých úrovních a v různých rozměrech hrají, mohl vnější svět, a bylo proto na nás, abychom to řešili. Tak to ovšem nefunguje. Není to jen v našem zájmu, aby se věci v Bosně daly do pořádku a aby nám Bosna na cestě ke svému evropskému údělu vyšla v ústrety, je to i v zájmu samotné Bosny.

Co považují za pozitivní a nač bych zde rád upozornil, to je úsilí na straně všech možných podnikatelů, velkých i malých společností, které se tam snaží odrazit ekonomicky ode dna – i když je jim to vinou neexistujícího vnitřního trhu velmi stěžováno – nevládní organizace, které odstraňují všechny překážky, což se jim daří, a zejména ale přispění, jehož se této zemi dostává ze strany Evropy: v podobě evropských ozbrojených sil, které zde působí, v podobě vysokého představitele a v neposlední řadě v podobě práce Komise. Myslím, že Komise zde odvádí dobrou práci, takže mohu být díky tomu hrdý na to, že jsem Evropan.

Gisela Kallenbach, jménem skupiny *Verts/ALE*. – (DE) Vážený pane předsedající, ze všeho nejdříve díky zpravodajce za její spolupráci, která je jako obvykle vynikající. Toto usnesení by mělo vyslat zřetelný signál našim partnerům v Bosně a Hercegovině, jasně „ano“ znějící napříč všemi stranami ve prospěch pokračujícího procesu evropské integrace, jasně uznání dosaženého pokroku, ale zároveň i jasně „ne“ narůstajícím nacionalistickým nebo dokonce separatistickým trendům, jichž se dovolávají oficiální představitelé země, aby hájili svou pozici, přestože vedou k utrpení lidu.

Vážně míněné programy návratu uprchlíků byly po celá léta jen dohodou na papíře. Aktuální a politické vůle tyto programy prakticky realizovat se spíše nedostávalo. Právo a možnost návratu, programy usmíření a stíhání válečných zločinů na všech úrovních jsou základní podmínkou kýženého mírového, demokratického vývoje právního státu v této části Evropy. Rozhodujícím základem je nahrazení Daytonské dohody ústavou schválenou demokraticky zvolenými poslanci parlamentu Bosny a Hercegoviny a za účasti občanské společnosti, nikoli ústavou, kterou si mezi sebou upečou předáci politických stran.

Na Komisi se chci obrátit s jednou žádostí: přestaňte se držet prochozených cest a jedněte co možná nejpružnějším způsobem, aby bylo možné využívat fondy EU účinněji a lépe zaměřené. Dovolte mi, abych nakonec ještě oslovila členské státy s touto výzvou: postarejte se na důkaz své spolehlivosti o co možná nejrychlejší ratifikaci Dohody o stabilizaci a přidružení.

Ryszard Czarnecki, jménem skupiny *UEN*. – (PL) Pane předsedající, je naší povinností uspíšit vstup Bosny a Hercegoviny do Evropské unie. Evropská unie má důvod k pocitu jisté viny za to, že mlčela, podnikala zahanbující nebo neadekvátní kroky, nebo za to, že vůbec nic nepodnikala, když se v 90. letech na Balkáně, mj. i v Bosně a Hercegovině, prolévala krev a tisíce lidí při tom přišlo o život. Z tohoto důvodu dnes musíme Bosně a Hercegovině pomoci a usnadnit jí cestu směrem k Unii, neztrácejíce přitom ze zřetele, že cesta do Bruselu je strmá a po hospodářské i národnostní stránce nikoli přímočará. Neměli bychom Sarajevo odradit, ale současně bychom měli pozorně sledovat počínání tamějších státních orgánů. Dejme bosenskému vozu zelenou. Doufejme, že Bosna nebude mít cestou žádnou nehodu a že my jako Unie nebudeme nuceni jim za to udělit trestné body, a zanechme přitom předsudků, bude-li vozidlo, které dorazí do Bruselu, stejné jako to, které vyjelo. Dejme lidem, kteří tam žijí, právo rozhodnout o jejich vlastní budoucnosti.

Erik Meijer, jménem skupiny *GUE/NGL*. – (NL) Pane předsedající, po 16 let, které uplynuly od rozpadu Jugoslávie, je Bosna a Hercegovina i nadále protektorátem pod zahraničním dohledem za přítomnosti zahraničních ozbrojených sil. Mezi třemi národy, které v ní žijí, a hlavními politickými stranami, které je zastupují, panuje neshoda o struktuře budoucí vlády. Každá snaha ze strany Evropské unie takovouto strukturu vytvořit ztroskotala a ztroskotá i v budoucnu. Srbové, Chorvati a Bosňané si budou muset najít svou vlastní cestu. Každý, kdo si přeje udržet tuto Jugoslávii v malém pohromadě, bude muset hledat federální nebo konfederální řešení, které poskytne všem třem národům stejné postavení a ponechá jim jejich vlastní odpovědnost za vládu a vlastní území.

Má skupina podporuje dohodu o přidružení, která měla být podle našeho názoru schválena už mnohem dříve a bez požadavku administrativní reformy. Ve Výboru pro zahraniční věci navrhla má skupina pozměňovací návrhy zaměřené na nalezení dlouhodobých řešení, jimiž by byla pověřena každá dílčí jednotka státní správy, a na zajištění ochrany domácího hospodářství. Bylo by tak zajištěno rychlé ukončení působení Evropské unie ve všech domácích oblastech. Většina tato řešení zamítla a přeje si zůstat v Bosně. To bohužel znamená, že má skupina nemůže podpořit konečný výstup zprávy paní Packové.

Bastiaan Belder, jménem skupiny *IND/DEM*. – (NL) Pane předsedající, dovolte mi začít obecnou poznámkou. Dvě nizozemské strany, které zastupuji, jsou velmi příznivě nakloněny evropským vyhlídkám pro Bosnu a Hercegovinu.

Mám dvě otázky pro Radu a Komisi. Minulou sobotu vyšel v nizozemském tisku článek s alarmujícím titulkem: „Bosna před výbuchem“. Článek byl rozhovor s člověkem, který tam žije a je velmi dobře obeznámen s místními poměry, se skutečným znalcem bosenské situace. Chtěl bych se zeptat Rady a Komise, souhlasí-li s tímto poplašným signálem, že je Bosna skutečně před výbuchem, a to i s ohledem na to, jak je v této zemi rozšířené vlastnictví zbraně.

Druhá věc, na kterou bych chtěl upozornit, je podle mého mínění ještě vážnější. Strávil jsem určitou dobu čtením o fenoménu saláfismu a muslimském radikalismu v Bosně a Hercegovině, podporovaném vědeckým výzkumem, mj. i v mé vlastní zemi. Chtěl bych se zeptat Rady a Komise, jak pohlížejí na Bosnu jako na útočiště a operační základnu radikálních muslimů na Balkáně a v Evropě. Odborníci tvrdí, že evropské instituce tento vážný problém jednoduše přehlížejí. Na místě je proto opatrnost. Rád bych znal váš názor na tento problém. Je přece jen dost vážný: Bosna se má stát členem a s těmito radikálními muslimy... Jsou uvnitř i venku, jsou aktivní v členských státech EU včetně Rakouska, Nizozemska, Skandinávie – neměli bychom to brát na lehkou váhu. Ocenil bych vaši reakci na tuto otázku.

Philip Claeys (NI). – (NL) Pane předsedající, domnívám se, že bychom měli být nanejvýš obezřetní a dobře si rozmyslet, je-li moudré dávat Bosně a Hercegovině vyhlídky na členství v EU. Před chvílí jsme slyšeli, že nebyla dosud splněna celá řada podmínek.

Přestože se jedná o věc zcela zjevnou, rád bych zmínil problém rostoucího islámského fundamentalismu v Bosně. Vychází stále více najevo, že saláfistické sítě se rozvíjejí s finanční a logistickou podporou ze Saúdské Arábie. Tyto sítě nepředstavují mírovou hrozbu pouze v samotné této zemi, ale ohrožují bezpečnostní rovnováhu celé Evropy.

Rád bych se proto připojil k otázce, kterou zde vznesl pan Belder. Mohla by Rada a Komise odpovědět na to, jaká se činí opatření na ochranu před šířením případných teroristických sítí do Evropské unie?

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, pane úřadující předsedo Rady, pane komisaři, uzavření Dohody o přidružení je nepochybně věc dobrá pro obě strany – pro Evropskou unii i pro Bosnu a Hercegovinu – avšak pouze za určitých podmínek; a sice pouze tehdy, dojde-li k její rychlé ratifikaci a zejména pak ovšem budou-li rychle provedeny reformy – především reforma státní správy v Bosně a Hercegovině a reforma rozhodovacích postupů.

Všichni víme, že Daytonská dohoda na jedné straně přinesla mír; na straně druhé však vedla k vytvoření komplikované struktury s různými vládami a parlamenty, a to opět podle etnického klíče. Jinými slovy tu máme dalších deset kantonů a na to, aby v této zemi prošel azylový zákon, je potřeba přibližně 13 ministrů vnitra. Pokud jde o komplikovanost, tak je zdejší politický proces zřejmě zcela nepřekonatelný.

Tyto potíže se projevily během reformy policie. Trvalo několik let, než se podařilo odstranit všechny překážky a dostat se konečně k realizaci těchto policejních reforem, které jsou jednou z podmínek. Pro mě z toho plyne, že Bosna a Hercegovina musí najít vůli ke spolupráci nad původně stanovený rámec a reformy provést sama na všech úrovních.

Díky policejní reformě máme nyní lepší možnost provádět v Bosně a Hercegovině reálná opatření týkající se ochrany státní hranice, rozhodovat o přidělování víz a koordinovat boj proti organizovanému zločinu a obchodování s drogami a lidmi.

Má-li si stát Bosna a Hercegovina získat důvěru svých občanů, je nezbytná bezpečnost a stabilita. Z tohoto důvodu musí Bosna a Hercegovina z mého hlediska překonat vnitřní překážky, které zde stále existují. Evropská unie Dohodou o přidružení dokázala, že byla a je připravena pomoci, ale skutečný pokrok se musí dostavit ze strany samotné země.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Pane předsedající, nejprve bych rád vyjádřil své srdečné díky paní Doris Packové za její zprávu a především pak za její opravdové úsilí. Rád bych také odmítl kritické poznámky některých poslanců, že na Bosnu a Hercegovinu bychom měli pohlížet výlučně z hlediska údajných či reálně existujících islámských teroristických sítí. Takové hledisko je naprosto nespravedlivé a je ostatně výmluvné, že náš kolega poslanec, který se Komise tázal, co lze v této záležitosti učinit, již ze sněmovny odešel. Tak vážný je pro něho tento problém.

Pan komisař Rehn rovněž řekl, že rok 2009 bude pro Balkán rokem rozhodujícím. Makedonie doufejme zahájí jednání, Chorvatsko jednání doufejme uzavře, Černá Hora, Srbsko a dokonce snad i Albánie získají statut kandidáta. Můžeme se proto sami sebe ptát, co se stane s Bosnou a Hercegovinou. Byla by to opravdu velká škoda pro spoustu lidí, kteří v této zemi usilují o dobrou věc, kdyby jim nebyla dána žádná příležitost, aby mohli jít dopředu.

Rád bych podtrhl, co zde řekla paní Packová: země musí začít být schopna fungovat. Jak zde již řekli někteří poslanci, země se nesmí stát rukojmím ani pana Dodika ani pana Silajdžiće ani nikoho jiného. Východiskem, a to i pokud jde o entity, musí být status quo, musí však dojít k uskutečnění reforem. Pro zemi musí být

vytvořeny podmínky, které jí umožní, aby vstoupila do Evropské unie, přičemž není třeba podotýkat, že do Evropské unie může vstoupit pouze jako jeden celek.

Co se týče vysokého představitele, nemohu než souhlasit s tím, co zde již bylo řečeno. Problém není v tom, že by země už nepotřebovala někoho, kdo bude účinně dohlížet na její přípravy ke vstupu, tuto úlohu však pravděpodobně již nemůže vykonávat vysoký představitel, a měl by být proto nahrazen evropským zvláštním zástupcem. To je nyní úkolem Evropské unie, která jej musí splnit s podporou tohoto Parlamentu – jmenovitě s podporou paní Doris Packové a dalších, kteří se budou této zemi i nadále věnovat. Brzy uvidíme, že i tato země bude mít možnost vstoupit do Evropské unie.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Návrat uprchlíků je záležitostí zásadního významu pro všechny země západního Balkánu, takže pozměňovací návrhy předložené paní zpravodajkou a paní Annou Ibrisagicovou týkající se návratu uprchlíků do oblasti Posávského kantonu (Posavina) mají moji plnou podporu.

Totéž platí o návratu uprchlíků ze všech komunit do všech ostatních oblastí Bosny a Hercegoviny.

Mají-li se naše výzvy a naše snahy setkat s úspěchem, musíme požadovat i další opatření a obzvláště pak investování do vytváření nových pracovních míst.

Uprchlíci a vnitřně vysídlené osoby (IDP) se až příliš často vracejí jen dočasně a s jediným cílem: prodat svůj majetek a jít jinam. Odcházejí i z toho důvodu, že postrádají odpovídající zdravotní péči, nedostávají důchody, a z toho důvodu, že v místech, na která se vracejí, panují napjaté politické poměry. Odcházejí rovněž kvůli stále odkládané depolitizaci a reformě policie a kvůli obecnému nedostatku bezpečí.

Lidé odpovědní za válečné zločiny musí být propuštěni a vyloučeni z policejní služby. Z toho důvodu dala také ALDE podnět k tomu, aby byl 11. červenec vyhlášen mezinárodním dnem památky obětí genocidy v Srebrenici. Navrhované znění bylo doručeno minulý týden předsedkyní Matek obětí ze Srebrenice a sdružení Žepa. Pro jejich útěchu to opravdu potřebujeme.

Johannes Lebech (ALDE). – (DA) Pane předsedající, pane komisaři, pane Jouyete, budoucnost Bosny spatřuji v Evropě. Nastolení míru a stability v této zemi se musí podařit a také se podaří, když se staletí jejich dějin spojilo, aby k tomu došlo. Zbývá však ještě dlouhý kus cesty. Nejlépe bývá ovšem začít s praktickými zlepšeními a spoluprací v souvislosti s řešeními zcela obecných a praktických každodenních problémů, jako je obchod, struktura policejních sborů, dodávky energie a zejména umožnění vnitřně vysídleným lidem, aby se opět vrátili domů. Je proto důležité investovat do mladých lidí. Musí získat víru v budoucnost této země. Je nutno zajistit příležitosti k dosažení dobrého vzdělání, včetně příležitostí praktických a vzdělávacích pobytů jak ve stávajících členských státech EU, tak i v sousedních zemích. Domnívám se, že je podstatné, aby mladí lidé na západním Balkánu sami sebe považovali za Evropany, neboť řešení budoucnosti této oblasti se nachází v evropském kontextu. Z hlediska EU musíme být připraveni tento proces podporovat a opakovat, že perspektiva, ze které je na něj třeba pohlížet, je členství v Evropské unii. Dohoda o stabilizaci a přidružení je užitečným nástrojem na této cestě. Bosenští obyvatelé a politici musí být aktivní a pozitivní, musí se stát našimi spoluhláči, má-li se naše společná naděje a vize úspěšně naplnit.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, i já bych se rád připojil k početné řadě kolegů poslanců, kteří zde již zcela právem vyjádřili své díky zpravodajce, paní Doris Packové. Máme v ní člověka, který, jak věříme, nemarní svůj čas a úsilí a kdo do této oblasti skutečně vkládá spoustu svého času a úsilí. Sdílím její radost i radost všech ostatních, kdo zde také řekli, že došlo k určitému pokroku, mj. v oblasti policejní spolupráce. To je důležité, neboť jediné tak se může reálný život držet v rozumných mezích.

Mám nicméně za to, že našim protějškům v Bosně a Hercegovině nesmíme přestat připomínat, že oni osobně a jejich strana mají před sebou stále ještě spoustu práce, ještě víc, než kolik se jí v řadě oblastí již podařilo vykonat. Vnitřní spolupráce a ochota ke spolupráci mezi etnickými skupinami je něco, co musíme bez ustání požadovat. Nechceme, aby si každý šel svou vlastní cestou. Důležitá je rovněž účast na regionální spolupráci v rámci západního Balkánu.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Pane předsedající, ti všichni žili v jednom z nejkosmopolitnějších měst Evropy, v Sarajevu. Sarajevo bylo svého času symbolem otevřené Bosny, kterou obývali Muslimové, Srbové a Chorvati.

Do toho slepě udeřil nacionalismus, který způsobil krveprolití mužů a žen a bez rozdílu zničil kulturní symboly, jako byla sarajevská knihovna – velmi bohatá knihovna – oběť lidského šílenství. To se stalo před velmi dlouhou dobou – před 16 lety.

Dovolují-li si připomínat tyto tragické události, činím tak proto, abych ocenil dosažený pokrok, proto, abych dal perspektivu této dlouhé cestě k Dohodě o stabilizaci a přidružení. Každého by tudíž tato situace měla těšit. Je pravdou, že v zemi stále ještě působí 2 500 příslušníků jednotek Eurofor. Je pravdou, že v zemi dosud ovládané strachem z politické převahy jiné komunity představuje výsledek voleb do obecních zastupitelstev, které se konaly 5. října, opět další odraz převahy nacionalistických stran.

Gesto, jež dnes odpoledne učinil Evropský parlament, nicméně odráží jistou důvěru a budoucí uvolňování napětí, znovuobjevenou kulturní rozmanitost a ochotu přijímat národy, kteří tuto kulturní rozmanitost představují. Toto poselství naděje si dnes musíme připomínat, neboť nesmíme nikdy zapomenout na slova, která v této sněmovně pronesl prezident Mitterrand: ‚nacionalismus je válka‘.

Metin Kazak (ALDE). – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, vítám podepsání této dohody, neboť přispěje k politické a hospodářské stabilitě, a to nejen v této jedné zemi, nýbrž na celém Balkáně. Zatímco Bosna a Hercegovina má za sebou krutou mezinárodní válku, uvádí se na druhé straně Bulharsko jako balkánský příklad moudrého postoje, který byla schopna zaujmout jeho občanská společnost, moudrého postoje, který umožnil usmíření. Svůj nemalý význam zde má vzdělání. Je proto nutné, aby se bosenské státní orgány zaměřily na vyučování míru. Kromě toho pak také musí podporovat dialog mezi kulturami a vyznáními, neboť jedině tak se lze vyhnout konfliktům mezi uprchlíky, lidmi, kteří se vrací do své rodné země a místními obyvateli.

Musí se snížit úroveň nezaměstnanosti, čehož lze dosáhnout tím, že se bude přikládat větší význam školicím programům, a zabránit je rovněž třeba odlivu mozků z řad mladých lidí. Regionální spolupráce má zcela zásadní význam, jedná-li se o integraci státu do evropských struktur. Prioritou se musí stát zlepšení infrastruktury. Domnívám se, že zřízení oblasti volného obchodu by bylo prospěšné a mohlo by připravit zemi na přijetí evropských norem.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Nedávno jsem byl nějakou dobu v Kosovu a rád bych přitáhl vaši pozornost k paralelním jevům mezi situací v této zemi a v Bosně a Hercegovině. Evropská unie a většina jejích členských států, jak známo, uznala nezávislost Kosova, situace v této zemi je však velmi složitá, zejména v její severní části. Vznikly zde paralelní struktury a podmínky nedovolují, aby se prosadily síly hájící zákon a pořádek. Stále více se hovoří o možném rozdělení Kosova. Rád bych se zeptal jak pana ministra, tak pana komisaře: nepodobá se situace v Kosovu situaci v Bosně a Hercegovině? Pokud se nám nepodaří slepit dohromady rozlámaný státní model v Bosně a Hercegovině, co bude Evropská unie v takovém případě schopna dělat?

Gisela Kallenbach (Verts/ALE). – (DE) Pane předsedající, ráda bych využila této příležitosti k tomu, abych panu komisaři Rehnovi položila ještě jednu otázku. Mohl byste nás prosím zpravit o stavu prostředků na demilitarizaci a odzbrojení a na zajištění toho, že přebytečné zbraně budou dle zákona zničeny?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane předsedající, vážený pane McMillan-Scotte, pane komisaři Rehne, dámy a pánové, děkuji vám mnohokrát za tuto přínosnou a zajímavou rozpravu. Rád bych ještě jednou poděkoval paní Packové, která prokázala velkou aktivitu, která má velmi dobré znalosti o dané oblasti, která je nicméně také velmi často přímo na místě, která slyšela většinu vyjádření místních vedoucích představitelů – potřebujeme proto její spolupráci – a která se podílí na sblížení země s Evropskou unií, ovšem bez ústupků v hodnotových záležitostech.

Jak jsem řekl již dříve, podobně jako paní Packová sleduje i Rada s obavami politickou situaci v Bosně a Hercegovině, kterou zde již popsalo několik řečníků. Jak vy sama zdůrazňujete, ocitá se tato země nyní na rozcestí a uprostřed sporu, který se týká vztahů mezi ústředním státem a jednotlivými orgány a který, jak jsem řekl, se týká rovněž cesty, jež povede do Evropské unie. Političtí představitelé země musí převzít plnou odpovědnost za její rozvoj a musí tímto způsobem zajistit, aby se upevnila stabilita celého regionu.

Chci nicméně odpovědět na otázku, jež mi byla položena, a moje odpověď zní, že bezpečnostní situace zůstává klidná. Ani nezávislost Kosova ani zatčení pana Karadžiće nevyvolalo v zemi žádný neklid. Poté co uplynul termín voleb do místních zastupitelstev, jež byl stanovený na 5. října, je nezbytné, aby Evropská unie vyvíjela do budoucna tlak na to, aby se Bosna a Hercegovina soustředila na svou evropskou agendu.

Reakce pana Svobody na povrchní srovnání mezi obavami z terorismu a multietnickým rázem Bosny a Hercegoviny byla naprosto správná. Tento multietnický ráz je přesně tím, co této zemi dává její bohatství a co by se mohlo stát jejím vkladem do Evropské unie. S ohledem na budoucnost bychom měli být velmi obezřetní, abychom nevzbudili dojem, že se Evropská unie přestala o Bosnu a Hercegovinu zajímat. Rád bych v této věci pana Czarneckého ujistil: Evropská unie musí vydat své rozhodnutí o budoucnosti úřadu

vysokého představitele, ovšem s vědomím, že si nepřejeme ani předčasné uzavření tohoto úřadu bez stanovených podmínek ani umělé prodlužování jeho existence.

Co se týče otázky budoucnosti vojenské operace EUFOR Althea, nemůžeme její ukončení odkládat na neurčito. Unie bude muset tuto operaci přestrukturovat a ministři zahraničních věcí ji budou mít 10. listopadu na pořadu jednání Rady.

Abych na závěr ještě odpověděl na otázky několika dalších řečníků, chtěl bych říci, že situace Bosny a Hercegoviny musí být chápána v regionálním rámci. Naším cílem je umožnit celému tomuto regionu, aby dosáhl pokroku ve sbližování s Evropskou unií. V tomto ohledu je třeba zdůraznit řadu pozitivních výsledků.

Dobrym znamením je skutečnost, že Chorvatsko vstoupilo do aktivní fáze jednání. Fakt, že v Srbsku máme poprvé vládu, která má vážný zájem o vytváření těsnějších svazků s Evropskou unií a která zatčením pana Karadžiće dostala svému závazku, je velmi pozitivním výsledkem a jako takový zasluhuje uznání.

Vedoucí představitelé Bosny se musí přičinit o to, aby tím, že budou myslet stále jen na vyrovnávání účtů z minulých válek, nezůstali stát stranou tohoto vývoje. Stejně jako pan McMillanScott jsem i já v této sněmovně vyslechl projev Françoise Mitterranda. I já si na jeho slova pamatuji, je ale důležité překročit pole konfliktů, a to ve jménu týchž zásad, které zde tehdy president Mitterrand zdůrazňoval.

Závěrem chci říci, že cílem reforem, které Evropská unie žádá, není pouze umožnit této zemi, aby si vytvořila těsnější svazky s Evropskou unií, ale především zajistit, aby všichni její obyvatelé měli prospěch z pokroku, k němuž se snažíme vybízet. Naprosto souhlasím s panem Maatenem. Není pochyb o tom, že můžeme být hrdi na to, že jsme Evropané, hrdi na to, co Komise a další instituce v Bosně a Hercegovině konají, aby této zemi pomohly na tu jedinou cestu, která má smysl, totiž na cestu sbližení s Evropskou unií a jejími hodnotami!

Olli Rehn, člen Komise. – Pane předsedající, rád bych vám poděkoval za velmi zásadní a odpovědnou rozpravu o politické situaci v Bosně a Hercegovině. Chci vám rovněž poděkovat za širokou a silnou podporu, které se dostalo Dohodě o stabilizaci a přidružení uzavřené s touto zemí z vaší strany. Tato dohoda je skutečně zásadní podmínkou hospodářského rozvoje a politické stability Bosny a Hercegoviny jakož i jejich evropských cílů.

V dnešní rozpravě byla řeč hlavně o dvou otázkách, ke kterým bych se chtěl ještě vrátit. První je otázka právního státu a jeho základního významu pro fungování celé společnosti a hospodářství. Právní stát a právní jistota jsou základem evropského modelu. Pro Bosnu a Hercegovinu je to dnes ovšem další Achillova pata.

Přes určitý pokrok, kterého jsme si vědomi, zůstává organizovaný zločin a korupce i nadále vážným problémem v zemi a tyto problémy by se zde měly řešit přednostně.

Za druhé se jedná o ústavní reformu, která, jak všichni víme, je jak potřebnou, tak i choulostivou záležitostí. Ze strany Komise mohu říci, že počítáme spíše s ústavní evolucí než revolucí, jejíž provedení by mělo respektovat Daytonskou a Pařížskou mírovou dohodu. Komise nemá žádný konkrétní plán ústavní reformy v Bosně a Hercegovině, Evropská unie zde ovšem hraje roli zúčastněné strany.

My všichni jsme zúčastněnou stranou, která má zájem na ústavní reformě, v tom smyslu, že je zcela nezbytné, aby Bosna a Hercegovina byla schopna jako budoucí členský stát, jako kandidátská země promlouvat jedním hlasem, a že tato země potřebuje mít účinně fungující státní strukturu, instituční strukturu, která jí umožní provádět a prosazovat na celém území evropské zákony a pravidla. To je to, co občané chtějí a co si zaslouží.

Je na politických představitelích a občanech země, aby rozhodli, jakou ústavu chtějí, ale mohu vás ujistit, že Komise je ochotná ústavní reformě napomoci jak po odborné právní a ústavní stránce, tak finančně.

Bosna a Hercegovina dnes velmi stručně řečeno naléhavě potřebuje dostat se ze stávající patové politické situace, aby dosáhla vážnějšího pokroku směrem k Evropské unii. My to za ni udělat nemůžeme, ale můžeme dát občanům i vedoucím představitelům země najevo, že si přejeme a očekáváme jejich úspěch a že mají v tomto mezidobí naši podporu. Komise i já budeme tudíž pokračovat v práci spolu s předsednictvím, s panem Javierem Solanou, s Evropským parlamentem a všemi našimi partnery a zúčastněnými stranami, abychom posílili naši účast, a rok 2009 se tak nakonec přece jen stal rokem západního Balkánu a rovněž rokem, ve kterém Bosna a Hercegovina učiní pokrok směrem k Evropské unii.

Doris Pack, zpravodajka. – (DE) Pane předsedající, pane úřadující předsedo Rady, pane komisaři, chtěla bych našemu kolegovi poslanci, který zde již není, a snad i panu Belderovi říci, že zde musíme být opatrní: neměli

bychom lokalizovat hrozbu terorismu do Bosny a Hercegoviny. Je možné i přehánět, ale toto přehánění jen nahrává extrémistům a nacionalistům. Vzpomínám si, že to bylo přesně takovéhle přehánění, které pan Milošević dokázal obrátit stejným směrem, jakým obracel všechno ostatní. Na to bychom neměli zapomínat.

Cesta do EU obnáší krom jiného rozhodný boj proti korupci, proti organizovanému zločinu, za transparentnost privatizace a za vytváření společného trhu včetně trhu energetického. Jedině politici, kteří tyto věci skutečně chtějí a podle toho sami také jednají, zasluhují důvěru svých občanů a důvěru Evropské unie. Těm druhým bychom měli čas od času dát červenou kartu. To je jediná věc, které tam rozumí.

Někdy s hrůzou sleduji, že se na tom rozcestí, o němž zde mluvil pan komisař Rehn, Bosna a Hercegovina vydává na cestu izolace. Země, s nimiž Bosna a Hercegovina sousedí – jak řekl pan Swoboda – dosáhnou cíle pravděpodobně rychleji, a je z toho důvodu naším úkolem, abychom Bosně a Hercegovině nepřestávali pomáhat v nalezení té správné cesty a poté, co budou splněny stanovené podmínky, i v jejím vstupu do Evropské unie. Stabilita Bosny a Hercegoviny, která leží uprostřed Evropské unie, je i naší stabilitou.

Někdy si přeji, aby i politici v Bosně a Hercegovině probděli tolik nocí jako já, když přemýšlí o své zemi. Snad by pak začali odvádět lepší práci.

Předsedající. – Obdržel jsem jeden návrh usnesení⁽¹⁾ předložený v souladu s čl. 103 odst. 2 jednacího řádu.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve čtvrtek 23. října 2008.

Písemná prohlášení (článek 142)

Dragoș Florin David (PPE-DE), písemně. – (RO) Rád bych předně poblahopřál paní Packové k jejímu úsilí, s nímž se věnovala nelehkému úkolu, jímž bylo vytvoření tohoto návrhu usnesení. Dohoda o stabilizaci a přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Bosnou a Hercegovinou na straně druhé dokládá odhodlání EU hrát i nadále důležitou roli v balkánském regionu a přispívat k politické, hospodářské a sociální stabilitě oblasti.

Tato dohoda nabízí Bosně a Hercegovině novou vyhlídku hospodářského rozvoje a zejména pak nových příležitostí k evropské integraci, jejíž přínos pro region spočívá nejen ve stabilitě, ale také v navázání nových hospodářských styků, a představuje tak důležitý krok směrem k integraci s evropským trhem.

Tunne Kelam (PPE-DE), písemně. — Vítám nedávné podepsání Dohody o stabilizaci a přidružení s Bosnou a Hercegovinou. Rozšiřování EU na západní Balkán je dalším klíčovým krokem ve sjednocování Evropy a budování jistoty, že v tomto regionu nebude již nikdy docházet k eskalacím násilí, jak tomu bylo v minulosti.

Naléhavě proto vyzývám orgány Bosny a Hercegoviny, aby přistoupily k důslednému a transparentnímu provádění reforem, a zajistily tak rychlou integraci s EU.

S obavami sleduji pokusy některých regionálních politiků směřující k destabilizaci země a vyzývám EU, aby projevila svou politickou vůli a své závazky ve vztahu k Bosně a Hercegovině a předcházela jakýmkoliv etnickým nebo náboženským konfliktům.

S ohledem na to, že pro občany Bosny a Hercegoviny představuje stále ještě velký problém získání víz do EU, vyzývám Komisi, aby pokračovala v dialogu a učinila, co je v jejích silách, aby uskutečnila stanovené plány, a mohlo tak co nejdříve dojít k zavedení bezvízového styku s Bosnou a Hercegovinou. Navrhují, aby členské státy minimalizovaly byrokratické překážky provázející podávání vízových žádostí a zavedly zjednodušený systém pro udělování víz studentům a představitelům občanské společnosti.

Dumitru Oprea (PPE-DE), písemně. – (RO) Hovoříte-li zde o Bosně, mluvíte ve skutečnosti o jedné z dalších stránek z historie dlouhého utrpení Balkánského poloostrova. Válka v Bosně zničila více než 75 % země, zapříčinila smrt více než 200 000 lidí a zůstalo po ní 1,8 milionu uprchlíků.

K podepsání Dohody o stabilizaci a přidružení s EU došlo po 13 letech od skončení války. „Smlouva otevírá občanům Bosny a Hercegoviny cestu k budoucí prosperitě a zároveň vyzývá bosenské politiky, aby minulost už nechali za sebou a vyšli vpřed,“ prohlásil při jedné příležitosti Sven Alkalaj, ministr zahraničních věcí této země. A k tomu, aby se vydali tímto směrem, mají nepochybně dobrý důvod. Stačí pomyslet na Sarajevo,

(1) Viz zápis.

kteří svého času, v roce 1984, hostilo zimní olympijské hry, na starobylý mostarský most, který je na seznamu památek světového dědictví UNESCO, na Kravické vodopády, na Národní park Sutjeska nebo na pohorí Jahorina či Bjeslanica, kde se konala některá olympijská utkání – tolik lákavých míst, kam lze v Bosně a Hercegovině cestovat. Je to ovšem také země, která mj. stojí před úkolem zrychlení tempa svých reforem státní správy a nediskriminačního přístupu.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ WALLIS

Místopředsedkyně

13. Doba vyhrazená pro otázky (otázky Komisi)

Předsedající: – Dalším bodem programu je doba vyhrazená pro otázky (B6-0475/2008).

Následující otázky jsou určeny Komisi.

Část I

Otázka č. 40, kterou pokládá **Armando França** (H-0733/08)

Předmět: Protidrogová strategie

Provádění strategické protidrogové kampaně je založeno na dvou akčních plánech na dvě odlišná období, tj. na léta 2005–2008 a 2009–2012. Na rok 2008 se rovněž počítá s „posouzením dopadu“ na základě jasného časového plánu, které bude předcházet akčnímu plánu na léta 2009–2012.

Současný stav věcí týkajících se drog v EU je znepokojivý a konkrétní opatření, která budou v rámci boje proti tomuto problému zvolena, musí být nanejvýš přísná, pevná a neústupně a důkladně prosazovaná.

K jaké diagnóze současné situace dospěla Komise na základě zpráv z let 2005, 2006 a 2007 a jaká byla úroveň plnění akcí od roku 2005 až do přítomnosti?

Jak daleko se podařilo pokročit, pokud jde o hodnocení vlivu, které by mělo být uzavřeno v roce 2008? Jakou předpověď má Komise na období let 2009–2013, zejména s ohledem na nové prostředky boje a spolupráce v oblasti činnosti policie, právních předpisů a rovněž s ohledem na účast občanské společnosti?

Siim Kallas, *místopředseda Komise*. – Paní předsedající, je zřejmé, že problém drog nemůže nikoho těšit. Dne 18. září 2008 přijala Komise návrh protidrogového akčního plánu Evropské unie na období 2009–2012, jehož přílohou se stala zpráva o závěrečném hodnocení protidrogového akčního plánu EU na období 2005–2009. Tato zpráva je oním posouzením dopadu, které bylo zmíněno v otázce.

K témuž datu byly oba dokumenty zpřístupněny Parlamentu. Hodnocení prováděla Evropská komise v první polovině roku 2008 v souladu s opatřením č. 45.3 následného akčního plánu. Hodnocení poskytlo cenné údaje pro nový akční plán. Dospělo mj. k následujícím zjištěním:

Co se týče provádění nového protidrogového akčního plánu EU, je možné vyvodit závěr, že při plnění téměř všech specifických cílů a opatření bylo dosaženo pokroku, ovšem v různé míře úspěšnosti. Protidrogový akční plán EU je odpovídajícím způsobem reflektován ve vnitrostátních politikách členských států a byl proveden v rámci vnitrostátní politiky a/nebo tyto cíle již byly reflektovány ve stávajících dokumentech.

Členské státy oznámily, že akční plán odráží hlavní oblast politiky na vnitrostátní úrovni. Z hodnocení vyplývá, že akční plán podporuje konvergenční proces mezi protidrogovými politikami jednotlivých členských států, což Komise považuje za velmi důležité.

Co se týče užívání omamných látek, nedošlo v případě těch nejužívanějších k žádnému výraznému poklesu, zdá se nicméně, že se jejich užívání stabilizovalo a/nebo mírně pokleslo. V některých členských státech má vzestupnou tendenci užívání kokainu. Dlouhodobým trendem v EU, pokud jde o výskyt infekčních onemocnění vzniklých v souvislosti s užíváním omamných látek, zejména infekcí HIV a AIDS, je v posledních letech snižování četnosti jejich výskytu a stejně tak i snižování počtu úmrtí v důsledku užívání omamných látek.

V posledních letech se v užívání omamných látek objevily nové trendy, zejména současné užívání více druhů drog. Zvyšuje se počet kokainových záchvatů, v případě rostlinného konopí, heroinu, extáze a amfetaminů

se naopak zdá, že se počet záchvatů stabilizuje. Ceny nezákonně prodávaných látek obecně klesly, přičemž jejich čistota se zdá být na celkem stabilní úrovni.

Co se týče dopadu akčního plánu na drogovou situaci, je posouzení dopadu, na které odkazuje vážený pan poslanec, předpokládám, onou hodnotící zprávou o provádění. Na jedné straně stále klesající počet infekčních onemocnění a úmrtí, k nimž dochází v souvislosti s užíváním omamných látek a provádění opatření na snižování škod na území celé EU na straně druhé svědčí o jasné korelaci s akčními plány, přestože je tuto spojitost, jak známo, obtížné zcela nevývratně dokázat.

V některých členských státech se po zavedení opatření na snižování škod podařilo dosáhnout dramatického snížení počtu případů poškození zdraví v souvislosti s užíváním omamných látek. Podobné závěry lze vyvodit i v oblasti zmenšování objemu dodávek a v oblasti evropské koordinace a spolupráce v uplatňování protidrogového zákona.

Armando França (PSE). - (PT) Děkuji vám, paní předsedající. Musím poděkovat zejména zástupci Komise, hlavně za to, že odpověděl na mou otázku, ale i za kvalitu této odpovědi. Dokumenty Komise jsem četl velice pečlivě.

Za prvé musím říci, že souhlasíme s její strategií a akčním plánem, který se soustřeďuje v první řadě na dodávky a teprve ve druhé řadě na poptávku. Právě k otázce dodávek bych chtěl vyjádřit své stanovisko.

Pokud jde o dodávky, vyvolává naše krajní znepokojení velké množství kokainu a právě tak i velké množství syntetických produktů. Naše krajní znepokojení vyvolávají pak také místní potyčky mezi jednotlivými zločineckými skupinami, které mezi sebou v některých členských státech bojují o kontrolu nad trhem s narkotiky. Chtěl bych vás požádat, abyste mi co možná nejjasněji vysvětlil, jaká konkrétní opatření jsou navržena s ohledem na spolupráci mezi členskými státy a mezi policií a soudními orgány členských států na straně jedné a mezi členskými státy a producenty zeměmi, a to zejména zeměmi s produkcí kokainu, na straně druhé. V této oblasti strategie jsou naše obavy největší, a rád bychom proto slyšeli ze strany Komise konkrétní odpovědi.

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Paní předsedající, v boji proti omamným látkám, drogovým kartelům a drogové kriminalitě je spolupráce mezi členskými státy samozřejmě krajně důležitá a vzhledem k obrovskému množství peněz v oběhu je i krajně obtížná. Naší hlavní prioritou, jak jste sám vyrozuměl z akčního plánu, je skutečně boj proti kokainovému dodavatelskému řetězci. Máme několik iniciativ, které předvídají vývoj a organizují spolupráci mezi producenty zeměmi v Latinské Americe a v západní Africe, jejichž cílem je zastavit obchod s kokainem. Existují zvláštní střediska jako například Námořní analytické a operační středisko – narkotika a *Centre d'Enquête et de Coordination de la Lutte Anti-drogue en Méditerranée*. Obě iniciativy jsou zaměřeny na potírání obchodu s kokainem.

Spolupráce zde tedy existuje, existují iniciativy, ale toto pole je složité a boj na něm obtížný. Musím zdůraznit, že sebeuspokojení zde není nikdy na místě. Je to více méně nekonečný boj. Je nicméně i tak potěšující, že mohu oznámit některé pozitivní výsledky. Je menší počet onemocnění, menší počet úmrtí v souvislosti s užíváním omamných látek.

Předsedající. – Otázka č. 41, kterou položil **Péter Olajos** (H-0755/08)

Předmět: Dovoz čínských výrobků z drůbežího masa

Rozhodnutí Komise č. 2008/638/ES ze dne 30. července 2008, kterým se mění rozhodnutí č. 2007/777/ES o dovozu masných výrobků ze třetích zemí. Podle dřívějšího rozhodnutí měla Čína povolení vyvážet do Společenství pouze výrobky z tepelně ošetřeného drůbežího masa ošetřené v hermeticky uzavřené nádobě při hodnotě Fo = 3 nebo vyšší.

Na žádost příslušných čínských orgánů povolila Komise současně i dovoz výrobků z drůbežího masa pocházejících z čínské provincie Šang-tung a ošetřených při nižší teplotě (nejméně 70° C).

Nedomnívá se Komise, že ve světle výše uvedených skutečností povede uvolnění pravidel k přílišnému zmírnění přísných nařízení, která se v Evropské unii vztahují na zdraví zvířat, hygienickou nezávadnost potravin a dobré životní podmínky zvířat? Nedomnívá se, že přijetí takového rozhodnutí, které se vztahuje pouze na jednu provincii země, je důvodem k obavám, a myslí si, že lze s naprostou spolehlivostí ověřit, že dotyčné výrobky z drůbežího masa pocházejí výlučně z provincie Šang-tung? Nedomnívá se, že udělení povolení ve prospěch jedné provincie nepovede k záplavě žádostí o uvolnění pravidel i v jiných provinciích

(čehož náznaky se ostatně již objevily)? Nepředstavují zavedená opatření riziko pro situaci chovatelů drůbeže v EU?

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Paní předsedající, pravidla, která se týkají zdraví zvířat a veřejnosti a kterými se řídí vývoz drůbežního masa z Číny, zajišťují stejnou úroveň ochrany jako pravidla EU. Tato dovozní pravidla zaručují, že veškeré dovážené výrobky splňují tytéž přísné normy jako výrobky z členských států EU, a to nejen s ohledem na hygienickou nezávadnost a veškeré aspekty bezpečnosti spotřebitele, ale také s ohledem na zdraví zvířat. Zásada, že potraviny musí být bezpečné bez ohledu na svůj původ, je ústředním prvkem postoje EU.

Oficiální čínský systém kontroly ověřovaly přímo na místě tři inspekce Komise. Jejich výsledky byly zveřejněny na internetových stránkách generálního ředitelství pro zdraví a spotřebitele (GŘ SANCO). Inspekce prokázaly, že příslušné orgány, a to zejména v provincii Šang-tung, mají dostatečně dobrou strukturu, a mohou tedy zaručit soulad s právními předpisy Společenství, které se vztahují na tepelně ošetřené výrobky z drůbežního masa. Tyto inspekční mise dále také potvrdily, že příslušné orgány jsou schopny vymáhat plnění dovozních požadavků Společenství.

Čínské orgány útvarům Komise v tomto šetření prokázaly, že mohou osvědčit, že dodávky tepelně ošetřených výrobků z drůbežního masa vyváženého do Evropské unie jsou vyrobeny v souladu s požadavky Společenství a pocházejí výlučně z provincie Šang-tung.

Všechny schválené drůbežárny, které jsou zařazeny na seznamu Společenství jako zařízení, jejichž tepelně ošetřené drůbeží maso je povoleno dovážet, se nacházejí v provincii Šang-tung. Tuto skutečnost na místě ověřily všechny tři informativní mise: jedna v roce 2004; další dvě v roce 2006.

Podle Dohody WTO o sanitárních a fytosanitárních opatřeních může kterákoli třetí země požádat Komisi o povolení k vývozu pro celé své území nebo jeho část a tato žádost je zvážena a vyhodnocena v souladu s příslušnými požadavky Společenství. Jsou-li záruky poskytnuté třetí zemí shledány uspokojivými a platným způsobem ověřeny, jsou tyto žádosti třetích zemí schváleny a je jim uděleno vývozní povolení.

Veškerým rizikům porušení pravidel hospodářské soutěže v neprospěch drůbežářských výrobců v EU se předchází tím způsobem, že zavedená opatření poskytují dostatečné záruky, že tepelně zpracované výrobky z drůbežního masa pocházející z příslušných oblastí splňují úroveň ochrany, kterou EU považuje za nezbytnou. Odpovědí na konkurenční tlak je informovaná volba ze strany spotřebitelů.

Čínské orgány projevily zájem o to, aby Komise schválila dovozy tepelně ošetřeného drůbežního masa z provincie Ťi-lin. Tohoto schválení čínské orgány dosáhnou v případě, že budou schopny zaručit, že sanitární podmínky vztahující se na výrobu tepelně ošetřeného drůbežního masa v provincii Ťi-lin budou odpovídat požadavkům ES, přičemž Komise tyto záruky ověří inspekcemi přímo v daném místě.

Péter Olajos (PPE-DE). – (HU) Velice vám, pane komisaři, děkuji za odpověď. Potíž je v tom, že letos mělo být v Číně provedeno šest inspekcí, přičemž doposud neproběhla ani jedna z nich. Nyní v říjnu měla proběhnout inspekce drůbeže, ale ani na tu nedošlo, protože Číňané na ni neměli čas. Ptám se, jestliže jsme letos nebyli schopni provést ani jednu z šesti plánovaných inspekcí, a na příští rok jich přitom máme naplánovaných 15, jak bude těchto 15 inspekcí provedeno? Jestliže Číňané nespolupracují se svými evropskými obchodními partnery, proč bychom měli otevírat brány čínským dovozům a proč bychom tím měli ničit evropské chovatele drůbeže? Pokud Čína nespolupracuje, není důvod, abychom otevírali brány jejich dovozům – to je moje stanovisko. Velmi vám děkuji.

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Především chci říci, že Čína je ochotná spolupracovat a my nemáme žádné známky toho, že by Čína nebyla ochotná spolupracovat. Za druhé, co se týče inspekcí a misí, tyto mise byly až doposud považovány za dostatečné. Kdykoli se objeví pochybnosti či otázky, podnikneme nové mise. Časová prodleva mezi posledními misemi a letošním rokem nastala v důsledku správních činností mezi dvěma čínskými ministry. Nemůžeme nicméně – přinejmenším za Komisi – říci, že bychom se setkali s jakoukoliv neochotou ke spolupráci v oblasti norem a kvality výrobků.

Bude-li tomu něco nasvědčovat, je Komise připravena uspořádat nové mise. Nebylo to však až doposud považováno za nutné.

Jim Allister (NI). Pane komisaři, chápu, co říkáte, ale má to svou obdobu ve sporu o brazilské hovězí, kdy Komise hájila celé měsíce stejnou pozici jako dnes vy a ujišťovala nás, že je všechno v pořádku, až se nakonec ocitla v situaci, že musela vydat zákaz.

Řekl jste, že toto maso projde podobnými zkouškami. Jste schopen spolehlivě říci, že skutečně každý kus dováženého masa projde bez rozdílu stejně přísnými veterinárními zkouškami, které jsou vyžadovány od našich vlastních výrobců? Projde zkouškami stejný díl výroby a jak poznáte, že výrobek skutečně pochází z provincie Šang-tung? Stačí, že tam bude pouze zpracován? Tyto věci vyvolávají odpor u našich výrobců, kteří musí splňovat všemožné požadavky včetně postupného vyřazování klecí. Co se v takovém případě stane v Číně? Sami se domnívají, že si pod sebou levnými dovozy podřezávají větev.

Armando Franca (PSE). – (PT) Velice děkuji, paní předsedající, budu stručná. Má otázka mívá podobným směrem jako otázka předchozího pana poslance. Souhlasím s tím, že bylo v nedávné době vynaloženo určité úsilí prověřit a monitorovat výrobky, a je důležité, že toto úsilí pokračuje. Skutečně ale nemůže dojít k žádnému uvolnění pravidel? Pravidla, jasná a přesná pravidla stanovená Evropskou unií, by se měla dodržovat naopak ještě přísněji a měla by platit pro celou Čínu, nikoli jen pro některé její provincie, jak tu před chvílí poznamenal pan poslanec. Ocenila bych v této věci bližší vysvětlení. Mnohokrát, pane komisaři, děkuji.

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Až doposud měly všechny výrobky vyrobené v této provincii označení na obalu. Orgány v této provincii zodpovídají za kvalitu a rovněž za pravidla původu.

Samozřejmě zde bude vždy problém s tím, že není možné zkontrolovat každé jednotlivé kuře – stejně je tomu ostatně i v Evropské unii. Komise při svých inspekcích nicméně může udělat tu věc – a bylo mi řečeno, že příští inspekce se bude konat v následujícím roce, takže je již naplánovaná – že ověří, jsou-li správní systémy schopny kontrolovat, jakým způsobem se tato drůbež vyrábí a jaká je úroveň ochrany zdraví zvířat. Až doposud byly odpovědi uspokojivé.

Fakta budeme samozřejmě průběžně prověřovat, ale taková jsou pravidla Světové obchodní organizace a otevřenost nám vždycky přinášela prospěch. Důležitá je kvalita a důležité jsou normy. Jsme stále přesvědčeni, že kvalita drůbežích výrobků z Číny je uspokojivá, a jak jsem již zmínil, ochotu vyvážet projevila i další provincie.

Předsedající. – Otázka č. 42, kterou pokládá **Ona Juknevičienė** (H-0786/08)

Předmět: Uplatňování Evropského sociálního fondu v členských státech

Evropský sociální fond (ESF) byl jako jeden ze strukturálních fondů EU zřízen za účelem zmenšování rozdílů v prosperitě a životní úrovni jednotlivých členských států a regionů EU a s cílem podporovat zaměstnanost a hospodářskou a sociální soudržnost. V období 2007–2013 bude mezi členské státy a regiony EU rozděleno na dosažení těchto cílů zhruba 75 miliard EUR. Členské státy financují řadu různých programů a je v tomto ohledu důležité vědět, jak členské státy a mezi nimi zejména ty nové těchto dostupných prostředků využívají a jakých výsledků se v oblasti zvyšování životní úrovně a podpory zaměstnanosti podařilo dosáhnout.

Má Komise v plánu zveřejnit sdělení o provádění ESF v členských státech a pakliže ano, kdy můžeme uveřejnění tohoto sdělení očekávat? Plánuje-li Komise vydat takovéto sdělení, můžeme očekávat, že bude obsahovat jako kvalitativní, tak kvantitativní analýzy využití prostředků ESF? Podstatné není jen vědět, kolik peněz se utratilo na provádění různých programů, ale také zajistit, aby občané EU měli prospěch z hmatatelných a trvalých výsledků.

Pakliže Komise žádné takové sdělení neplánuje, proč a jakým způsobem chce v takovém případě zaručit transparentní a účinné využívání ESF?

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Komise připomíná, že Evropský sociální fond je zřízen článkem 146 Smlouvy o ES za účelem zlepšování situace v zaměstnanosti pracovníků na vnitřním trhu a přispět tak ke zvyšování životní úrovně. Sociální fond provádí rovněž opatření vedoucí k posílení jeho hospodářské a sociální soudržnosti.

Komise souhlasí s váženým panem poslancem, pokud jde o důležitost podávání zpráv o konkrétních výsledcích Evropského sociálního fondu. V této souvislosti má Komise v úmyslu předložit řadu tematicky zaměřených zpráv o podpůrných opatřeních a činnostech Evropského sociálního fondu, jeho příjmech a dosažených výsledcích. První soubor zpráv by měl být k dispozici na začátku roku 2009.

Článek 159 Smlouvy o ES navíc stanoví, že Komise každé tři roky předloží Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů zprávu o pokroku, jehož bylo dosaženo v oblasti hospodářské a sociální soudržnosti. Poslední zpráva o soudržnosti byla uveřejněna v roce 2007 a

zvláštní pozornost se v ní věnuje otázce investic do lidí. Další zpráva o soudržnosti bude předložena v roce 2010. Mezitím navíc Komise každý rok uveřejní takzvanou zprávu o pokroku.

Ona Juknevičienė (ALDE). S vaší přesnou a konkrétní odpovědí jsem velmi spokojena, takže vám opravdu mnohokrát děkuji. Oceňuji, že Komise považuje otázku, již jsem položila, za důležitou, a to nejen z hlediska nás v Parlamentu, ale i z hlediska Komise. Domnívám se nicméně, že nejdůležitější je z hlediska našich lidí. Musí vědět, že se těchto fondů využívá transparentním způsobem a že se jich využívá účinným způsobem. Budu tedy očekávat, že zpráva vyjde začátkem roku 2009.

Mohl byste mi prosím sdělit, které generální ředitelství tuto zprávu v roce 2009 připraví?

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Je to generální ředitelství pro zaměstnanost pod vedením mého spolehlivého kolegy, pana Špidly, jež zodpovídá za tyto zprávy. Čísla jsou to zajímavá a každý zajišťujeme odbornou přípravu devíti milionům lidí v Evropě, takže výsledky máme.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Výdaje spojené s výstavbou anebo s rekonstrukcí je možné zkontrolovat. V rámci projektů Evropského sociálního fondu získá cílová skupina know-how, nové dovednosti a znalosti, a zúčtování položek je proto závislé na subjektivním přístupu úředníka. Nesolventnost NGO a samosprávných orgánů způsobená byrokratickými praktikami členských států často brání příjemcům z Evropského sociálního fondu, aby se zapojili do dalších aktivit v rámci tohoto programu. Jaké nástroje má Komise v rukou, aby členské státy nestanovovaly nadměrné administrativní překážky při hrazení nákladů na dokončené projekty z Evropského sociálního fondu?

Gay Mitchell (PPE-DE). – Mohl bych se pana komisaře zeptat, zdali by se v této době, kdy nám recese šlape na paty, mohl poohlédnout po možnosti spolupráce Sociálního fondu s radami partnerství pro místní rozvoj, které fungují v některých členských státech, jako je Irská republika, ale i v jiných členských státech? Diskutoval snad o této věci s OECD, která vydala studii o účinnosti místního rozvoje v rámci podpory odborného výcviku, vzdělávání, vytváření drobných pracovních příležitostí a zlepšování životního prostředí pro lidi, kteří se ocitnou bez zaměstnání.

Neočekávám od pana komisaře, že mi dnes na to vše odpoví, ale rád bych jej opravdu požádal, aby se poohlédl po této možnosti, případně ji i konzultoval s OECD a zjistil, jakým způsobem by sociální fond a sociální partnerství a partnerství pro místní rozvoj mohly společnými silami zlepšit odborný výcvik v jednotlivých komunitách a lépe vyhovět potřebám našich občanů, obzvláště v městských oblastech.

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Nejprve co se týče byrokracie a administrativní zátěže: není pochyb o tom, že existují. Jak jsem již řekl, můj kolega, pan Špidla, je zodpovědný za vynakládání peněz, já jsem zodpovědný za plnění závazků: za to, že se s penězi nebude plýtvat. To je vždy určité dilema.

Snažíme se být pružní, jak jen to je možné, jednotlivé podpory a možné výsledky jsou ale také zároveň pečlivě účtovány vnitrostátními orgány, platebními agenturami a pravděpodobně i odpovědným ministerstvem. K nim se řadí také Evropský účetní dvůr a naše generální ředitelství, takže se tu uplatňuje několik stupňů kontroly.

Výsledek se posuzuje za široké účasti veřejnosti a projekty musí být viditelné, takže je nyní povinnost uveřejňovat vše o financování na internetových stránkách, aby si to každý mohl prohlédnout. Sociální fond financuje nicméně hlavně odbornou přípravu.

Pokud jde o druhou otázku, existuje spolupráce mezi různými zdroji financování strukturálních fondů, včetně Sociálního fondu a fondů pro regionální rozvoj, a přinejmenším v mé zemi spolu navzájem velmi těsně spolupracují. Tato spolupráce závisí na vnitrostátních orgánech. Dobrou spolupráci a účelné využívání peněz jediné podporujeme.

Část II

Předsedající. – Otázka č. 43, kterou pokládá **Dimitrios Papadimoulis (H-0746/08)**

Předmět: Projekty spolufinancované Společenstvím a tajné fondy společnosti Siemens

Řecké a německé soudní orgány pokračují ve vyšetřování případu tajných fondů společnosti Siemens, které společnost používala k uplácení politických stran a veřejných činitelů, aby získávala velké veřejné zakázky a dodavatelské smlouvy. Německé soudy již uznaly vinným bývalého vedoucího pracovníka společnosti, který připustil, že tajné fondy existovaly i v Řecku.

Vzhledem k tomu, že tyto úplatky se mohou týkat i projektů spolufinancovaných Společenstvím, mohla by Komise říci, zda Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) nebo jiný z jejich útvarů vyšetřuje zákonnost udělování grantů a realizaci těchto projektů?

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Tyto otázky jsou vždy velmi složité a závažné. Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) má pravomoc provádět vyšetřování v případech, kde se jedná o prostředky EU a existuje vážné podezření, že došlo k podvodu nebo nesrovnalostem a byly poškozeny finanční zájmy Evropské unie.

V případě projektů spolufinancovaných z fondů EU – což je i situace, ve které se jedná o strukturální fondy – mají za správu těchto fondů společnou odpovědnost členské státy a Komise. S ohledem na to odpovídají za rozdělení výdajů a nezbytné kontroly v první řadě členské státy. Navíc pokud jde o výsledky těchto kontrol a vyšetřování a sdělování eventuálních případů podvodu nebo nesrovnalosti Evropskému úřadu pro boj proti podvodům, vážený pan poslanec bude nejspíš vědět, že platí regulační ustanovení zavedená nařízením (ES) č. 1681/94, jež stanoví, že členské státy ohlásí v příslušné fázi Komisi podrobnosti svého vyšetřování takovýchto eventuálních případů podvodu či nesrovnalosti. Uzná-li to navíc za vhodné, naváže OLAF těsnou spolupráci s příslušnými vnitrostátními orgány, aby bylo v těchto záležitostech dosaženo pokroku.

Co se týče záležitostí, na něž poukázal vážený pan poslanec, OLAF Komisi informoval, že případy, které jsou vyšetřovány v Německu a v Řecku, vede v patrnosti, ale že až doposud si soudní orgány ani jednoho z obou členských států přímou asistenci Evropského úřadu pro boj proti podvodům v záležitostech týkajících se společnosti Siemens v Německu a/nebo v Řecku v souvislosti se strukturálními fondy nevyžádaly. Komise by navíc chtěla poukázat na odpověď, kterou již byla dala na písemnou otázku váženého pana poslance a ve které konstatuje, že podle čl. 3 nařízení (Euratom, ES) č. 2185/96 se na základě odvětvových předpisů Společenství nebo na základě vnitrostátních právních předpisů kontrola hospodářských subjektů ze strany Komise nebo ze strany členských států neprovádí zároveň a ohledně stejných skutků. Na základě článku 226 Smlouvy o ES může Komise mimoto proti členským státům kdykoliv zahájit řízení pro porušení práva, vyskytne-li dostatek indicií svědčících o tom, že bylo porušeno právo Společenství vztahující se na veřejné zakázky. Pokud jde o konkrétní záležitosti, na něž poukázal vážený pan poslanec, Komise nemá žádné takové indicie, které by mohly opravňovat k zahájení řízení pro porušení práva.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL). – (EL) Pane komisaři, přesně na to se vás ptám. Víte velmi dobře, že Siemens, což je velká společnost, která má svou minulost, získala ze spolufinancovaných programů kontrakty v hodnotě několika milionů EUR. Sídlí v Německu a získala kontrakty v Řecku i jinde. Byla obviněna a sama připustila, že brala úplatky a využívala korupce.

Jak si můžete být tak jistý, že nepoužívala stejných metod a stejných tajných fondů i v případě spolufinancovaných programů? Pane komisaři, jak dlouho se ještě hodláte schovávat za vyšetření, která probíhají v Německu a v Řecku? Můžete jednat z vlastní iniciativy. Máte v úmyslu jako pravomocný komisař požádat OLAF, aby se ujal vyšetřování této věci, anebo máte v úmyslu být nečinný, protože máte z kolosu zvaného Siemens strach?

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Ne, ze společnosti Siemens nemám strach a s radostí pošlu OLAF, aby tyto případy vyšetřil, je zde ovšem jasný právní rámec a jediné v tomto rámci můžeme jednat a zahájit vyšetřování. Jak jsem řekl, situaci sledujeme a můžeme se na členské státy obrátit s naléhavou žádostí, můžeme od nich vyžadovat, aby nás informovaly (tuto povinnost nás informovat mají ovšem i beztak) a aktivně jednaly. V současné chvíli však musí přijít nějaká indicie a žádost ze strany členských států o asistenci Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF). K tomu až doposud nedošlo, situaci nicméně budeme sledovat.

Mezi členskými státy a orgány Společenství platí jasné a někdy velmi citlivé rozdělení odpovědnosti a závazků. A toto je přesně případ, kde jsou pravidla vyšetřování velmi přesně vymezena.

Předsedající. – Vzhledem k tomu, že autor otázky č. 44 není přítomen, nebude tato otázka položena.

Otázka č. 45, kterou pokládá **Nirj Deva** (H-0752/08)

Předmět: Správní záležitosti a Lisabonská smlouva

Mohla by Komise uvést všechny jednotlivé změny v pravomocích EU příslušících generálnímu ředitelství pro personál a administrativu, které by přinesla Lisabonská smlouva? Má Komise nějaké plány na zavedení těchto reforem?

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Lisabonská smlouva obsahuje tři hlavní ustanovení pozměněné Smlouvy o fungování Evropské unie, která upravuje správní záležitosti: článku 197 o správní spolupráci, článku 298 o otevřené, efektivní a nezávislé evropské správě a článku 336 o služebním řádu.

Článek 197 stanoví, že Unie přijímá s vyloučením veškeré harmonizace opatření na podporu úsilí členských států o zlepšení jejich schopnosti provádět právo Unie. Článek 336 je pozměněn, aby došlo ke změně postupu, jímž se orgány řídí při přijímání služebního řádu, na řádný legislativní postup – tzn. na běžný postup spolurozhodování – v současné době rozhoduje Rada kvalifikovanou většinou na základě hlasování o návrhu Komise poté, co je tento návrh konzultován s jiným orgánem.

Nový článek 298 požaduje přijetí nařízení, která zajistí „otevřenou, efektivní a nezávislou evropskou správu“, o což se již snažíme i bez toho, abychom čekali na to, až Lisabonská smlouva vstoupí s konečnou platností v účinnost.

Nirj Deva (PPE-DE). – Mohu panu komisaři děkovat za jeho velice jasnou odpověď a blahopřát mu k uplatňování otevřeného a účinného způsobu fungování Komise, přestože Lisabonská smlouva nikdy nespátí světlo světa?

Má nicméně Komise s ohledem na to, co jsem právě řekl, nějaké plány na zavádění těchto reforem, jejichž uskutečnění se snad obejde i bez Lisabonské smlouvy – například na zlepšení schopnosti provádět právo EU vztahující se ke služebnímu řádu?

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Musím říci, pane poslanče, že o zlepšení chodu administrativy se snažíme každý den a já sám v tuto chvíli vedu intenzivní rozhovory s našimi odbory o pravidlech týkajících se poslaneckých asistentů, která jsou rovněž součástí služebního řádu. Toto až doposud problematické pole tak začíná být transparentnější a jasnější. Těší nás proto, že jsme spustili celou řadu internetových stránek, které zásadně zvyšují transparentnost našich aktivit.

Tato práce tedy pokračuje. Co se týče služebního řádu – což je solidní dokument –, tak máme-li skutečně dosáhnout změny, jedná se o ohromný a složitý projekt. O možných změnách budeme pravděpodobně diskutovat v Parlamentu během příštího zasedacího období, menší reformy probíhají nicméně už teď. V interním rámci jsme právě změnili pravidla týkající se takzvaných zpráv o profesním růstu. Změny tedy postupují prakticky každý den.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Pane komisaři, poukázal jsem na skutečnost, že Komise musí provést a provede stálé změny a zlepšení ve svém služebním řádu. Reálným důvodem k obavám se v posledních letech stal trend směřující k tomu, že značné množství prostředků – které ve skutečnosti stále více a více narůstá – je odčerpáváno ve prospěch agentur a dalších správních jednotek. Nedochozí tak k porušení zásady jednotné správy, obzvláště pak pokud jde o jednotnou politickou kontrolu nad správou?

Siim Kallas, místopředseda Komise. – To je dobrá otázka, často jsme ji také probírali v parlamentním Výboru pro rozpočtovou kontrolu. Jako komisař zodpovídající za správu, audit a boj proti podvodům mě tato otázka samozřejmě velmi zajímá; moje kolegyně Dalia Grybauskaitėová a já jsme vždy vznášeli otázky ohledně toho, je-li nezbytné vytvářet nové orgány, a zastávali jsme názor, že pravidla platná pro tyto nové orgány musí být stejně transparentní a jasná jako pravidla platná v hlavních orgánech a sídlech.

Využívání agentur, které mohou v provádění politik EU osvědčovat větší pružnost a důkladnost, je hlavně záležitostí rozhodování při tvorbě politik. Zde v Parlamentu se o tom hodně diskutuje a podpora je patrná i při mnoha zvláštních příležitostech.

Možná jsem oním byrokratem, který se vždy znovu ptá, jak bude probíhat audit a kontrola těchto agentur, ale současně si myslím, že to není špatná myšlenka, aby instituce EU byly určitým způsobem rozčleněny či rozvrstveny. Musíme tedy vyrovnávat a vážit obě strany: utváření politiky a její potřeby a zisky na jedné straně a průhledné fungování správy a auditních kontrol na straně druhé. Ve všech rozhodováních jsme se snažili dosáhnout určité rovnováhy.

Předsedající. – Otázka č. 46, kterou pokládá **Ryszard Czarnecki (H-0789/08)**

Předmět: Zneužívání funkce a korupce úředníků EU

Až příliš často je evropské veřejné mínění otrásováno zprávami o zneužívání funkce a korupci ze strany úředníků EU. Může Komise poskytnout podrobné údaje o tom, jakého měřítka tento problém dosáhl za poslední měsíce, za celý letošní i loňský rok ve srovnání s léty předchozími?

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Předně musím říci, že Komise nemá žádné ukazatele svědčící o tom, že by zde docházelo k většímu počtu podvodů než v jiných organizacích. Komise může poukázat na to, že britská Sněmovna lordů ve své zvláštní zprávě dospěla k závěru, že nejsou žádné důkazy o tom, že by v Komisi docházelo k rozsáhlé korupci, a že počet podvodů na úkor rozpočtu EU není o nic větší než ve srovnatelných programech veřejného financování, a to včetně Velké Británie.

OLAF zahájí průměrně 40 vnitřních vyšetřování ročně zahrnujících úředníky ze všech orgánů. Přibližně v polovině těchto případů dospěje vyšetřování k závěru, že je třeba dalšího postupu, který může být správní, disciplinární, soudní, finanční nebo dokonce legislativní či spojení několika těchto postupů.

Politika nulové tolerance, kterou Komise zastává, a formální povinnost ukládající úředníkům bezodkladně hlásit vážné přestupky přispívá k vyšší bdělosti vůči možným podvodům a korupci. Může vést také k zahájení značného počtu vyšetřování, v nichž se počáteční podezření prokážou nakonec jako bezdůvodná.

Co se týče Komise, v roce 2007 bylo oproti průměrnému počtu 5 členů personálu v letech 2004 a 2006 vedeno disciplinární řízení s 15 členy jejího personálu. V sedmi případech byly v roce 2007 uloženy sankce za přestupky různého druhu, mj. za vnější aktivity neslučitelné s důstojností funkce, neschválené absence a finanční přestupky.

Služební řád vytváří propracovaný disciplinární systém, který umožňuje sankce různého druhu, od prostého varování až k odvolání na nižší pozici a v nejméně závažných případech k propuštění, včetně nebo vyjma snížení nároků na důchod. Zaměstnanec může být navíc volán k osobní finanční odpovědnosti za škodu, kterou zavinil svým vážným osobním pochybením.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Paní předsedající, pane komisaři, nemusíte zaujímat tak obrannou pozici. Současná Komise může být dozajista hrdá, protože ve srovnání s Komisí pana Santera by se nemusela stydět ani před sv. Františkem. Chtěl bych se nicméně dostat k něčemu jinému, a sice k tomu, abych se zeptal, zda byl někdy někdo z administrativního personálu Evropské unie zatčen a stíhán a nikoli pouze propuštěn ze zaměstnání.

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Jak jsem řekl, několik případů není stále ještě uzavřeno, ale za posledních šest let nedospělo doposud žádné vyšetřování k závěru, že byl spáchán trestný čin. Žádný úředník Evropské komise nebyl až doposud shledán vinným. Máme několik neuzavřených případů, ale ty všechny jsou v pravomoci vnitrostátních soudů. Od roku 2002 došlo i na to, že Komise zbavovala imunity. Má-li být s některým z jejích úředníků vedeno vyšetřování, zbaví jej Komise na základě svého rozhodnutí imunity. Zbavili jsme takto imunity 35 lidí, s nimiž bylo vedeno trestní řízení, přičemž polovina z nich byla již zproštěna viny a případy uzavřeny. Některé případy jsou stále ještě otevřené, nikdo však zatím ještě nebyl shledán vinným z trestného činu. Taková je situace, co se týče případů obvinění úředníků Komise z trestné činnosti. Jsme vcelku přesvědčeni, že v některých případech bude vina prokázána, ale v soudnictví některých států to může trvat velmi dlouho. Při vyšetřování všech těchto případů každopádně spolupracujeme.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Pane komisaři, právě jste poukázal na skutečnost, že i korupce je jako soudní delikt stíhána v dalším řízení vnitrostátními soudy. Jedná se z větší části – a já se domnívám, že ano – o případy belgické, nebo jsou úředníci stíháni za korupci i v jiných členských státech?

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Většina případů, možná všechny, jsou před belgickými soudy, protože tito úředníci se nacházejí v Belgii. Většina z těchto případů se proto řeší v Belgii – a také v Lucembursku.

Předsedající. – Jelikož následující otázky se zabývají stejným tématem, budou předneseny společně: Otázka č. 47, kterou pokládá **Eoin Ryan (H-0712/08)**

Předmět: Posouzení dopadů společného konsolidovaného základu daně z příjmů právnických osob (CCCTB)

Ve svém projevu před Hospodářským a měnovým výborem v červnu tohoto roku se pan komisař Kovacs zmínil o posouzení dopadů společného konsolidovaného základu daně z příjmů právnických osob (CCCTB), o němž řekl, že je „zásadní“ pro jím překládaný legislativní návrh. Může nám Komise sdělit něco podrobnějšího o tomto posouzení dopadů a potvrdit, že dopadne-li toto posouzení pro návrh CCCTB nepříznivě, odloží Komise plány na takový legislativní návrh *ad acta*?

Otázka č. 48, kterou pokládá **Marian Harkin** (H-0724/08)

Předmět: CCCTB

Jaká je současná situace ohledně úvah týkajících se zavedení společného konsolidovaného základu daně a doznal postoj Komise ve světle obav, které v této věci vyjádřilo při hlasování o Lisabonské smlouvě irské voličstvo, nějakých změn?

László Kovács, člen Komise. – Posouzení dopadů společného konsolidovaného základu daně z příjmů právnických osob v současné době probíhá. Toto posouzení se bude zabývat řadou možných alternativ celoevropské reformy systému daní z příjmů právnických osob.

Jak odpovídá současné praxi Komise, musí návrh tohoto významu doprovázet posouzení dopadů, navržené v souladu s klíčovými analytickými kroky stanovenými v pokynech pro posuzování dopadů. Těmito klíčovými kroky je stanovení problému, vymezení cílů, rozpracování hlavních možností politiky, analýza jejich dopadů, srovnání těchto možností a nastínění způsobu monitorování a vyhodnocování dané politiky.

Posouzení popíše a doloží přeshraniční daňové překážky pro společnosti, které existují na vnitřním trhu, a vymezí cíle, jimiž má být reformou dosaženo. Bude provedena analýza řady alternativních možností politik, mj. i CCCTB, které by tyto překážky mohly překonat, a posouzeny jejich hospodářské, environmentální a sociální dopady.

Se zřetelem na nejdůležitější typy dopadů různých možností politiky se posouzení zaměří na hodnocení: (a) celohospodářských důsledků alternativních daňových reforem na konkurenceschopnost EU, na růst a prosperitu EU; (b) jejich vlivu na výši nákladů společností; a (c) zejména pak jejich dopadů na vnitrostátní základy daní právnických osob a na náklady spojené s finanční správou.

V přípravě posouzení dopadů bylo dosaženo významného pokroku, práce však ještě není u konce. Jakmile bude posouzení dopadů dokončeno a budou vyhodnoceny různé možnosti, učiní Komise nezbytné závěry. To, že Komise provádí hodnocení dopadů, nutně neznamená, že bude následovat návrh.

Eoin Ryan (UEN). – Kdybych řekl, že jsem touto odpovědí zklamán, vyjádřil bych to velmi mírně: přesně to nám bylo řečeno už v červnu. Řekl jste nám, že posouzení dopadů budeme mít v září. Měl bych říci, že se ozývají velmi silné hlasy, že jste obdrželi průběžnou zprávu o CCCTB. Oficiálně jste tuto zprávu nepřijali, ale vyplývá mi z toho, že tato zpráva nedopadla pro myšlenku CCCTB příznivě a že důvod toho, že ji nemůžeme vidět, je v tom, že jste ji formálně nepřijali.

Rád bych se vás zeptal, jestli tomu tak opravdu je, protože je to v takovém případě krajně nekolegiální vzhledem k tomu, že je to nyní už dost dlouho předmětem rozpravy. Obě strany k tomu zaujímají velmi vyhraněné postoje a já se domnívám, že byste nám tu zprávu či průběžnou zprávu měli ukázat, abychom se na ni mohli podívat a viděli, jaké je její stanovisko k této velmi, velmi důležité otázce. Důrazně vás žádám, abyste tak učinili. Nemyslím správné, že nám tu průběžnou zprávu, pokud jste ji už obdrželi, nechcete ukázat, protože se v ní tato věc neukazuje tak, jak si to Komise přeje.

Marian Harkin (ALDE). Chci jen zopakovat připomínky pana Ryana. Byla položena tato konkrétní otázka: dopadne-li posouzení nepříznivě, odložíte plány na zavádění CCCTB *ad acta*? Na tuto otázku jsme nedostali odpověď.

Bylo tu ostatně už i několik dalších posouzení – která pochopitelně neprováděla Komise – z nichž vyplynulo, že CCCTB se v různých směrech zhroutl pod svou vlastní vahou.

Ale i když jste ještě neodpověděl na položenou otázku, chci se vás zeptat ještě na pár dalších věcí. Nesouhlasil byste se mnou, že se nejedná o zjednodušení? V současné době máme 27 daňových základů. S CCCTB se dostaneme na číslo 28. Kdyby měla fungovat, nesouhlasil byste se mnou, že to bude na škodu schopnosti Evropy přilákat zahraniční investice, protože daň odváděná nadnárodními společnostmi v jedné zemi by se už neřídila zákony tohoto státu, nýbrž jakýmsi komplikovaným vzorcem, který je možné vypočítat pouze zpětně? Takže jinak řečeno žádná politická spolehlivost a toho se přímé zahraniční investice hrozí jako ničeho jiného. Chci pouze znát, prosím, váš názor na tuto věc, pane komisaři.

László Kovács, člen Komise. – Ano, je pravda, že naším cílem bylo předložit nějaký návrh na podzim tohoto roku, ale musíte chápat, že u tak náročného projektu, jako je CCCTB, není možné předpovědět s naprostou přesností, kdy budeme schopni takový návrh předložit, protože tato doba závisí na tom, kdy budou dokončena posouzení dopadů a kdy Komise ukončí jeho vývoj.

Pokud jde o souvislost mezi irským referendem o Lisabonské smlouvě a CCCTB, chci zdůraznit, že Komise pracuje na přijetí promyšleného postoj, založeného na rozsáhlých konzultacích a podrobné studii všech aspektů CCCTB. Komise si je vědoma sporných otázek, na něž upozornili voliči během irského referenda týkajícího se Lisabonské smlouvy. Rád bych nicméně podotkl, že ustanovení Lisabonské smlouvy nemají žádný přímý vliv na postup, na jehož základě by se členské státy nakonec rozhodovaly o kterémkoli návrhu možného návrhu Komise ohledně CCCTB.

(Poznámka Eoina Ryana ze zasedací místnosti)

Předsedající. – Je mi líto, pane Ryane. Jednací řád vám dovoluje doplňující otázku. Nemohu vám dát slovo.

Předsedající. – Otázka č. 49, kterou položil **Georgios Papastamkos** (H-0716/08)

Předmět: Celní spolupráce mezi EU a Čínou

Jak Komise hodnotí úroveň organizace a účinnost celní spolupráce mezi EU a Čínou?

László Kovács, člen Komise. – Paní předsedající, mohl bych si dovolit ještě velmi krátce odpovědět na připomínky pana Ryana? Chci vám jen říci, že od vedoucího mého kabinetu obdržíte velmi brzy úplnou odpověď v souladu s právními předpisy. Pak naši pozici pochopíte.

Co se týče druhého bodu, celní spolupráce je důležitou součástí strategického partnerství EU a Číny. Dohoda ES a Číny o celní spolupráci a vzájemné správní pomoci s Čínou dává této spolupráci právní základ. Smíšený výbor pro celní spolupráci ES a Číny se schází jednou ročně, aby řídil a dohlížel na provádění dohody.

Na základě dohody o celní spolupráci vyvíjí ES a Čína ve vzájemné interakci rozsáhlou činnost v klíčových celních oblastech, která je zřetelně organizována tak, aby odrážela zájem Evropského společenství.

Naší klíčovou prioritou ve vztahu k Číně je problém padělaní, neboť Čína má jako zdroj padělaného zboží, které se dostává do EU přes vnější hranice, jasný primát. Během mé lednové a dubnové návštěvy Pekingu v roce 2008 jsme se s mými čínskými protějšky shodli na vytvoření ambiciózního akčního plánu na prosazování dodržování práv duševního vlastnictví, stanovujícího konkrétní cíle a opatření, k jejichž přijetí dojde na prosincovém summitu EU a Číny. Měl by mj. zahrnovat systém výměny informací o rizicích týkajících se dodržování práv duševního vlastnictví, výměnný program pro operativní úředníky a spolupráci na budování partnerství s podnikatelskými kruhy v Číně a Evropské unii.

Zabezpečení dodavatelského řetězce je dalším významným aspektem celní spolupráce mezi ES a Čínou. Od listopadu 2007 běží společný pilotní projekt nazvaný Bezpečná a chráněná obchodní stezka, kterého se účastní tři přístavy, Šen-cen v Číně, Rotterdam v Nizozemsku a Felixstowe ve Spojeném království.

Cílem tohoto projektu je posílení bezpečnosti a usnadnění obchodu mezi ES a Čínou za využití moderní technologie a výměny nejnovějších informací. Tento projekt zároveň napomůže lepší kontrole obchodu s nelegálním zbožím. Cílem tohoto projektu je dále připravit půdu budoucí dohodě o vzájemném uznávání bezpečnostních opatřeních a oprávněného hospodářského subjektu (angl. zkratkou AEO) a jeho čínského protějšku. Součástí projektu jsou tak významné oblasti, jako je sladění čínských bezpečnostních právních předpisů, výměna informací a analýza rizik. Čína mezitím přijala a přistoupila počínaje 1. dubnem 2008 k provedení své vlastní legislativy týkající se oprávněného hospodářského subjektu, jehož pojetí je velmi blízké pojetí Evropského společenství.

ES a Čína rozšiřují spolupráci i v dalších důležitých oblastech. Předpokládá se, že na nadcházejícím summitu EU a Číny bude podepsána dohoda mezi EU a Čínou o koordinovaných kontrolách obchodu s prekurzory drog, která nám umožní účinnější boj proti obchodu s nelegálními omamnými látkami.

Dohodli jsme se na intenzivnější spolupráci v boji proti podvodům, opírající se o zřízení mechanismu vzájemné pomoci.

Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) umístil v Číně jednoho ze svých agentů, aby tak podpořil aktivity tohoto úřadu zaměřené na boj proti pašování a padělaní, obzvláště pak ve vztahu k pašování cigaret.

EU je připravena být Číně i nadále nápomocna v budování celních kapacit, a to i zavedením nedávno zveřejněných celních návrhů.

V budování intenzivnější spolupráce s Čínou jsme učinili značný pokrok, je nicméně třeba podniknout ještě další kroky, zejména s ohledem na boj proti padělaní a pirátství. Rádné provádění výše zmíněných iniciativ,

obzvláště pak navrženého akčního plánu na prosazování dodržování práv duševního vlastnictví, bude určovat stupeň účinnosti této spolupráce.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Děkuji vám za odpověď, pane komisaři. Obchodní deficit mezi EU a Čínou dosáhl v roce 2007 celkového výše 160 milionů EUR v neprospěch Evropské unie. Tento deficit je z větší části důsledkem nedostatečné celní spolupráce mezi EU a Čínou. Kromě řeči čísel nás také velmi zajímá – což je jediné správné – veřejné zdraví, ochrana evropských spotřebitelů a samozřejmě konkurenceschopnost evropských výrobců.

Věřím, že v blízké budoucnosti začnou být tyto kontroly intenzivnější, a budeme tak schopni chránit veřejné zájmy, na něž jsem poukázal.

László Kovács, člen Komise. – S vašimi obavami zcela souhlasím – podle mého názoru je padělání mnohem více než finanční problém.

Je to především právní záležitost: porušení práv duševního vlastnictví.

Za druhé je to finanční a hospodářský problém, protože poškozují příjem členských států, poškozují rovněž zisky výrobních společností, od nichž pocházejí původní výrobky, a ve svém důsledku může vést dokonce i k úbytku pracovních míst v našich členských státech.

Za třetí však – a to je skutečně zdrojem mých obav – je nová hrozba pro bezpečnost a zdraví – a dokonce pro životy – našich občanů, a jedná se tedy, jak jste jasně zdůraznil, o otázku ochrany spotřebitele. Když jsem poprvé dostal informaci o tom, že celníci EU zadrželi větší množství dodávek léčiv, farmaceutických produktů, proti kardiovaskulárním onemocněním a v tabletách byl cihelný prach a žluté barvivo, byl jsem tím opravdu otřesen.

Je to tedy mnohem více než jen finanční a právní záležitost. Je to problém bezpečnosti našich občanů a musíme v tom učinit maximum.

Snad mohu říci, že jsem nyní optimističtější: v dubnu jsem se setkal se svým protějškem, novým ministrem, který je v Číně odpovědný za cla. Už při setkání se svým dřívějším protějškem jsem zaznamenal některé pozitivní změny v čínském stylu, ve způsobu vyjednávání. Od roku 2005 začínal být stále konkrétnější, stále věcnější a Čína učinila některé kroky. Změnili kupříkladu své právní předpisy týkající se boje proti padělání.

Máte ale pravdu, že věci ještě nefungují optimálním způsobem. To byl také důvod toho, proč jsme přišli s podnětem k vytvoření akčního programu, a sám jsem zcela jasně svému novému partnerovi sdělil, že to, co od Číny očekáváme, jsou konkrétní opatření a konkrétní výsledky na trhu, a myslím, že tomuto sdělení porozuměl.

Pár důvodů k mému optimismu: za prvé, Čína, která se stává novou mocností, která hraje ve světovém hospodářství a ve světové politice stále významnější úlohu, si podle mého mínění zkrátka nemůže dovolit, aby byla označována, aby byla odsuzována jako hlavní původce padělaných výrobků. Za druhé, Čína se stává stále více cílovou zemí. Zcela nedávno jsme slyšeli o podvodu s čínským sušeným mlékem, který skončil smrtí několik čínských dětí. Nejsou tudíž pouze země původu, ale jsou také cílovou zemí, jsou cílem padělatelů.

Avril Doyle (PPE-DE). – Jako člen delegace Evropského parlamentu pro vztahy s Čínskou lidovou republikou jsem vaši odpověď sledoval se zájmem.

Zlepšil se vůbec od té doby, co se Čína stala členem Světové obchodní organizace, její hrozivý rejstřík padělání a krádeží duševního vlastnictví a jaké tlaky jsou na Čínu vyvíjeny, ale u ní v této oblasti došlo ke zlepšení?

Zmínil jste smíšený celní výbor ES a Číny. Kdo je v tomto výboru za ES a jaké odborné předpoklady musí splňovat jeho člen?

Moje poslední otázka: má tento smíšený výbor mandát k tomu, aby se zabýval obchodování s různými odpadními produkty vyváženými z Evropy na čínské skládky?

László Kovács, člen Komise. – Jedno z čísel, na které se ve své odpovědi mohu odvolat, je to, že v roce 2005 pocházelo více než 80 % zadržovaných padělaných výrobků z Číny. Nyní se tento podíl pohybuje kolem 60 %. Myslím, že by bylo předčasné, kdybychom říkali, že je to díky dohodě o celní spolupráci a díky schůzím výboru pro celní spolupráci, který se schází jednou za rok, jsem si nicméně dost jistý tím, že mezi těmito dvěma věcmi je určitá souvislost.

Jak jsem již řekl, nastaly v čínských právních předpisech určité změny: výroba a šíření padělaných výrobků jsou nyní předmětem trestního zákoníku, což předtím nebyla pravda, a byly zavedeny vývozní kontroly. Nechci tvrdit, že tyto vývozní kontroly jsou systematické a že pokrývají vývoz v celém měřítku. Jsou spíše ojedinělé a příležitostné, ale je to určitý krok vpřed. To jsou konkrétní fakta, z nichž je patrné, že Čína začíná být více otevřená spolupráci a že začíná brát věci vážněji. O čínské motivaci jsem již mluvil.

Co se týče smíšeného výboru pro celní spolupráci, jeho spolupředsedové jsou z čínské strany ministr a já ze strany EU či ES, ale i v tomto smíšeném výboru mají členské státy na odborné úrovni své zastoupení. Více než jednou do roka probíhají setkání na odborné úrovni. Jednou do roka se pak scházejí oba předsedové smíšeného výboru, aby spolu jednali o záležitostech, které je třeba řešit.

Předsedající. – Otázka č. 50, kterou pokládá **Seán Ó Neachtain** (H-0708/08)

Předmět: Financování bezpečnostních opatření na evropských regionálních letištích

Do konce roku 2008 by Komise měla uveřejnit zprávu o financování bezpečnostních opatření na evropských letištích, která by mohla vést k novému legislativnímu návrhu v této záležitosti.

Vzhledem k tomu, že bezpečnostní výdaje představují velkou zátěž pro evropská regionální letiště, může Komise říci, jaké způsoby řešení jsou podle ní nezbytné k tomu, aby pomohla regionálním letištím zvládat vzrůstající bezpečnostní výdaje? Má Komise dále také v úmyslu zavést nová opatření, která by členskými státy ukládala povinnost podílet se na financování bezpečnosti na evropských regionálních letištích?

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Paní předsedající, v prosinci tohoto roku Komise v souladu se závazkem učiněným v článku 22 nařízení č. 300 z roku 2008 o společných pravidlech v oblasti ochrany civilního letectví a o zrušení předcházejícího nařízení předloží zprávu o financování nákladů na opatření na ochranu evropských letišť.

S ohledem na danou situaci přezkoumává Komise výsledky konzultace se zúčastněnými stranami a členskými státy, aby rozhodla o obsahu nového legislativního návrhu v této záležitosti. Své závěry Komise představí ve zmiňované zprávě a v rámci řešení otázek vznesených během konzultací může být Komise rovněž vyzvána k tomu, aby v této věci podnikla další kroky.

Seán Ó Neachtain (UEN). – Paní předsedající, potřeboval bych více informací. Co přesně má Komise v úmyslu dělat, aby pomohla letištím zatíženým těmito výdaji? V mém volebním obvodu Severozápadní Irsko je pět letišť a tato letiště se nyní nacházejí ve velice obtížné situaci, protože kvůli tlaku, který na ně doléhá, řeší otázku ekonomického přežití. Jsou mezi nimi dvě mezinárodní letiště, Shannon Airport a Ireland West Airport, a vedle toho tři další regionální letiště. Co může Komise udělat pro to, aby pomohla těmto letištím přežít a umožnila jim ekonomicky fungovat?

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Pane Ó Neachtaine, obávám se, že vám nemohu dát bezprostřední, konkrétní odpověď, jakou byste si přál. Komise nicméně přezkoumává výsledky konzultací, které uskutečnila, aby prozkoumala výsledky a na základě toho rozhodla jestli ano, jakým způsobem, do jaké míry, s ohledem na členské státy, jestli to má zůstat výlučně na členských státech, musíme nejprve dokončit přezkoumávání konzultací.

Jakmile dokončíme přezkoumávání konzultací, přejete-li si, budu vás bezprostředně informovat a jak už jsem řekl, před koncem roku v každém případě předložíme zprávu o celém tomto odvětví. Je to záležitost už jen několika týdnů, abychom počkali na to, až úředníci provedou závěrečné vyhodnocení všech konzultací. Můj úřad a mí lidé jsou vám k dispozici, abychom vám poskytli všechny nezbytné informace a umožnili vám podat zprávu vašim voličům.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). – (EL) Pane komisaři, bude s ohledem na to, co jste právě řekl, možné vyhodnotit bezpečnostní požadavky každého členského státu a regionálních letišť – protože to bylo předmětem otázky – v případech, kde se jich nachází větší množství, jako jsou řecké ostrovy a Itálie, Španělsko a Portugalsko?

Jistě víte, o jak velký počet ostrovů a o jak velký počet podobných takových oblastí se jedná; budou s ohledem na to prostředky uvolněné z vašeho celkového rozpočtu úměrné a diferencované?

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Je nám známo, že tyto náklady jdou samozřejmě na vrub cestujících. I z tohoto důvodu musíme rozlišovat. Není to dnes žádný velký rozdíl, jestli použijete například vlak, ať už je to TGV, nebo nějaká jiná vysokorychlostní železnice, anebo letadlo. Když se podíváte na bezpečnostní opatření na

železničních stanicích a na letištích, byl by tu snad určitý prostor pro harmonizaci. Myslíte, že by bylo možné zavést stejná zákonná opatření i zde?

Předsedající. – Pane komisaři...

(Poznámka Jima Higginsa ze zasedací místnosti)

Je mi velice líto, pane Higginsi, obdržel jsem dvě doplňující otázky, což je právě tolik, kolik mohu vzít, a postupovali jsme při tom maximálně korektně.

(Poznámka Jima Higginsa ze zasedací místnosti)

Jednací řád připouští dvě doplňující otázky. Je mi líto, ale nemohu se o tom s vámi pouštět do debaty. Je to nespravedlivé vůči těm, kteří na zodpovězení svých otázek teprve čekají.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – *(IT)* Paní předsedající, rád bych řekl poslancům, kteří kvůli jednacímu řádu nedostanou odpovědi na otázky, které by chtěli položit, že můj úřad se jim k dispozici a poskytne jim jakoukoliv informaci, kterou žádají, bude-li to v našich silách odpovědět na jejich dotazy.

Co se týče otázky pana Mavrommatise – v podstatě se ptá, jestli členské státy mohou přijmout přísnější bezpečnostní opatření, než jsou opatření, která ukládá nařízení č. 300 z roku 2008 – členské státy samozřejmě mohou na základě své volby uplatňovat přísnější opatření, než jaká stanovuje rámec nařízení. Tato přísnější opatření ovšem mohou mít své další dopady na vnitřní letecký trh, poněvadž se od sebe navzájem často v jednotlivých členských státech liší.

Ve zprávě, která bude, ujišťuji vás, uveřejněna již brzy, se Komise bude zabývat tím, jestli tato přísnější opatření narušují hospodářskou soutěž mezi leteckými společnostmi a letišti. Co se týče otázky ostrovních letišť, Komise i tuto otázku přezkoumává v kontextu toho, co zde bylo v odpovědích řečeno. Ostrovní letiště jsou samozřejmě součástí studie, která se týká letištním systémem obecně. Víte, jak velmi si Komise cení regionů, jako jsou ostrovy vaší země původu, ale i regiony v zemích, které jsou mi známější a které jsou dostupné pouze letadlem nebo na lodi. Komise se proto těmito spojitostmi velmi zabývá.

Pokud jde o otázku pana Rübiga, Komise přezkoumává různé možnosti. Je možné využít veřejných prostředků, což je jedno z možných řešení financování nákladů na leteckou bezpečnost. Nebylo proto řečeno, že by se měly zvyšovat ceny letenek. Využít by se daly i další formy financování. Nicméně abych byl upřímný a má odpověď nebyla pouze formální, rád bych zdůraznil, že Komise pečlivě zvažuje všechny shromážděné informace, a jakmile je všechny prošetří, přezkoumá a vyváženě zpracuje, budeme schopni vypracovat návrh, který bude vyvážený a odpovídající zájmům evropských občanů.

Rád bych vám, pane Rübigu, řekl totéž, co jsem řekl i jiným poslancům, že můj úřad je neustále k dispozici a připraven podat jakékoliv vysvětlení kterémukoliv z poslanců a zařadit se mnou jakékoliv setkání ohledně otázek vztahujících se k dopravnímu odvětví.

Předsedající. – Otázka č. 51, kterou pokládá **Stavros Arnautakis** (H-0713/08)

Předmět: Kvalitní doprava a malé ostrovní regiony Evropské unie.

Jaké kroky chce Komise učinit, aby zajistila, že Evropská unie bude mít udržitelné a kvalitní dopravní systémy, a aby chránila práva občanů a jejich bezpečnost? Jak to přispěje k budování spolehlivého systému dopravy (lodní, leteckou, vrtulníkovou) v malých ostrovních regionech Evropské unie?

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – *(IT)* Paní předsedající, tato otázka je v několika směrech pokračováním otázky, kterou položil pan Mavrommatis. Abychom Evropě zaručili udržitelnou a kvalitní dopravu a chránili práva občanů a jejich bezpečnost, předkládáme Evropskému parlamentu a Radě návrh patřičného právního a regulačního rámce, a jakmile jej zákonodárci přijmou, zajistíme, aby došlo k jeho provedení.

Dovolte mi uvést tři příklady: práva cestujících, udržitelná doprava a bezpečnost cestujících. Také jste mě požádali, abych se konkrétněji vyjádřil k tomu, jak tyto snahy přispějí k vybudování spolehlivého systému lodní, letecké a vrtulníkové dopravy v malých ostrovních oblastech Evropské unie. Základním problémem tohoto návrhu je financování. Vracíme se tak k předmětu předchozí otázky.

Vážení poslanci – mohl bych téměř říci spoluposlanci, neboť jsem si neustále vědom toho, že i já jsem byl řadu let poslancem EP –, musíme mít v tomto bodě jasno. Rozhodnutí o kvantitě a kvalitě spojů v rámci malých ostrovních regionů a mezi těmito regiony a pevninou je na členských státech a regionálních orgánech.

Naše úloha, úloha Komise, je až druhotná a spočívá ve dvou velmi odlišných úkolech. Na jedné straně Komise provádí politiku soudržnosti, která podporuje rozvoj geograficky nebo přírodně znevýhodněných regionů. V rámci politiky soudržnosti může Komise poskytnout spolufinancování na zlepšení dostupnosti ostrovních regionů. Na druhé straně má však Komise povinnost zajistit, aby finanční podpora přidělovaná dopravcům nenarušovala hospodářskou soutěž na vnitřním trhu, což by bylo proti obecnému zájmu.

Tuto záruku dávají právní předpisy Společenství vztahující se na vnitřní dopravní trh. Komise nemůže schválit státní podporu kvality dopravy na ostrovní regiony a mezi těmito regiony, zejména pokud by měla mít podobu kompenzace závazku veřejné služby. Právní předpisy, jimiž se řídí vnitřní trh v odvětví námořní a letecké dopravy, ponechávají členským státům široký prostor k rozhodnutí, jakým způsobem budou organizovat veřejné dopravní služby, které spojují ostrovy s pevninou a mezi sebou navzájem, aby přitom všichni potenciální dopravci měli rovné příležitosti poskytovat tento druh veřejné služby.

Costas Botopoulos, zastupující autora. – (IT) Pane komisaři Tajani, protože jste mluvil italsky, mám pokušení promluvit také tak, ale ovládnou se a promluví místo toho řecky.

(EL) Pane komisaři, moje otázka nesouvisela ani tak s otázkou financování, kterou zde již položil můj vážený přítel pan Mavrommatis; souvisela se třemi konkrétními body, na než jste poukázal a ke kterým bych chtěl něco konkrétního říci. Prvním bodem je úroveň dopravy, což je velmi důležitá záležitost. Druhým bodem je zvláštní případ malých ostrovů; jak víte, v mé zemi je nesmírná spousta velmi malých ostrůvků, což je zvláštní případ, a třetím bodem je naladění obyvatel těchto malých ostrovů, kteří si v tomto konkrétním případě připadají poněkud izolováni od ostatního Řecka a obecně Evropy, pokud nebudeme jejich problémům, a to zejména problémům dopravním, přikládat dostatečně velký význam. Má otázka je tudíž otázka politická, která jde za rámec financování: domníváte se, že by zde měla Evropská unie hrát politickou roli?

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Rád bych poděkoval váženému panu poslanci za to, že mi odpověděl v mém vlastním jazyce. Sám mám pokušení odpovédět vám ve staré řečtině, kterou jsem mnoho let studoval – také moje matka vyučovala starou řečtinu řadu let, ale nelze vyloučit, že bych dělal chyby a že byste mi nerozuměli. Děkuji vám každopádně za vaše gesto.

Pane Botopoulosi, sám jsem říkal totéž, když jsem byl poslancem parlamentu, zvoleným ve volebním obvodu, který také zahrnoval spoustu malých ostrovů, a jsem si proto dobře vědom vážných dopravních problémů, s nimiž se daleko od *terra firma* potýkají, obzvláště během zimy. Jelikož tyto ostrovy jsou namnoze turistickou destinací, jezdí v létě lodě, které přepraví turisty a s nimi i lidi, kteří na těchto ostrovech žijí, a kteří tedy dva tři měsíce (červen, červenec a srpen) nemají potíže. Problémy začínají v září a pak skutečně hrozí riziko pocitu izolace.

Domnívám se, že Evropská komise sice v této záležitosti není schopna rozhodnout přímo – zmínil jsem se o tom ve svém projevu, máme stále na paměti zásadu subsidiarity – ale že může i bez narušení vnitřního trhu poskytnout podporu například spolufinancováním určitých dopravních systémů a umožnit tak občanům, kteří jsou Evropskými občany a mají stejná práva týkající se volnosti pohybu jako ti, kdo bydlí ve velkých městech nebo na pevnině, konkrétně pak mají právo cestovat a přijímat zásilky, protože tento problém se týká i zásobování potravinami a na některých ostrovech i vodou.

Vážený pane poslanče, sdílím váš zájem a podporuji ho. Evropská komise, která za žádných okolností nepouští ze zřetele ochranu práv všech občanů, je připravena, nakolik to umožňují stávající právní předpisy, vynaložit maximální úsilí na podporu těch, kdo žijí na těchto nejmenších ostrovech a nabídnout praktická řešení na uspokojení potřeb těchto občanů, kteří skutečně žijí v nepříznivých podmínkách, obzvláště v zimních měsících.

Jsem vám i všem řeckým poslancům EP – a ovšem nejen řeckým poslancům EP – k dispozici, pakliže byste si přál prodiskutovat jakékoliv podněty, které byste chtěl přijmout, abyste tak mohl prakticky odpovédět občanům malých ostrovů.

Avril Doyle (PPE-DE). – Mohl byste se zmínit podrobněji o obsahu příslušného regulačního rámce, který je, jak jste naznačil, ve stadiu zrodu, zejména ve vztahu k hospodářské udržitelnosti dopravy zajišťující přístup do malých ostrovních regionů?

Mohu od vás, pane komisaři, žádat ujištění, že tento budoucí regulační rámec, který máte na mysli, žádným způsobem nenaruší stávající režim závazků veřejných služeb. Podstatně na tom závisí hospodářská udržitelnost těchto okrajových regionů.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Děkuji vám, vážený pane poslanče, za vznesení této otázky. Myslím, že jsem se o tom zmínil během svého hlavního projevu, v němž jsem na tuto otázku odpověděl. Naším záměrem je předejít jakémukoli narušení hospodářské soutěže. Jakýkoliv zásah by měl v každém případě sloužit výlučně k tomu, aby řešil potřeby občanů, aniž by to vyvolalo znepokojení na vnitřním trhu a aniž by došlo k porušení hospodářské soutěže, jeho cílem by mělo být, opakuji, dát lidem, kteří v těchto znevýhodněných oblastech žijí – především v zimních měsících – příležitost k tomu, aby mohli být občany jako kdekoliv jinde. Naše pomoc bude cílená, aby bez toho, že někoho jiného poškodí, umožnila těmto občanům žít ve stejných podmínkách jako všem ostatním občanům Evropské unie.

Mohu vás proto znovu ujistit, že pokud jde o vaše obavy, je naším cílem těmto občanům pomoci bez narušení trhu nebo hospodářské soutěže.

Předsedající. – Otázka č. 52, kterou pokládá **Marie Panayotopoulos-Cassiotou** (H-0715/08)

Předmět: Evropská legislativní opatření týkající se bezpečnosti lodní přepravy

Provedla již Komise vyhodnocení toho, jaké důsledky budou mít pro evropskou lodní přepravu legislativní opatření týkající se přepravní bezpečnosti, která se budou překrývat s doposud jednotnými mezinárodními pravidly, pakliže tato opatření nabudou účinnosti?

Proč se Komise domnívá, že nestačí, aby členské státy ratifikovaly mezinárodní úmluvy Mezinárodní námořní organizace (IMO) a aby se záležitosti, které spadají do jejich výlučné pravomoci, a záležitosti, které spadají do společné pravomoci členských států a Evropského společenství, řídily pouze mezinárodními právními předpisy, které členské státy uplatňují ze své výlučné pravomoci na základě svých svrchovaných práv?

Neriskuje Komise, že napáchá dohromady více škody než užítku, snaží-li se zjednávat Společenství výlučnou kompetenci a získávat nové pravomoci v době, kdy jsou evropští občané obzvláště citliví na svrchovaná práva svých vlastních zemí, zejména v odvětví tak velkého hospodářského významu, jako je lodní přeprava?

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Paní předsedající, pan Mavrommatis je neustále velmi aktivní a neustále se zabývá otázkami dopravy. Návrhy Komise provází vždy posouzení dopadů. To platí zejména o návrzích z listopadu 2005 týkajících se třetího balíku o námořní bezpečnosti.

Návrhy Komise v tomto odvětví berou zvláštní ohledy na příslušné mezinárodní úmluvy. Ve většině případů je záměrem těchto legislativních návrhů vybídnout členské státy k ratifikaci těchto úmluv nebo přistoupit k jejich provedení v rámci Společenství. V žádném případě se nerodí z nějakého pokusu o získání nových kompetencí. Rád bych zde uvedl na pravou míru časté nedorozumění: Společenství již má nezbytné kompetence týkající se námořní bezpečnosti, a sice v rámci společné dopravní politiky. A je ovšem nevyhnutelné, že když Evropský parlament a Rada vydávají zákony, jsou možnosti izolovaného jednání členských států na mezinárodní úrovni omezené.

Není to však v neprospěch členských států. Slouží to naopak posílení našeho kolektivního vlivu v rámci mezinárodního společenství, a tím i k vyššímu stupni ochrany života občanů a životního prostředí. Evropa někdy zkrátka musí převzít iniciativu. To se stalo například ve chvíli, kdy jsme zavedli rychlejší vyřazování ropných tankerů s jednoduchým trupem a kdy naše rozhodnutí vedlo následně k podobnému ze strany Mezinárodní námořní organizace.

Jste si, pane Mavrommatisi, velmi dobře vědom problémů s Mezinárodní námořní organizací: nemůžeme se pokaždé rozhodovat zcela samostatně. Některé kompetence se Evropy netýkají, a je tudíž nutné, abychom se s touto organizací neustále srovnávali, už jenom proto, že v našich mořích se běžně plaví lodě plující pod vlajkou zemí, které nepatří do naší Unie.

Komise si však od nově navržených právních předpisů týkajících se námořní bezpečnosti slibuje upravit rovnováhu v globálním měřítku námořní dopravy, jež si žádá globální řešení, která ovšem musí zohledňovat omezení globálního právního rámce.

Činnost společenství je, pane Mavrommatisi, hmatatelným výrazem kolektivního úsilí a snahy členských států, nedoléhá na ně odněkud zvenčí a nepůsobí proti jejich zájmům. Díky našemu a vašemu úsilí se v evropských vodách dramaticky snížil počet plavidel, které nevyhovují současným normám. Komise povede i nadále vyváženou, zároveň však aktivní politiku, jejímž hlavním cílem je ochrana života a živobytí našich občanů.

Manolis Mavrommatis, *zastupující autora*. – (IT) Pane komisaři, víte, jak mě těší naše diskuse a debaty. Máte pro mě navíc vždy nějakou odpověď. Rád bych vám přirozeně poděkoval za tato vysvětlení, která se týkají všech zemí Evropské unie.

(EL) Nemyslíte vy sám, že snahy zjednat Společenství výlučnou kompetenci a získat Komisi nové pravomoci v době, kdy jsou evropští občané obzvláště citliví na svrchovaná práva svých vlastních zemí, zejména v odvětví tak velkého hospodářského významu, jako je lodní přeprava, napáchá dohromady více škody než užítku?

Antonio Tajani, *místopředseda Komise*. – (IT) Domnívám se, pane Mavrommatisi, že riziko škody nehrozí, cílem je pokusit se o harmonizaci v daném rámci, což je v případě námořního práva vždy složité, protože bohužel vždy narazíme na rozhodnutí IMO a, jak jsem řekl, díky Evropě se nám někdy podaří převzít vedení a tato mezinárodní organizace nás pak následuje.

Naším záměrem, opakuji, není omezovat práva členských států, nýbrž pouze pokusit se o dosažení harmonizace, což může posloužit jedině tomu, že se občanům EU dostane rychlejší a silnější odezvy.

Colm Burke (PPE-DE). – Zajímalo by mne, jestli je Komise spokojena s tím, jaké úsilí a činnost vyvíjejí členské státy ve vztahu k provádění platných právních předpisů a nařízení. Mám vlastní zkušenost, když jsem se ze své pravomoci zabýval jedním velmi vážnou havárií, k níž došlo, a ani 12 měsíců po této nehodě nespĺňovala dotyčná společnost lodní dopravy nařízení, která byla tehdy platná a která tou dobou byla platná více než tři roky.

Antonio Tajani, *místopředseda Komise*. – (IT) Rád bych poděkoval váženému panu poslanci za tuto otázku, protože mi tím dal příležitost, abych poukázal na jeden velmi pozitivní výsledek, jehož jsme dosáhli před dvěma týdny na Radě pro dopravu v Lucemburku, kde dala Rada konečně zelenou schválení třetího námořního balíčku. Za tento úspěch vděčíme i pevnému postoji Evropského parlamentu, jeho úsilí, skutečnosti, že společně s Komisí projevili svou vůli dosáhnout komplexnější právní úpravy, která zajistí veřejnou bezpečnost ve všech významech toho slova, tedy i bezpečnost na našich mořích, ochranu životního prostředí a odpovědnost za nehody.

Až vstoupí tato pravidla v platnost, bude mít Společenství rozhodně větší možnosti kontroly. Mohu vás ujistit, že co se týče Komise, jsme odhodláni pokračovat v pečlivém a pozorném monitorování situace, a to i prostřednictvím naší agentury v Lisabonu, abychom zajistili, že právní předpisy Společenství budou bezvýhradně dodržovány, a především abychom společnou právní a operační činností na všech mořích spadajících do pravomoci Evropské unie zajistili, že naše moře budou ještě bezpečnější.

Předsedající. – Otázka č. 53, kterou pokládá **Emmanouil Angelakas** (H-0717/08)

Předmět: Zlepšení situace městské dopravy

Je holou skutečností, že městská doprava neslouží evropským občanům zdaleka tak dobře, jak by mohla. Stres způsobovaný hustými dopravními zácpami, vysokou mírou znečištění a nadměrným používáním automobilů ve městech, které je příčinou více než 40 % z celkových emisí CO₂ pocházejících ze silniční dopravy, a spolu s tím i menší bezpečí řidičů a zranitelných skupin, jako jsou chodci a cyklisté, představují jen některé z problémů, s nimiž se evropští občané ve větších městech a velkoměstech každodenně setkávají. Jaké má Komise cíle a jakou činnost má v úmyslu vyvíjet k řešení této situace, aby mohlo možné zavádět udržitelnější formy městské dopravy, a jaký harmonogram opatření si pro dosažení svých cílů stanovila?

Antonio Tajani, *místopředseda Komise*. – (IT) – Paní předsedající, téma městské dopravy, o tom bych chtěl informovat vážené poslance – vždycky mě nejprve napadne „kolegy poslance“, je to síla zvyku; komisařem jsem teprve pár měsíců, kdežto poslancem Evropského parlamentu jsem byl mnoho let a, jak je vidět, stále se cítím být součástí tohoto parlamentu – bylo jedním z témat při neformální setkání Rady v La Rochelle, které se konalo 1. a 2. září 2008 a bylo předmětem rozsáhlé diskuse. Komise a členské státy věnovaly tomuto problému velkou pozornost a k rozhovorům o městské dopravě přizvaly odborníky, starosty velkých a středně velkých měst i specialisty v tomto odvětví.

Sám jsem na toto téma hovořil v Den bezpečnosti silničního provozu jen o několik dní předtím v Paříži – na oficiálním dni Komise a Rady v Týdnu bezpečnosti silničního provozu – a zdůrazňoval jsem tam, že bezpečnost silničního provozu musí znamenat i dobrý systém městské dopravy. Naše silnice budou bezpečnější, především ve velkých městech, bude-li fungovat dobrý systém městské dopravy. Tento systém podle mého názoru nutně sníží počet obětí dopravních nehod, k nimž ve dochází velkých městech, kde je počet dopravních nehod a jejich obětí největší.

Komise nyní pracuje na vytvoření akčního plánu městské mobility, který se opírá o konzultace, k nimž došlo po uveřejnění zelené knihy. Tento plán máme v úmyslu představit před koncem tohoto roku. Jeho součástí budou návrhy rozhodných opatření, k jejichž realizaci na úrovni Evropské unie by v nadcházejících letech mělo dojít.

Tato věc pochopitelně není v pravomoci Evropské komise: tyto oblasti jsou záležitostí členských států, my ovšem v souladu se zásadou subsidiarity, což je, jak víte, odvozeno od slova *subsidiium*, chceme členským státům a starostům velkých měst pomoci. Bývalý starosta Milána, pan Gabriele Albertini, místopředseda Výboru pro dopravu a cestovní ruch, to vše může dosvědčit: prostřednictvím tohoto akčního plánu jsme schopni zajistit, aby veškeré informace, které máme, všechny rady, všechny myšlenky, všechny nápady byly k dispozici všem městům, především všem velkým městům s dopravními problémy.

Akční plán bude také napomáhat tvůrcům politik na místní, regionální a vnitrostátní úrovni při plném zachování – opakují, při plném zachování – zásady subsidiarity. Opatření, která chceme navrhnout, pomohou snížit náklady, zaručit řádné financování tohoto konkrétního trhu a vytvořit nové trhy pro nové technologie umožňující rozvoj udržitelné městské mobility. Není náhoda, že tato rozprava byla ukončena teprve včera večer a že v tu dobu se konalo také hlasování o směrnici, která by měla povzbudit, která si klade za cíl povzbudit místní orgány, aby nakupovaly prostředky veřejné dopravy produkující v menším množství emise škodlivých plynů.

Dnes je nicméně ještě příliš brzy na to, abychom nastiňovali nebo mluvili konkrétně o obsahu akčního plánu, očekáváme však, a rovněž vy to můžete očekávat, že bude obsahovat rozčlenění pravidel upravujících přístup do oblastí komunální zeleně, městské zásobování a logistiku, lepší informovanost o systémech veřejné dopravy v evropských městech či širší plány na podporu udržitelné městské mobility a návrhy, jakými způsoby lze integrovat urbanistické plánování a mobilitu. Součástí akčního plánu mohou být také návrhy o sdílení informací nebo lepších metodách sbírání údajů a výzkumných postupů a případně i řešení problému financování, který je velmi citlivou otázkou. Opakují, že to vše se bude zakládat na respektu k zásadě subsidiarity.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Pane komisaři, akční plán, který navrhuje, budeme očekávat s velkým zájmem a budeme pak mít příležitost spolu opět hovořit.

Rád bych nicméně slyšel váš osobní názor na následující věc: vede se velká diskuse o poplatcích za přetěžování dopravy, které již byly v některých městech zavedeny, v Londýně, v Římě a ve Stockholmu a které, jak se zdá, skutečně pomohly zmenšit dopravní zácpy a zvýšit počet cestujících používajících veřejnou dopravu. V jiných městech, kde neexistuje žádná organizovaná síť, však převládají stále ještě skeptické postoje a rád bych v této souvislosti slyšel váš osobní názor zkušeného komisaře, zda a nakolik jste příznivcem poplatků za přetěžování dopravy.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Vážený pane poslanče, ta otázka je velmi citlivá: jestliže nám pan Albertini, který je vždy velice velkorysý, koupil kávu, mohli bychom o tom diskutovat a vyslechnout zkušenost starosty velkého evropského města.

Na tuto otázku neexistuje žádná jednoduchá odpověď. Když jsem byl poslancem EP, tak jsem byl pět let členem zastupitelstva města Říma a řešil jsem tytéž otázky. Tyto věci je nutno posuzovat jednotlivě město od města, případ od případu, protože některá města – mám teď na mysli Řím – mají historické centrum s velmi úzkými uličkami, kde je obtížné udržet plynulý dopravní provoz. Jiná města mají jiné urbanistické prostředí, a najít jedno pravidlo pro všechna města není proto snadné.

Domnívám se, i tentokrát s ohledem na zásadu subsidiarity, že k zavedení poplatků za přetěžování dopravy by se starostové měli se souhlasem městského zastupitelstva rozhodnout v případě, že to považují za užitečné a že město, které spravují, potřebuje omezit dopravu, protože v centrech starých měst vzniká dopravní zácpa velmi snadno. Situace se tedy město od města mění a najít řešení je obtížné. Rozhodně bych řekl, že to není možnost, která by nestála za zvážení, přestože může někdy způsobit zmatek. Musíte uvážit, kde by měl být obvod zóny. Zopakoval bych, že je to volba, která závisí na jednotlivých městech. Osobně nemám nic proti této zásadě, ale v některých případech by mohlo být zavedení těchto poplatků nespravedlivé, v jiných může být naopak zcela na místě.

Vzhledem k rozmanitosti evropských měst se tudíž domnívám, že konečné rozhodnutí, a v tomto případě to platí obzvláště, by mělo být vždy ponecháno místním orgánům, i když v akčním plánu budeme přesto nabízet určité náměty a nápady. Důležité je, aby občané byli neustále informováni a aby věděli, co se děje, a

věděli o přijímaných rozhodnutích, protože jakmile dojde na placení daní, je vždycky dobře, když občané rozumí tomu, za co platí.

Lituji, že nemohu dát definitivní a zásadní odpověď. Opravdu si ale myslím, že musíme zjistit fakta a dopady, včetně dopadů na životní prostředí, a přijímat rozhodnutí vždy s ohledem na daný případ. Závěrem chci ještě jednou říci, že principiálně proti tomu nic nemám, ale že v některých případech by zavedení daně tohoto druhu nedávalo žádný smysl.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Pane komisaři, zarazila mě dvě slova, která jste použil: že financování je „citlivá“ otázka; a několikrát jste zmínil zásadu „subsidiarity“, což je důležité.

Neobává se Komise, že hospodářské obtíže členských států ohrozí nezbytné investování do účinných systémů veřejné dopravy? Členské státy mohou zároveň ukládat poplatky za přetěžování dopravy ve velkých městech motoristům, kteří jsou pod velkým tlakem a nemají žádnou možnost volby.

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Drahý kolego a příteli Tajani! Jsme samozřejmě potěšeni, že zde máme příležitost klást otázky, zejména pokud jde o vypisování veřejných soutěží v oblasti městské dopravy. Existují nějaké plány vyhlášovat veřejné soutěže týkající se veřejné dopravy, jak k tomu už došlo v řadě případů ve Švédsku, kde nyní funguje městská doprava v podmínkách hospodářské soutěže.

Za druhé: jsou opravdu plány na jednotné kontrolní systémy platné pro celou Evropu? Když člověk přijede do cizího města, bývá často dost obtížné pochopit, jak jejich systém funguje, takže návrh Komise by zde byl snad na místě.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Paní předsedající, děkuji za otázku. Předně si myslím, že v akčním plánu, který máme v úmyslu předložit, bychom měli trvat na potřebě informovat evropské občany, když se pohybují z jednoho města do druhého, aby věděli, jaká je tam situace a co je potká, pojedou-li do ze Stockholmu do Madridu nebo naopak z Říma do Vídně; měli by tedy rozumět daným podmínkám, jaké poplatky budou možná muset platit, a podle toho si organizovat své cesty, ať už za prací, nebo jako turisté. To je samozřejmě důležité a myslím, že v tomto směru máme co dělat.

Vážení poslanci, je pochopitelné, že jsem zdůrazňoval otázku zásady subsidiarity, neboť Evropské unii nepřísluší, aby zasahovala do záležitostí, které spadají výlučně do pravomoci místních orgánů. Totéž se týká i finančních aspektů; Komise zde nemůže nijak zasahovat. Financování je určitý problém. V akčním plánu se samozřejmě budeme snažit shromáždit všechny náměty, které byly až doposud na různých slyšeních předloženy, a poskytnout tak službu a pomoc místním orgánům, které se pak ovšem mají právo samy rozhodnout, zda je přijmout, anebo odmítnou. Naším cílem je pokusit se o harmonizaci systému, přinejmenším pokud jde o poskytování informací občanům, a dát různým místním orgánům co možná nejvíce informací o zkušenostech z jiných měst, aby je mohly, budou-li si to přát, využít. To je důležité.

Co se týče financování, domnívám se, že každý místní orgán může postupovat, jak uzná za vhodné, pokud tím ovšem nenarušuje trh nebo neomezuje svobodu pohybu občanů. V každém jednotlivém případě musí být zvoleno vždy to nejvhodnější řešení. Co se však týče poslední otázky pana Rübiger, směrnice o uložení závazků veřejné služby ponechává místním orgánům svobodu, rozhodnout-li se vyhlásit veřejnou soutěž či nikoliv. Domnívám se, že Evropská unie z tohoto hlediska jednala opět dle zásady subsidiarity.

Domnívám se, že je to správné, protože naše práce by neměla vytvářet nátlak: neměli bychom regulovat vše, co se dá, měli bychom se zabývat velkými problémy a přicházet s velkými odpověďmi a případně pomáhat místním orgánům a členským státům v řešení problémů, kde by to snad s pomocí a s podporou Evropské unie bylo možné, aniž by přitom tato podpora musela být dominantní a vytvářet nátlak. Taková být podle mého názoru měla být v oblasti místní veřejné dopravy zásada, kterou budeme všichni dodržovat, a věřím, že i chceme dodržovat.

Předsedající. – Tím končí doba vyhrazená pro otázky.

Autoři otázek, které nebyly zodpovězeny pro nedostatek času, obdrží písemnou odpověď (viz příloha).

(Zasedání bylo přerušeno ve 19:45 a obnoveno ve 21:00.)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ KRATSA-TSAGAROPOULOU*Místopředsedkyně***14. Vzpomínka na holodomor, hladomor na Ukrajině (1932–1933) (rozprava)**

Předsedající. – Dalším bodem je prohlášení Komise o vzpomínce na hladomor (holodomor) na Ukrajině (1932–1933).

Ráda bych této příležitosti využila k tomu, abych v Evropském parlamentu přivítala delegaci z Ukrajiny v čele s panem velvyslancem.

(Potlesk)

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – *(IT)* Paní předsedající, vážení poslanci, mám tu čest, abych se zúčastnil této rozpravy, při níž si připomínáme velký hladomor v letech 1932 a 1933, který byl jednou z velkých tragédií 20. století. Po mnohaletém mlčení si naši pozornost vyžádala svědeckví o tomto utrpení a spolu s nimi i líčení mnoha lidí, kteří touto strašnou událostí sami prošli a podařilo se jim přežít.

Je důležité, aby zkušenost holodomoru neupadla v zapomnění. Příběh tohoto velkého hladomoru ilustruje nejen tragédii ukrajinského lidu, ale zároveň nám také znovu připomíná, čeho jsou lidské bytosti schopny. Holodomor nás však může přivést k tomu, abychom si uvědomili něco důležitého: obět tohoto nesmírného množství lidí nepřišlo vniveč. Jejich obět nám připomíná, abychom už nikdy nepřipustili, aby si kterýkoliv stát podroboval jednotlivce, ať by se to dělo z jakékoliv příčina a za jakýmkoliv účelem. Tento katastrofální hladomor ukázal svrchovanost ústavního státu nad státem, který nepřipouští žádnou formu nesouhlasu. Tragedie, jakou byl holodomor, se dějí pouze v těch lidských společnostech, které potlačují práva občanů, právní stát a demokratické principy.

Evropská unie povstala z popela války a početných totalitních režimů, oněch diktátorských režimů, které tak hluboce zjizvily dějiny Evropy a celého světa. Z týchž tragédií a katastrof však vzešly evropské demokracie a v posledních padesáti letech se podařilo na těchto troskách vybudovat období míru, míru, který máme povinnost bránit a šířit za hranice Unie: padesát let míru, které jsou největším výdobytkem sjednocené Evropy.

Ukrajina se dnes také změnila. Jako nezávislá země, člen Rady Evropy a signatář Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a stejně tak i mnoha dalších mezinárodních nástrojů sloužících k zajištění těchto základních práv má Ukrajina neobyčejnou příležitost k tomu, aby se zkonsolidovala, aby upevnila své postavení jako demokratický stát, který zachovává lidská práva a vládu zákona. Je to jistě úkol náročný a obtížný. Byli jsme svědky mnoha nesnází; řada politických bitev poznamenala uplynulá léta v dějinách této země, ve které je demokracie nyní silnější.

V tomto historickém okamžiku musíme všichni poskytnout svou politickou podporu a povzbuzení nezávislému soudnictví. Je důležité, že Ukrajina bojuje i nadále s korupcí a respektuje výsledky nedávných voleb, jednajíc tak v souladu s demokratickými zásadami. Nesmí také zapomenout na ochranu těch nejslabších a odsunutých na okraj společnosti, a to bez ohledu na jejich rasu, národní či náboženskou příslušnost nebo jejich pohlavní orientaci či zdraví.

Evropská unie bude Ukrajinu v tomto důležitém úsilí i nadále podporovat. Zároveň budeme s našimi ukrajinskými partnery pokračovat ve společné práci, abychom zvýšili prosperitu všech občanů tohoto národa prostřednictvím otevírání nových trhů a nových vyhlídek na hospodářskou aktivitu a investice a současně s tím prostřednictvím prohlubování vztahů mezi našimi občany.

Rád bych jako komisař pro dopravu dodal, že co se týče transevropských sítí, měli bychom mít na paměti, že tyto sítě mohou sloužit nejen k posílení našeho vnitřního trhu, ale také jako nástroj k rozšiřování evropských hranic, k otevírání Evropy novým horizontům a k posilování vazeb s našimi blízkými a spřátelenými zeměmi, které hraničí s Evropskou unií, jako je Ukrajina.

Obětem holodomoru nemůžeme vzdát lepší čest než vytvořením prosperující, stabilní a demokratické Ukrajiny, vybudované na pevných institucích a angažované občanské společnosti. Jedině dosažením tohoto cíle nepřijde obět tolika nevinných obětí vniveč.

Charles Tannock, jménem skupiny PPE-DE. – Paní předsedající, Evropská unie je založena na smíření: na víře, že jsem schopni vybudovat lepší budoucnost, uznáme-li svou minulost v celé její brutalitě.

Německo se správně postavilo čelem k hrůzám nacistické éry a holocaustu a pokusilo se je odčinit. Nedávno přistoupivší členské státy naší Unie si hledají své vlastní cesty jak dospět k pravdě a smíření prostřednictvím upřímné a nekompromisní analýzy své komunistické minulosti. Některé země se však stále snaží skrývat před vlastními dějinami. Například Turecko podle mého názoru stále popírá genocidu spáchanou na Arménech a Syřanech a svádí ji na I. světovou válku. I Rusko se pokusilo vyrovnat se zvěrstvy Stalinovy komunistické diktatury.

Účelem usnesení z dnešního večera je vyjádřit naše zděšení z holodomoru, z doby záměrně a plánovitě způsobeného hladomoru, k němuž došlo v letech 1932–1933. Usnesení je odrazem naší rozhodné vůle připomenout si miliony jeho obětí, z nichž některé jsou dodnes naživu, aby nám vyprávěly svůj hrůzyplný příběh. Jejich svědectví je nesmírně důležité, protože všichni brzy odejdou. Jedině tak, že si budeme připomínat tyto ohavné zločiny proti lidskosti, se můžeme pokusit o to, abychom zajistili, že se již nikdy nebudou opakovat. Toto usnesení neobsahuje slovo „genocida“, protože některé z ostatních politických skupin v této sněmovně mají za to, že holodomor přísně vzato zcela neodpovídá definici tohoto slova. Úmluva o prevenci a trestání zločinu genocidy vznikla koneckonců až po druhé světové válce. Snad ale také ze strachu – a toho třeba, zdá se mi, ještě více litovat – že by se tím mohli dotknout dnešního Ruska.

Nikdo z nás si ale nepřeje zlehčovat nepředstavitelné utrpení, jež bylo Ukrajině způsobeno. Žádné slovo, žádná slova nemohou vylíčit hrůzu holodomoru. To, na čem záleží, není ani tak znění, kterého užíváme, jako účast, kterou se svým usnesením pokoušíme vyjádřit – solidaritu s Ukrajinou v době 75. výročí masakrů spáchaných na jejím dlouho trpícím lidu.

Z historie se můžeme poučit o jedné věci, a sice o významu silného mezinárodního práva a soudních struktur, které v současnosti existují, mají-li pachatelé těchto hrůz dojít trestu. Počátkem tohoto dlouhého a vleklého procesu byl Norimberk. Tribunál pro válečné zločiny spáchané v bývalé Jugoslávii, který bude brzy soudit Radovana Karadžiće, je dokladem toho, že tyto principy jsou stejně důležité i dnes. Včera tato sněmovna vyslovila svou silnou podporu předvedení velitele Armády božího odporu v Ugandě Josepha Konyho před Mezinárodní trestní soud. Tyrani, ať už vládnu kdekoliv, v tomto případě je to Josef Stalin, o němž dnes večer vedeme rozpravu, kteří se dopustili masové vraždy a ničení, by neměli nikde najít útočiště.

Ukrajina musela ve svých dějinách unést mnoho zármutku a já pevně věřím, že v další fázi těchto slavných dějin najde své pravé místo i Ukrajina a stane se v budoucnosti nepříliš vzdálené plnoprávným členem Evropské unie. Po krizi v Gruzii nelze pochybovat o tom, že mnoho ruských nacionalistů jen nerado snáší například to, že Ukrajina má svrchovanou moc na Krymu. Jsem si ale jist, že budeme-li stát všichni společně v solidaritě s ukrajinským lidem, najde si jednoho dne svou cestu do evropské rodiny národů.

Adrian Severin, jménem skupiny PSE. – Paní předsedající, toto byla velmi zajímavá debata. Jako politická instituce je zde Evropský parlament od toho, aby vydával zákony a poskytoval tvůrcům rozhodnutí v oblasti exekutivy politické vodítko a umožnil jim tak správně reagovat na výzvy, příležitosti a hrozby naší přítomnosti. Jsme jinak řečeno tvůrci dějin, nikoli dějepisci. Nejsme zde od toho, abychom soudili minulost, nýbrž abychom budovali přítomnost a byli pak souzeni budoucností.

Skupina sociálních demokratů se proto jen se zdráháním rozhodla přistoupit na toto usnesení, které si očividně klade za cíl tvrdit, jaká je historická pravda o tragické události, jež se odehrála v minulosti na Ukrajině.

Pokud jsme tak nakonec učinili, bylo to proto, že si uvědomujeme, že solidarita s ukrajinským lidem a jeho utrpením by mohla Ukrajince zmobilizovat v jejich snahách o sjednocení země, o její demokratizaci, modernizaci a o návrat do přirozené rodiny této země, jíž je Evropská unie. Uvědomuje si rovněž, že budou-li tragédie a zločiny minulosti zapomenuty, hrozí velké nebezpečí, že se budou opakovat. Historické odsouzení zločinů nemůže sloužit jako odškodnění jejich obětí či jejich potomků, ale je to morální náhrada. Je to navíc také intelektuální a politická záruka proti opakování těchto zločinů a znovuoživení špatných pudů, které jsou jejich základem.

Odsuzováním starých zločinů totalitních vládců nehaníme pouze jejich pachatele v minulosti, nýbrž také ty, kteří by snad pomýšleli na používání týchž zločinných metod v budoucnosti. Vědomí, že beztrestnost je nemožná, by jim v tom snad mohlo zabránit.

Musíme dnes rozhodně prohlásit, že neexistuje žádný státní zájem, žádný sociální cíl a žádná ideologická zásada, která by mohla omluvit zločiny jako holodomor, uměle vyvolaný hladomor, který v šíleném pokusu o zničení morální důstojnosti, národní hrdosti a biologické existence velkého ukrajinského lidu způsobil nesmírné utrpení mnoha nevinným lidem.

Odsuzujeme-li zločiny, vyjadřujeme-li solidaritu s oběťmi a rozhořčeně odmítáme tento pokus o zničení celého jednoho národa, nemůžeme přitom zároveň svalovat vinu za tyto zločiny na jiný národ.

Holodomor byl dílem totalitního politického režimu. Všechny národy, které byly tomuto režimu podrobeny, byly oběťmi různých podobných zločinů a krutostí. Dnešní diskuse by nám měla připomenout nejen to, že proti totalitě musíme stát vždy jednotně, ale i to, že současná ukrajinská generace musí už kvůli obětem holodomoru a při jejich památce vymýtit ze své země a ze svých dějin všechny autoritářské pudy, sklony a praktiky. Stojí před úkolem upevnit svou národní jednotu a společně uskutečňovat své demokratické ideály.

Podobně i naše vyjádření solidarity by mělo Ukrajince inspirovat k solidaritě a smíření, a to jak uvnitř své země, tak i navenek. Uvnitř své země ke smíření a solidaritě se svými krajany, kteří patří do různých etnickým a kulturních skupin, navenek pak ke smíření a solidaritě s našimi sousedy.

To je jedna z nejlepších cest, jak by se mohli stát členy Evropské unie, a pakliže se rozhodnou vydat touto cestou, pak naše rozprava dnes večer nebyla zbytečná. Členství Ukrajiny v EU by bylo tím nejlepším historickým odškodněním, které by obětem holodomoru mohli Ukrajinci sami přinést.

Grażyna Staniszevska, jménem skupiny ALDE. – (PL) Paní předsedající, holodomor, uměle vyvolaný hladomor na Ukrajině, je jedním z nejmasovějších zločinů spáchaných v Evropě během 20. století. Aby dokázal, že kolektivní hospodářství funguje, a aby zničil největší hrozbu pro komunistický Sovětský svaz, ukrajinské nezávislé rolníky, vyvolal Stalinův režim uměle hladomor, jehož výsledkem byla smrt několika milionů Ukrajinců. Lidem byly zkonfiskovány všechny potraviny, které měli. Velké počty lidí vyhnal hlad z venkova do města, kam úřady znemožnily přístup vydáním vnitřních pasů a zákazu cestování vlakem. Ti, kdo zůstali na venkově, byli nuceni shánět si potravu nelegálně na polnostech kolchozů, za což je čekalo vězení nebo dokonce poprava. Nesměli si pro sebe nechat ani jedinou hrstku obilí. Zavedlo se tzv. pravidlo pěti klasů, podle něhož každý, kdo byl přistižen, že si vzal více než pět obilných klasů, byl odsouzen k trestu smrti.

Holodomor, velký hladomor, je událostí dějin, o které se v mnoha zemích Západní Evropy bohužel prakticky neví. SSSR tato historická fakta až donedávna zcela popíral. Jakákoliv zmínka o této záležitosti byla před pádem Sovětského svazu označena za zločin „protisovětské propagandy“. Proti západním novinářům se používaly metody aktivní dezinformace. Teprve v nedávné době se objevily dokumenty z registrů obyvatel, odhalující počty lidí postižených masovým vyhladověním.

Vlády a parlamenty 26 zemí včetně Polska uznaly, že hladomor na Ukrajině byl genocidou. Jsem hluboce přesvědčena, že Evropský parlament nezůstane v této věci nečinný. Musíme uznat, že holodomor byl zločinem proti ukrajinskému lidu a zločinem proti lidskosti a rozhodně odsoudit postup stalinského režimu proti ukrajinským rolníkům.

Domnívám se také, že je nejvyšší čas, aby byly všechny informace o tomto hladomoru zveřejněny. Země bývalého Sovětského svazu by měly zpřístupnit své archívy o holodomoru na Ukrajině v roce 1932–1933 badatelům, aby mohly vzniknout nestranné studie.

Letos je 75. výročí otrěsného zločinu. Ráda bych této příležitosti využila k tomu, abych ukrajinskému lidu, který musel projít touto obrovskou tragédií, vyjádřila své nejhlubší sympatie.

Rebecca Harms, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Paní předsedající, svůj projev jsem se rozhodla uvést téměř stejnými slovy jako pan Tannock. To se nestává příliš často. „Minulost je prologem budoucnosti“ je maximou, která je vytesána nad vchodem do Národních archívů ve Washingtonu, a je k tomu dobrý důvod. Tato věta v sobě skrývá naději, že lidé se mohou z historie poučit. Někdy se jim to daří, ale ne vždycky. Nemůžeme než se o to pokoušet.

Po čase jsem si opět všimla – a návrh usnesení o holodomoru mi k tomu zase jednou dal příležitost – že ne všechny kapitoly v historii východní a západní Evropy minulého století jsou stejně samozřejmou součástí obecného povědomí. Když se mezi skupinami vedla rozprava o tom, má-li se dnešní usnesení vůbec předkládat k projednání, byl převládající názor zpočátku skeptický; většina poslanců na dotázání připustila, že nemají žádnou představu o tom, co holodomor vlastně znamená a co to slovo označuje. Snad je to jen začátek spojitě křivky, po níž se bude ubírat naše povědomí o této strašlivé chvíli dějin, která nastala v srdci Evropy před necelým stoletím, ba před o něco více než půl stoletím, a která nám stále ještě dává možnost psát historii s pomocí těch, kteří přežili.

Pro skupinu Zelených/Evropské svobodné aliance musí být vzpomínka k uctění obětí této tragédie ústředním bodem prohlášení, které podepsáním tohoto usnesení činíme. Domníváme se, že skutečná vzpomínka k

uctění těchto obětí závisí na našich znalostech o této tragédii, o tomto masivním zločinu spáchaném ze strany sovětského režimu.

Za druhé věříme, že tuto historickou událost budou zpracovávat společně Ukrajina i Rusko. Pokud bychom si něco nepřáli – a říkám to jako Němka narozená v padesátých letech – tedy aby toto zpracovávání historie a vlastní psaní dějin nevedlo k prohlubování roztržek mezi národy. Přejeme si, aby k tomu nedošlo ani v samotné Ukrajině ani mezi Ukrajinou a Ruskem.

Domnívám se proto, že zpřístupnění archívů je toho nezbytnou podmínkou. To je požadavek, který musí být splněn. Rada Evropy by o tom také měla jednat, aby Moskva tyto archívy zpřístupnila.

Jsem potěšena, že Evropský parlament dokázal najít jednotné stanovisko. Opravdu věřím, že sepsání těchto dějin a připomínání obětí je tím, nač by se Ukrajina měla hlavně zaměřit, a že tato katastrofa nebude zmanipulována k politickým účelům. Tím bychom učinili velký krok směrem k uskutečnění našeho přání, že lidé se z minulosti mohou skutečně poučit.

Adam Bielan, jménem skupiny UEN. – (PL) Paní předsedající, připomínáme si letos 75. výročí hladomoru na Ukrajině v letech 1932–1933. Tento hladomor nebyl přírodní pohromou, nýbrž výsledkem genocidního plánu Josefa Stalina, jehož cílem bylo poté, co se vypořádal s ukrajinskou inteligencí, zničit venkovské obyvatelstvo na Ukrajině. Následkem této genocidy zemřelo přibližně 10 milionů mužů, žen a dětí. Jednalo se o záměrné a systematické vyvražďování prováděné orgány Sovětského svazu. Zločinné úmysly komunistů byly zjevné. Zatímco Ukrajinci umírali hladem, Sověti vyváželi miliony tun obilí a neprodyšně uzavřeli hranice Ukrajiny, aby zbídačenému obyvatelstvu zabránili ve vstupu do Ruska. Odmítli nabídky mezinárodní humanitární pomoci s tvrzením, že žádný hladomor nenastal.

V současné Ruské federaci existuje ve vztahu k dějinám komunistických zločinů pokrytecký postoj a Stalin zde bývá představován jako schopný manažer. Některé západní země v době této nesmírné tragédie ukrajinského lidu mlčely, protože tou dobou navazovaly se Sovětským svazem diplomatické styky, které měly záviset na hospodářské spolupráci. Dnes mlčet nemůžeme a je naší povinností vzdát čest památce obětí holodomoru.

Helmuth Markov, jménem skupiny GUE/NGL. – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, mluvím vám jako člověk, který strávil mnoho let svého života na Ukrajině, který tam žil, a který je proto přirozeně citově velmi zaujat.

Neexistuje byt' jen jediný důvod, jediná omluva, která by mohla platit jako polehčující okolnost nebo ospravedlnění hladomoru v letech 1932–1933. Hladomor zasáhl Ukrajinu, Rusko, zejména Povolží, Podoní, Kubáň, západní Sibiř, jižní Ural a severní část Kazachstánu. Miliony lidí různých národností, Ukrajinci, Rusové, Kazaši, Židé, Němci, Bělorusové, Tataři a mnoho dalších, zemřely hladem. Musíme si tyto oběti připomínat a jasně prohlásit, že tento hladomor byl výrazem a výsledkem nelidské politiky, zločinu, kdy se na jedné straně vyvážely obiloviny a na druhé straně dopouštělo, aby vlastní lidé umírali hladem.

Proč tedy nemohu souhlasit s tímto usnesením? Za prvé proto, že toto usnesení spojuje tuto katastrofu a tento zločin výlučně s Ukrajinou a lidmi ukrajinské národnosti. Jak jsem řekl na začátku, neodpovídá to historické pravdě. Každý, kdo nebere zároveň v úvahu ostatní socialistické republiky Sovětského svazu a různé ostatní národnosti, se dopouští rasismu a pohrdá utrpením všech těchto postižených lidí.

Za druhé toto usnesení uznává, že holodomor byl genocidou. Genocida je charakterizována jako vyhlazování podle národnostního kritéria. To platí zejména pro holokaust. Ztotožňování obojího zpochybňuje argument ojedinelosti zločinu národních socialistů, vyhlazování Židov a Židů v Evropě, který je dnes jako genocida uznáván na základě širokého demokratického konsenzu.

Nezbytná přísnost v odsuzování těchto událostí, k nimž došlo v Sovětském svazu, nevyžaduje takové ztotožňování. Jsem přesvědčen, že to byl také hlavní důvod prohlášení izraelské velvyslankyně na Ukrajině, paní KalayKleitmanové, která v rozhovoru pro *Serkalo něděli* uvedla, že Izrael nemůže uznat holodomor jako akt etnické genocidy.

Za třetí připadá na 10. prosinec 2008 60. výročí Charty lidských práv OSN. Lidská práva jsou všeobecná a nedělitelná. Nelze k nim zaujímat selektivní, okolnostmi podmiňovaný nebo účelový postoj. Dvacáté století bylo stoletím zničujícího množství hrůzyplných zločinů, které jsou vzájemně nesrovnatelné, které nicméně způsobily smrt milionů nevinných lidí: první světová válka, fašistická invaze, japonská agrese proti Číně a Koreji, atomové pumy svržené Spojenými státy americkými na Hirošimu a Nagasaki, Stalinova politika proti jeho vlastnímu lidu, drancování kolonií ze strany koloniálních mocností v různých oblastech jejich vlivu,

násilí Rudých Khmérů, vyvražďování Tutsiů a Hutuů. Tento hrůzoplý seznam téměř nebere konce. Mělo by být zájmem Evropského parlamentu tuto nelidskost ve všech jejích nejrůznějších podobách ostře odsuzovat.

Za čtvrté by už nikdy nemělo docházet k hladomorům – ani z politických, ani z hospodářských důvodů. Odstupující předsedkyně organizace Pomoc hladovějícímu světu (*Welthungerhilfe*) Ingeborg Schäubler vyzvala vzhledem k miliardám uloženým v bankách ve fondech pomoci k vytvoření záchranného balíčku proti světovému hladu. Zemědělství rozvojových zemí potřebuje ročně 14 miliard EUR, aby bylo možné dosáhnout cílů tisíciletí a snížit počet hladovějících lidí do roku 2015 na polovinu. V roce 2007 dosahovalo toto číslo 923 milionů lidí.

Musíme udělat vše proto, abychom hlad vymýtili stejně jako mor.

Bastiaan Belder, jménem skupiny IND/DEM. – (NL) paní předsedající, holodomor je amalgámem ukrajinských slov *holod* (hladovění) a *moriti* (hubit), a jeho význam je tedy „smrt hladem“. Holodomor je slovo, které značí hlad, jenž v roce 1932 a 1933 přinesl smrt 6 až 7 milionům lidí, z toho 3,5 milionu na Ukrajině, 2 milionům v Kazachstánu a stovkám tisíc v severním Kavkaze, v Povolží a na západní Sibiři.

Holodomor, to je násilné zbídačení ukrajinského zemědělského obyvatelstva, připraveného Stalinem a jeho nohsledy o jejich sklizeň obilí, což se mělo stát účinným bolševickým prostředkem jak v duchu násilné kolektivizace zemědělství vzdělat venkovský lid.

Holodomor, to je vědomé popírání naprostého vyhladovění ze strany stalinistů, vyhladovění, které zasáhlo Ukrajinu a další oblasti Sovětského svazu a jehož oběti zde zůstaly odříznuty od jakékoliv vnitřní i vnější pomoci.

Holodomor, to je nepřerušovaný vývoz obilí, který sovětské vedení v letech hladomoru, v letech 1932–1933, nezastavilo, přestože by toto obilí mohlo živit celý rok přibližně jeden a půl milionu lidí.

Holodomor, to je genocida ukrajinských venkovanů, způsobená přijetím politiky vyhladovění, která měla docela prostě a jednoduše podobu naprosté hospodářské blokády ukrajinského venkova, stanovením naturálních pokut, zmrazením zásobování a zavedením černých listin na základě dekretu z 18. listopadu 1932 dle nařízení Molotova, Stalinova zástupce v Charkově.

Holodomor, to je Stalinova paranoia z ukrajinského nacionalismu, který velký vůdce pokládal za hlavní příčinu toho, co nahlížel jako nedostatečné dodávky obilí z obilnice Evropy.

Holodomor, to je Stalinův záměr navždy zničit všechny ukrajinské sny o autonomii nebo dokonce nezávislosti.

Dnes víme, že mu jeho démonický plán nevyšel.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Paní předsedající, lze říci, že počínaje Leninovým Sovětským Ruskem přes Kim Il-Sungovu dnešní Severní Koreu, Maovu Čínu, Mengistuovu Etiopii a Pol Potovu Kambodžu – a tento výčet bohužel není vyčerpávající – je mezi hladem a komunismem je bytostná spojitost.

Hladomor, který zahubil téměř 10 milionů Ukrajinců mezi léty 1932 a 1933, však nebyl pouze důsledkem hospodářské a sociální absurdity komunismu či nenávisti, kterou tento režim pocítoval ke společnosti sedláků, nýbrž byl naplánován sovětskými orgány, které jim na jedné straně zabavily veškeré zásoby potravin včetně jejich obilí a na straně druhé nasadily polici k tom, aby Ukrajincům, kteří se snažili uniknout smrti, jež jim v důsledku zabavení potravin hrozila, všemi prostředky zabránily v masovém odchodu. V Severní Koreji se to děje dodnes.

Podle čl. 6 statutu Mezinárodního trestního soudu je genocida definována jako úmysl zničit úplně nebo částečně některou národní, etnickou, rasovou nebo náboženskou skupinu jako takovou, cituji, „úmyslné uvedení kterékoli skupiny do takových životních podmínek, které mají přivodit její úplné nebo částečné fyzické zničení“. Vyhlazovací hladomor, tj. holodomor, o němž rozhodli sovětské komunisty v roce 1932, této definici odpovídá, ať už je názor našeho kolegy poslance, pana Markova, jakýkoliv.

Ukrajinský parlament označil dne 28. listopadu 2006 holodomor jako genocidu. Je politováníhodné, že Organizace spojených národů kvůli ruskému vetu a zbabělosti vlád Francie a Spojeného království toto označení odmítla. Toto označení navíc nezpochybňuje čest ruského lidu, který byl také obětí komunismu, ale odsuzuje hrůzu tohoto totalitního režimu, který zabil 200 milionů lidských bytostí na celém světě a který, dlužno říci, odsuzujeme s velkým zpožděním.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE-DE). – (ES) Paní předsedající, dnešní rozprava má připomenout (tzn. udržet živou v našich vzpomínkách) obětování mnoha milionů lidí, které vinou Stalinovy politiky zahubila demografická katastrofa, nemající v dobách míru žádné obdoby.

Paní předsedající, domnívám se, že hladomor, který tito lidé vytrpěli, byl přímým útokem na ukrajinské sedláky, kteří pevně vzdorovali kolektivizaci.

Jak v této sněmovně již někteří, zejména pan Bielan, připomněli, jednalo se o čin úmyslný, protože sklizeň v roce 1932 byla sice podprůměrná, ale stačila k nasycení všech obyvatel, což dokazuje skutečnost, že v témže roce vyvezl Sovětský svaz více než jeden milion tun obilí do západní Evropy.

Důsledkem, který zdůraznili všichni řečníci v této sněmovně, byla smrt šesti až osmi milionů lidí v celém Sovětském svazu a pěti až šesti milionů na Ukrajině. Tíživost této události nepramení pouze z toho, že zahynul tak velký počet lidí, ale také z jejího zamlčování a zatajování.

Z tohoto důvodu se, paní předsedající, domnívám, že je pro Evropský parlament důležité, aby dnes stejně, jako to učinily i jiné instituce, jako Organizace spojených národů nebo parlamentní shromáždění OBSE, pozdvihl svůj hlas k uctění památky a oživení vzpomínky na obětování všech lidí, které připravil o život totalitní režim a zločinná ideologie.

Tím nejdůležitějším je však, paní předsedající, a i to zde ve sněmovně již zaznělo, hledět do budoucnosti a zajistit, aby děti, které se dnes na Ukrajině, v této velké zemi, rodí, měly možnost zajít do knihoven a v novinách a v dějepisných knihách zjistit, jakou hrůzu zažily předcházející generace v době holodomoru.

Józef Pinior (PSE). – (PL) Paní předsedající, Evropský parlament si dnes připomíná 75. výročí masového hladomoru na Ukrajině, jednoho z největších zločinů proti lidskosti ve 20. století. Hladomor na Ukrajině, v Povolží, Kazachstánu a dalších částech Sovětského svazu v letech 1932–1933 nebyl důsledkem přírodních příčin, nýbrž Stalinova systému prosazování moci. Násilná kolektivizace zemědělství a boj proti soukromému vlastnictví na venkově, ničení středních tříd a soukromého podnikání ve jménu totalitní diktatury, státem organizované násilí proti sedlákům přinesly zmar, hlad a smrt ve strašlivých podmínkách milionům lidí. Evropská unie vzdává čest obětem tohoto zločinu a zdraví ty, kteří přežili, poslední žijící svědky této tragédie.

Velký hladomor postihl obzvláště ukrajinský lid. Součástí Stalinovy politiky na Ukrajině bylo na jedné straně nastolení nelidských kolektivizačních podmínek a na straně druhé ničení národní kultury, kostelů a represe proti inteligenci. Řada ukrajinských spisovatelů byla během 30. let zastřelena, vězněna nebo poslána do pracovních táborů. V roce 1932 byly rozpuštěny existující literární skupiny. Zahynula řada postav národní kultury. *Rozstriliane vidroženia* („rozstřílená renesance“) byla symbolem Ukrajiny ve 20. století.

Masový hladomor na Ukrajině jakož i v dalších regionech Sovětského svazu je pro historiky, politické analyticky a badatele zabývající se totalitními režimy zásadním úkolem jejich zkoumání. Velký hladomor se nemůže stát předmětem ideologické manipulace nebo jiných nacionalistických politik. Musí být zpřístupněny všechny archívy týkající se stalinského systému a provedeny pečlivé studie, které určí počty obětí a přinesou přesný akademický popis příčin, průběhu a důsledků hladomoru. Znalost pravdy o minulosti poslouží jednotě, upevnění demokratické kultury jako trvalého základu Evropy.

Rád bych této rozpravě využil jako příležitosti k tomu, abych vzpomněl velké práce polského emigranta Jerzyho Giedroyc, jehož *Kultura*, která vycházela v Paříži, se zasloužila o porozumění mezi Polskem a Ukrajinou. Rád bych doporučil Evropskému parlamentu k nahlédnutí antologii ukrajinského jazyka, která vyšla v *Kultuře* v roce 1957 a týkala se pronásledování spisovatelů ukrajinské renesance (*Rozstriliane vidroženia*), vydal ji Lavriněnko, a dále polsko-ukrajinské kroniky z roku 1952, které psal do téhož časopisu profesor Bohdan Osadčuk, jako příklad Evropy, která je svou prací schopna překonávat dějinný fatalismus a vytvářet shodu mezi národy s vyhlídkou na budoucí demokratické společenství.

Šarūnas Birutis (ALDE). – (LT) Dámy a pánové, velký hladomor, k němuž došlo na Ukrajině, je epizodou v dějinách Evropy, na niž nesmíme zapomenout. Jsem přesvědčen, že hladomor je nutno uznat jako akt genocidy provedené Sovětským svazem proti ukrajinskému národu. Je to jeden z nejhorších zločinů proti lidskosti spáchaných v době existence Sovětského svazu. Tragédie ukrajinského lidu byla chována v tajnosti; dokonce i v Evropě vědělo jen pár lidí o tom, že byl spáchán jeden z nejbrutálnějších zločinů 20. století, a to zemi nikoliv vzdálené, nýbrž zde v Evropě a v době míru. Miliony Ukrajinců se staly oběťmi hladomoru plánovitě vyvolaného sovětskými orgány. Zničení sedláků sovětským totalitním režimem představuje pro Ukrajinu rovněž krizi identity. Za prvé proto musíme odsoudit obhájce režimu v bývalých sovětských republikách, kteří tento a další zločiny komunistické éry popírají; za druhé musíme podpořit cíl Ukrajiny,

cíl našeho budoucího kolegy, aby tato genocida ukrajinského národa došla uznání na mezinárodní úrovni. Za třetí je holodomor pouze jedním ze zločinů komunismu, komunismu, jehož zločiny se musí nevyhnutelně stát ještě předmětem slyšení na nějakém druhém norimberském procesu.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Paní předsedající, Evropská unie spolu s mnoha dalšími zeměmi uznala, že katastrofa známá jako holodomor, k níž došlo na Ukrajině v letech 1932–1933, je zločinem proti ukrajinskému lidu. I Organizace spojených národů schválila na svém valném shromáždění v roce 2007 usnesení připomínající památku obětí holodomoru a odsuzující režim.

Stalinistický režim v Sovětském svazu uměle vyvolal nedostatek potravin, aby Ukrajinu – ovšem nejen Ukrajinu – donutil k plánovanému zemědělskému hospodářství. Tento cíl měl v očích tehdejších vládců vyšší cenu než ušetření lidských životů. Lid jim nestál ani v nejmenším za úvahu a miliony v bolestech umíraly. To znamená, že holodomor nebyl přírodní pohromou; byl to lidský a chladnokrevně provedený plán.

Jsem rád za dnešní rozpravu. Důsledné rehabilitace a zveřejňování zločinů jsou jediným způsobem, jak se vyrovnat s minulostí. Otevírání archívů je prvním, důležitým krokem správným směrem. To platí nejen pro Ukrajinu, ale i pro všechny ostatní země, které žily pod sovětskou komunistickou nadvládou a samozřejmě i pro samotné Rusko.

Jak již vyplynulo ze zkušenosti s otevíráním archívů, obecný a veřejný přístup sám o sobě nestačí. Nezbytné je naopak podpořit hledání informací. Toho lze dosáhnout například otevřením dokumentačních středisek a zaměstnáním historiků.

Zločiny již nelze odčinit, ale neměli bychom na ně – a ještě více pak na jejich oběti – nikdy zapomenout. Uznává-li světové společenství, že holodomor je masová vražda lidu na Ukrajině a na dalších místech, má to pro světovou politiku nesmírný význam. Toto uznání by se mělo stát precedencem pro řadu dalších národů, v jejichž minulosti došlo ke spáchání masové vraždy.

Připomenutím spáchaného zločinu a jeho hlubokým odsouzením Evropská unie v každém případě posílá Rusku jasnou zprávu, dávajíc tak s ohledem na nastávající partnerství a jednání o přidružení jasně najevo, že jeden ze základních pilířů EU, totiž respektování lidských práv, není předmětem vyjednávání.

Wojciech Roszkowski (UEN). – (PL) Paní předsedající, v letech 1932–1933 začaly orgány SSSR násilně konfiskovat potraviny z kolektivních statků na Ukrajině a pracovníky na těchto statcích nechaly bez potravin. Důsledkem toho byl hladomor, známý jako holodomor, a smrt milionů obyvatel země, která byla do té doby obilnicí. Vzhledem k tomu, že cílem této operace, za kterou zodpovídá Stalin a jeho přísluhovači, byli ukrajinští sedláci jako sociální a národnostní skupina, splňuje holodomor definici genocidy, jak je obsažena v úmluvě OSN z roku 1948.

Usnesení, které jsme sestavili u příležitosti 75. výročí holodomoru, je kompromisem, který velkou měrou přiznává pravdu o tomto zločinu. Pokud něco schází, je to jasné označení holodomoru jako zločinu genocidy. To je výsledkem postoje několika skupin v této sněmovně. Během sjednávání kompromisu jsem si všimla, že skupina sociálních demokratů se obecně staví proti historickým debatám. Je to pěkné, zaujímat takový postoj, zvláště si člověk uvědomí, s jakou horlivostí evropští sociální demokraté při každé příležitosti odsuzují nacismus a generála Franca, avšak v případě sovětských orgánů či španělských republikánů takové odsuzování stejně emociálně odmítají.

V průběhu těchto jednání jsem také slyšela, jak je třeba při vzpomínání památky obětí zachovávat úctu, a vyvarovat se tudíž slov jako genocida. Tento druh moralizování a selektivní paměti mezi evropskými sociálními demokraty ukazuje, že historický materialismus byl vystřídán hysterickým relativismem. Neztrácím nicméně naději, že se to netýká všech poslanců na levé straně této sněmovny.

Slyšela jsem také, že sociální demokraté jsou proti hlasování o historické pravdě. To je velmi úctyhodná pravda. Potíž je v tom, že my se zde ne bavíme o pravdě holodomoru, nýbrž vyjadřujeme pravdu o sobě samých. Usnesení o záležitostech dějin je vždycky určitým uznáním hodnot a i nezaujímání postoje je samo o sobě určitým postojem. To znamená, že jsou to jen prázdné fráze. Jak jinak by bylo možné vyjádřit vlastní vztah k hodnotám než hodnocením minulých událostí? Genocida je genocida bez ohledu na to, jestli ji spáchal Hitler nebo Stalin, i bez ohledu na to, jak to vidí současná ruská vláda. Jestliže dnes někdo tvrdil, že oběti *holokaustu* zaslouží méně pozornosti než hitlerovské plynové komory, zpochybnil svoji věrohodnost. Před zákonem a pravdou jsme si všichni rovni!

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Paní předsedající, šíp ukrajinského hladomoru byl vytažen z toulce antikomunismu, aby posloužil potřebám antikomunistické kampaně a přepsal dějiny, aby kriminalizoval komunistickou ideologii a zakázal komunistům činnost. Existují navíc početné příklady zemí, jež bychom zde mohli uvést, kde jsou symboly a činnost komunistických stran dosud zakázány, zemí, které patří do Evropské unie.

Je zde nepokrytá snaha překroutit historická fakta a vyložit je svévolným a nevědeckým způsobem, jejímž cílem je velmi jednoduše přispět ke strategickému falešnému obviňování socialismu a komunismu.

Antikomunismus šel vždy ruku v ruce s těmi nejdrsnějšími a nejbrutálnějšími útoky proti lidu. Se sílícími útoky proti venkovu, vedenými Evropskou unií proti základními právům, jichž si dělnická třída v tvrdém boji a za cenu obětí vydobyla, s narůstající brutalitou a barbarstvím vykořisťování ze strany kapitálu, se stále více a více agresivní a zločinnou imperialistickou politikou Evropské unie proti zemím a národům je stále silnější i antikomunismus, reakční falešné obviňování socialismu, jehož jsme byli ve 20. století svědky, a s ním i útoky na předvoj dělnické třídy a utiskované buňky komunistických stran.

Tato vulgární propaganda je výsledkem pokusu využít nejhorších lží a pomluv k tomu, aby byl hlavně v očích mladých lidí očerněn nesmírný přínos socialistického systému; jeho přínos k porážce fašismu a k budování společnosti, poprvé v dějinách lidstva osvobozené od vykořisťování člověka člověkem. Je zde snaha učinit rovnítko mezi socialismem, to znamená mezi vším pokrokovým, co se zrodilo z lidského myšlení, a reakcionářským a nelidským fašismem, který je pravým dítětem barbarského kapitalistického systému.

Konkrétní případ hladomoru na Ukrajině, jak všichni objektivní historikové vědí, zavinila hlavně hromadná sabotáž ze strany bohatých sedláků, kteří v reakci na novou sovětskou moc a kolektivizaci půdy vyvolali nejprve občanskou válku a následně ničili stroje, zabíjeli zvířata, zapalovali majetky kolchozů a obecně všemožnými způsoby sabotovali setbu i sklizeň obilí, a zavinily ho dále velké sucho a epidemie tyfu, které tehdy v této oblasti Ukrajiny propukly.

Debatu tohoto druhu, ve které by šlo o odhalování historické pravdy, pochopitelně nelze vést tímto způsobem. Pokud se skutečně domníváte, že máte nějaké argumenty, uspořádejte debatu, ve které lze přednést všechna vědecká fakta, jež napomohou odhalit pravdu.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Paní předsedající, holodomor je faktem a symbolem jedné z nejnelidštějších metod zabíjení. Ideologie, která o sobě prohlašovala, že slouží prostému lidu, nabyla podoby, která je mimo jakoukoliv představivost. Byla to jednoduchá metoda – nebylo třeba žádných zbraní, žádných mužů, žádných plynových komor. Stačilo pouze sebrat vše, co země dala, a „neposlušné“ obyvatelstvo už samo zmizelo ze svých vesnic, protože bylo systému nepohodlné. Lidem byla vnucena utopická vize, která ani přes všechnu svou hrůzu a vysokou cenu neztratila pro mnohé svou přitažlivost a někteří poslanci na levé straně této sněmovny ji stále obhajují. Bolševická ideologie používala metody, které nelze žádným způsobem ospravedlnit. Moje disertační práce o Ukrajině pojednávala o traumatech lidí, kteří přežili tento socialistický teror, i když přežít se podařilo jen výjimečně. Vyprávění těchto pamětníků svědčí o tom, že hladovění vedlo ke kanibalismu; víme například o jedné matce, která poslala svého šestiletého syna v zimě do lesa, protože ve vsi by nepřežil, snědli by ho tam.

Na jedné straně máme třicátá léta, Josefa Stalina, moudrého otce a přítele lidu zvěstujícího světovou revoluci, na straně druhé miliony lidí umírajících na ulicích s nafouklými břichy. I pro politické komisaře sloužící orgánům to musel být děsivý pohled. Taková byla situace na východní Ukrajině. O deset let později však stejná tragédie, byť v menším měřítku postihla Poláky v bývalém východním Polsku. Nacionalistická ideologie Ukrajinské povstalecké armády (UPA), spolené s nacisty, vyústila v etnické čistky proti Polákům. Metody byly stejně brutální: upalování zaživa, rozřezávání těhotných žen, stínání dětí sekyrami. Muži byli tou dobou na frontě. Dnes je tato Golgota Východu, jak ji lidé, kteří přežili, nazývají, tabu a obestírá ji trapné ticho a je ironií, že tehdejšími nacionalistickým vůdčům se nyní stavějí sochy. Snad právě nyní je příležitost – a jsou zde i pozorovatelé z Ukrajiny – a bychom spolu s uctěním památky obětí holodomoru – uctili rovněž Poláky a Ukrajince, kteří byli tak brutálně zavražděni za to, že nesouhlasili s touto ideologií. Není snadné tato fakta připustit, ale pokud se tak nestane, bude obtížné dosáhnout smíření, přijmout Ukrajinu do sféry evropských hodnot, které zde ve sněmovně hájíme.

Chápu ruské protesty proti Evropské unii. Chceme-li mluvit o holodomoru, měli bychom se, jak navrhuji, bavit také o vyhlazování Indiánů v Novém světě, které prováděli kolonisté. Holodomor zasluhuje zvláštní odsouzení. Připočteme k tomu ovšem ještě další miliony poslané během druhé světové války na Sibiř do pracovních táborů, tj. táborů smrti – Ukrajince, Poláky, Tatary. Když už takto počítáme, tak bych rád dodal, že z celkového počtu 100 000 válečných zajatců z armády generála Pauluse poslaných po bitvě u Stalingradu

na Sibiř jich do roku 1955 přežilo 5 000. Je v zájmu Evropy, aby Parlament netrivializoval tyto tragédie 20. století.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Největší maďarský básník 20. století řekl: „Musíme se vyznat ze své minulosti!“ Ano, musíme se vyznat ze své minulosti, nikoli ovšem proto, abychom živilí napětí mezi národy a zeměmi. Každý národ se musí postavit čelem ke svým vlastním hříchům; příkladem zde budiž způsob, jakým se Němci postavili ke své roli v druhé světové válce. Pan Zaleski jako Polák poukázal na skutečnost, že je mnoho lidí, kteří by se měli vyznávat ze svých hříchů, a že holodomor je pouze jeden z mnoha. Mluvím jako zástupce národa, jehož parlament v roce 2003 jako první odsoudil holodomor. Zároveň bych si velmi přál, aby tato rozprava nebyla namířena proti Rusku, protože ti, kdo jsou přítomní ve sněmovně, kdo se ujímají slova, by měli být dobře obeznámeni s etnickou mapou Ukrajiny a měli by vědět, které oblasti byly postiženy stalinskými hrůzami, jichž komunistická diktatura použila jako prostředku vyhlazení sedláků – neboť většina z těch, kdo zemřeli, byli Ukrajinci, avšak nikoli výlučně Ukrajinci. V těchto městech a velkoměstech – v Doněcku, Dněpropetrovsku, Oděse – žili rovněž Rumuni, Rusové, Židé a další skupiny a tito lidé také umírali. To, o čem zde šlo, bylo vyhlazení sedláckého stavu.

Musíme uznat, že se jednalo o genocidu, avšak nikoli na etnickém základě. To, o čem jim šlo, bylo vyhladit na základě principů nepřijatelné stalinistické, komunistické diktatury 20. století, která ztroskotala, celou jednu třídu, třídu sedláků, zemědělských statkářů. Oběťmi této kampaně byli hlavně Ukrajinci, ale uctít musíme všem obětem bez ohledu na jejich národnost. Není pravda, co řekl pan Roszkowski, totiž že se skupina sociálních demokratů snaží něco barvit na růžovo. Ne, ctíme pouze fakta a trváme na faktech, protože i když se stavíme na stranu těch, kdo odsuzují holodomor, nemáme v úmyslu stát na straně těch, kdo odsuzují Rusko – přestože Rusko má proč zpytovat svou duši, kvůli stalinismu, kvůli Katyni – ale ani jeden z nás by neměl zapomínat na to, že stalinskou diktaturou netrpěl ruský lid o nic méně a neměl o nic méně obětí než jiné národy.

Říkám proto, že máme vzdát úctu, ale pokusme se v těchto debatách projevit alespoň trochu ohledů k historickým faktům. Skláníme hlavy před oběťmi holodomoru, ale nemůžeme sloužit ukrajinskému nacionalismu; musíme spíše usilovat o to, aby se Rusko, Ukrajina a vůbec každá země postavila čelem ke své minulosti a uzavřela mír.

István Szent-Iványi (ALDE). – (HU) Paní předsedající, po mnoha letech popírání a mlčení dnes už nikdo nezpochybňuje, že holodomor byl jednou z nejzávažnějších, záměrně způsobených a politicky motivovaných masových vražd 20. století. Sklání-li svou hlavu při vzpomínce na jeho oběti, plní Evropský parlament již delší dobu trvající povinnost. Nejbližším spojencem hříchu je lhostejnost a zapomnění. Nesmíme zapomenout! Zemřely miliony lidí, aby Stalin mohl uskutečnit svůj diktátorský plán. Tento plán nespočíval pouze v násilné kolektivizaci zemědělství – to byl pouze jeden z jeho cílů – ale rovněž ve zlomení ukrajinského národního sebevědomí a zničení institucí jeho národní identity. V letech hladomoru a v průběhu třicátých let bylo zabito 80 % ukrajinských intelektuálů. Byla zničena nezávislá ukrajinská církev. Ukrajinský jazyk byl vytlačen z veřejného života. Holodomor je proto nesmazatelnou součástí ukrajinské národní identity a kolektivní paměti.

Musí uznat oběť, kterou občané Ukrajiny přinesli, aby mohli žít ve svobodě a mohli rozhodovat o své vlastní budoucnosti. Evropský parlament uznává evropské ambice Ukrajiny. Přijetím tohoto usnesení dáváme signál, že nejen minulost Ukrajiny, ale i její budoucnost jsou neoddelitelně spjaty s Evropou. Děkuji za slovo.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Dámy a pánové, uměle vyvolaný hladomor na Ukrajině, genocidní hladomor, je jedním z největších zločinů proti lidskosti ve světových dějinách. Definici genocidy splňuje podle všech kritérií. Je za prvé etnické povahy, protože byl namířen proti ukrajinskému lidu, který vypověděl poslušnost a který svůj odpor k poruštění dal najevo při nejedné příležitosti. Za druhé to byla rovněž sociální genocida proti vzkvétajícím ukrajinským zemědělcům, i když hladomor zabíjen každého bez ohledu na to, jak se mu dařilo. Tento zločin byl spáchán s naprostým cynismem. Stalinův totalitní komunistický režim našel nejlevnější způsob jak zabít velký počet lidí. Miliony lidí zemřely na Ukrajině pomalou, strašlivou smrtí. Jsou nyní dostupné dokumenty, které dokládají, že dokonce i samotné nacisté jezdili ve 30. letech do Moskvy, aby načerpali zkušenosti s organizováním masových vražd. Tehdejší rozhodnutí o vyvlastnění všech potravin byla přijata v Moskvě. Rozhodnutí o plynové válce v roce 2006 mezi Ukrajinou a Ruskem byla opět přijímána v Moskvě. Současné Rusko svým pojetím zahraniční politiky jasně dokazuje, že chce znovu získávat své postavení ve své části světa. Moskevští dvorní historici se nestydí říkat, že uměle vytvořený hladomor na Ukrajině byl výlučně dílem člověka. Lze jen doufat, že Ukrajina nebude po Gruzii dalším státem, na kterém se bude Rusko schopno dopustit brutální agrese. Musíme jasně říci, že události na Ukrajině byly genocidou. Má země, Lotyšsko, tak již učinila a podobně i mnoho dalších států prostřednictvím prohlášení svých

parlamentů. Chtěla bych ještě jednou zdůraznit, že zločiny totalitního komunismu je třeba považovat za stejně odsouzeníhodné jako zločiny nacismu. Potřebujeme další Norimberk, protože nevinné oběti jsou oběti bez ohledu na to, kdo se proti nim dopustil zločinů. Přestože naše národy mají rozdílné zkušenosti, je jednotné chápání historických událostí v Evropské unii naprostou nezbytností. Je to ve skutečnosti základ naší společné budoucnosti. Děkuji vám.

Tunne Kelam (PPE-DE). – Paní předsedající, umělé, člověkem způsobené hladomory byly komunistickými totalitními režimy používány jako nástroj systematicky. Před pětasedmdesáti lety se Stalin rozhodl, že vyvrátí z kořene ukrajinskou národní identitu a odpor, a způsobil takovýto hladomor v samotné obilnici Evropy.

Oblastem zasaženým hladomorem nebyla pouze odeprána pomoc. Co horšího, stovky vesnic uzavíraly kordony Rudé armády. Hladovějícím lidem byla odeprána i ta nejzákladnější lidská pomoc – právo na únik před jistou smrtí. Lidé, kteří se pokoušeli uprchnout, byli pronásledováni jako divá zvěř a zastřeleni. A teprve dnes reagujeme na tento z nejděsivějších zločinů komunistické diktatury. Lhůta k posouzení těchto zločinů, které by mělo právní následky, dávno vypršela.

Všechny oběti zločinů proti lidskosti zasluhují stejné uznání. Nemůže být první třída pro oběti nacismu a druhá třída pro oběti komunismu jenom kvůli tomu, že Evropa dosud nenašla ucelený postoj ke všem totalitním režimům a doposud stále váhá, aby zaujala konkrétní stanovisko ke zločinům, které byly spáchány ve východní části kontinentu.

Máme povinnost vědět, co se dělo za Stalinovy vlády, stejně tak jako víme, co se dělo za vlády Hitlerovy. Nejde jen o to, abychom byli solidární, s ukrajinským národem a vůbec se všemi národy, které byly vystaveny zločinům totalitních režimů, ale také o to, abychom vynesli morální soud. Jedině tak můžeme dosáhnout cíle těchto debat: zaručit, že tato monumentální, zničující bezohlednost k lidským životům a lidské důstojnosti se v žádné části Evropy nebude už nikdy opakovat.

Potřebujeme celoevropské smíření, smíření, které může nastat pouze na základě pravdy a spravedlnosti. Je naší povinností zajistit, aby se toto pověstné „už nikdy“ vztahovalo rovnou měrou i na ukrajinský národ.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Na otázku, jestli by stálo za to, riskovat kvůli svržení kapitalismu atomovou válku, Mao Ce-tung odpověděl, že by za to stálo obětovat sto milionů životů, jen aby zbývající část lidstva mohla žít šťastně v komunismu. Josef Stalin měl tutéž hrůzostrašnou, zločinnou logiku. Když mezi sedláky začal narůstat odpor proti kolektivizaci, rozhodl se fyzicky zlikvidovat všechny, kdo žili v nevyzdorovitějších oblastech. Tyto oblasti obývali Ukrajinci. Jejich likvidace řešila rovněž problém národnostní, protože, jak Stalin prohlásil při jiné příležitosti, „problém národnostní je ve své podstatě problémem sedláků.“

Následkem plánované zločinné kampaně pak na samotné Ukrajině zemřely miliony lidí. Je dostatečně výmluvné, že oficiální statistiky o počtu obyvatelstva na Ukrajině uvádějí, že v roce 1926 tam žilo více než 31 milionů obyvatel, zatímco v roce 1939 i přes značný přirozený populační nárůst čítal jejich počet pouhých 28 milionů.

Neumírali ovšem pouze obyvatelé sovětské Ukrajiny. Úředně nařízené vyvlastňování potravin provázené zákazy dovozu potravin z jiných regionů způsobilo hladomor také v Povolží, Kubáni a severním Kavkaze. Většinu obyvatel těchto oblastí tvořili Ukrajinci, ale žili zde rovněž Rusové. Poukazujeme dnes na problém hladomoru na Ukrajině, abychom dali najevo své přesvědčení, že tento zlomek dramatických dějin naší společné Evropy nevesel až doposud v dostatečnou známost.

(Potlesk)

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). – (PL) Paní předsedající, minulé století bylo svědkem nesmírného počtu strašlivých masakrů. Některé byly spáchány střelnými zbraněmi, plynem, sekýrami a vidlemi, jiné způsobeny vyhladověním. Na území tehdejší sovětské Ukrajiny měl masakr podobu odsouzení milionů lidí k smrti hladem v oblasti, která měla nejúrodnější půdu na světě. Bylo to provedeno záměrně, příčinou nebylo ani počasí ani přírodní pohroma.

Je znepokojivé, že celé roky nebyla tato genocida proti Ukrajincům, Polákům a Rusům nazvána svým pravým jménem, a je stejně znepokojivé, že genocida spáchaná proti statisícům Poláků, Židů a Ukrajinců, kteří se za druhé světové války stavěli na odpor proti fašismu ukrajinských nacionalistů na bývalém či současném území Polska, není označována jako genocida. Ještě více znepokojivé je to, že neodsouzení těchto zločinů dnes ospravedlňuje a legitimizuje organizace, které se odvolávají dědictví těchto vrahů. Tyto organizace dnes

v Evropě legálně působí. Nic takového jako politicky oprávněná genocida neexistuje. Všechny zločiny je třeba pojmenovat a odsoudit.

Ari Vatanen (PPE-DE). – Paní předsedající, hovoříme zde o tomto lidmi vyvolaném hladomoru, 75 let po těchto událostech, protože kdybych o nich dnes nemluvili, mohla by se z toho stát temná půlnoc spravedlnosti. Do půlnoci zbývají ještě dvě hodiny, ale my zde budujeme budoucnost. Tuto budoucnost nemůže stavět na chatrných základech. Musí být postavena na pevném základě a tímto pevným základem je pravda. Budoucnost nelze stavět na lžích, jinak by to bylo jako stavět na písku.

Nezáleží až tolik na tom, kolik lidí na Ukrajině zemřelo. Záleží na tom, aby oběti tohoto lidmi vyvolaného hladomoru – obyvatelé Ukrajiny – pocítily, že spravedlnost se naplňuje, protože musíme obnovit víru lidí ve spravedlnost. Spravedlivou společnost jinak vybudovat nemůžeme a oni nebudou věřit v budoucnost. Musíme slyšet volání všech obětí bez ohledu na to, jsou-li to oběti nacismu, apartheidu, otroctví nebo komunismu.

Tato sněmovna zastává základní hodnoty lidství. Nemůžeme vysílat dvojznačné signály. Z toho důvodu musíme být skutečně nezaújatí, jakkoli by to pro nás mohlo být politicky bolestivé. V opačném případě nehájíme lidskou důstojnost. Je velmi znepokojivé, jak se dnes v Rusku přepisují dějiny – jak můžeme budovat společnou budoucnost? Je nyní vhodný čas, abychom nyní diskutovali o Ukrajině, protože právě v tuto chvíli, v roce 2008, potřebuje Ukrajina pomoc. Potřebuje naději na lepší budoucnosti, což znamená naději, že jednou vstoupí do EU.

Jana Hybášková (PPE-DE). – (CS) Hladomor byl důsledkem přesně plánované cílevědomé politiky J. V. Stalina směřující k jasným cílům: dobrovolného vzdání se vlastnictví půdy, sdružení v rolnických kolchozech, odvedení veškerých zemědělských produktů a osivových zásob pro potřeby ruské armády a účelového vyhladovění ukrajinských měst. Hlavním cílem bylo potlačit a zničit ukrajinské národní bytí. Šlo o genocidu. Šlo o perzekuci civilního obyvatelstva v zájmu z politických a rasových důvodů. Byla tak naplněna skutková podstata zločinu proti lidskosti. Nejde jen o to si hladomor připomenout. Jde o symbolické odškodnění obětí, o plné studium, analýzu a poznání a přijetí společné odpovědnosti a s ní spojeného společného evropského vyrovnání. Komunismus je zločin proti lidskosti. Jeho důsledky jsou srovnatelné s fašismem a nacismem.

Založme proto Evropský institut evropského svědomí, oslavme také 23. srpen jako Den obětí veškeré totality. Vnímejme komunismus jako hrůznou součást společné evropské historie. Jedině společným přiznáním odpovědnosti za minulost najdeme cestu do budoucnosti. Situace, jako třeba situace irácké společnosti dnes, ale i jiných míst na světě nás učí, že čím hlubší jsou poranění textur společnosti, tím bolestivější, nákladnější a lidsky těžší je je léčit. Ukrajina je dodnes těžce raněná. Pomozme jí.

Urszula Gacek (PPE-DE). – (PL) Paní předsedající, Evropský parlament si dnes připomíná oběti jednoho z největších Stalinových zločinů, obětí hladomoru, který byl záměrně vyvolán despotickým bolševickým režimem, panujícím v Sovětském svazu, a jehož cílem bylo oslabit a zničit ukrajinský národ, a udusit tak jeho touhu po svobodě a založení vlastního, nezávislého státu. Ukrajina byla stejně jako některé další oblasti jižního Ruska, severního Kavkazu a Kazachstánu svědkem děsivého, hrůzyplného zoufalství, utrpení a beznaděje celých rodin, umírajících hladu.

Dnes chceme vyjádřit svůj respekt ke všem, kdo byli během tohoto velkého hladomoru na Ukrajině zabiti. Všechny oběti masového zabíjení, vojenských masakrů a etnických čistek zasluhují, abychom na ně vzpomínali se stejnou úctou a abychom nezapomněli na bezpráví, které na nich bylo spácháno. Ať už byly příčiny těchto zlých činů a ideologické cíle, kvůli kterým byly páčány, jakékoliv, je jejich konstantním elementem utrpení obětí.

Dejme najevo svou solidaritu s ukrajinským lidem, požádejme však také Ukrajinu, aby se vyrovnala s temnými stránkami svých vlastních dějin. Nacionalisté z Ukrajinské povstalecké armády v letech 1939–1945 zavraždili brutálním způsobem 1 500 000 Poláků, hlavně žen a starších lidí. Manžele a otcové poslaní do vyhnanství na Sibiř tam sice mohli prožívat své peklo, ale mohli mít naději, že jejich rodiny ve východním pohraničí jsou v bezpečí. Tyto rodiny bohužel padly za obětí nacionalistům, podle nichž nebylo pro jejich polské sousedy v novém ukrajinském státě místo. Oběti těchto masakrů ve východním pohraničí čekají na den, kdy bude i jejich osud zapsán do společného svědomí Evropy, stejně jako dnes osud obětí velkého hladomoru.

Colm Burke (PPE-DE). – Paní předsedající, ja původem z Irska, ze země, která před 150 lety také přetrpěla tragický hladomor, chápu ukrajinskou touhu uctít památku obětí jejich uměle vyvolaného hladomoru z let 1932 a 1933.

Toto usnesení Parlamentu přichází po dřívějších pamětních usneseních ze strany jiných mezinárodních organizací jako UNESCO a Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE). Naše usnesení k uctění památky obětí holodomoru na Ukrajině bylo přijato na 34. zasedání Generální konference UNESCO, mj. i s irskou podporou.

Na setkání ministrů OBSE v Madridu v listopadu 2007 se 30 zemí připojilo k ukrajinskému prohlášení připomínající 75. výročí holodomoru.

Evropská integrace se musí i nadále zakládat na odhodlanosti vyrovnat se s tragickými dějinami 20. století. Stávající prohlášení Evropského parlamentu je důležitou výzvou zemím, které vzešly ze Sovětského svazu, aby umožnily neomezený přístup do archívů týkajících se této tragédie, a mohlo tak začít rozsáhlé zkoumání s cílem odhalit a plně vyšetřit příčiny a důsledky tohoto hladomoru.

Dnešní příbuzní obětí chtějí tuto věc uzavřít, a měli by mít tudíž právo na přístup k těmto informacím a mohli se dobrat určitého pochopení této největší tragédie v moderních dějinách Ukrajiny.

Připojuji svůj hlas k tomuto výrazu účasti s miliony Ukrajinců, kteří byli postiženi touto pohromou, a zvláště pak s příbuznými těch, kdo zemřeli v důsledku tohoto uměle vyvolaného hladomoru.

Zita Pleštinská (PPE-DE). Můj otec, Štefan Kányai, který strávil v ruských gulazích na Urale, v Karagandě a Džezkazganě více než devět neuvěřitelně hrozných let, mi často říkával: „Ještě žijí svědkové, kteří viděli a pamatují Stalinovy genocidy, výboje masových vrahů bez zábran. Stalinův režim vytrhal z velké knihy evropských dějin mnoho stran, a je proto vaší povinností otevřít archívy v bývalém Sovětském svazu a vrátit tyto chybějící stránky zpět. Památka obětí je svatá, musíte proto jednat!“

Jsem nesmírně dojatá, že moje jméno se spolu se jmény mých kolegů jménem skupiny EPP-ED a se jmény kolegů z jiných politických skupin nachází v záhlaví usnesení, jímž potvrzujeme, že evropská integrace je založená na připravenosti vyrovnat se s tragickými dějinami 20. století. Kéž toto usnesení právě v roce 2008, který je 75. výročím hladomoru, připomíná naši náklonnost lidu Ukrajiny, a zejména žijícím pozůstalým hladomoru jakož i rodinám a příbuzným obětí.

Kéž je toto usnesení poučením pro novou generaci, která nezažila útlak. Svoboda je vzácná a nelze ji považovat za samozřejmost. Zlo stále existuje a je třeba mu čelit.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Paní předsedající, teprve když se zhroutil východní blok, začali jsme si uvědomovat úděsnou pravdu o tom, co se za Stalina stalo na Ukrajině a v dalších částech Sovětského svazu. Totalitní systém zabránil tomu, aby se svět dozvěděl o těchto odporných zločinech proti lidskosti. Velký hladomor na Ukrajině v letech 1932–1933 je historickým faktem, který byl po celou dobu existence Sovětského svazu komunistickými orgány popírán. Víme nyní o bezpočtu nevinných lidí, kteří byli odsouzeni k tomu, aby pomalu umírali hladem. Ačkoli od holodomoru uplynulo již mnoho let, stále ještě ani zdaleka neznáme přesné počty lidí zabitých Stalinovou politikou.

Rád bych zdůraznil, že pokud někdo uznává, že velký hladomor byl genocidou, nebo kritizuje stalinistický totalitní režim, není to namířeno proti Kremlu, jak se to často vykládá. Nejde o nic jiného, než že vzdáváme počtu obětem totalitního systému. Jako mezinárodní instituce, které velmi záleží na lidských právech, by Evropská unie měla jasně a jednoznačně vyjádřit svůj postoj. Chceme-li uctít památku obětí způsobem pro nás i pro ně důstojným, měli bychom přijmout usnesení, které jasně ukáže historickou pravdu a vyjádří solidaritu a účast Evropské unie.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Paní předsedající, dnes si jen těžko umíme představit, co to znamená masové hladovění. Těžko si umíme představit i to, jak se mohlo stát, že miliony lidí umíraly hladem na Ukrajině, která byla schopna živit celou Evropu. Byl to výsledek totalitního komunismu a svými životy za něj zaplatili děti, ženy, muži, Ukrajinci a další národnosti žijící v Sovětském svazu. Jak bychom měli nazvat tento zločin, který byl spáchán před 75 lety? Je pro něj jen jediné jméno, a to genocida. Za to, že ukradli pět klasů obilí z kolchozu, byli lidé posíláni na smrt nebo na mnoho let do pracovních táborů.

Když dnes o této události hovoříme, nejsou naše slova míněna proti Rusku. Chceme dát najevo svůj respekt k obětem komunismu a říci jasně a nahlas: už nikdy více takové zločiny.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Paní předsedající, vážení poslanci, nevím, co víc lze ještě říci k odsouzení tak krutého zločinu, jako byl ten, který spáchala stalinská diktatura, jedna ze dvou zločinných diktatur, které v minulém století pustošily Evropu. Dalšíh slov již není potřeba, protože poslanci, kteří zde promluvili, tak učinili způsobem přesvědčivým a záslužným.

Rád bych tuto rozpravu uzavřel, paní předsedající, četbou několika slov z pera velkého spisovatele Vasilije Grossmana, který popsal nejtragičtější momenty holodomoru ve svém románu *Vše plyne*. Četl jsem ta slova, jako by to byla jakási sekulární modlitba, vzpomínka na miliony obětí, které se v paměti spojují s mnoha dalšími nevinými lidmi, jejichž oběť, opakují, nesmí Evropa obrátit vniveč.

Smrt milionů lidí v minulém století, kteří zahynuli v rukou krutých diktatur, musí být jako sémě, z něhož musí demokracie i nadále klíčit. Musí mít opačný účinek než ten, kterého chtěli dosáhnout zločinní diktátoři. Jak jsem řekl v úvodním projevu, Evropská unie se zrodila, aby budovala mír a aby byla jeho zárukou. Nemůžeme při tom ovšem zapomenout na obětování takového množství neviných lidí.

Přečtu vám těch pár prostých slov z Grossmanova vyprávění o této tragédii, k níž došlo před mnoha lety: „Po celé vesnici se procházela smrt. Nejdřív děti, pak staří a po nich střední věk. Zpočátku je pohřbívali, pak už pohřbívat přestali. Mrtví leželi na dvorech a nakonec zůstávali ve svých světnicích. Nastalo ticho. Vesnice byla mrtvá. Kdo umíral poslední, nevím.“

Nous n'oublierons jamais. V úsilí vybudovat jinou budoucnost nikdy nezapomeneme na tyto nevinné oběti.

Předsedající. Dostala jsem čtyři návrhy usnesení⁽²⁾ předložené v souladu s čl. 103 odst. 2 jednacího řádu.

Tato emocionální rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra, ve čtvrtek 23. října.

Písemná prohlášení (článek 142)

András Gyürk (PPE-DE), písemně. – (HU) Jsem přesvědčen, že spolu s prohlubováním integrace musí Evropský parlament také systematicky usilovat o vyrovnání se s nejtmeňší érami našich společných dějin. Z tohoto důvodu považuji za potěšující, že nám dnešní zasedání dává příležitost, abychom upozornili na ukrajinský hladomor, na jednu z nejsmutnějších a nepochopitelně zapomenutých památek komunistických diktatur 20. století.

Spory kolem hladomor, který si vyžádal přibližně 3 miliony lidských životů, jsou dobrou ilustrací toho, že tomuto období dějin nebyla až doposud věnována patřičná pozornost. Nesdílíme mínění těch, kteří tuto katastrofu přisuzují výlučně podprůměrné úrodě, odporu ukrajinského obyvatelstva či, jak připouštějí, několika chybným hospodářsko-politickým rozhodnutím.

Musíme otevřeně prohlásit, že ukrajinská tragédie byla přímým důsledkem politiky zastrahování, povýšené na státní úroveň. Kdyby vedoucí představitelé Sovětského svazu zastavili násilnou kolektivizaci a konfiskaci potravinových zásob, byli by mohli ušetřit miliony lidských životů, to ovšem neučinili. Právě z tohoto důvodu se události ze začátku 30. let na Ukrajině nijak neliší o těch nejhrošších genocid v historii.

Podle mého názoru pramení všechny diktatury, ať už se bavíme o krutostech národně socialistických nebo komunistických systémů, z téhož zdroje. Je naším úkolem použít každého možného nástroje, abychom u mladých generací zvýšili povědomí o desivých činech komunismu. Zřízení evropského institutu pro výzkum a připomínání dějin diktatur by v tomto procesu mohla hrát významnou úlohu.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE), písemně. – (PT) Je tomu 75 let, co stalinská mašinérie uvedla do pohybu jeden z nejhrošších zločinů, jaké kdy Evropa vůbec poznala: holodomor, velký hladomor, který stál život přes tři miliony Ukrajinců.

Ukrajinci byli již předtím připraveni o důležité určující prvky své kolektivní identity, což platí ještě i dnes, nyní byli krutou ukázkou „reálného socialismu“ a v souvislosti s násilnou kolektivizací a sovětizací prováděnými jedním z nevjražděnějších režimů v dějinách záměrně zbaveni i potravin.

Ukrajinci si dnes spolu s ostatními Evropany připomínají komunistickou brutalitu, tyranii a násilí, které na ně těžce doléhaly a které podle mezinárodního práva jednoznačně naplnily skutkovou podstatu genocidy. Že šlo o „úmyslné uvedení jedné skupiny do takových životních podmínek, které mají přivodit její úplné nebo částečné fyzické zničení“, jak stojí v přesném znění Úmluvy o zabránění a trestání zločinu genocidy z roku 1948, je zcela jasné.

(2) Viz zápis.

Před rokem charakterizoval předsedající tohoto parlamentu holodomor jako „otřesný zločin proti lidskosti“. Plně se hlásím k tomuto názoru a skláním hlavu při vzpomínce na jeho oběti. Zdravím všechny Ukrajince, obzvláště pak ty, kteří žijí a pracují v mé zemi, v Portugalsku.

15. Letištní poplatky

Předsedající. – Další bodem jednání je doporučení pro druhé čtení podané panem Ulrichem Stockmannem jménem Výboru pro dopravu a cestovní ruch o letištních poplatcích (08332/2/2008 – C6-0259/2008 – 2007/0013(COD)) (A6-0375/2008).

Ulrich Stockmann, zpravodaj. – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, po tomto velmi dojemném tématu se nyní přesuneme k techničtějším záležitostem. Zítřka na druhém čtení chceme odhlasovat směrnici o letištních poplatcích a po jednoznačném výsledku hlasování ve Výboru pro dopravu a cestovní ruch jsem si jist, že toho budeme také schopni.

Čím se tato směrnice zabývá? Zavádí jednotné zásady a postupy vybírání letištních poplatků, platné pro celou Evropu. To znamená, že se jedná o transparentní východiska pro výpočet, nediskriminaci leteckých společností a určený postup konzultace, sloužící jako faktory použité spolu s některými dalšími ke stanovení spravedlivých letištních poplatků. Konflikty, které vznikly na základě těchto jasných pravidel, může řešit nezávislý dozorčí orgán. Dojde tak k posílení systémové partnerství mezi letišti a leteckými společnostmi a k vyloučení možnosti zneužití postavení na trhu.

Jaké bylo východisko? Za posledních 15 let jsme podnikli dva pokusy o smíření konfliktních zájmů, které v této oblasti mají letiště a letecké společnosti. Jedním z důvodů, proč tyto pokusy ztroskotaly, byla skutečnost, že v členských státech máme naprosto odlišné postupy a struktury. Ve Spojeném království je například přísně fungující dozorčí orgán, který může určovat stropy, v pěti členských státech máme letištní síť a praxi křížové podpory, máme parlamenty, které rozhodují o letištních poplatcích, v Německu decentralizované pravomoci a k tomu ještě spoustu dalších věcí. Podařilo se nám nicméně vyjednat s Radou udržitelný kompromis.

Co všechno tento kompromis obnáší? Zaměřili jsme se na letiště přepravující ročně více než pět milionů cestujících a k nim pak ještě na největší letiště v každém členském státě. V tuto chvíli to znamená, že se směrnice vztahuje na 69 letišť v Evropské unii. Zavedli jsme povinný postup pravidelné konzultace mezi letišti a leteckými společnostmi a současně jsme stanovili strukturované rozhodčí řízení s danými lhůtami a zřídili jsme samozřejmě i onen dozorčí orgán, o kterém jsem již mluvil.

Co míníme spravedlivými poplatky? Letištní poplatky musí mít v budoucnu silnější vazbu na výši nákladů, musí být odůvodněny transparentními výpočty a musí odpovídat uznané úrovni služeb. Současně platí přísný zákaz diskriminace. To v zásadě znamená tolik, že pro každou leteckou společnost platí na stejném letišti za stejné služby stejné poplatky, přičemž je možná diferenciací. Těší mě to, že jsme do toho započítali v první řadě hluk a znečištění. Některé země budou mít i nadále systémy společných poplatků, což se týká výše zmíněných letištních sítí a toho, co se nazývá letištními systémy ve městech a městských aglomeracích, ale i tyto systémy musí splňovat požadavky směrnice týkající se transparentnosti.

Snažili jsme se reagovat na obavy našich kolegů z východoevropských členských států a zavedli opatření pro předběžného financování infrastruktury prostřednictvím poplatků. Bude to možné, i když na základě vnitrostátních kritérií obtížné, musí však být splněny normy Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO).

Jaké očekáváme účinky? Větší hospodářská soutěž mezi evropskými letišti, větší hospodářská soutěž mezi různými leteckými společnostmi využívajícími dané letiště a snad i postupný pokles cen letenek, pakliže je letecké společnosti sníží úměrně nižším poplatkům.

K provedení směrnice je lhůta dvou let.

Mé poděkování za úspěšná jednání patří všem stínovým zpravodajům a slovinskému úřadujícímu předsedovi Rady a Komise.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Paní předsedající, rád bych poblahopřál zpravodaji, panu Stockmannovi, k jeho vynikající práci. Velmi dobře přiblížil znění, návrh směrnice, kterou máme přijmout. Cílem tohoto návrhu je včlenit do práva Společenství určité zásady, s nimiž všechny členské státy již v rámci

Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO) vyjádřily svůj souhlas: nediskriminace, transparentnost, konzultace.

Směrnice stanoví rámec, který nám umožní strukturovat dialog mezi dopravci a letišti ohledně stanovení a vybírání poplatků. Směrnice bude například ukládat letišťům povinnost konzultovat s leteckými společnostmi rozhodnutí týkající se letištních poplatků, dříve než tato rozhodnutí přijmou. Sám jsem postupoval podobným způsobem, předtím, než jsem předložil tento návrh, konzultoval jsem jej s leteckými společnostmi i letišti, a obě strany tento návrh schválily.

Jak zmínil pan Stockmann, směrnice zavádí myšlenku vnitrostátních nezávislých dozorčích orgánů. Tyto orgány budou hrát vlivnou úlohu, protože budou odpovědné za zajišťování toho, že budou dodržovány základní zásady, které jsem zde uvedl. To jsou zhruba řečeno cíle tohoto návrhu. Rád bych ještě jednou poděkoval panu zpravodaji za práci, kterou odvedl na druhém čtení při hledání shody s Radou. Výsledek nás stál sice spoustu práce, množství schůzek a velké úsilí, ale myslím, že se nám podařilo vytvořit dobrý dokument.

Výsledky vyjednávání se projeví v určitém počtu pozměňovacích návrhů, jež si Komise vymínila, aby tomuto dokumentu mohl dát svůj plný souhlas. Velmi mne těší, že Výbor pro dopravu a cestovní ruch tuto dohodu rovněž jednomyslně podpořil. Jsem ovšem připraven pozorně sledovat rozpravu a vnímat všechny vaše poznámky.

Zsolt László Becsey, jménem skupiny PPE-DE. – (HU) Děkuji vám, paní předsedající. Pane komisaře, přestože venku prší, je dnes pěkný den. Rád bych poblahopřál jak panu zpravodaji, tak panu stínovému zpravodaji, protože se nám společnými silami spolu s Komisí, slovinským a pak francouzským předsednictvím podařilo po dlouhých diskusích dosáhnout dobrého kompromisu. I my činíme krok do neznáma, a tak bych ocenil, kdyby členské státy začaly s prováděním této směrnice co nejdříve a nikoli teprve po uplynutí sjednané dvouleté lhůty. To nám umožní skutečně posoudit, jakou má naše zákonodárná činnost hodnotu, a po čtyřech letech provést na základě přezkumu nezbytné úpravy.

Věřím, že to členské státy pochopí a tam, kde je to potřeba, rychle dokončí nezbytné institucionální změny. Věřím také, že směrnice povede k zavedení transparentních poplatků a pouze mírnému zvyšování cen, a podaří se nám tak zabránit dravějším leteckým společnostem ve zneužívání svého silnějšího postavení k tomu, aby získávaly výhody nad svými konkurenty tím, že budou nabízet tytéž služby za nižší ceny, zatímco letiště si budou naříkat na nedostatek zákazníků. Zároveň bychom mohli také zajistit to, že letiště nebudou svévolně a netransparentním způsobem zvyšovat poplatky, k čemuž často dochází v náhlých skocích. V obou případech je cílem zajistit, aby evropští spotřebitelé platili pouze za to, co skutečně použili. To je další důvod, proč jsme nedovolili, aby se do těchto poplatků započítávaly i bezpečnostní výdaje nebo výdaje na pomoc zdravotně postiženým cestujícím. Za dobrý kompromis považuji i to, že jestli se budou, nebo nebudou brát v úvahu i příjmy z komerčních aktivit letiště, je ponecháno na rozhodnutí příslušného členského státu. Podobně bylo dosaženo dobrého výsledku na základě dohody ohledně letištních sítí; společný správní orgán je přijatelný, avšak co se týče stanovování výše poplatků, budou se účastníci řídit – jak přislíbila Komise – pravidly hospodářské soutěže, i když s ohledem na blížká letiště v sousedních zemích hrozí nebezpečí narušení trhu. Dobré je i kompromis týkající se oblastí působnosti.

Sám bych dával přednost tomu, aby směrnice zahrnovala vedle letišť, která ročně přepraví více než 5 milionů cestujících, a letiště s největším pohybem cestujících v každém členském státě, také menší letiště v jejich blízkosti, která by případně také mohla konkurovat. V zájmu dosažení shody jsem však toto stanovisko opustil, i když při dalším přezkumu bych i tento bod znovu prošetřil. Přijímám, i když jen nerad, že jsme v bodech odůvodnění potvrdili možnost předběžného financování s odkazem na politiky Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO), ačkoli bych je byl raději viděl v hlavní části znění. Věřím, že pozvolné zvyšování cen poplatků namísto náhlých zvýšení cen budou cestující vnímat s větší benevolencí, ale i na to se budeme ještě muset při přezkumu podívat. Výsledkem je transparentnost financování ze strany státu či jiných veřejných orgánů. To je důležitý činitel v hospodářské soutěži mezi letišti a stejně důležité je i zohlednění hlediska ochrany životního prostředí. Za nejvýznamnější výsledek pokládám to, že každý jednotlivý členský stát bude muset vytvořit silný, nezávislý vnitrostátní orgán, který bude obdařen značnými pravomocemi. Jsem hrdý, že byla přijata a začleněna do zprávy zásada, díky níž by v případě neshod ohledně stanovování výše poplatků nemělo docházet k nekonečnému dohodovacímu postupu. Místo toho by mělo být přijato prozatímní rozhodnutí, které pak může zahájit dohodovací postup. Paní předsedající, velmi vám děkuji.

Brian Simpson, jménem skupiny PSE. – Paní předsedající, vítám zprávu svého kolegy, pana Ulricha Stockmanna, a děkuji mu za namáhavou práci, kterou na této dokumentaci odvedl.

V průběhu celého procesu vznikání této zprávy se mé skupině jednalo o zajištění toho, že systém letištních poplatků v rámci celé EU bude spravedlivý a transparentní a že v případě neshody bude existovat propracované odvolací řízení. Lidé často uvažují o letectví jako o jednom jediném průmyslu, ale při bližším prozkoumání otázek, jako jsou letištní poplatky, začne být záhy zřejmé, že letištní a letecké odvětví mají odlišné názory a zájmy.

Zpráva, kterou máme před sebou, nabízí vyvážené řešení, které nezvýhodňuje ani letecké společnosti ani letiště. I když bych osobně dával přednost hledisku založenému na procentu vnitrostátních cestujících a nikoli na arbitrárně stanoveném čísle, zpravodaj nás ve své zprávě ujistil, že toto číslo je na rozumné hranici pěti milionů cestujících – a nikoli směšného jednoho milionu, jak navrhovala Komise – a že zahrnuto musí být i hlavní letiště členského státu.

Klíčovým prvkem všech těchto našich diskusí byla otázka, mají-li některá letiště dominantní postavení na trhu. Má skupina se domnívá, že kde tento případ nastává, by měly být letištní poplatky regulované. Mnoho letišť nicméně funguje v situaci hospodářské soutěže a letecké společnosti si mohou volně vybrat, kam budou létat. V mém regionu je manchesterské letiště, které ročně přepraví 22 milionů cestujících, ale v okruhu 150 km mu konkuruje dalších osm letišť. Za těchto okolností je samozřejmě dobrým regulátorem samotný trh.

Vítám proto, že Spojené království bude mít možnost zachovat si svůj stávající systém monitorování letištních poplatků, protože se zde uplatňuje regulační rámec, který podporuje hospodářskou soutěž a poplatky reguluje prostřednictvím svého vlastního dozorčího orgánu pouze v případě letišť, které mají dominantní postavení. Připadalo by v úvahu, že by se tento regulační rámec, umožňující fungování spravedlivého a transparentního systému letištních poplatků, mohl začít uplatňovat i v jiných zemích.

Věřím, že tuto směrnici budeme schopni ve druhém kole čtení odsouhlasit. Mělo by nám to pomoci k vydání směrnice, která bude znamenat konec tajným schůzkám, kde se domlouvají poplatky pro letiště mající monopolní nebo dominantní obchodní postavení. Mám dobrou naději, že letecké společnosti rovněž pochopí, že budeme mít nyní transparentní systém s propracovaným odvolacím řízením, s důkladnou konzultací, a že tak ustanou jejich neustálé stížnosti na letištní poplatky a budou společně s letišti pracovat na tom, aby pro všechny uživatele a cestující zajišťovaly nákladově efektivní služby za ceny odpovídající jejich hodnotě.

Arūnas Degutis, jménem skupiny ALDE. – (LT) Pane komisaři, dámy a pánové, myslím, že nikdo nepochybuje o tom, že evropský systém letištních poplatků a nákladů potřebuje transparentní a ospravedlnitelná pravidla, ne-li pro nic jiného, tedy proto, že některá letiště Společenství mají přirozený monopol. Evropský parlament nicméně od prvního okamžiku, kdy se o tomto dokumentu začalo diskutovat, velmi pečlivě zvažoval návrhy Komise a její přání kontrolovat více než 150 letišť Společenství.

V rámci své účasti na přípravě různých dokumentů stáli poslanci Evropského parlamentu často před dilematem, kdy se museli rozhodnout, jaká je nezbytná míra kontroly a regulace a kdy se obojí stává cílem samo pro sebe a začíná ochromovat vlastní kontrolní činnost.

To je obzvláště důležité v současné krizi, kdy je citlivost při zvažování otázek obchodního významu skutečnou nutností.

Domnívám, že stanovením počtu letišť, která potřebují kontrolu, se Evropskému parlamentu stran dokumentu, o němž se má zítra hlasovat, podařilo nalézt a obhájit šťastnou střední cestu. Jsem potěšen, že také Rada byla podobného názoru a Komise že projevila pružnost nezbytnou k nalezení konstruktivního kompromisu.

Další neméně důležitou věcí bylo nalezení rovnováhy mezi hlavními hráči působícími v tomto odvětví, tj. mezi zájmy letišť a leteckých společností. Mám za to, že i zde jsme vcelku projevili schopnost uspokojit očekávání obou stran. Je to věc o to důležitější, že jakýkoliv jednostranný, nevyvážený návrh by měl tak či onak nepříznivý dopad na příležitosti evropských spotřebitelů používat tohoto nejbezpečnějšího způsobu dopravy.

Toho všeho se podařilo dosáhnout díky profesionální práci pana zpravodaje. Pan Stockmann vždy vynikal jako nestranný politik, který je schopen naslouchat všem stranám. Na přípravě dokumentů týkajících se regulace letecké dopravy jsme spolu takto pracovali již po čtvrté. Ani tentokrát mne nezklamal, naopak mne obohatil o nové zkušenosti. Rád bych v tuto chvíli, kdy se diskuse o tomto dokumentu v Evropském parlamentu chýlí ke konci, poděkoval a poblahopřál panu Stockmannovi a ostatním svým kolegům. Rád bych také popřál úspěch Evropské komisi, protože ta nyní stojí před obtížným úkolem provedení této směrnice a monitorování její účinnosti, a hodně úspěchů bych chtěl popřát také všem zastupitelům.

Roberts Zīle, jménem skupiny UEN. – (LV) Děkuji vám, paní předsedající, pane Tajani, především bych rád blahopřál zpravodaji, panu Stockmannovi, a všem stínovým zpravodajům ke kompromisu, jehož s Radou dosáhli při druhém čtení. I podle mého názoru je třeba shodu ohledně rozsahu působnosti směrnice přivítat, protože její regulace bude mít dopad přinejmenším na ta nejdůležitější letiště všech členských států. Věřím, že za dva roky, kdy směrnice vstoupí v účinnost, už nebude možné, aby se v Evropské unii opakovala z právního hlediska tak nepochopitelná soudní rozhodnutí, jakým bylo rozhodnutí vydané nedávno jedním litevským regionálním soudem proti lotyšské letecké společnosti a jejímu hlavnímu letišti. Na základě tohoto rozhodnutí došlo k tomu, že soud jednoho členského státu zabavuje nejen majetek, který je ve vlastnictví letiště jiné země, ale i majetek, který je ve vlastnictví letecké společnosti jiné země v jiném členském státě. Rozhodnutí soudu se zakládalo na neobvykle rozdílném uplatňování letištních poplatků na hlavním lotyšském letišti. Velmi bych si přál, aby tato směrnice do budoucna vyloučila možnost těchto právně nejasných výkladů, protože na obchod v oblasti letecké dopravy mají zhoubné účinky. Děkuji vám.

Gerard Batten, jménem skupiny IND/DEM. – Paní předsedající, tato zpráva má zabránit tomu, aby jednotlivá letiště nezneužívala svého dominantního postavení na trhu, vytvořit přehledné hrací pole pro provozovatele a ochránit zájmy spotřebitelů.

Kolikrát jsme již tento typ argumentace slyšeli? Dojde-li k jejímu provedení, bude mít tato harmonizace letištních poplatků s velkou pravděpodobností asi takový úspěch jako harmonizace, která nám přinesla společnou zemědělskou politiku, společnou rybářskou politiku a neustále narůstající břemeno evropských právních předpisů týkajících se obchodu, jež ročně stojí Spojené království přinejmenším 26 miliard britských liber.

Tato směrnice přinese požadavek, aby se zcela zbytečně změnila britská právní předpisy upravující letištní poplatky a záležitosti související s dopravou. Vyžádá si zřízení údajně nezávislého dozorcího orgánu, čímž přibude další vrstva byrokracie, a nevyhnutelně i následné zvýšení nákladů.

Ve Spojeném království samozřejmě existuje regulace a cenové stropy, koncipovaná tak, aby provozovatele letišť nutila k nákladové efektivitě. Cílem tohoto nepřetržitého proudu legislativy je harmonizovat v Evropské unii všechny aspekty života a podřídit jej nakonec moci Evropské unie. Všechny další úvahy jsou druhotné a nepodstatné. Čím si můžeme být naprosto jisti, to je zvýšení nákladů na úkor cestujících, k nimž tato opatření povedou.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, pane místopředsedo Komise, dámy a pánové, myslím, že můj předřečník jednoduše nepochopil dokumenty. Neděláme zde nic jiného, než že se snažíme určit pravidla pro transparentní ustanovení, jimiž se bude řídit vybírání letištních poplatků, přičemž smyslem celého tohoto podniku je zajistit, aby se výše letištních poplatků stanovovala objektivně a aby došlo k jejímu snížení ve prospěch uživatelů. To je náš úkol.

Ve skutečnosti jsou zde dvě odlišné situace. Některá letiště jsou tak dominantní, že se letecké společnosti ocitají v zásadě v monopolní situaci, která může vést nakonec k tomu, že platí přemrštěně vysoké letištní poplatky. V případech jiných, vesměs menších letišť se letecká společnost může rozhodnout, bude-li tohoto letiště využívat či nebude na základě toho, jak nízké jsou zde letištní poplatky, a to je situace naprosto odlišná.

Musím proto říci, že pan Stockmann se ve své zprávě dopracoval – a patří mu za to mé díky – k dobrému soupisu kritérií umožňujících stanovení správných a zdůvodnitelných letištních poplatků, které musí být hrazeny i ze strany cestujících, a jejich kontrolu vykonávanou vnitrostátním dozorcím orgánem.

Pane místopředsedo, vy budete samozřejmě muset v průběhu následujících dvou let zajistit, aby vnitrostátní dozorcí orgány byly skutečně nezávislé. To znamená, že vnitrostátní dozorcí orgány nesmí být ve spojení s letišti či ve svazku s leteckými společnostmi. Velmi nám záleží na tom, aby dozorcí orgány udržovaly spravedlivou rovnováhu mezi leteckými společnostmi a letišti ve prospěch uživatelů.

Zavedením těchto nových kritérií chceme za druhé také podpořit spravedlivější hospodářskou soutěž mezi letišti. V některých případech se letiště ve dvou různých členských státech nacházejí jen několik málo kilometrů od hranic. Chceme mít jistotu, aby zde nedocházelo k nekalé hospodářské soutěži. Jsem přesvědčen, že nová kritéria jsou správná.

Dovolte, abych skončil otázkou, kterou chci adresovat vám, pane místopředsedo. Myslím, že od té doby, co Komise vydala pokyny pro regionální letiště, uplynuly už bezmála dva roky. Během několika posledních měsíců jste vyšetřoval, jestli některá letiště nedostávala nezákonné dotace, čímž míním státní dotace porušující hospodářskou soutěž ve prospěch některých konkrétních letišť. Všichni bychom rádi věděli, jaké jsou vaše

závěry. Věřím, že nám dnes můžete slíbit, že výsledky vyšetřování nezákonné a zákonné regionální pomoci představíte v brzké době, protože oč jiného se zde v první řadě jedná než o to, že chceme spravedlivou hospodářskou soutěž mezi letišti ve prospěch cestujících.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Ráda bych poblahopřála panu Stockmannovi za jeho úsilí o dosažení společného stanoviska s Radou, které by umožnilo přijetí směrnice stanovující společné zásady vybírání letištních poplatků na letištích Společenství. Uživatelům letišť navržený právní předpis nyní poskytuje rámec pro stanovování výše poplatků, který jim umožňuje podílet se na procesu rozhodování, je transparentní a připouští odvolání.

Rada přijala návrh Parlamentu, který omezuje rozsah působnosti na letiště přepravující ročně více než 5 milionů cestujících a na největší letiště v každém členském státě. Rozdíly v letištních poplatcích se musí zakládat na transparentních, objektivních a jasných kritériích. V souladu se společným stanoviskem musí být letištní provoz nákladově efektivní a bude možné přidělovat pobídky na podporu nových tras do znevýhodněných a vzdálených regionů. Přidělování těchto pobídek však musí probíhat na základě transparentních kritérií.

Podporujeme myšlenku, že členské státy podle informací od Komise v souladu s právními předpisy Společenství mohou zřídit letištní správní orgán, který bude uplatňovat společný transparentní systém poplatků na letištích, které slouží těmto městům nebo těžce městské aglomeraci, s podmínkou, že každé letiště plně odpovídá požadavkům transparentnosti, stanoveným touto směrnicí. Upravování výše letištních poplatků se bude navíc řídit i environmentálními kritérii. Letištní správní orgán uveřejní rozhodnutí o změnách v systému poplatků nejméně dva měsíce před tím, než tyto změny vstoupí v platnost.

Co se týče předběžného financování letištních investic, měly by se členské státy řídit politikami Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO) nebo vytvořit své vlastní zabezpečení. Parlament se domnívá, že je nutné, aby dozorčí orgány mohly pověřit uplatňováním ustanovení směrnice jiné nezávislé dozorčí orgány, které by za to nesly plnou odpovědnost a řídily by se týmiž normami.

Paweł Bartłomiej Piskorski (ALDE). – (PL) Paní předsedající, pane komisaři, rád by se také připojil ke gratulacím a poblahopřál panu Stockmannovi k výsledku jeho práce. Ve věci, o které diskutujeme, je regulace zapotřebí, s mým liberálním duchem není takováto regulace v rozporu, stejně jako s ním nejsou v rozporu regulační instituce. Nyní po finanční krizi vidíme, že volný trh by měl fungovat a že také funguje, musíme však vytvářet systémy, které v moderním hospodářství umožňují regulovat mechanismy, jež se občas zadrhnou nebo překročí rámec obvyklých mechanismů hospodářské soutěže, čisté hospodářské soutěže v rámci volného trhu.

Naše nynější rozprava se týká konečného návrhu jistého dokumentu, práce, která, jak jsme si od samého začátku všichni uvědomovali, bude během na dlouhou trať, poněvadž regulovat přirozené monopoly – a letiště ze zřejmých důvodů obvykle fungují podle pravidel přirozených monopolů – je obtížné. Je to krok vpřed činěný v zájmu našich občanů, v zájmu občanů Evropské unie, kteří si po čase opět přejí, aby se od této sněmovny a Evropské komise dočkali něčeho hmatatelného, co se nějak projeví v jejich životě. Blahopřejí těm, kdo se na této práci podíleli, a věřím, že za dva roky, během nichž má být systém zaveden, dostojí členské státy svému úkolu.

Luís Queiró (PPE-DE). – (PT) Mnoho z nás zde ve sněmovně používá internet k rezervaci a koupi letenek. Myslím však, že většina z nás neví, jak se stanovují letištní poplatky, které jsou součástí ceny letenek.

Jelikož ale vím, že ne všechny poplatky uváděné na letenkách jsou letištní poplatky, požádal bych vás, abyste si se mnou dopřáli jednu malou slovní úlohu: letí-li cestující z Lisabonu do Bruselu například se společností Brussels Airlines, je na letence uvedený poplatek 48 EUR; cestuje-li s portugalskou leteckou společností TAP, je poplatek o 2 EUR nižší. Při zpátečním letu však už tento rozdíl není a cestujícímu je účtováno na poplatcích za jednu cestu o 15 EUR víc. Proč?

Cestuje-li však náš imaginární cestující se společností Brussels Airlines do Londýna a letí z Bruselu na Gatwick Airport, činí poplatky za zpáteční letenku 124 EUR, když ale použije BMI a letí na Heathrow, zaplatí na poplatcích pouze 65 EUR. Poletí-li na Heathrow s BMI a vracet se bude s Lufthansou, zaplatí v takovém případě na poplatcích 70 EUR. Kde se tyto rozdíly berou? Jednou zaplatí jednu částku na cestě tam, jindy zase na cestě zpátky. Jednou si letecké společnosti účtují stejnou částku za stejné letiště, jindy nikoliv. V některých případech možná dokonce ani nevíte, kolik jste zaplatili.

Existence různě vysokých letištních poplatků nicméně není špatná věc. Za rozdílné služby se musí platit rozdílné poplatky. Není však žádoucí, aby se stejné poplatky účtovaly za rozdílné služby a naopak aby služby jednoznačně stejné úrovně podléhaly různému zpoplatnění.

Především však chceme, aby tyto poplatky byly stanovovány srozumitelným způsobem a podle jasných a transparentních kritérií. To je náš nejvyšší cíl. Chceme zajistit spravedlivou a transparentní hospodářskou soutěž mezi hlavními evropskými letišti a tímto způsobem přispět ke zkvalitnění vnitřního trhu, zároveň však také ke snížení nákladů, které jsou účtovány cestujícím v ceně letenek, jež si kupují. Z tohoto důvodu jsme s dobrou nadějí v srdci tento návrh směrnice podpořili.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Paní předsedající, musím nejprve poblahopřát svému kolegovi, panu Stockmannovi, za jeho vynikající zprávu a obzvláště pak za jeho trpělivost a vytrvalost, s jakou postupoval k výsledku.

Je to text, který nám pomůže vytvořit společný vzdušný prostor a připravit se se zvláštním důrazem na transparentnost a nediskriminaci na to, co se stane velkým skokem do jednotného evropského nebe.

Prostřednictvím tohoto společného systému vybírání uživatelských poplatků budeme schopni zajistit nezbytné podmínky spravedlivé a transparentní hospodářské soutěže. Budeme se tak rovněž připravovat na budoucnost, protože na modulaci poplatků budou mít vliv i environmentální kritéria a protože poplatky se nebudou vztahovat na pomoc poskytovanou zdravotně postiženým cestujícím. I v tomto směru se připravujeme na budoucnost.

Musím rovněž zdůraznit zohlednění potřeby vyhnout se nadměrnému zatížení malých letišť, k čemuž vedlo stanovení minimální hranice pěti milionů cestujících ročně.

Těší nás konečně, že byla uznána možnost vykonávání správy letištních sítí jediným orgánem, pakliže tento orgán prokáže své dobré fungování – jak je tomu v případě španělského letištního orgánu AENA – a že byly vzaty v úvahu i další způsoby kontroly a stanovování poplatků pod zákonným dohledem – což je také případ mé země – vedle dohledu nezávislých dozorčích orgánů. Těší mě proto, že tyto návrhy byly vzaty v úvahu.

Panu zpravodajovi musí poblahopřát také k tomu, že stanovil pevné časové lhůty pro zveřejňování rozhodnutí. Především se tak právní nejistotě a uživatelům jsou dány záruky stran toho, kdy budou tato rozhodnutí uskutečněna. To je také pozitivní, protože ohledně těchto lhůt a rozhodnutí byl vzat v úvahu parlamentní dohled.

Fiona Hall (ALDE). – Paní předsedající, vítám zvýšenou transparentnost, kterou zavádějí tato nová pravidla týkající se letištních poplatků. Letiště až příliš často drží v tajnosti dohody, které mají, a to i přesto, že jsou ve vlastnictví nebo částečném vlastnictví veřejných institucí. Veřejnost má právo vědět, jakým způsobem získávají a utrácejí své peníze. Jsme však zklamána tím, že práh pro podávání častějších zpráv byl stanoven na pět milionů bez ohledu na procentuální podíl na vnitrostátním trhu.

Tento práh velmi tvrdě zasáhne regionální letiště jako například Newcastle. Newcastle, který ročně přepraví šest milionů cestujících, se ocitl nad prahem, ale je to zároveň malá ryba ve srovnání s obry, jako je Heathrow nebo Gatwick. Vzhledem k tomu, že regionální letiště konkurují hlavně svým nejbližším sousedům, bylo by bývalo spravedlivější mít systém, který by zacházel se všemi malými a středně velkými letišti stejným způsobem.

Lituji proto, že se Komise nezabývala možností omezit rozsah působnosti směrnice na letiště přepravující ročně více než pět milionů lidí a současně pokryjí více než 15 % vnitrostátního pohybu cestujících. Takový práh by stále ještě zajišťoval, že velká evropská letiště nebudou diktovat letištní poplatky, které domluví za zavřenými dveřmi. Věřím, že až bude Komise směrnici přezkoumávat, pečlivě zhodnotí, nejsou-li regionální letiště jako Newcastle poškozována narušením trhu.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). – (PT) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, rád bych začal gratulací panu Stockmannovi k jeho otevřenosti a ochotě ke kompromisu, které projevil během přípravy této vynikající zprávy, která se bude přímo dotýkat letišť nad pět milionů cestujících a v konkrétním případě pak letiště ve Faru a Lisabonu v mé zemi.

Tento návrh musí být v Parlamentu i v Radě přijat, protože zaručuje nediskriminaci při stanovování letištních poplatků s výjimkou případů, které jsou nezbytné a v souladu se Smlouvou. Měl by být zaveden povinný postup konzultace mezi orgány letištní správy a uživateli letišť. Všechny rozdíly v poplatcích budou transparentní a založené na jasných kritériích. Letiště budou za stejné služby účtovat stejné poplatky,

uživatelům letišť mohou být nicméně v závislosti na kvalitě využívané služby poskytnuty slevy, pakliže této slevy mohou na základě veřejných, transparentních a objektivních podmínek využívat všichni uživatelé letišť. Slevy lze udělit uživatelům otevírajícím nové trasy v souladu s právními předpisy týkajícími se hospodářské soutěže. Měl by být zřízen vnitrostátní nezávislý dozorcí orgán, který zasáhne v případě neshody ohledně rozhodnutí o poplatcích. Mělo by být povoleno udělování pobídek pro otevírání nových tras, které budou zajišťovat spojení do méně oblíbených a vzdálených regionů. A konečně, členské státy by měly mít možnost pověřit správní orgán odpovědný za letištní síť k zavedení systému poplatků, který bude platit pro celou tuto síť.

Paní předsedající, díky této nové směrnici zaručí budoucí letištní poplatky na našich letištích, a to dokonce i v tak odlehklých regionech, z jakého pocházím já, každému univerzální přístup k letecké dopravě. To je obzvláště důležité v regionu, jako je ten můj, kam a odkud se nelze dostat nijak jinak než pomocí letecké dopravy. Přeji si proto, že tento návrh bude zítra přijat a že je řádně přijme Komise i Rada.

Robert Evans (PSE). – I já připojuji své díky panu Stockmannovi k díkům svých kolegů za to, co myslím charakterizoval jako použitelný kompromis v zájmu 69 evropských letišť.

Jsou mi rovněž blízká slova pana Becseye a ovšem i mého kolegy Briana Simpsona stran spravedlivé a transparentní hospodářské soutěže. Těší mne, že tato zpráva ve své stávající prezentované podobě je dobrou službou nejen ve prospěch tří londýnských letišť, Heathrow, Stansted a Gatwick, ale i ve prospěch letišť ve zbytku Evropy, ať už je to Lotyšsko pana Zileho, Rumunsko paní Ťicăuové či Portugalsko a ovšem i ve prospěch letišť v Itálii pana komisaře, a předpokládám, že i v Německu budou nějaká letiště, ačkoli tam mnoho lidí nelétá.

Myslím si ale také, že je dobrou službou ve prospěch evropských cestujících, letiště samozřejmě nejsou ničím bez občanů, cestujících. Jsou naší prioritou, stejně jako je naší prioritou životní prostředí, které je v této zprávě myslím také zohledněno.

Pan Batten, můj londýnský kolega, ve svém příspěvku, který by bylo možné nejméně charakterizovat slovy bodni a uteč (už totiž odešel), naznačuje, že mají být zřízeny nové orgány a ještě další poplašné zprávy. Tyto orgány – Úřad pro civilní letectví – ovšem už existují. Domnívám se proto, že na jeho straně došlo k nedorozumění – mám-li být zdvořilý.

A poznámka k paní Fioně Hallové, nejsem si jistý, že by Newcastle přímo konkuroval Londýnu. Mezi oběma městy je celkem slušná vzdálenost a pokud se někdo rozhodne letět do Londýna místo, aby letěl do Newcastle, má to odtamtud ještě pořádný kus cesty. Čili si myslím, že nesrovnáváte srovnatelné.

Myslím, že je to dobrý, použitelný kompromis. Myslím, že jsme se dotkli všeho, co jsme chtěli původně řešit, a že balík ve svém celku vytváří vyvážené podmínky – v zájmu leteckých společností a v zájmu cestujících – o jejichž vytvoření nám šlo, a zároveň dává letišťům dostatečnou svobodu, aby mohla fungovat v konkurenčním prostředí.

Chovám naději, že se následkem toho snad jednou – člověk nikdy neví, kolegové, člověk nikdy neví – dočkáme na cestě do Štrasburku uspokojivých služeb. Je to jako střílet na dálku, člověk nikdy neví, ale má cenu se snažit.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Paní předsedající, rád bych nejprve vyslovil své díky panu Ulrichu Stockmannovi, našemu zpravodaji. Pan Stockmann odvedl velký kus práce, která začala u návrhu směrnice, k němuž přistoupil inovativním způsobem s tím, že chtěl náležitě připravit zprávu ve spolupráci s Komisí a Radou, což se mu také s úspěchem podařilo. Především bych chtěl zdůraznit jeho iniciativu stran zpřesnění definice letištních poplatků a za druhé letišť, kterých se směrnice bude týkat, a úroveň služeb poskytovaných na letištích a jejich souvislosti se závazky provozovatelů letišť. Stejně významná, obzvláště pro nové členské státy, je možnost financování nových infrastrukturních projektů. Vydáváme nový návrh směrnice, který z hlediska cestujících umožní těm z nás v Evropě, kdo využívají či provozují služby nebo za ně platí, abychom věděli, kolik máme platit, proč a kam tyto peníze jdou. To je významný krok směrem k vytvoření reálného evropského systému a evropské sítě aerolinií. Děkuji vám za to a jsem hluboce přesvědčen, že tento návrh směrnice prokáže dobrou službu civilnímu letectví.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Pro fungování vnitřního trhu Evropské unie je důležité, aby také dobře fungovaly letištní služby. Cestující i letecké společnosti kritizují netransparentní a někdy i nadhodnocené letištní taxy, které neodůvodněně prodražují cestovné. Tomu konečně odzvoníme přijetím této směrnice ve druhém čtení. Regulace přinutí letiště s více než pěti miliony cestujících zprůhlednit poplatky, zdůvodnit

své náklady a zjednoduší to spory mezi uživateli a správou letišť. Jsem přesvědčena, že to povede ke snížení poplatků a že se zlepší konkurenční prostředí. Jsem ráda, že Rada také uznala otevření prostoru pro pobídky, které přispějí k otevření nových tras do znevýhodněných nejvzdálenějších destinací, a že se zdařilo dojít ke společné definici sítě letišť, která budou provozována stejným řídicím orgánem. Blahopřeji zpravodajům k těmto výsledkům.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Paní předsedající, pane komisaři, pan Stockmann si zaslouží naši vděčnost. Jeho zpráva je opravdu dobrým kompromisem. Blahopřeji mu.

Dokončujeme dnes práci na letištních poplatcích. Za krátkou dobu, už za dva roky, budeme mít konsolidovaný systém vybírání těchto poplatků, fungující v celé Evropské unii. Bude se týkat letišť přepravujících více než pět milionů cestujících ročně a největších letišť v každé zemi. Tato čísla mohou být sice stále diskutabilní, já si nicméně myslím, že jsou správná. Pokud vím, dotkne se to zhruba 80 letišť v Evropské unii.

Zvláštní předností přijatých regulačních opatření je jejich transparentnost, která pomůže dozorcím orgánům. Letiště v méně oblíbených regionech budou moci uplatňovat příslušná zvýhodnění. V úvahu byly vzaty rovněž environmentální aspekty a situace zdravotně postižených lidí. Věřím, že směrnice vytvoří na letištích nejen podmínky pro spravedlivou hospodářskou soutěž, ale povede také ke zvýšení bezpečnosti cestujících a ochrání cestující před neúměrně vysokými poplatky za odlet a přistání.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Paní předsedající, rozprava myslím ukázala, že Parlament a Komise odvedly dobrou práci, a chvála pana Stockmanna jen dokládá, že postupoval správným směrem. Rád bych mu zde veřejně ještě jednou poděkoval za jeho práci a spolupráci s Komisí při hledání úspěšného kompromisního řešení, které, jak jsem viděl, ocenili všichni, kdo zde dostali slovo.

Jsem přesvědčen, že návrh směrnice, který se zde nyní zabýváme a který, jak doufám, bude touto sněmovnou přijat, jak řekla paní Ayala Senderová, není ničím jiným nežli krokem k dosažení jednotného nebe, což je cíl, za kterým je podle mého názoru, Komise, s podporou Parlamentu a s oporou v Radě třeba jít, abychom ještě před koncem tohoto parlamentního období vyslali jednoznačný signál. Podporuji všechna rozhodnutí a soudy ohledně zřízení nezávislého orgánu, který už v některých zemích Unie existuje. Myslím, že bychom o to měli usilovat; je to pozitivní rozhodnutí, které jsme společně učinili.

Ještě než skončím, chtěl bych ještě jednou poděkovat všem poslancům, kteří přispěli k této rozpravě, a odpovědět na otázku pana Jarzembowského. Uvažuje se o sedmi regionálních letištích. Jednání, která trvají už 18 měsíců, byla zahájena v červenci 2007. Neočekávám proto, že výsledky budou před koncem tohoto roku nebo začátkem roku příštího.

Výsledky budou samozřejmě zveřejněny, ale bylo to ode mě nespravedlivé a nepatřičné, aby se k této práci vyjadřoval ještě před jejím ukončením. Jakmile k tomu ale dojde a jakmile Komise učiní rozhodnutí, bude Parlament informován a kromě informace, kterou jsem byl nyní schopen podat, týkající se návrhů Komise pro sedm – a toto číslo, sedmičku, bych zde zdůraznil – případů, jimiž se nyní zabývá, dostane pan Jarzembowski úplnou odpověď.

Ulrich Stockmann, zpravodaj. – (DE) Paní předsedající, rád bych ještě jednou poděkoval svým kolegům poslancům za jejich skutečně konstruktivní spolupráci a za naše vzrušující diskuse. Společám se zítra na vaši velkou podporu. Nyní je už pozdě a slov mezi námi padlo už dost. Zítra by měly přijít na řadu činy. Potěšilo by mně, kdyby se nám podařilo dokončit tento legislativní postup ve druhém čtení.

(Potlesk)

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra, ve čtvrtek 23. října.

Písemná prohlášení (článek 142)

Corina Crețu (PSE), písemně. – (RO) Evropský rámec pro regulaci letištních poplatků má zásadní význam pro snížení nákladů pro lidi cestující v rámci Evropské unie, a tudíž i pro zvýšení mobility pracovníků, zejména pracovníků s vysokou kvalifikací.

Mobilita pracovníků je v souvislosti dané příslušnou kapitolou Lisabonské strategie, jejímž cílem je hospodářský růst a zvyšování počtu pracovních míst, skutečně klíčovým prvkem efektivního trhu práce. Zjednodušení pohybu pracovníků s vysokou kvalifikací dále povede ke zvýšení informačních toků a intenzivnější výměně užitečných znalostí ve výrobních odvětvích s vysokou přidanou hodnotou v souladu

s cílem Lisabonské strategie, jímž je transformovat evropské hospodářství v nejdynamičtější, na znalostech založené hospodářství na světě.

Christine De Veyrac (PPE-DE), písemně. – (FR) Dámy a pánové, podařilo se dosáhnout kompromisu mezi Radou a naší institucí, a tuto záležitost tak bude možné ve druhém čtení uzavřít.

Jsem touto shodou potěšena, obzvláště proto, že by měla zabránit zneužívání dominantního postavení a usnadnit vyvážený rozvoj evropského letištního odvětví.

Tato směrnice o letištních poplatcích je skutečným krokem vpřed: vytvořením transparentnějších vztahů mezi letišti a leteckými společnostmi umožní zefektivnění a zlepšení často neprůhledných a konfliktních vztahů.

Zavedení nezávislého orgánu navíc umožní objektivní řešení konfliktů mezi partnery.

Příjemcem těchto nových pravidel by měli být vpsled uživatelé letecké dopravy a to mě těší.

Děkuji vám za pozornost.

16. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis

17. Ukončení zasedání

(Zasedání bylo ukončeno ve 23:10.)